

Woord van God

Jesus Christus

Profetisch Woord neergeschreven door
Bertha Dudde

Vertaald door Gerard F. Kotte

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Deze geschriften zijn niet konfessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GOD's Woord, dat ons volgens de belofte in Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken.

++++++

Source: <https://www.bertha-dudde.org/nl>

Inhoud

5747	Het geloof in de missie van Jezus Christus - Het juiste onderricht.....	6
8634	Historische bewijzen van Jezus en Zijn werk van verlossing zijn niet voorhanden.....	7
8963	Stemmen de evangeliën overeen met de waarheid?.....	8
7067	De scheppingsdaad van de geestelijke wezens.....	9
8702	De langzame positieve ontwikkeling van de wezens in de schepping.....	12
5802	Adam - Oer-geest - Lucifers poging - Vernielen van de vorm.....	13
6130	Motivatie van de menswording van Christus - Daad van erbarmen.....	16
6642	De ziel van Jezus.....	17
8586	Wat was het lichaam van Jezus?.....	18
8620	Aanvulling op BD. 8586 - Wat was het lichaam van Jezus?.....	20
8750	Was de ziel van Jezus al voor de menswording van God geïncarneerd?.....	21
7250	Bewijzen voor het bestaan van Jezus op aarde.....	23
8537	„God zond Zijn Zoon naar de aarde“.....	24
8141	"En het Woord is vlees geworden!".....	26
6719	Ik kwam zelf naar de aarde.....	27
7731	De menswording van God in Jezus.....	28
8250	God en Jezus zijn één - De menswording van God.....	30
6673	Beantwoording van vragen over onbevleete ontvangenis.....	31
6951	Jezus kwam als Redder in de nood.....	34
7237	De geboorte van Christus.....	35
7780	Het Licht daalde af naar de aarde.....	36
3634	„Wist u niet, dat Ik in datgene moet zijn wat van mijn Vader is?“.....	37
5551	De wonderwerken van het kind Jezus.....	38
8486	Het leven van Jezus voor zijn leerjaren.....	39
7056	De strijd van Jezus tegen de verzoeking.....	41
7872	De strijd van de "mens" Jezus.....	43
4000	De inhoud van de bijbel is de leer van de liefde.....	44
6145	Jezus vernam Gods woord - Middelaar tussen God en de mensen.....	45
8454	Jezus onderrichtte op aarde de liefde.....	46
5282	Tot de zwakken, zieken en behoeftigen kwam Jezus.....	48
8308	Het werkzaam zijn van Jezus op aarde.....	48
2147	"Wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem".....	49
3460	Zalig zijn zij die barmhartig zijn.....	50
3624	„Word als kinderen“.....	50
3767	"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven".....	51
3927	Verhoring van het gebed in het vaste geloof "Vader, uw wil geschiede".....	52
4360	De gelijkenis van de goede Herder.....	52
4408	Niemand kan twee heren dienen!.....	53
4580	„Ik zal u de trooster zenden“.....	54
4662	„Waak en bid opdat u niet in bekoring komt“.....	56
5336	Mijn rijk is niet van deze wereld.....	57
5508	„Kom allen tot Mij“.....	58

6968 Zoek eerst het rijk Gods.....	58
7057 „De deemoedige schenk Ik mijn genade“.....	59
7075 „Waar twee of drie samen zijn“.....	60
7501 „Ik zal mijn geest uitgieten over alle vlees“.....	61
7702 Joh. 14:18. - "Ik wil u niet tot wezen laten worden".....	63
8786 "Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden".....	64
2437 Voortekenen voor 'n natuurverschijnsel - Vermelding door Jezus op aarde.....	65
4575 Ze aten en dronken zoals voor de zondvloed.....	65
4639 „Er zal geen steen op de andere blijven“.....	66
5029 De krachten des hemels zullen gaan werken - Het omvergooien van de natuurwetten - De wegneming.....	67
7225 „Ik zal voor u de dagen verkorten“.....	68
6135 „Neem en eet“.....	69
7120 Avondmaal - Communie - Liefde.....	70
7666 Woorden bij de aanstelling.....	71
3740 “Doe dit tot mijn gedachtenis” - Avondmaal.....	72
6088 Jezus was zich tevoren van Zijn werk bewust.....	73
7278 Noden en angsten van de mens Jezus.....	74
7328 Twijfel bij de discipelen bij de arrestatie van Jezus.....	75
5643 Goede Vrijdag - Weg naar Golgotha.....	76
6233 Lijden en sterven.....	77
7992 De vrije wil van de mens Jezus.....	78
5092 Het lijden van Christus (Goede Vrijdag).....	79
7083 Het werk van erbarmen door de mens Jezus.....	80
7758 Woorden van Jezus aan het kruis: "Ik heb dorst".....	81
7764 De laatste woorden van Jezus aan het kruis.....	82
8201 „Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?“.....	83
8964 Goede Vrijdag.....	84
7668 „Het is volbracht“.....	85
6513 Verzoening van de schuld door Jezus Christus.....	86
6600 Met de kruisdood begon er een periode van verlossing.....	87
7019 Het kruisoffer werd voor tijd en eeuwigheid gebracht.....	89
8222 Jezus heeft de gerechtigheid van God genoegdoening geschonken.....	90
5934 Opstanding.....	91
6810 Opstanding op de derde dag.....	92
7086 Door de verrijzenis van Jezus Christus heeft de dood zijn prikkel verloren.....	93
1739 Verheerlijking van Jezus - "Mijn Vader en Ik zijn één".....	94
2345 Lichaam en ziel van Jezus Christus waren op God gericht.....	96
8422 Jezus is God.....	96
8574 De vergeestelijking van het lichaam van Jezus.....	98
7693 Verrijzenis en vergeestelijking van Jezus.....	99
6315 Het afdalen in de hel.....	100
6531 Het nederdalen ter helle - De vijandschap van Lucifer.....	101
6543 Afgedaald in de hel.....	102

7320 Verrijzenis op de derde dag.....	103
7579 Pasen.....	104
3622 De hemelvaart van Christus - Verheerlijking.....	105
7358 De hemelvaart van Jezus.....	106
8506 Hemelvaart.....	107
7148 Verlichting van de discipelen pas na de kruisdood van Jezus.....	108
7897 De belevenis van Pinksteren.....	109
8803 Het uitgieten van de geest over de discipelen en ook nu.....	111
8375 De kerk van Christus in haar begin.....	111
3297 Het kwijtschelden of laten behouden van zonden - Volgelingen van Jezus.....	112
4942 „Jij bent Petrus, de rots, op jou wil...“	114
8836 Handelingen der apostelen 7: 55-56.....	115
8890 Hoe lang is de leer van Christus zuiver gebleven?.....	116
3768 Het tweede nederdalen van Christus.....	117
4847 Over de wederkomst van Christus.....	118
6037 De komst van de Heer is letterlijk te verstaan.....	119
2304 Levensbeschouwing met Jezus Christus.....	120
3277 Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?.....	121
5844 Erkennen of afwijzen - Jezus Christus.....	122
5847 Het geloof in Jezus Christus - Het lijden van Christus.....	123
8973 Geloof en liefde leiden naar de vereniging met God.....	124
6169 De naam Jezus overwint de duivel.....	125
7035 Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling van de wil.....	126
7442 Vergeving van de zonde door Jezus Christus.....	127
8983 De weg naar het kruis moeten alle mensen gaan.....	128
3920 Het navolgen van Jezus - De levensweg in liefde en zelfverloochening.....	129
8019 Verandering van wezen tot liefde met hulp van Jezus Christus.....	130
6363 Verbinding met Jezus Christus in elke nood.....	131
7622 Het navolgen van Jezus - Draag het kruis met geduld.....	132
5733 Jezus Christus, Leidsman op de goede weg.....	132
7129 Het dagelijks aanroepen van de naam Jezus.....	133
6850 Jezus Christus opent de poort naar de eeuwigheid.....	134
7290 Overwinning van de kloof in het hiernamaals: Jezus Christus.....	135
8784 Zonder de verlossing door Jezus Christus is er geen gelukzaligheid.....	136
6700 Het verkrijgen van vrijheid in de huidige tijd tot het einde - Jezus Christus.....	138
6333 Jezus Christus betekent alles.....	139
8464 Gods opdracht, de medemensen over Jezus te onderrichten.....	140
4831 Belijden voor de wereld - Het uitspreken van de naam Jezus.....	141

Wat u mensen tot heil moet strekken, stuur Ik u toe. In de strijd om stand te houden bij uw wilsproef op aarde, dreigt u te falen, omdat u niet de juiste middelen gebruikt. Omdat u nog een zwakke wil hebt en niet de weg gaat die u versterking van uw wil verzekert, de weg naar Jezus Christus.

Het geloof in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk, is het enige en zekerste middel om uw wilsproef te doorstaan. Maar de mensheid ontbreekt het juist aan dit geloof. En daarom moet op de eerste plaats het geloof weer in de mens verrijzen, omdat zonder Hem het bereiken van het doel eenvoudigweg onmogelijk is. Daarom moet in de mensen eerst de kennis van Jezus Christus, van Zijn menswording, van Zijn werk van verlossing, weer levend worden. Ze moeten juist worden onderricht, welke missie de mens Jezus op aarde had te vervullen. Waarom deze missie nodig was en waarom de ziel van de mens Jezus zich aanbood om dit verlossingswerk te volbrengen.

De mensen moeten naar waarheid bekend worden gemaakt met de goddelijke Verlosser, opdat het geloof nu kan ontstaan en levend worden, omdat dan ook het bereiken van het doel op aarde zeker is. Om nu de mensen juist te onderrichten over het probleem van de menswording van God in Jezus Christus, is het ook nodig hun verder uitsluitel te geven over de schepping en het doel ervan. Over de oorsprong van de schepselen en de reden van het gehele scheppingswerk.

De mens moet kunnen begrijpen waarin de missie van Jezus Christus bestond, opdat hij op aarde nu ook een zinvol en doelmatig leven leidt en - omdat hij daar zelf te zwak voor is - een beroep doet op de hulp van Jezus Christus.

De mens moet waarheidsgetrouw worden onderricht, opdat hij zijn leven op aarde juist gebruikt. Opdat het niet tevergeefs wordt geleefd zonder resultaat, zonder tot geestelijke voleinding te komen, die de mens wel bereiken kan, wanneer hij zich maar van de juiste middelen bedient. Wat eens als mijn woord door Jezus Christus aan de mensen werd geleerd, is voor veel mensen slechts een dood woord dat ze als resultaat van hun opvoeding wel in hun geheugen hebben gegrift, maar dat nog niet tot uitwerking kon komen omdat het niet tot hun hart doordrong. De mensheid maakt van dit woord geen gebruik. Ze neemt aanstoot aan misvormde leren en meent het recht te hebben alles af te wijzen. Ze laat mijn woord niet levend worden door de Geest.

En steeds weer probeer Ik mijn woord zodanig levendig vorm te geven, dat ze zelf het leven voelen. Dat in hen een verlangen ontwaakt om voortdurend door Mij te worden aangesproken.

En Ik kan dat alleen op zodanige wijze dat ieder mens dat wordt geboden wat hem aanspreekt. Want Ik wil ook die mensen winnen, die geen contact meer met Mij hebben. Die niets willen laten gelden wat hun tot nu toe als kerkelijk weten bekend is. Die zich graag willen losmaken van alles en door Mij nu weer gevangen moeten worden. Die Ik in liefde achtervolg om ze toch weer over te halen Mij aan te horen en hun standpunt te bepalen tegenover mijn woord.

En hiervoor heb Ik toegewijde dienaren nodig, die nu in mijn opdracht werkzaam zijn volgens mijn wil. Die luisteren naar mijn aanspreken, het vasthouden en verder leiden.

Ik heb mensen nodig die zich laten leiden door het gevoel, waardoor Ik zelf tot hen spreek.

Ik heb mensen nodig die Mij geen weerstand bieden. Die Ik zo kan onderrichten dat ze met het nu ontvangen weten kunnen werken en dit ook doen vanuit het onderkennen van het belang van hun taak, de mensen mijn evangelie te brengen als levend woord, zoals het van Mij afkomstig is.

Alleen dit levende woord kan weer tot leven wekken.

Jezus Christus moet met alle ijver bekend worden gemaakt, omdat de mensheid in gevaar is niet-verlost te blijven, omdat ze Hem niet meer wil erkennen en toch erkennen moet, om de opdracht van haar leven op aarde te verwezenlijken.

En dit moet voor de twijfelaars weer het bewijs zijn dat Ik het zelf ben Die zich uit. Dat Jezus Christus bekend wordt door mijn woord en het bekennen van Hem wordt gevraagd van iedereen die levend wil worden.

En wie serieus in de waarheid wil leven, die zal het bewijs vinden dat Ik zelf te herkennen ben als Gever van een leer die Jezus Christus en Zijn werk van verlossing boven al het andere stelt en de mensen tot het heil wil leiden, dat alleen in Jezus Christus kan worden gevonden.

Amen

Historische bewijzen van Jezus en Zijn werk van verlossing zijn niet voorhanden

B.D. No. 8634

3. oktober 1963

De dood van Jezus aan het kruis wordt door de mensen meestal alleen maar als een zuiver wereldlijke daad gezien, wanneer ze tenminste aan Zijn bestaan geloven. Ze beschouwen de dood als de voltrekking van het oordeel aan een opruier. Ze stellen Zijn dood voor als een gerechtszaak, waar een vergrijp van de mens Jezus jegens het openbaar gezag aan ten grondslag lag. En voor deze mensen kan Zijn kruisdood ook geen verlossing brengen, omdat ze er niet in geloven dat Hij is gestorven als genoegdoening voor een zware schuld die elke mens belast en waarvan nu diegene vrij kan worden die in Hem en Zijn werk van verlossing gelooft. Zolang de mensen dus niets weten van de motivatie voor het werk van verlossing, zolang ze niets weten van de grote oer-schuld van de mensen die alleen wegens deze oer-schuld op de aarde leven, zolang ze niets weten van de geestelijke samenhang die juist dit verlossingswerk van Jezus duidelijk maakt, zullen ze ook geen beroep doen op de genaden van het verlossingswerk. Ze zullen Hem steeds alleen maar zien als een mens aan wie een missie werd toegedicht, want ze hebben voor deze missie niet het minste begrip. En toch is het 't belangrijkste van het aardse bestaan van een mens, dat hij zich uitspreekt voor Jezus Christus en Zijn werk van verlossing. Dat hij tracht vrij te worden van zijn grote oer-schuld, die zonder Jezus niet teniet kan worden gedaan en daarom ook de erkenning van Jezus Christus vraagt om daar vrij van te kunnen worden. En juist het belang ervan, de grote betekenis van het erkennen van Jezus als Zoon van God en Verlosser van de wereld, zou het u mensen begrijpelijk moeten maken dat Ik u daarover steeds weer opheldering doe toekomen. Het zou alleen al een verklaring voor u moeten zijn voor Mijn buitengewoon werkzaam zijn, de zuivere waarheid van boven naar de aarde te leiden. Want historisch gezien zijn er geen bewijzen te leveren voor zowel de toedracht van de kruisiging als ook voor alle omstandigheden die deze gebeurtenis begeleidden. Voor de levenswandel van Jezus en Zijn talloze wonderdaden die ieder mens zal loochenen die niets van de kracht van de Geest en de kracht van de Liefde weet. Wat de mensen geloven zijn alleen maar overleveringen van mens op mens die niet door bewijzen hard gemaakt kunnen worden en die daarom net zo goed naar het rijk der fabelen kunnen worden verwezen. Maar de mensen moeten er steeds weer van in kennis worden gesteld, dat Jezus Christus hun enige redding is als ze na de dood van hun lichaam gelukzalige gebieden willen binnengaan.

Er moet hun opheldering worden gegeven, dat ze niet vergaan met de dood van hun lichaam en dat hun toestand erna er juist van afhangt hoe ze zich opstellen tegenover Jezus Christus en Zijn werk van verlossing. Het geloof in Hem is zo belangrijk, dat alles moet worden gedaan om het de mensen gemakkelijk te maken dit geloof te verkrijgen. En dit zal het snelst mogelijk zijn door een waarheidsgetrouwe voorstelling van Zijn leven op aarde, door opheldering over Zijn missie die niet aards, maar geestelijk gemotiveerd was. En daarbij hoort dan ook het toevoeren van een waarheidsgetrouw weten, dat alles begrijpelijk maakt wat aan het verlossingswerk van Jezus was voorafgegaan.

Wie met dit weten vertrouwd kan worden gemaakt door zijn eigen bereidwilligheid de waarheid te weten te komen, die zal ook niet meer twijfelen aan de buitengewoon belangrijke missie van de mens Jezus. En hij zal Hem en Zijn werk van verlossing erkennen en zich ook tegenover de medemensen voor Hem uitspreken. Aards kan hem weliswaar niets van dit weten worden bewezen, maar neemt hij de onderrichtingen door de Geest aan, dan twijfelt hij niet. Hij gelooft er vol overtuiging in, ook

zonder bewijzen, en hij verdedigt zelf de waarheid ervan. Van ieder mens is het aardse bestaan tevergeefs, wanneer hij niet de weg naar Jezus Christus vindt en de weg naar het kruis neemt. En hoewel het ook nog in het rijk hierna mogelijk is Hem aan te nemen, gaan voor hem toch veel genaden verloren die hij op aarde zou hebben kunnen benutten om het kindschap Gods te bereiken, wat voor hem alleen op de aarde mogelijk is. En vaak is het moeilijk om in het rijk hierna enige opheldering te verkrijgen, wanneer de ziel net zo verstokt is als op aarde en geen onderrichtingen wil aannemen die haar door de lichtwezens worden gegeven. Daarom wordt er vóór het einde nog alles aan gedaan, om de mensen het juiste weten te schenken over Jezus Christus. En daarin zult u ook de reden van mijn openbaringen kunnen vinden. Want van de kant van de mensen kan u daarover geen juiste opheldering worden gegeven. Maar steeds zal Ik er voor zorgen, dat het weten over Jezus en Zijn verlossingswerk bewaard blijft. En steeds zal Ik dwalingen rechtzetten, want alleen de waarheid is een juist licht en de waarheid zult u ook zonder bezwaar kunnen aannemen, wanneer u daar naar verlangt en Mij vraagt of Ik ze u wil geven.

Amen

Stemmen de evangeliën overeen met de waarheid?

B.D. No. 8963

15. april 1965

Het is een begrijpelijke vraag die u bezighoudt, wanneer u verlangt naar de waarheid. Dat er zich overal veranderingen hebben voorgedaan valt niet te ontkennen, omdat Ik de vrije wil van de mens geen geweld aandoe wanneer hij zelf veranderingen doorvoert, deels als gevolg van verkeerde vertalingen, deels ook teweeggebracht door het spraakgebruik dat overal anders is en zich ook leent voor de meest verschillende uitleggingen. En zou u op de oorspronkelijke tekst teruggrijpen, dan zijn ook **deze** aantekeningen afwijkend van elkaar. Maar ze geven mijn leer niet verkeerd weer. Ze geven mijn woorden zo weer, zoals Ik ze heb gesproken, omdat deze woorden van Mij onvergankelijk zijn en zullen blijven. Maar nu wenst u te weten wie van Mij uit opdracht heeft gekregen om mijn goddelijke leer van de liefde, evenals mijn levenswandel op te tekenen.

En Ik kan u daarop alleen maar antwoorden, dat Johannes, mijn meest geliefde leerling, de rechtstreekse opdracht van Mij had en dat hij bijgevolg deze opdracht ook is nagekomen. Maar nu heeft ook mijn apostel Mattheus, die eveneens het schrijven machtig was, geschriften nagelaten. Maar hij heeft meer van de aardse feiten melding gemaakt. Daarom is hij voor Mij een net zo trouwe dienaar geweest. Maar er komen in zijn notities kleine afwijkingen voor, die echter niet zo moeten worden verklaard, dat iedere schrijver dezelfde gebeurtenissen **anders** heeft gezien. Maar het gaat dan om dubbele gebeurtenissen, want Ik heb vaak dezelfde dingen gedaan. Doch dit evangelie is voor u nog verborgen en vervangen door een discipel met dezelfde naam, die door de geest Gods is aangezet, net als de evangelisten Lukas en Markus, die pas in latere jaren hebben opgetekend wat ze hoorden over Mij en mijn verlossingswerk. U zult er nu ook op kunnen vertrouwen dat ze onder de invloed van mijn geest stonden, daar ze anders nooit aan zo'n werk zouden zijn begonnen.

En voor ieder mens die door de Geest is gewekt, zal het ook mogelijk zijn de kleine veranderingen te herkennen die in de loop der tijd zijn binnengeslopen. Maar steeds zal hij zich aan mijn rechtstreekse uitspraken kunnen houden, daar Ik mijn woord bescherm tegen veranderingen. Weliswaar zult u nu ook deze woorden van Mij verkeerd kunnen uitleggen, wat u ook hebt gedaan en zo de door Mij gesproken woorden een andere betekenis hebt gegeven, maar een mens met een gewekte geest zal deze steeds herkennen als onjuist. En wanneer u nu weet dat u zonder bezwaar ook alle evangeliën, als door mijn Geest overgebracht, zult mogen aannemen, wanneer u maar de verrichting van het overbrengen in verschillende periodes plaatst, dan is wel het evangelie van Johannes door Mij als eerste gegeven, omdat Johannes als het ware alles heeft meegemaakt en daarover ook het uitvoerigste kon berichten. Maar ook aan de andere evangeliën kan zonder bezwaar geloof worden gehecht, want ze spreken elkaar niet tegen. Alleen kunnen ze in de loop der tijd kleine veranderingen hebben ondergaan, maar deze zijn onbeduidend en worden herkend. Wanneer de vertalers zich streng aan de grondtekst houden, wanneer ze niet zelf de woorden veranderen in overeenstemming met hun

spraakgebruik, dan kan ook worden aangenomen dat de evangeliën zuiver bewaard blijven. Maar dit laatste zou achterwege moeten worden gelaten, omdat daardoor de betekenis volkomen veranderd kan worden. En ook de “toelichtingen” vragen om een gewekte geest. Het wereldlijk onderzoek helpt wat dat betreft niet, al bewandelt het ook geestelijke wegen.

En steeds weer worden zulke “toelichtingen” gegeven, die afleiden van het juiste denken. En er is zo menige passage die een zuiver menselijke uitleg heeft gekregen, terwijl ze alleen geestelijk moet worden verstaan, wat echter steeds alleen dat betreft, waarvoor deze toelichtingen werden gegeven.

Vanwege de vrije wil van de mensen kan Ik het niet verhinderen. Maar Ik hoed het woord dat Ik tijdens mijn leven op aarde heb gesproken zo goed mogelijk, opdat u, die in de waarheid wenst te staan, daarover het juiste uitsluitsel wordt gegeven.

Want zulke vragen zullen alleen worden gesteld door de mens die het serieus meent, die zich niet tevreden zal laten stellen met een geschrift waarvan hij de oorsprong niet kent en die door zulke vragen steeds alleen maar bewijst dat hij de zuivere waarheid liefheeft en bijgevolg ook Mij, de eeuwige Waarheid zelf.

Amen

De scheppingsdaad van de geestelijke wezens

B.D. No. 7067

17. maart 1958

Het is mijn wil, dat het licht in u wordt, waar het in u nog donker is. De mensen die niet vragen, kunnen geen antwoord krijgen, maar die zouden willen weten en zich tot Mij zelf wenden, hen zal Ik ook antwoord doen toekomen, opdat ze Mij in mijn liefde en wijsheid leren herkennen en Mij zelf hun liefde schenken.

De scheppingsdaad van de geestelijke wezens was een geestelijk gebeuren, dat u mensen pas dan begrijpelijk zal zijn, wanneer u zelf in het rijk van het licht zult zijn binnengegaan. Zolang u op aarde bent, kan het u alleen in grote lijnen worden getoond, in overeenstemming met uw begripsvermogen. Toch zullen deze niet van de waarheid afwijken, maar laten ze zowel de diepere redenen alsook de oneindig vele gebeurtenissen er tussen door ontbreken, die er ook niet toe zouden bijdragen u opheldering te verschaffen. Maar hiervan kunt u zeker zijn, dat Ik u, die alleen begeert in de waarheid te worden onderwezen, niet in een verward denken terecht laat komen.

Mij hield bij de schepping van het eerste wezen alleen de gedachte bezig, Me een vat te scheppen dat de voortdurend uitstromende kracht van mijn liefde zou opnemen, omdat mijn onbegrensde liefde zich wilde wegschenken en steeds maar gelukkig maken. Maar de kracht van mijn liefde bracht onophoudelijk geestelijke scheppingen van veelvuldige aard voort. En Ik wilde daarom ook iets laten ontstaan wat met Mij zelf overeenstemde, dus een evenbeeld van Mij. En wat Ik wilde, dat gebeurde. Een wezen in hoogste volmaaktheid ontstond naast Mij, aan hetwelk Ik zelf mijn vreugde had, dat onuitsprekelijk mooi was, dat een afbeelding van Mij zelf was en dat nu door de kracht van mijn liefde werd doorstraald, zodat het eveneens tot onbegrensde scheppende bezigheid in staat was. Zoals Mij nu de krachtbron van mijn liefde ertoe had gebracht, voor zich een opnamevat te vormen, in hetwelk hij zich kon uitstorten, zo ontstond nu ook in dit wezen de wil en het verlangen, de hem onafgebroken toekomende krachtstroom van mijn liefde te gebruiken en eveneens wezens uit zich te laten voortkomen.

Het was dus dezelfde gebeurtenis, die zich nu herhaalde. Want Ik wilde dit eerst geschapen wezen laten delen in de onvoorstelbare gelukzaligheid, gelijksoortige wezens het leven te geven, want als "evenbeeld" van Mij zelf was het ook met dezelfde gevoelens bezielde. Het stroomde over van liefde en de kracht die het voortdurend van Mij betrok, liet het wezen ook niet werkeloos zijn. Ze had een uitwerking in juist dat gebeuren van het scheppen van ontelbare wezens.

Ook de nu geschapen wezens konden niet anders zijn, dan het eerste door Mij zelf geschapen wezen was. Het waren hoogst volmaakte, oppermachtige geesten, stralend van het licht, die allen

overeenkwamen met het evenbeeld dat Ik zelf buiten Me had geplaatst. Door het toestromen van de kracht uit Mij, die de handeling van het scheppen van deze wezens eerst mogelijk maakte, was Ik zelf dus ook hun "Schepper", ofschoon pas de wil van het eerst geschapen wezen deze kracht van Mij gebruikte. Alle wezens kwamen dus uit Mij en mijn eerste evenbeeld voort. En alle wezens bezaten dezelfde scheppende macht. Maar in alle oergeschapen wezens was ook mijn wil werkzaam. De grote menigte van oergeschapen wezens was in vurigste liefde voor Mij ontbrand, omdat mijn vuur van liefde hun oerelement was, omdat ze waren voortgebracht door de zuiverste liefde en bijgevolg ook al het geschapene positief tegenover Mij stond.

Eindeloze tijden gingen voorbij in de meest gelukzalige harmonie en voortdurende uitwisseling van liefde. En deze toestand zou niet hebben hoeven te veranderen. Maar toen kreeg het gebeuren van het scheppen een andere vorm, wat alleen maar geestelijk te begrijpen is. En dit werd in werking gezet door het verlangen van mijn eerst geschapen wezen, van mijn lichtdrager, om Mij zelf te zien. De liefde van het wezen ging nog onveranderd naar Mij uit en daarom begeerde het Mij te aanschouwen, ofschoon het wezen het inzicht bezat, dat Ik als "Kracht- en Lichtcentrum" voor hem, die Ik geschapen had, niet zichtbaar kon zijn; dat hij zou zijn vergaan bij de aanblik van de volheid van mijn licht, dat het geschapene - als lichtvonk van Mij zelf - zou hebben verteerd en daarom dus een schouwen niet mogelijk was. En omdat het Me niet kon zien, flitste de gedachte door hem heen, zich onafhankelijk van Mij te maken en als het ware zich als de schepper zelf tegenover het leger van de oergeschapen geesten neer te zetten. Een gedachte, die in hem ontstond als gevolg van het verlangen Mij te aanschouwen, tegen beter weten in. Alle wezens bezaten ook, als wezenlijk kenmerk van de volmaaktheid, de vrije wil, die echter steeds in overeenstemming was met mijn wil. En deze vrije wil liet ook die verwarring als gedachte toe.

Dus van Mij uit werd de lichtdrager, Lucifer, niet gehinderd zijn vrije wil verkeerd te richten. Maar ook het scheppingsgebeuren liep nu vast. Dat wil zeggen, zodra zijn wil niet meer overeenstemde met de mijne, sloot hij zich als het ware af voor de krachtstroom van mijn liefde, maar steeds slechts voorbijgaand, want nog was zijn weerstand zo gering, dat de liefde toch doorbrak en hij zich geheel en al weer aan Mij overgaf, wat nu ook onverminderde toevoer van kracht betekende en dus ook onverminderde scheppende activiteit. Maar de verkeerde gedachten kwamen steeds weer in hem boven, omdat hij ze niet aan Mij zelf voorlegde en Ik ze hem zou hebben kunnen weerleggen.

Want hij schoof Mij af en toe terzijde en merkte niet dat hij zichzelf verzwakte in zijn kracht. Want zodra hij de band met Mij losser maakte door verkeerd gerichte gedachten, werd ook het toestromen van de kracht van liefde geringer, wat echter niet tot hem doordrong bij het zien van de ontelbare geestenschaar, die hij al in het leven had geroepen door zijn wil met gebruikmaking van mijn kracht. Steeds weer moet naar voren worden gebracht, dat eerst mijn kracht hem het scheppen van de wezens mogelijk maakte en dat zijn liefde voor Mij hem pas de kracht opleverde, waaruit begrijpelijk wordt, dat een afnemen van zijn liefde ook de toevoer van kracht verminderde.

En op zijn beurt was ieder geschapen wezen ook een bewijs van de band van Lucifer met Mij, dus kon er geen wezen meer ontstaan als Lucifer zich bewust van Mij had gescheiden, om welke reden alle geschapen wezens ook mijn aandeel zijn, want ze zijn liefdeskracht uit Mij. En toch was een groot deel van alle geschapen wezens van Mij afgevallen. En dat rechtvaardigt de vraag, of de wezens verschillend van aard waren in hun oersubstantie.

Ik plaatste één enkel wezen zelfstandig buiten Mij. En dit wezen was mijn evenbeeld. Dus bijgevolg moesten de nu door dit wezen in het leven geroepen geestelijke wezens weer geheel met Mij en mijn evenbeeld overeen komen. Het waren dezelfde volmaakte, in het hoogste licht stralende schepselen, want er kon uit onze beider liefde en wil, die geheel gelijk waren gericht, alleen iets voortkomen, dat hoogst volmaakt was. Wezens, die op geen enkele manier onderdoen voor de eerst geschapen lichtdrager. Ze waren dus eveneens buitengewoon machtig en gloeiden in vurige liefde voor Mij, ofschoon ze niet in staat waren Mij te aanschouwen. Maar ze herkenden Mij, want Ik openbaarde Me ook aan hen door het woord. Er was een eindeloze schare van die geesten, die in hoogste gelukzaligheid Mij prezen en lof toezongen, die in eerbied bereid waren Mij te dienen en die steeds

alleen maar volgens mijn wil werkzaam waren, dus evenbeelden van Mij zelf waren. En deze onbeschrijflijk gelukzalige geestenschaar zou de liefde van de lichtdrager steeds meer hebben moeten vergroten.

Doch nu begonnen in hem verschillende gevoelens tegen elkaar te strijden. Hij zag de in heerlijkheid stralende wezens en verlangde nu ook Mij zelf te aanschouwen. Hij geloofde van zichzelf, als voor de wezens zichtbaar, Mij de baas te zijn en hij wilde Mij niet meer erkennen als Degene uit wie alles voortkwam, ofschoon hij wist, dat ook hij zelf van Mij was uitgegaan. In het bewustzijn van zijn hem doorstromende kracht, begon hij het losmaken van de Krachtbron te voltrekken. Een gebeuren, dat zich over eeuwigheden uitstrekte, omdat hem steeds weer het verlangen naar het gelukkig zijn naar Mij drong en hij daarom ook steeds weer kracht betrok voor het scheppen van steeds weer nieuwe wezens. En zo waren ook deze wezens in hun oersubstantie hetzelfde, namelijk door Mij uitgestraalde liefdeskracht. Maar het zich tijdelijk van Mij afwenden had ook op het scheppingsgebeuren een bepaalde invloed, doordat de wil en de liefde van die wezens zich veel meer op hun verwekker richtten dan op Mij. Maar Ik trachtte noch deze wezens noch de lichtdrager ertoe te brengen te veranderen. Maar ze waren in dezelfde mate vol van licht. Ze beseften eveneens, dat Ik hun Schepper was en konden daarom ook in vrijheid van hun wil juist beslissen, toen deze grote beslissing van hen werd gevraagd.

Mijn eerst geschapen wezen had verbinding met alle door hem verwekte wezens, zoals ook Ik met alle wezens onafscheidelijk verbonden was, omdat de kracht van mijn liefde hen doorstroomde, daar ze anders niet zouden blijven bestaan. Mijn tegenstander probeerde de band met het door hem geschapene ook dan nog te bewaren, toen het al een van Mij afgekeerde wil had. Dat wil zeggen ook de eerste geestelijke wezens werden door hem aangezet, zich van Mij af te keren en er bezwaken bijgevolg ook enkele van hen aan zijn verzoeking. Lucifer trok ook dezen mee in de diepte, wier inzicht waarlijk ook het schandelijke van zijn plannen zou hebben moeten verafschuwen. En de zonde van dezen was nog veel groter. Daarom is de weg van de terugkeer ook veel zwaarder, terwijl echter het merendeel van de eerst geschapen wezens bij Mij bleef, toen de aanhang van mijn huidige tegenstander zich van Mij losmaakte.

De verborgen weerstand die Lucifer tegen Mij begon in te brengen, had tot gevolg dat er een eindeloos leger van geschapen geesten deels voor deels tegen Mij besliste, toen deze aan de wilsproof werd onderworpen. Want de weerstand verstoorde de tot nu toe gesloten eenheid. Dezelfde wil, dezelfde liefde beheersten mijn vroegere evenbeeld niet meer. Het viel uiteen en deze verdeeldheid bemerkten nu ook de uit onze liefde voortgekomen wezens, die nu geaard waren zoals hun verwekker, ondanks dat mijn kracht aan hun verwekking deel had. Daar echter bij de eerst geschapen geestelijke wezens die weerstand nog niet aanwezig was; daar liefde en wil van de lichtdrager geheel in Mij opgingen, konden ook uit deze liefde alleen wezens voortkomen, die geheel met ons overeenstemden, die in stralende volheid van licht en onbegrensde kracht getrouwe afbeeldingen waren van Mij zelf, evenals ook evenbeelden van het wezen dat Ik in mijn liefde buiten Mij had geplaatst, en die ook, tot op enkele uitzonderingen na, bij Mij bleven. En in deze laatsten vond hetzelfde gebeuren plaats als in Lucifer: dat de vrije wil zich verkeerd richtte, dat ze begeerden hun God en Schepper te zien en uit mijn noodzakelijke onzichtbaarheid verkeerde gevolgtrekkingen maakten, doordat ze het voor hen "zichtbare" erkenden als hun "god", die zelf nu ook aanmatigend werd en ontelbare wezens tot zich trok, die allen de band met Mij dus opzettelijk verbraken en daardoor in de diepte stortten.

Alle geschapen wezens straalden eens in licht en kracht, terwijl zonder de krachtstroom van mijn liefde niets zou hebben kunnen ontstaan. De verminderde lichtstraling begon pas met het minder worden van Lucifers liefde voor Mij, wat echter niet betekent dat het die wezens zou hebben ontbroken aan het licht van het inzicht. Want op het moment van de schepping doorstroomde ook de kracht van mijn liefde weer de verwekker van al het wezenlijke. Maar juist die momenten werden steeds zeldzamer, tot hij opzettelijk tegen Mij in opstand kwam en nu geen enkele toevoer van kracht meer kon ontvangen, omdat hij die zelf afwees in het geloof, net zo vol van kracht te zijn als Ik. En nu werd ook zijn geestelijke toestand duister. Hij, die eens mijn evenbeeld was, is tot mijn tegenpool geworden. Hij is in zijn wezen geheel tegenovergesteld. Hij is in uiterste diepte gezonken en met hem

zijn aanhang, waarin hij zijn vermeende macht en sterkte ziet. Het hoogste wezen, uit mijn liefde voortgekomen, is het diepst gezonken, omdat het zijn vrije wil, het kenmerk van goddelijke herkomst, heeft misbruikt. En ieder wezen stond het vrij, deze wil te richten op Mij of op hem. Ieder wezen kon de wilsproef doorstaan, omdat ieder wezen in het licht van het inzicht stond en ook over kracht beschikte om het aandringen van zijn verwekker weerstand te bieden.

Maar ook ieder gevallen wezen zal mijn liefde niet verliezen. Want mijn liefde liet het ontstaan en mijn liefde laat het ook eeuwig niet meer vergaan. Maar zolang het zijn weerstand niet opgeeft, zal het niet in staat zijn mijn liefde te bemerken en daarom ongelukkig zijn. Maar ook zijn weerstand zal verzwakken en het wezen zal eenmaal weer mijn liefde zoeken en de weg van terugkeer naar Mij bewust gaan. En dan zal het ook mijn onmetelijke liefde inzien. Het zal zijn God en Schepper herkennen in Jezus Christus, in wie Ik zelf voor alle wezens de zichtbare God werd, die ze begeerden te zien en die hen de weg heeft bereid terug in het vaderhuis.

Amen

De langzame positieve ontwikkeling van de wezens in de schepping

B.D. No. 8702
17. december 1963

Verneem aldus het volgende: toen Ik de eertijds als wezens door Mij uitgestraalde kracht omvormde tot scheppingswerken van de meest verschillende aard, begon de langzame positieve ontwikkeling van deze wezens in opgeloste toestand.

In het begin was het een onvoorstelbare golf van geestelijke substanties, die langzaam vorm aannamen toen de geestelijke kracht door mijn wil werd verdicht tot materie en deze materie weer zo verschillend van aard was, dat voor u mensen dit niet begrijpelijk kan worden gemaakt. Overeenkomstig mijn wijsheid en mijn liefde had Ik voor het van Mij eens afgevallen geestelijke een heilsplan ontworpen, dat juist in de schepping moest worden uitgevoerd. En het doel van mijn schepping was, het in haar gebonden geestelijke ertoe te brengen om te dienen. Het ene scheppingswerk moest dus nodig zijn voor het andere, opdat een langzame positieve ontwikkeling mogelijk werd. De dienende functies in het begin van de schepping zijn voor u mensen niet voorstelbaar te maken. Pas toen de scheppingswerken al meer bestendigheid aannamen, zette ook een werkzaamheid in deze scheppingen in, al was het ook nog maar een zeer geringe. En elke werkzaamheid getuigt van leven. Elke bezigheid brengt een verandering tot stand, zodat dus ook de vormen voortdurend veranderden en ze zich ontwikkelden tot steeds grotere scheppingswerken, waarvan elke een taak had te vervullen, die door mijn wil werd bepaald en ook volgens mijn wil werd uitgevoerd, omdat het geestelijk zich niet tegen mijn wil kon verzetten. En zo ontstond dus de schepping niet in een ogenblik vanuit mijn wil, maar het erin gebonden geestelijke, of de omgevormde kracht, legde een langzame ontwikkelingsweg af, opdat ook de weerstand langzaam verminderde en zich dit uitte in het dienen, dat weliswaar nog steeds onderworpen was aan mijn wet van gebonden wil, maar toch een vermindering van de weerstand bewees.

En zo is u ook de toedracht van de positieve ontwikkeling uitgelegd, door de stenen-, planten- en dierenwereld, omhoog tot de mens. De uiterlijke vormen gaven voortdurend het in hen gebonden geestelijke vrij en dit verzamelde zich om weer in een grotere vorm verblijfplaats te nemen en verder te dienen, tot alle partikeltjes die bij een gevallen oer-geest behoren, zich hebben verzameld en zich nu als “ziel” in de mens kunnen belichamen.

Zoals het echter in de dierenwereld gaat, dat kleine en kleinste levende wezens door aaneensluiting met het in dezelfde ontwikkelingsgraad staande geestelijke na hun vergaan een grotere uiterlijke vorm betrekken, zo voltrok zich ook het gebeuren van de ontwikkeling verder. En er werden door mijn liefde en wijsheid steeds nieuwe vormen geschapen die het bestemde geestelijke konden opnemen.

In de natuur nu beschouwt u dat als “ontwikkeling” van een klein levend wezen naar een steeds grotere.

Maar eertijds moest Ik elke vorm die nog niet beschikbaar was, nieuw scheppen. En of ook deze vormen zich voortdurend vergrootten en op de voorafgaande vormen leken, was het steeds een scheppingsdaad van mijn kant, die echter van de kant van de mensen niet kon worden gadeslagen, omdat nog geen mens met verstand en vrije wil begaafd, de aarde bewoonde. Doch mijn plan sinds eeuwigheid lag vast en Ik kende daarom ook het schepsel dat als “mens” over de aarde zou gaan, met als doel het afleggen van de laatste wilsproef.

En het nog in de verschillende scheppingswerken gebonden geestelijke werd daarom in steeds nieuwe scheppingen geplaatst, hoe meer het afzonderlijke schepsel in zijn geestelijke substantie het rijp worden naderde.

De scheppingswerken werden steeds groter, waaronder niet de lichamelijke omvang dient te worden verstaan, maar waarmee de gesteldheid van de afzonderlijke levende wezens, hun functies en hun bekwaamheden worden bedoeld.

Maar elk nieuw levend schepsel was een werk van mijn eindeloze liefde en wijsheid en almacht, dat zich dan weer voortplantte, maar steeds hetzelfde werk bleef, zoals Ik het had gemaakt.

Begrijp het goed: geen levend wezen zal van aard veranderen. En waar u een verandering of verdere ontwikkeling meent vast te stellen, ging het bij het ontstaan hiervan om een scheppingsdaad mijnerzijds. En zo is het ook bij elk op een mens lijkend wezen, dat de aarde bewoonde voordat de eerste mens geschapen was, steeds om nieuwe scheppingen gegaan. Maar deze bleven in hun aard zoals ze als voortbrengsel van mijn almacht waren geschapen. En daar het in hen gebonden geestelijke zich steeds meer positief ontwikkelde, is ook door mijn wil een steeds meer op de mens lijkende uiterlijke vorm geschapen. Maar steeds lag aan deze schepping mijn wil ten grondslag, die weer als natuurwet zijn uitwerking had, wat u mensen nu als natuurlijke evolutie van de wezens bestempelt.

Maar nooit kan de mens als een product van de evolutionaire ontwikkeling worden beschouwd. Want deze is een schepping op zichzelf, voortgekomen uit mijn almacht, liefde en wijsheid en zo gevormd, dat hij een belangrijke taak op aarde moet en kan vervullen. En al tracht u nog zulke slimme dieren tot zelfstandig denken en met een vrije wil te ontwikkelen, dit zal u nooit ofte nimmer lukken. Want de vermogens die de mens bezit, liggen in geen dier verborgen. Want de mens is het enige wezen in de schepping, dat denkvermogen, verstand en een vrije wil bezit, wat zich echter nooit langzaam zal laten ontwikkelen, wat ook geen kenmerken van een langzame positieve ontwikkeling van een schepsel zijn. Veeleer bewijst dit alleen dat de mens een scheppingswerk op zich is, door mijn wil en mijn macht in het leven geroepen om een taak te vervullen. En het scheppingswerk “mens” kon pas in de wereld worden geplaatst, toen de eens gevallen oer-geesten de langzame positieve ontwikkeling door de schepping al hadden afgelegd, omdat de mens nu zo’n gevallen oer-geest als ziel in zich moest dragen. Het woord “ontwikkeling” geldt steeds alleen voor het in elk scheppingswerk zich bergende of gebonden geestelijke dat deze positieve ontwikkeling moet afleggen, terwijl de materiële scheppingswerken steeds als scheppingsdaad dienen te worden beschouwd, omdat mijn wil deze uiterlijke vormen in het leven riep, opdat zij, die zelf door dienen opwaarts moesten gaan, het geestelijke zouden dienen als uiterlijke vorm. Dat mijn wil eveneens tegelijkertijd “natuurwet” betekent, waartegen zich geen scheppingswerk kan verzetten zolang het nog geen geestelijk rijp wezen in zich bergt zoals de mens, zal ook het woord “ontwikkeling” begrijpelijk maken. Maar het zal nooit de bewering rechtvaardigen dat de mens zelf zich zou hebben ontwikkeld, want hij was een scheppingswerk op zich, dat door mijn wil en de kracht van mijn liefde in het leven werd geroepen.

Amen

Adam - Oer-geest - Lucifers poging - Vernielen van de vorm

B.D. No. 5802

9. november 1953

Wie tot de waarheid doordringt, die laat alle duisternis achter zich, hij zal overal een verklaring voor hebben. Hij zal kennis hebben van de samenhang van alle dingen. Hij zal inzien dat zijn weg opwaarts leidt, dat hij de verbinding met God gevonden heeft, dat hij niet meer kan dwalen,

omdat God zelf hem de waarheid doet toekomen. Tot de waarheid doordringen betekent echter, haar allereerst ernstig begeren en dan het hart ervoor openstellen wat hem nu aan kennis wordt overgebracht, hetzij van buiten af of ook van binnen uit in de vorm van gedachten. Want het hart zal bereid zijn waarheid en dwaling aan te nemen of af te weren en dus ook dienovereenkomstig op de mens inwerken.

De waarheid moet in zoverre worden bevochten, dat de wil van de mens zelf werkzaam worden moet. Ze kan niet eenvoudig worden overgebracht aan de mens die zich volledig passief gedraagt, die niet zelf haar in bezit wil krijgen en daartoe de nodige aanstalten maakt. Want deze zal in de duisternis van zijn geest blijven en niet opwaarts gaan. De waarheid is echter de weg naar boven. De waarheid is het door God zelf naar de mensen toe geleide geestelijke goed dat in ieder mens een ontvanger zoekt, dat de wil van ieder mens zich eigen kan maken, omdat het de mens op de meest uiteenlopende manieren kan worden overgebracht - maar steeds het verlangen ernaar vooropstelt. Maar wie haar in zijn bezit heeft, die bevindt zich niet meer in de duisternis. Voor hem is alles zonneklaar. Voor hem bestaat er geen twijfel meer. Want ook wat hem nog niet duidelijk is, wordt hem op zijn verzoek verklaard, als hij zich maar tot de Bron der waarheid wendt. Als hij aan God zelf zijn twijfels en vragen voorlegt en er op wacht wat God hem door zijn hart antwoordt. Het verlangen naar de waarheid, de verbinding met God door middel van gedachten en zijn luisteren naar zijn innerlijk, garandeert hem ook een duidelijk waarheidsgetrouw antwoord. En jullie mensen zouden moeten weten, dat er voor jullie niets onopgehelderd hoeft te blijven wanneer jullie maar opheldering wensen en iedere vraag voorleggen aan Hem die de Waarheid zelf is en die haar ook aan Zijn kinderen op aarde wil doen toekomen om hun licht te geven, om hun de weg naar omhoog te verlichten.

De eerst geschapen mens was naar zijn lichaam ook een scheppingsdaad van mijn liefde. Ik moest het gevallen geestelijke op dat moment een uiterlijk omhulsel verschaffen, toen het zich vanuit de diepte weer zover omhoog gewerkt had dat het dus de laatste wilsproef in alle vrijheid kon afleggen. Ik moest vormen scheppen voor alle eertijds door Mij geschapen oer-geesten, die zich na eindeloos lange tijd weer in alle eertijds opgeloste substanties verzameld hadden, die dus weer als zelfbewuste wezens wachtten op de toelating tot een werkzaamheid. De uiterlijke vorm voor zo'n oer-geest te scheppen was niets anders dan de eindeloos vele scheppingswerken die tevoren waren ontstaan. Het was de uit Mij voortgekomen gedachte, die door mijn wil ook reeds gerealiseerd voor Mij stond. Maar om deze geschapen vorm nu het leven te geven was alleen mogelijk door het doorstromen van de kracht van mijn liefde.

Het oer-geschapen geestelijke echter was de uitgestroomde kracht van mijn liefde. Dus hoefde het alleen de uiterlijke vorm in bezit te nemen om het tot een levend wezen te laten worden. Het geestelijke stond kort voor zijn voleinding, doch er ver van verwijderd omdat hem het laatste inzicht ontbrak, omdat de op het geestelijke drukkende zonde het beroofd had van het volledige inzicht en het dus in deze toestand onderricht en geboden nodig had. Het moest dus langzaam rijpen in kennis door gehoorzaamheid aan deze geboden. Tevoren heeft er een grote geestelijke strijd plaats gevonden, omdat er een groot aantal van deze gevallen oer-geesten was die in de eerste door Mij geschapen vormen hun intrek wilden nemen. Want zij wisten dat zij alleen in de vorm van een mens weer toegang vonden tot Mij, dat zij alleen een onbeperkte rijkdom aan kracht en licht konden bereiken door een leven in welke zij beproefd werden, waarin zij moesten bewijzen hoe zij de hun ter beschikking staande kracht benutten. Maar Ik zelf bepaalde welke oer-geest in de eerste mens zijn intrek moest nemen. Want Ik alleen wist wiens verzet tegen Mij zo was afgenomen dat hem de laatste proef tijdens het leven op aarde opgelegd kon worden. Ik wist wiens wil zou kunnen standhouden tegen de verzoeken van mijn tegenstander. En Ik koos daarom een oer-geest die eertijds aanvoerder was bij de afval der geesten, wiens zonde daarom weliswaar zwaarder op hem drukte, maar waar mijn liefde er bovenal naar streefde deze terug te winnen, omdat hem dan eveneens ontelbare wezens zouden zijn gevolgd en de verlossing veel sneller zou hebben plaatsgevonden. Ik wist weliswaar sinds eeuwigheid van het falen van deze oer-geest, nochtans was hij door zijn in de voorstadia veranderde wil de sterkste geest, die dus ook gerechtigd was als eerste in de toestand van de vrije wil te worden geplaatst en die daarom het beste vooruitzicht bood de wilsproef te doorstaan.

De vorm van de eerste mens nu was - voordat deze oer-geest hierin zijn intrek nam - ook voor Lucifer zichtbaar, die weliswaar wist dat deze vorm de doorgangspoort was uit het rijk der duisternis, uit zijn gebied naar mijn rijk, naar het rijk van het licht. Hij wist ook, dat hij - wilde hij zijn aanhang niet verliezen - ieder middel moest aanwenden, om Mij - in deze aan de mens toegekende proeftijd - het geestelijke te ontworstelen, om de proef in zijn voordeel te laten uitvallen.

De door Mij geschapen vorm was nog zonder leven toen Lucifer zich ervan meester maakte om hem met zijn geest leven in te blazen, maar zijn onbeteugelde geest brak de vorm met geweld open. En hij was er zeker van dat elke in deze vorm gebonden geest hem zou openbreken en dat voor hem nimmer meer het gevaar van verlies bestond. Deze poging liet Ik toe en Ik bewees hem nu dat zijn vermoeden verkeerd was. Want het geestelijke dat zich in de mens moest belichamen, was door de lange ontwikkelingsgang in de schepping niet meer van gelijke wil als Lucifer. Het betrof de laatste uiterlijke vorm vrijwillig en die oer-geest was de oertoestand nabij, en de uiterlijke vorm scheen hem geen kluistering als voor de zondeval toe. Want hij was heer over de schepping, hij kon gebieden als een meester over de hem ter beschikking staande aarde met alle scheppingen. Hij was vol van macht en kracht - alleen ondergeschikt aan mijn macht, die hem slechts een gemakkelijk gebod gaf, waarvan het opvolgen elke hem nog opgelegde kluistering zou hebben doen verbreken.

En toen Lucifer dit besepte, zon hij op middelen om de mens te hinderen in het opvolgen van dit gebod. En omdat hij zelf de vorm van de eerste mens kende, probeerde hij ook de vorm voor hem onverdraaglijk te maken door de vorm als kluistering af te schilderen, doordat hij het vrij zijn van de vorm als afhankelijk van het overtreden van dit gebod voorstelde en dus de oer-geest innerlijk weer tegen Mij opzette, dat Ik hem niet de volledige vrijheid gaf. Het was een bewust misleiden, waartegen de eerste mens weerstand had kunnen bieden als hij zich maar aan mijn eenvoudig gebod had gehouden, wanneer hij voorlopig genoeg had genomen met het bezit van macht en kracht die hem waarlijk gelukkig maakte, tot mijn tegenstander een onreine begeerte in hem ontstak om groter te zijn dan Degene die voor hem als macht boven hem herkenbaar was, van Wie hij op de hoogte was en wiens gebod hij desondanks veronachtzaamde. De zondeval van de eerste mens was derhalve een herhaling van de eerste val van de oer-geest. Hij volgde Lucifer en trok ontelbare wezens mee de diepte in - zoals nu ook alle nakomelingen van de eerste mens zo lang in een toestand van zwakte van zondige mensen terechtgekomen waren, totdat Jezus Christus hun te hulp kwam, totdat Jezus Christus voor de mensen de wilskracht verwierf door Zijn dood aan het kruis, totdat Jezus Christus Zijn sterke wil tegenover de verzoeken van Lucifer plaatste en hem bedwong.

Niets had het eerst geschapen wezen, Lucifer, ertoe kunnen brengen, de gang over de aarde als mens af te leggen, zolang hij zelf zich nog als heer voelde van de geestenwereld die met hem van Mij afvallig werd. Want hij zelf was de gang door de materie, door de schepping, vóór de schepping van de eerste mensen niet gegaan. Als wezenlijke geest was hij wilsmatig nog steeds mijn sterkste tegenstander. Hij voelde zich zelf als heer der schepping, die het hem toebehorende geestelijke bevatte, ofschoon hij zelf op dit geestelijke geen invloed had. In hem zelf was dus nog ongebroken weerstand en nimmer had hij zich enige dwang laten welgevalen. Nimmer had hij zich vrijwillig in een vorm geschikt die mijn wil geschapen had, omdat hij alle vormen ten behoeve van het geestelijke, alle scheppingswerken, haatte en ze probeerde te vernietigen. Maar de macht over de scheppingswerken was hem ontnomen, daarentegen de invloed op het geestelijke dan toegestaan, toen dit weer vrij moest kiezen voor Mij of voor hem. Hij wist ook dat hij zelf een vorm niet kon vernietigen zodra ze door geestelijke wezens bewoond was, en daarom nam hij de vorm van de eerste mens tevoren in ogenschouw. Want zijn doel was, de oer-geest die daarin belichaamd moest worden, ertoe aan te zetten zelf zijn uiterlijke vorm open te breken, omdat hij geloofde hem dan de vrijheid te verschaffen die Ik het geestelijke door de scheppingswerken ontnomen had. Hij wilde Mij verhinderen het heilsplan te voltooien.

De vijandschap tussen Mij en hem bestond sinds zijn afval en zal van zijn kant nooit worden opgeheven, totdat hij inziet dat hij volledig krachteloos is en in diepste zwakheid en nederigheid om schenking van kracht smeekt. Daarom was het ook onmogelijk geweest, hem de eerste mensenvorm als verblijfplaats te geven. Want in hem was niet de wil omhoog te gaan, terwijl het geestelijke dat in

een toestand van gebonden wil door de schepping was gegaan, al in zijn eertijdse weerstand tegen Mij verflauwd was, en het geestelijke nu nog eenmaal het opgeven van het verzet tegen Mij en de kracht van mijn liefde bewijzen moest. En Lucifer wist, hoe ver dit geestelijke reeds van hem verwijderd was. En hij wist ook dat nu het gevaar bestond het helemaal te verliezen. En omdat de in de eerste mens belichaamde oer-geest eens een grote steun voor hem was, was hem ook bijzonder veel gelegen aan zijn val. Hij was echter ook op de hoogte van diens tegenwoordige verlangen, vrij te worden van elke materiële keten.

Bij deze oer-geest voegde Ik nu een tweede wezen, dat hem ter ondersteuning, maar ook ter beproeving van zijn wil moest dienen. De een had de ander kunnen bijstaan, het laatste doel te bereiken. Ik legde de verantwoording niet op één schouder alleen. Beiden gaf Ik het gebod en beiden konden gezamenlijk het doel bereiken. En Lucifer die diens verzwakte wil herkende en door wie hij zijn doel hoopte te bereiken, maakte gebruik van dit tweede wezen. De wilsproof moest geëist worden van het eerste mensenpaar en ter beproeving moesten ook de tegenkrachten kunnen werken, want ook Lucifer streed om zijn schepselen, die hij niet wilde prijsgeven, ofschoon ze Mij ook toebehoorden. Zijn plan slaagde, maar weerhield Mij er desondanks niet van, ontelbare wezens in het vervolg steeds weer de mogelijkheid te bieden, zich om te vormen in de mensen op deze aarde en dus een steeds hogere graad van rijpheid te bereiken, ofschoon door de val van het eerste mensenpaar de poort naar het lichtrijk gesloten bleef totdat Jezus Christus kwam. Door de eerste zonde was de verlossing van de geestelijke wezens uitgesteld, maar niet opgeheven, want wat de eerste mens niet gelukt is, dat heeft de mens Jezus bereikt. Hij was sterker dan mijn tegenstander, want Hij maakte gebruik van mijn kracht. Hij was en bleef door de liefde met Mij verbonden en deed vrijwillig wat de eerste mensen niet als gebod zijn nagekomen. Hij schikte zich volledig naar mijn wil en bewees Zijn overgave aan Mij door Zijn lijden en sterven aan het kruis. Hij was op de hoogte van de oer-schuld en van de tweede schuld van de eerste mensen, en om deze schuld te delgen, om de mensen te verlossen, bracht Hij Mij een offer dat Ik toereikend vond. Een offer dat de poort naar het geestelijke rijk, de weg naar Mij weer opende en waardoor al mijn schepselen, die Hem erkennen als de Zoon van God en Verlosser van de wereld, nu zalig kunnen worden.

Amen

Motivatie van de menswording van Christus - Daad van erbarmen

B.D. No. 6130
9. december 1954

Vol erbarmen zag Ik op de aarde neer op de geknechte mensheid.

Ik zag haar grote nood, waaraan ze weliswaar zelf schuldig was, maar Ik zag ook de grote zwakheid van de mensen, die daarom door hun last werden terneergedrukt en uit eigen kracht niet meer konden opstaan.

En mijn liefde werd zo geweldig groot, dat ze de lijdende mensheid hulp wilde brengen.

Mijn liefde was zo groot, dat Ik zelf naar de aarde afdaalde om de mensen van hun zondelast te bevrijden en voor hen de weg naar Mij weer vrij te maken. Mijn menswording op aarde was een daad van liefde en barmhartigheid van uw Schepper en Vader van eeuwigheid.

Ik wilde de mensen de vrede brengen, het heil.

Ik wilde dat ze zich weer konden verheugen over het licht en de kracht, die ze verloren hadden door de zonde van de vroegere weerspanning tegen Mij.

De mensheid bevond zich zo diep in de duisternis en ze kon hieruit de weg naar buiten niet meer vinden, omdat ze ook geheel zonder kracht was.

Het was een toestand van de grootste rampzaligheid, want ze werden gevangen gehouden door een gebieder die hen in zijn macht had, die hen voor eeuwig niet meer vrij wilde laten.

Maar ook Ik had recht op u, omdat u eens uit de kracht van mijn liefde was voortgekomen.

En mijn aanspraak geef Ik niet op. Ik was bereid met mijn tegenstander om u te strijden en kwam naar de aarde, omdat niet de Godheid deze strijd wilde voeren, maar de liefde. En deze liefde belichaamde zich nu in een mens. Een mens die als wapen alleen gebruik maakte van de liefde, nam dus als het ware de strijd op tegen de tegenstander.

De liefde voert dus de strijd. De liefde bewoog Mij naar de aarde af te dalen en mijn intrek te nemen in de mens Jezus.

Jezus, die Mij met heel Zijn ziel was toegedaan, die met al Zijn zinnen naar de aaneensluiting met Mij streefde, die zelf de ziel van het licht in zich droeg, die haar gevallen broeders wilde helpen, zodat ze weer opwaarts konden klimmen naar de Vader, om gelukkig te zijn. Wat volmaakt gebleven was, wilde wat onvolmaakt was geworden helpen weer volmaakt te worden.

De Liefde zelf wilde zich inzetten om de geknechte mensen de vrijheid te brengen.

En daarom daalde Ik zelf af naar de aarde. Daarom sloot Ik Me niet langer af voor de noodsignalen om hulp, die van de aarde naar Mij opstegen. Ik kwam als Redder en Verlosser om allen die van goede wil zijn de vrede te brengen.

Want de tijd was gekomen waarin de mensheid zo diep was gezonken, dat haar hulp moest worden gebracht, wilde ze niet helemaal ten prooi vallen aan het verderf. En zo ging in vervulling wat lang tevoren al was aangekondigd.

Het licht kwam naar de aarde en straalde in de duisternis.

Maar de duisternis herkende het licht niet en er waren maar weinige die het herkenden als de Redder, die van boven was gezonden om de mensen te verlossen en vrede te brengen aan allen die van goede wil zijn.

Amen

De ziel van Jezus

B.D. No. 6642

11. september 1956

Alles wat de geest uit Mij aan u overbrengt, zal ook overeenstemmen met zijn bedoeling. Wel staat het de mens vrij eigenzinnig een andere betekenis toe te schrijven aan de woorden die mijn geest u doet toekomen, maar dan is diens geest niet verlicht. Maar er kan niet beweerd worden dat u van Mij uit geestelijke leren werden toegezonden die tegenstrijdig met elkaar zijn. Want de "geest uit God" vergist zich niet. En waar er nu tegenspraak aanwezig lijkt te zijn, daar moet om opheldering worden gebeden. Er moet aan Mij zelf om opheldering worden gevraagd, zodat Ik deze kan geven:

De ziel van de mens Jezus kwam van boven. Een Lichtgeest daalde af naar de aarde. Een Wezen dat uit Mij was voortgekomen en in alle vrijheid van wil bij Mij bleef, toen een groot leger geschapen geesten van Mij afviel en in de diepte stortte. Maar deze Lichtgeest had een missie te vervullen als mens. Hij moest afdalen in een gebied zonder licht, dus voorlopig Zijn volheid van licht achterlaten, die op aarde alleen een verwoestende uitwerking zou hebben gehad, omdat de mensen niet in staat waren zo'n licht van boven in ontvangst te nemen. Ze zouden dus vergaan zijn in zijn straal.

Een mens moest die missie ten uitvoer brengen, het verlossingswerk voor de mensen. En deze mens moest zich in dezelfde sfeer ophouden als de medemensen, want het ging erom dezen een weg te tonen, hun een leven voor te leven dat ze moesten navolgen. Bijgevolg moest de mens Jezus net zo geaard zijn als de andere mensen. En Hij was zo geaard, ondanks dat de ziel uit het rijk van het licht was neergedaald.

En het lichaam van het kindje Jezus droeg een ziel in zich, die door haar aardse uiterlijke vorm net zo bepaald werd in haar denken, willen en voelen als ieder ander mens. Dus moesten door de haar omgevende sfeer, evenals door haar uiterlijk omhulsel, ook dezelfde hartstochten en begeerten in haar ontwaken. Want de weg over de aarde te gaan als mens, betekende ook weerstand te moeten bieden aan dezelfde innerlijke en uiterlijke driften.

Want het ging er toch om de vergeestelijking van de ziel na te streven, de vereniging van de ziel met haar geest te bereiken, die zin en doel is van het leven op aarde van ieder mens. Het ging erom de mensen het bewijs te leveren dat het mogelijk was deze vergeestelijking op aarde te bereiken. En daarom waren de gevechten en het worstelen van de mens Jezus van dezelfde aard - wat nu eenmaal een ziel vereiste die net zo van aard was, maar die toch uit het rijk van het licht was neergedaald om God zelf als verblijfplaats te kunnen dienen, Die zich nooit in een zondige ziel zou hebben kunnen manifesteren. Want de ziel van Jezus was zonder zonde, wat echter niet betekent, dat ze helemaal gespeend zou zijn geweest van de driften en hartstochten. Want hoe heftig deze zwakheden en hartstochten ook waren, hoe hevig ook de verzoeken waren die op Hem afkwamen, Hij heeft ze weerstand geboden en kunnen bieden, omdat ook zijn liefde sterk was en deze Hem kracht gaf voor deze weerstand.

De ziel van de mens Jezus verliet het licht en betrad de duisternis. En er hechtten zich aan deze ziel talloze aard-gebonden wezens die haar in het nauw brachten, op dezelfde manier als elke menselijke ziel door duistere krachten in het nauw wordt gebracht. En omdat Jezus de weg als mens moest gaan, kon de ziel deze wezens ook niet wegdringen. Integendeel, zij moest ze in een harde strijd trachten te overwinnen. Ze moest zelf de wil opbrengen niet aan hen toe te geven wanneer ze in verzoeking werd gebracht. En ze kon deze wil opbrengen op grond van de liefde die ze niet had prijsgegeven. Die haar deel was en bleef, omdat het goddelijke kracht was, met behulp waarvan de mens Jezus Zijn missie moest en kon vervullen, die echter ook iedere mens tot overwinnaar zou kunnen maken, wanneer hij maar de liefde in zich zou ontsteken en voeden.

Steeds weer moet benadrukt worden, dat het verlossingswerk door een mens volbracht moest worden, dat dus Jezus vooreerst alleen als mens moet worden beschouwd Die het gelukt is zich op aarde te vergoddelijken en dat daarom deze mens zich geheel aan de wet der natuur onderwierp, dat Zijn lichaam was geschapen zoals dat van ieder ander mens en dat ook Zijn ziel zich niet mocht verweren toen er onzuivere geesten bezit van haar namen. Maar nooit liet Hij deze geesten de overhand nemen, omdat Zijn wil dit verhinderde en omdat Hij door de liefde ook de daarvoor benodigde kracht opbracht. Maar Hij moest worstelen net als iedere andere mens, want Hij moest en zou een voorbeeld voor hen zijn. Hij wilde hun de weg wijzen, die ook zij konden gaan om zich op aarde nog te vergeestelijken. Want er kon van de mensen alleen dat worden verlangd, wat voor de mensen ook mogelijk was.

En zou Jezus over een kracht hebben beschikt die voor de mensen totaal onmogelijk was te verkrijgen, dan zou Hij nooit hebben kunnen zeggen: "Volg Mij na". Maar dit sluit nooit uit dat Zijn ziel van boven kwam, dat het een ziel van het licht is geweest, in welke God zelf verblijfplaats nam en kon nemen omdat ze zonder zonde en rein was, omdat de liefde haar kracht gaf om aan alle verzoeken weerstand te bieden.

Amen

Wat was het lichaam van Jezus?

B.D. No. 8586

14. augustus 1963

Voor Mij, als uw God en Schepper, is niets onmogelijk. Wat Ik wil, dat gebeurt. En wat Ik wil scheppen, staat al als verwezenlijkte gedachte voor Me. Mij zijn geen grenzen gesteld, noch in ideeën noch in uitgevoerde werken, of ze nu geestelijke dan wel aardse substantie zijn. Want van oorsprong is alles geestelijks, om het even of u aardse of geestelijke scheppingen voor ogen staan.

Hoe echter deze geestelijke substantie in zichzelf geard is, dat kan alleen Ik zelf beoordelen. Alleen Ik weet of het eens van Mij afgevallene geestelijks is dat hard geworden is tot vaste materie, of dat geestelijke kracht door Mij rechtstreeks is uitgestraald en vorm heeft aangenomen volgens mijn wil. Want elke kracht kan Ik veranderen of vormen tot scheppingswerken van allerlei aard.

Ik kan ook de door Mij rechtstreeks uitgestraalde kracht de karakteristieke eigenschappen geven die het eens zondig geworden geestelijke aankleven wanneer de uitgestraalde kracht als laatste vorm als

menselijk lichaam een ziel in zich draagt ten behoeve van haar vervolmaking. Een door Mij voortgebracht lichaam dat geen zondig geworden geestelijks is, kan zich door mijn wil in een toestand van zwakte bevinden of kenmerken in zich hebben die elk ander lichaam aankleven, wanneer dit een bepaald doel dient. Alles ligt besloten in mijn wil en mijn macht. Maar steeds zal al het reine, al het goddelijke, beïnvloed worden en in benauwenissen geraken door de band met de wereld, met de materie die onrein geestelijks is. En daar het bij het verlossingswerk van Jezus om een uitermate belangrijke missie ging, waren de onzuivere vijandige krachten in het bijzonder bezig om op het zuivere goddelijke, de buitenkant van Jezus, in te werken. Want deze goddelijk-geestelijke uitstraling van kracht die als Zijn lichaam was te beschouwen, werd niet zodanig werkzaam dat ze al het vijandelijke vernietigde of zijn werkzaam zijn verhinderde, maar het volstond op dezelfde wijze als elke andere lichamelijke buitenkant, weerstand te bieden, het haar kwellende geestelijke tot bedaren te brengen en dus dezelfde strijd te voeren tegen alle verzoeken. Want de mens Jezus wilde de medemensen het leven voorleven dat ze allen moesten leiden om van de krachten der duisternis vrij te worden.

Maar dat het lichaam van Jezus aardse materie was, valt niet te ontkennen. Maar deze aardse materie was het werk van mijn liefde, wijsheid en macht. Het was geen gevallen geest aan wie deze substantie was ontnomen, maar van Mij uitgegane kracht, die zich door mijn wil had verdicht tot een vorm, maar die geenszins minder harde eisen stelde aan de mens Jezus. Want zodra er kracht uit Mij naar de aarde komt, waar dus volmaakt geestelijks in het rijk van Mijn tegenstander komt, wordt dit volmaakte in het nauw gebracht door onrijpe geestelijke substanties. En al deze substanties moesten verlost worden - substanties die zich aan de ziel van Jezus vastklampten en ook het lichaam als het ware in bezit namen, dat nu moest strijden om niet het onderspit te delven, maar ook niet bovennatuurlijk zijn kracht mocht gebruiken, omdat het de mensen als voorbeeld moest dienen, om welke reden er aan de mens Jezus geen voordeel door buitengewone kracht was gegeven.

Hij moest als mens geard zijn, zoals alle andere mensen. En ook de omstandigheid dat Zijn lichaam een voortbrengsel van Mijn kracht was, leverde Hem geen voordeel op in Zijn streven naar vergoddelijking. Het was voor Zijn ziel alleen maar een keten die haar eindeloos kwelde, omdat de ziel uit de vrijheid en het helderste licht kwam en in de duisternis verblijf moest nemen. En deze duisternis overviel ook het lichaam en bereidde het kwellingen, welke de ziel voelde en welke het lichaam toch niet bespaard konden blijven. Want als gevolg van Zijn liefde zag Jezus alle samenhang in en berustte Hij in Zijn noodlot dat Hij precies voorzag en waardoor Hij al onbeschrijfelijke kwellingen moest verdragen.

De totale vergoddelijking echter kon alleen tot stand worden gebracht door buitengewoon lijden en een overmaat van liefde. En daartoe droeg alleen al het verblijf van een zuiver lichaam zonder zonden en een ziel uit het rijk van het licht in het gebied van de vorst der duisternis bij, omdat ze zich voortdurend teweer moesten stellen tegen hem en zijn krachten, die alles probeerden om ook het lichaam tot zonde te verleiden, om ook de mens Jezus in schuld te storten, wat hem echter niet lukte.

Maar de strijd was zwaar en toch heeft de mens Jezus deze doorstaan en ook alle mensen het bewijs geleverd dat ze door de liefde ook de kracht verwerven om weerstand te bieden aan alle verzoeken van de kant van de tegenstander. Bovendien heeft Hij door Zijn kruisdood ook voor alle mensen de genade van een versterkte wil verworven, zodat het ook voor alle mensen mogelijk is vrij te worden uit de keten van hun gevangenebewaarder. Dat ze niet aan de tegenstander zijn uitgeleverd, maar in Jezus Christus een Helper hebben, aan Wie ze zich kunnen toevertrouwen en Die hen toch begrijpt als mens en ze waarlijk aan de macht van de tegenstander zal ontrukken wanneer ze Hem daarom vragen. Want Hij weet hoe deze uw lichaam in het nauw brengt om uw ziel te verhinderen rijp te worden.

Hij weet dat de strijd in het leven op aarde zwaar is, omdat het lichaam nog een deel van de tegenstander is en deze het niet vrij wil geven. Maar Jezus heeft voor u het offer aan het kruis gebracht, opdat u vrij zult kunnen worden. Hij heeft u verlost door Zijn bloed, opdat u vrij zult worden van alle zonden.

Amen

U hoeft nooit bang te zijn voor verkeerde onderrichtingen, wanneer u zich tot Mij zelf wendt om opheldering. En Ik zal u steeds het juiste uitsluitsel geven, zodra iets voor u onbegrijpelijk is. Want u die de waarheid zult moeten verbreiden, zult ook zelf elke tegenwerping moeten kunnen weerleggen. U zult zelf moeten weten hoe alles samenhangt, daar u anders geen juiste vertegenwoordigers van de waarheid zou kunnen zijn.

Weet dus dat elke materie verhard geestelijks is. Geestelijke kracht die door Mij eens als wezen werd uitgestraald en haar eigenlijke doel niet vervulde, omdat deze wezens weigerden volgens mijn wil werkzaam te worden. Deze weigering had het verharden van de geestelijke substantie tot gevolg, dus werd ze dichter en Ik gaf deze substantie nu vormen.

De verharde substantie werd materie.

Nu kan Ik echter krachtens mijn macht ook materie laten ontstaan die niet eerst de verharding van geestelijke substantie heeft doorgemaakt.

Ik kan de geestelijke kracht door mijn wil verdichten tot vorm.

En dat heb Ik gedaan om Mij eenmaal een vleeselijk omhulsel voor Mij zelf te verschaffen, dat echter niet anders moest zijn dan dat van ieder mens. Ze was alleen niet afkomstig uit het rijk van mijn tegenstander, maar de geestelijke substantie werd rechtstreeks van Mij uit aan de schepping toegevoegd. Ze legt dus wel de gang door de scheppingen af, die de materie moet afleggen om haar dienende functies te verrichten en om zich dus langzaam te ontwikkelen tot aan het stadium waarin ze een ziel tot verblijfplaats moet dienen.

Elk vleeselijk omhulsel van een mens staat nog in het beginstadium van de ontwikkeling. Ze is nog niet vergeestelijkt en moet meestal na de dood van de mens nog een hele lange ontwikkelingsgang afleggen, tot ze zelf zich als behorend bij een ziel in een lichaam mag bergen.

De tijd nu, die het geestelijke nodig heeft om als lichaam van een ziel te kunnen dienen, is ook aan deze door Mij verdichte kracht toegekend, om de gang door de schepping te gaan, voordat ze de ziel van Jezus mocht dienen als uiterlijke vorm. Want deze ziel had een lichaam nodig dat net zo geaard was als elk ander menselijk lichaam, omdat Hij ook dit lichaam wilde vergeestelijken en omdat ook Hij door Zijn lichaam aan alle verzoeken van onrijpe geesten was blootgesteld, die door het lichaam invloed hoopten te krijgen op de ziel. In wezen was dus de substantie van Zijn lichaam geen gevallen geestelijks, maar was het door het rijk van het gevallen heen gegaan. Het lichaam behoorde eveneens tot de schepping die het gevallen bergt en het moest zich in deze ontwikkelingsgang ook warmaken, doordat de geestelijke substantie in haar onvrije, gebonden toestand kwellingen onderging en moest verdragen. Dat behoorde ook al tot het verlossingswerk van Jezus, maar het droeg ook bij tot de volledige vergeestelijking van het lichaam van Jezus.

Want het lichaam was door de gang door de schepping net zo geaard als elk ander menselijk lichaam. En de mens Jezus had dezelfde strijd te voeren tegen de begeerten en zwakheden en toch was het lichaam zonder zonde, omdat het Mij zelf als verblijfplaats moest dienen en Ik ook al in het kindje Jezus vertoefde en Jezus daar af en toe ook het bewijs voor leverde. Het moet voor u begrijpelijk zijn dat het vergeestelijkte lichaam van Jezus geen andere oer-geest kon toebehoren. Dat dus Ik zelf voor dit materiële lichaam zorgdroeg en het een werk van mijn macht en wijsheid was, maar dat het anderzijds zo geaard moest zijn, dat zijn vergeestelijking eveneens kon plaatsvinden om juist de toedracht van de opstanding te funderen en de mensen aan te sporen eveneens de vergeestelijking van het lichaam na te streven. Met dit doel dus ging ook het lichaam van Jezus in zijn afzonderlijk geestelijke substanties door de scheppingswerken en nam het de kwellingen van het gebonden zijn op zich om het verlossingswerk van Jezus in alle opzichten tot een succes te laten worden. Want nu werkten van buiten af de onrijpe krachten op de mens Jezus in. Ze probeerden de nog zwakke

lichamelijke substanties aanleiding te geven tot zonde, maar Jezus bood weerstand. Hij streed tegen alle verzoeken en bracht alle begeerten van het lichaam tot zwijgen. En Zijn strijd was waarlijk niet gemakkelijk, ondanks dat Hij zonder zonde was.

Er is Hem niets bespaard gebleven, juist omdat Hij Zijn medemensen het leven wilde voorleven, omdat Hij het bewijs wilde leveren dat het voor ieder mens mogelijk is hetzelfde te volbrengen:

lichaam en ziel te vergeestelijken.

Maar dit ene zult u moeten geloven, ook wanneer het voor u nog niet helemaal begrijpelijk is: dat het lichaam en de ziel van Jezus zonder zonde waren, maar dat Jezus juist daarom veel meer te lijden had, omdat Hij zich in een zondig gebied moest begeven en de zwaarste strijd moest doorstaan die een mens ooit doorstaan zal. Want al het aardse rondom Hem bracht Zijn lichaam en Zijn ziel in het nauw. En alleen Zijn overgrote liefde hield stand tegen deze benauwenissen en kwellingen. Want de mens Jezus droeg "God" in alle volheid in zich. En met Mij tezamen heeft Hij gezegevierd en de tegenstander en diens macht gebroken.

Amen

Was de ziel van Jezus al voor de menswording van God geïncarneerd?

B.D. No. 8750

11. februari 1964

En steeds weer wil Ik u mijn liefde openbaren door u met een weten vertrouwd te maken dat u gelukkig maakt omdat het u als een helder licht zaken onthult die tevoren in het donker lagen en omdat uw graad van inzicht weer hoger wordt, wat ook een rijp worden van de ziel betekent. Want steeds zal en moet de liefde ten grondslag liggen aan het toesturen van mijn woord. Ik zou u niet kunnen aanspreken als er geen bepaalde graad van liefde aanwezig zou zijn en deze liefde dus zal het licht van het inzicht steeds helderder in u doen stralen. Steeds houden u nog vragen bezig, die alleen Ik u kan beantwoorden, omdat alleen Ik deze gebieden ken, waarin u een blik wenst te werpen:

Alle hoge, niet eens gevallen geesten, incarneren zich op de aarde om ook de gang door de diepte te gaan ten behoeve van het bereiken van het hoogste doel: het kindschap Gods. En met dat doel moeten ze in het vlees over de aarde gaan, ze belichamen zich als mens en leggen de weg van dit aardse leven af net als iedere eens gevallen oer-geest. Ook zij moeten de strijd voeren en alle verzoeken weerstaan die hun van de kant van mijn tegenstander worden gebracht. Ze moeten dus in waarheid "door de diepte" zijn gegaan, om dan - wanneer ze worden teruggeroepen - als kind van God terug te keren naar Mij, hun Vader van eeuwigheid. En te allen tijde zijn er lichtwezens naar de aarde afgedaald om de mensen bij te staan die als eens gevallen wezens hun terugkeer naar Mij moeten bereiken. De liefde van deze lichtwezens is erg sterk en diep, zodat ze voortdurend tot helpen bereid en er steeds maar op bedacht zijn Mij mijn verloren kinderen terug te brengen. En Ik houd hen niet tegen wanneer ze naar de aarde willen afdalen om hulp te brengen die altijd nodig is. Maar steeds waren het wezens die van Mij waren uitgegaan. Het waren schepselen in hoogste volmaaktheid, doorstraald met het licht van mijn liefde, die in dezelfde wil met Mij zowel in het geestelijke rijk werken alsook op aarde, wanneer ze ten behoeve van een missie naar de aarde gaan. Er is ook geen lichtwezen dat zich uitsluit van zo'n missie om de bewoners van de aarde licht te brengen.

En zo was ook de ziel die als mens Jezus op aarde het werk van verlossing volbracht, zo'n lichtgeest, in het allereerste begin van Mij uitgegaan als lichtstraal van liefde, die Ik een zelfstandig leven gaf. Deze geest had een heel bijzondere missie op zich genomen, omdat Hij vanaf het allereerste begin inzag, dat de gevallen wezens Hem nodig hadden, omdat Hij vanaf het allereerste begin zag, dat de eerste mens zou falen. En daarom wilde Hij als "mens Jezus" de mensheid hulp brengen. Hij was wel vanaf het begin ook bezig met het scheppen van de materiële wereld, want mijn wil en mijn kracht stroomden over in al die wezens die Mij trouw gebleven waren en daarom als zelfstandige wezens werkzaam waren in de oneindigheid. Ook deze ziel is naar de aarde afgedaald (ook Zijn ziel heeft Mij tevoren al als lichtgeest gediend) en ze bracht de verbinding tot stand van de mensen met God, dat wil zeggen ze kwam als lichtgeest naar de mensen en Ik zelf kon door deze ziel Mij nu tegenover de

mensen uit in het woord. Die lichtgeest was dus voor Mij een omhulsel. Echter niet lichamenlijk, hoewel voor de mensen tijdelijk zichtbaar, maar niet voortdurend. Zodoende ging Hij niet als "mens" over de aarde, maar Hij werkte alleen onder de mensen in schijnbaar dezelfde lichamenlijke substantie. En toch was en bleef Hij een geestelijk wezen. En Hij verdween weer uit het oog van diegenen die Hij hulp bracht door onderrichtingen en toespraken.

Er zijn op aarde ook wel stoffelijke belichamingen geweest van deze hoge lichtwezens, die steeds als afgezanten van Mij zelf de mensen eveneens mijn wil verkondigden. Want het was nodig dat hun opheldering werd gegeven, waarom zij in hun zielen nood op aarde leefden en welk doel hun aardse leven had. Toch moet er een onderscheid worden gemaakt juist tussen een leven op aarde als mens van een lichtwezen of een zichtbaar worden van een lichtgeest door wie Ik zelf Me kenbaar heb gemaakt. Dan was deze lichtgeest niet mijn zichtbaar uiterlijk omhulsel, zoals dit de mens Jezus is geweest, maar diende hij Mij alleen opdat mijn woord op een natuurlijke manier tot de mensen kon doordringen. Want Ik zou ook rechtstreeks uit de hoge de mensen hebben kunnen aanspreken, maar dan was het met hun wilsvrijheid gedaan. Dus bediende Ik Me steeds van een uiterlijke vorm, die zowel een lichamenlijk mens als ook een geestelijk mens kon zijn. De eerste echter leidde zijn bestaan als mens op de aarde terwijl de tweede maar tijdelijk voor de mensen zichtbaar was omdat dezen dringend mijn aanspreken nodig hadden.

Wanneer dus nu van een herhaaldelijke incarnatie van de ziel Jezus vóór mijn menswording in Hem wordt gesproken, dan zult u steeds alleen maar een geestelijke verschijning kunnen aannemen, in wie Ik zelf - de Liefde - Mij aan de mensen kenbaar heb gemaakt en Me dus een geestelijke omhulling uitkoos om Me aan de mensen te laten verschijnen. Een vleselijke belichaming daarentegen van de ziel van Jezus heeft vóór mijn menswording niet plaatsgevonden, hoewel Ik mezelf door mijn woord ook door een mens kon uit in wanneer deze dus uit het lichtrijk naar de aarde was afgedaald. De ziel van Jezus was uitverkoren om mijn menswording op aarde mogelijk te maken en deze ziel was waarlijk de hoogste lichtgeest, die als eerstgeboren Zoon van Mij, dat wil zeggen uit mijn kracht en de wil van diegene die mijn overgrote liefde als eerst geschapen wezen buiten Mij had geplaatst, was uitgegaan. Ik zelf als de eeuwige Geest Gods heb Me alleen in Jezus gemanifesteerd, in deze hoogste ziel van het lichtrijk. Maar deze heeft Mij als lichtgeest ook al eerder geholpen om Mij het toespreken mogelijk te maken van de mensen die echter ook een hoge graad van rijpheid hadden, die het Mij mogelijk maakte, hun zo'n lichtwezen te sturen, door wie Ik zelf rechtstreeks kon spreken. Maar dat ook eindeloos veel lichtwezens tevoren als mens waren belichaamd, die eveneens de verbinding van de mensen met Mij in stand hielden, die hun mijn woord brachten, die als het ware als spreekbuis voor Mij op aarde vertoefden, is als waar aan te nemen, mag echter niet tot verkeerde denkbeelden leiden, omdat de ziel van Jezus voor mijn menswording was uitgekozen, daar ze zich vanaf het allereerste begin voor dit werk van erbarmen had aangeboden in het besef van het falen van de eerste mensen.

Het is verkeerd te zeggen, dat Ik Me als "God" al vaker heb geïncarneerd. Want mijn menswording in Jezus is en blijft een eenmalige daad die de mensheid niet en de lichtwereld ook nauwelijks kunnen begrijpen. Die zijn gelijke nooit eerder en ook nooit erna zal kunnen vertonen. Want Jezus was niet één van de velen, integendeel, Hij was Diegene die voor u mensen en voor alle wezens van het lichtrijk tot een zichtbare God zou worden. Die Ik zelf Mij tot omhulling koos, die eeuwig zichtbaar moest blijven.

En dit wezen had een uitzonderingspositie, want Zijn liefde was - als eerste door mijn en Lucifer's liefde uitgestraalde geest - zo onmetelijk diep, dat alleen Hij voor mijn menswording in aanmerking kwam. En daarom was een eerdere gang als mens over deze aarde ook uitgesloten. Dit schakelt echter niet uit, dat ook Hij deel had aan de schepping van de materiële wereld, omdat Hij op de hoogte was van mijn plan van het terugvoeren en Hij steeds geheel en al op mijn wil inging en deze ook kon uitvoeren als wezen vol van licht en kracht. Dit wezen stond in zo'n nauwe verbinding met Mij, dat de volledige eenwording met Mij kon plaatsvinden, dat Hij en Ik één moest zijn, omdat Ik geheel in Hem opging en Hij in Mij en dit dus het geheim van mijn menswording in Jezus onthullen zal, zodra het wezen weer de graad van licht heeft bereikt, waarin hem het helderste inzicht eigen is.

Bewijzen voor het bestaan van Jezus op aarde

B.D. No. 7250

8. januari 1959

Ieder mens is de mogelijkheid gegeven achter het geheim te komen van de menswording van God. En ieder mens zal dan ook het bewijs hebben van het bestaan van Jezus, die als "Zoon van God en Verlosser van de wereld" hem nu duidelijk wordt, zodat geen ander bewijs meer nodig is. Wie echter de menswording van God begrepen heeft, die weet ook dat en waarom er geloof geëist wordt en waarom bewijzen niet bevorderlijk maar eerder nadelig zijn voor het uitrijpingsproces van de ziel, het doel waarvoor de mens op de aarde is. Dat God zich zelf in Jezus Christus, in de mens Jezus, belichaamd heeft, is en blijft ongelooflijk voor mensen die geen enkele binding hebben met het geestelijke en voor wie geestelijk streven vreemd is.

Onder geestelijk streven is dus het ontwikkelingsproces van de ziel te verstaan waarbij de zich de zorg voor het aardse leven niet het doel op zich is, maar het middel tot het doel. Wie zich dus niet voor het geestelijke inspant die is ook niet "ontwaakt", dat wil zeggen: zijn denken is veeleer aan de dwaling onderworpen dan aan de waarheid. Hij zal eerder dwaling aannemen en als waarheid laten gelden. De zuivere waarheid daarentegen zal hem onaannemelijk lijken omdat zijn geest nog verduisterd is, waarmee niet het verstand bedoeld wordt maar de geestvonk in de mens die een deeltje is van God. Zo'n mens zal ook geen geestelijke oorzaak accepteren en daarom zal voor hem de menswording van God als gevolg van zo'n "geestelijke oorzaak" ook onbegrijpelijk zijn. Maar zij heeft plaatsgevonden. God zelf heeft zich in een mens uitgestort, en deze mens was Jezus, de zoon van Maria, die uit de geest van God was voortgekomen. Niets mocht de mensen tot geloven dwingen en daarom was de geboorte van Jezus aan menselijke wetten onderworpen, niet echter de "verwekking".

De mensen mogen zich niet aanmatigen dit te betwijfelen als zij bedenken dat al het geschapene, alsook het gehele scheppingswerk, door de kracht van God is voortgebracht. Het is dus voor deze Kracht ook mogelijk een menselijk wezen door Zijn wil te laten ontstaan. Ook heeft deze geboorte zonder verwekking zijn geestelijke redenen en die zijn voor een ontwaakte geest gemakkelijk te begrijpen. Daarom moet de mens weten dat het gehele scheppingswerk geestelijke oorzaken had waaraan de vrije wil van de oer-geschapen geestelijke wezens ten grondslag lag. Dat deze vrije wil ook in het bestaan als mens, de eertijds geschapen oer-geest, een rol speelt die belangrijk is en ook de verklaring dat er voor Zijn bestaan maar weinig of geen bewijzen te vinden zijn. Want geen dwang mag de mensen aanleiding geven om een negatief of positief standpunt in te nemen tegenover de goddelijke Verlosser Jezus Christus. Volledige wilsvrijheid moet de instelling tegenover Hem bepalen, omdat alleen daarvan de omvorming van de mens terug naar het oer-geschapen wezen afhankelijk is, het doel waarvoor de mens op aarde leeft. Wat zich bewijzen laat dwingt tot een beslissing.

Geen mens mag echter tot deze beslissing gedwongen worden om de vroegere volmaaktheid van het oer-wezen weer te bereiken, wat de betekenis en het doel van het gehele scheppingswerk is. Daarom moet de mens op de hoogte zijn van de oer-aanvang en het doel van alles wat bestaat, over zin en doel van de schepping en alle geschapen wezens daarin. Maar deze kennis kan hij nooit en te nimmer uit boeken verkrijgen. Zij moet hem door de geest van God, die de eeuwige Waarheid is, worden overgebracht. Maar hier zijn voorwaarden aan verbonden die ieder mens wel kan nakomen, maar slechts weinig mensen willen vervullen.

De geest Gods kan zich echter alleen openbaren waar deze voorwaarden aanwezig zijn, zoals een levend geloof in God dat door de liefde levend kan worden, en een bewust vragen naar de waarheid uit God, in vol geloof van Hem de waarheid te ontvangen.

En zij zal de mens ook gegeven worden. Want nu treedt de geest Gods in verbinding met de geestvonk in de mens die een deeltje van Hem is, en de mens wordt dan door de geest onderricht.

Wie dit niet geloven kan of wil zal nooit tot wijsheid, of tot het licht van het inzicht komen.

Maar wie gelooft, aan hem zullen de heerlijkste dingen onthuld worden en hij zal helder en duidelijk inzien wat voor andere mensen onbegrijpelijk is. Hij zal het gehele verband kunnen begrijpen en voor hem zal de menswording van God in Jezus een zo wonderbaarlijk opgelost probleem zijn, dat hij geen enkel bewijs meer nodig heeft. En hij zal toch alles duidelijker doorzien dan waartoe het scherpste verstand ooit in staat is. En voor een ontwaakte geest maakt het dan ook niets uit welke tijdsduur er ligt tussen de tijd van Jezus' leven op aarde, en de tegenwoordige tijd. Want dit leven van Jezus was niet een daad voor een bepaalde kring van mensen, maar gold alle mensen van het verleden, het heden en de toekomst.

Want alle mensen zullen van Jezus' leven op aarde vernemen, maar geen bewijs van Zijn bestaan nodig hebben zodra hun geest ontwaakt is. Maar zonder verlichting van geest zouden ook de strengste bewijzen nutteloos zijn voor het verkrijgen van zielenrijpheid, want een geloof verkregen door bewijzen is geen geloof dat de vrije wil respecteert, en alleen dat telt. Het verstand van de mens heeft niets of maar weinig van doen met het ontwaken van de geest in de mens.

Want dit ontwaken is een gevolg van een leven in onzelfzuchtige naastenliefde. Daarom is het navorsen van de diepste verborgenheden niet het privilege van een actief werkzaam verstand, maar alleen het voorrecht van hen die de geboden van God onderhouden, die de mens Jezus op aarde geleerd heeft, namelijk: "Heb God lief boven alles en uw naasten als uzelf". Het resultaat van het nakomen van deze geboden is het zekerste en duidelijkste bewijs van het bestaan van Jezus, want dan leidt de geest uit God de mens in alle waarheid en geeft hem opheldering over de hele geestelijke samenhang, die het verstand nooit zal kunnen geven.

Amen

„God zond Zijn Zoon naar de aarde“

B.D. No. 8537

22. juni 1963

Steeds weer wordt u er opheldering over gegeven, dat de ziel van Jezus uit de lichtwereld naar de aarde kwam om zich in de mens Jezus te belichamen ter wille van een missie die een zuivere ziel eiste. Want God zelf wilde in deze ziel Zijn intrek nemen en dit kon Hij alleen maar doen in een zuivere ziel zonder zonden.

Hij zond Zijn Zoon naar de aarde.

Kan een woord dit duidelijker bevestigen? Het was een niet gevallen ziel, in tegenstelling tot de zielen der mensen die de lange ontwikkelingsgang door de schepping moeten gaan en in een zeer onvolmaakte toestand hun belichaming als mens beginnen.

Maar dat sluit niet uit dat de ziel van Jezus onuitsprekelijk moest worstelen en strijden tegen al het verderfelijke geestelijke dat haar van buiten af lastig viel.

Want Zijn lichaam was onrijpe materie en door deze niet verlostes substanties werd de ziel onder invloed van de tegenstander zwaar gekweld.

Het lichaam was met alle aardse hartstochten behept en het verlangde vervulling van zijn lusten die het dus aankleefden, als behorend bij de nog zeer onrijpe substanties van het lichaam. De ziel van Jezus kwam geheel rein naar de aarde. Doch er voegden zich ontelbare onrijpe wezenlijkheden bij haar, welke de ziel niet van zich af mocht schudden, maar zachter moest maken en rijp moest laten worden. Van buiten af stormde eveneens onrijp geestelijks de mens Jezus tegemoet. De omgeving oefende invloed uit op Zijn ziel, zodat deze alle innerlijke gevechten had te doorstaan die ook een gevallen ziel moet doorstaan. En daarom is het onjuist dat het de mens Jezus gemakkelijker gevallen zou zijn dit werk van verlossing te volbrengen wegens de volmaaktheid van Zijn ziel.

Integendeel, omdat ze rein en zonder zonde was leed Zijn ziel veel meer onder de onrijpe omgeving. Zijn reine ziel was uitermate gevoelig voor de zonde, voor alles wat als inwerken van de tegenstander van God van de kant der medemensen op hem afstormde.

De duisternis waarin de ziel van het Licht moest vertoeven, was voor haar een onuitsprekelijke kwelling. Desondanks was ze vervuld van vurige liefde voor deze zondige mensheid en wilde ze die verlossen van zonde en dood. Al het duivelse drong zich wel aan de ziel van Jezus op, maar niets ervan bracht tot stand dat Jezus zelf in zonde viel. Hij hield stand tegen alle verzoeken. Hij streed tegen Zijn tegenstander en ook tegen al het slechte geestelijke dat druk op Hem uitoefende.

Zijn liefde voor Zijn broeders die in nood waren, werd niet minder. En het lukte Hem ook de niet geestelijke substanties van Zijn lichaam te vergeestelijken, juist door de liefde die voortdurend toenam en de mens Jezus zo vervulde, dat de eeuwige Liefde zelf bezit van Hem nam.

Maar Die zou zich nooit in een zondige ziel hebben kunnen manifesteren, zonder dat deze vergaan zou zijn.

Waarom wilt u mensen dit woord niet laten gelden: "Hij zond Zijn Zoon naar de aarde"? Wat van Hem komt is volmaakt en dus lezen we: "Hij daalde af naar de aarde" en niet: "Hij klom op uit de diepte". Het duivelse omgaf weliswaar de ziel van Jezus in hoge mate, maar het kwam van buiten af op Zijn ziel toe, die dit echter weerstond en zich niet ten val liet brengen, wat de tegenstander van God beoogde.

Of het nu onrijpe geestelijke substanties waren die vanuit het lichaam druk op Hem uitoefenden, of dat het niet verlorene wezens waren die zich als afgezanten van de satan aan Hem probeerden te hechten.

Zijn reine ziel bood weerstand en weerde het duivelse af, terwijl ze het onrijpe geestelijke van Zijn lichaam tot rijp worden bracht, zodat het als vergeestelijkt zich bij de ziel kon aansluiten toen Jezus Zijn werk van liefde had volbracht. Zodra de ziel het rijk der duisternis betrad, was ze ook aan de duivelse krachten blootgesteld. Doch zij bezweek niet voor hen. Integendeel, zij weerstond ze, omdat ze vervuld was van liefde en deze liefde gaf haar kracht om tot aan het einde toe vol te houden. Maar de liefde bracht de ziel mee van boven. Ze offerde haar liefde niet op, veeleer verbond ze zich steeds meer met de eeuwige Liefde en zo vond dus de vereniging plaats die einddoel moet zijn van ieder mens die over de aarde gaat. De mens Jezus heeft zich op aarde door Zijn grote liefde en Zijn overmatig lijden en smartelijk sterven vergoddelijkt.

Maar ook Hij moest worstelen om deze vergoddelijking te bereiken. Het is Hem niet gemakkelijker gevallen dan andere mensen. Want ook de mensen bezitten de goddelijke liefdesvonk en kunnen hem voortdurend voeden en helder laten opvlammen.

En daartoe kunnen ze vragen om de hulp van Jezus, terwijl Jezus steeds alleen kracht putte uit de liefde, maar deze Liefde was God zelf die zich in Hem borg. En God kon zich wederom alleen bergen in een wezen dat zonder zonden was. Hij zou nooit een ziel hebben kunnen betrekken, die - als gevallen - de opwaartse weg door de schepping was gegaan. Een ziel die eens van Hem was afgevallen en Zijn liefde afwees.

Want dit was immers de oer-schuld die alle gevallen wezens belastte en deze oer-schuld had tevoren teniet moeten worden gedaan, voordat er weer een vereniging met God mogelijk was.

Zou dus de ziel van de mens Jezus een gevallen ziel zijn geweest, dan was ze vóór de kruisdood ook niet verlost en dan zou God zelf nooit verblijf in haar hebben kunnen nemen.

Maar Hij was in Jezus, want Hij was de Liefde.

God zelf was mens geworden. Doch nooit zou anders de menswording van God - die echter het grootste mysterie is en blijven zal - mogelijk hebben kunnen zijn.

Een rein wezen moest het verzoeningswerk voor de oer-schuld der mensen volbrengen. Want een gevallen wezen stond zelf nog onder de heerschappij van de tegenstander van God en zou vanuit zichzelf nooit ofte nimmer de kracht hebben kunnen opbrengen om zich los te maken van de tegenstander, zijn gevangenebewaarder.

Thans kan de mens het, omdat Jezus Christus daarvoor aan het kruis is gestorven.

Een ziel van het licht moest de strijd aanbinden met de tegenstander. En Jezus heeft deze strijd doorstaan, omdat Zijn kracht de liefde was, omdat Hij verenigd met God zelf, de eeuwige Liefde, deze strijd heeft gevoerd en dus God zelf de mensen verlost heeft van zonde en dood.

U mensen moet daarover opheldering worden gegeven, want onjuiste opvattingen leiden ook tot onjuiste gevolgtrekkingen. Lucifer zou geen strijd hebben hoeven te voeren tegen Jezus, wanneer hij over Hem de heerschappij zou hebben bezeten.

En elke gevallen ziel staat nog onder de macht van de tegenstander, tot ze verlost is door Jezus Christus.

Nooit zou het een gevallen ziel zijn gelukt de tegenstander te overwinnen.

Maar het verlossingswerk was nog niet volbracht en daarom zou een worstelen van Jezus vruchteloos zijn geweest. Want een gevallen wezen dat zich eens had verweerd tegen de liefdeskracht van God, had van God uit wel een klein liefdesvonkje ontvangen, maar zou dit nooit tot een heldere gloed hebben kunnen laten opvlammen, omdat de tegenstander het verhinderd zou hebben en het wezen zelf te zwak was.

Begrijp het, u mensen, dat u in een vals denken verdwaalt wanneer u zich niet losmaakt van de opvatting dat de ziel van Jezus een deel was, dat eens was afgevallen van God.

U zou het probleem van de menswording van God door deze opvatting alleen nog onbegrijpelijker en meer dubieus maken.

En daarom moet u daarover steeds weer de zuivere waarheid worden voorgehouden. Want alleen de waarheid geeft u mensen een juist licht en de waarheid zal altijd alleen van God zelf uitgaan.

Amen

"En het Woord is vlees geworden!"

B.D. No. 8141

3. april 1962

“ En het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!" Ik zelf, het eeuwige Woord kwam naar de aarde en nam een lichaam aan. Het was een daad van overgrote liefde en barmhartigheid dat Ik Mij bewogen voelde de verbinding met de mensen tot stand te brengen, die zich zo eindeloos ver van Mij verwijderd hadden. Die niet meer in staat waren mijn stem te vernemen, die mijn woord niet meer in zich konden vernemen en die geen enkele binding meer hadden met het Woord van eeuwigheid. Zij waren zelf schuld aan deze grote afstand tot Mij en nooit zou het hun mogelijk geweest zijn deze verwijdering van Mij, uit eigen kracht ongedaan te maken. Nimmer was het hun mogelijk geweest mijn woord te ervaren zoals in het allereerste begin, toen Ik met al de door Mij in het leven geroepen schepselen van gedachten kon wisselen door het woord. Daarom heeft mijn liefde zelf die grote verwijdering overbrugd. Ik kwam zelf naar de aarde en nam een lichaam aan en probeerde nu weer in verbinding te treden met mijn schepselen, om hen weer aan te spreken en voor hen een brug te bouwen die tot Mij terug voerde in het rijk van licht en zaligheid.

Ik zelf ben dat eeuwige Woord, maar Ik zou de mensen niet direct uit den hoge hebben kunnen aanspreken, om hen die eens als vrije schepselen van Mij zijn uitgegaan, daardoor niet in een dwangsituatie te plaatsen. Zij moesten die brug naar Mij uit vrije wil betreden, en dat kon Ik alleen bereiken door mijn aanspreken, dat echter niet op een ongewone manier maar als een van mens tot mens gesproken woord weerklinken moest. En daarom nam Ik een lichaam aan. Ik nam bezit van het menselijke omhulsel Jezus en sprak in dit omhulsel tot de mensen. Maar het was mijn woord dat tot hen sprak en Ik kon door dit woord de mensen de weg tonen. Ik kon hen onderrichten en hun mijn wil verkondigen. Ik kon hun het evangelie, de goddelijke leer van de liefde verkondigen, die hun zielen weer in die toestand brengen moest waardoor ieder mens zelf, als dat zijn ernstige wil was, mijn woord in zich zou kunnen vernemen. Maar eerst moesten de mensen verlost zijn van zonde en dood. Eerst moest de vroegere zondesschuld door de afval van Mij gedelgd zijn, opdat dan de verbinding met

Mij bekroond kon worden met het uitgieten van mijn geest, opdat dan de mens zelf mijn stem weer in zich zou kunnen vernemen zoals het in het oerbegin was.

"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond!". Hoe weinig mensen begrijpen de betekenis van deze woorden. Het eeuwige Woord daalde zelf naar de aarde af, want de mensheid verkeerde in grote nood en wist niets af van haar ellendige en troosteloze toestand, van de geestelijke duisternis waarin zij leefde. Zij waren geheel van Mij verwijderd en deden niets om deze grote afstand tot Mij te verminderen. En de mensen konden alleen geholpen worden door leringen die overeenstemden met de waarheid. Zij moesten de wil van hun God en Schepper leren kennen, en deze wil moest hun door mijzelf verkondigd worden. Ik zelf moest hen aanspreken, en dat kon alleen door een mens gedaan worden. Dus heb Ik mijzelf in deze mens belichaamd, want alleen zo was het mogelijk de mensen in alle waarheid te onderwijzen, ze opmerkzaam te maken op hun verkeerde levenswandel. Daardoor was het mogelijk hun mijn wil te verkondigen, en voor hen een levend voorbeeld te zijn hoe zij zelf hun leven moesten leiden om weer uit hun geestelijke duisternis te geraken en de weg te gaan die Ik de mensen toonde, opdat zij weer het eeuwige leven konden bereiken. Want zij waren door mijn tegenstander beïnvloed, die hen gedurig tot een liefdeloze leefwijze aanzette, waarin zij dan ook krachteloos waren en bleven en niets konden vergaren voor hun opwaartse ontwikkeling.

Ik zelf heb hun bewezen dat de liefde zich als een kracht doet gevoelen, want Ik heb de zieken genezen en ook andere wonderen gedaan die alleen de kracht van de liefde tot stand kon brengen. Ik heb hen ook onderwezen over de gevolgen van een liefdeloze levenswandel. Want Ik moest de mensen in de eerste plaats verklaren waarom zij zich in lichamelijke en geestelijke nood bevonden. Ik moest hen ervan overtuigen dat hun toestand als mens geen gelukkige genoemd kon worden en wat zij dus doen moesten om het ware geluk te bereiken. En dit alles moesten zij uit de mond van God vernemen. Mijn woord moesten zij kunnen horen, daarom kwam dat Woord zelf naar de aarde en werd mens. In de oertoestand weerklonk dat woord in ieder wezen en was het de oorzaak van onmetelijke zaligheid. Maar die zaligheid hebben de wezens zelf weggegooid omdat zij zich vrijwillig van Mij afkeerden, waardoor zij mijn woord niet meer konden vernemen omdat mijn woord een directe straling van liefde van mijn kant was, die de wezens nu echter afwezen.

De overgrote nood van de mensen op aarde bewoog mijn liefde en barmhartigheid hen zelf te benaderen en hen ondanks hun weerstand in het woord tegemoet te treden. En wie ook maar een vonkje liefde in zich liet ontbranden, die zag in Mij de Godheid en volgde Mij na. Maar meestal zag men in Mij slechts de mens en men beoordeelde dan ook mijn woord als dat van een mens. Ik was midden onder hen en zij herkenden Mij niet. En toch kon Ik het evangelie van de liefde verkondigen. Ik kon de goddelijke leer van de liefde steeds weer aan de mensen bekend maken. En Ik kon zelf mijn discipelen onderrichten en hen dan uitzenden in de wereld met de opdracht mijn evangelie te verkondigen en van Mij zelf te getuigen. Het Woord was zelf op de aarde gekomen en had een lichaam aangenomen tot zegen van de mensheid. En steeds als mijn woord weerklinkt, buigt zich mijn eindeloze liefde en barmhartigheid neer tot de mensheid en straalt haar liefde in de harten van de mensen die gewillig mijn woord aannemen, het aanhoren en als de stem van de Vader herkennen, en Mij dankbaar zijn voor deze grote genadegave. Want Ik zelf ben dat Woord van eeuwigheid. En wie Mij aanhoort verbindt zich ten nauwste met Mij en hij zal dan ook zijn laatste doel op aarde bereiken. Hij zal de totale vereniging bereiken met Mij - zijn God en Vader, tot wie hij nu voorgoed is teruggekeerd - en hij zal dan voor eeuwig zalig zijn.

Amen

Ik kwam zelf naar de aarde

B.D. No. 6719

20. december 1956

Alle engelen in de hemel loven en prijzen Mij, dat Ik naar de aarde nederdaalde om de mensen te verlossen.

Pas in het geestelijke rijk ziet de ziel in, welk werk van liefde Ik voor u heb volbracht. Want zodra ze in het licht staat, kan ze alles meebeleven en dus ook mijn geboorte, mijn werk van verlossing op aarde in zijn volle betekenis begrijpen en haar liefde en haar gevoel van dankbaarheid zal haar steeds maar lof en dank doen zingen aan de Redder der mensheid, Jezus Christus, Die ze nu als haar God en Vader van eeuwigheid herkent en voor eeuwig in vurige liefde is toegedaan. Alleen een liefdevol hart kan de diepte van mijn liefde en erbarmen beseffen, de betekenis van het afdalen naar de aarde, in een wereld vol haat en liefdeloosheid.

Maar de mensen bevonden zich in de grootste geestelijke nood. Want ze werden aan banden gelegd door mijn tegenstander die hen volledig in zijn macht had, die hun elke vrijheid ontnam en aan wie ze zich niet uit eigen kracht zouden hebben kunnen ontrukken. Ik zag het tevergeefs worstelen der mensen in wie nog het geloof in een God en Schepper leefde en die Hem daarom aanriepen in hun nood.

En Ik had lang tevoren door zieners en profeten op het verschijnen van de Messias gewezen.

En in bange nood verwachtten ze deze Messias, omdat ze nog in Mij geloofden. En zo zond Ik hun de Redder van boven.

Ik zond mijn Zoon naar de aarde om vervolgens in Hem verblijf te kunnen nemen. Om zelf tot hen te spreken, om Mij zelf aan hen te openbaren en hun harten rijp te maken zodat ze Mij herkenden en nu ook leerden begrijpen op welke manier Ik hun redding wilde brengen uit hun nood. Want ook zij dachten nog te zeer aards. Ook zij zagen in Mij een Redder uit **aardse** nood, omdat ze hun **geestelijke** nood niet inzagen, die echter alleen Mij had bewogen om naar de aarde af te dalen. En Ik moest daarom eerst hun zielen gereedmaken door mijn leer. Ik moest ze aansporen een leven in liefde te leiden en hun zelf zo'n leven in liefde voorleven, opdat nu ook hun inzicht toenam om de grootste daad van goddelijke liefde nu ook te kunnen begrijpen en waarderen.

En mijn geboorte op aarde voltrok zich wel heel natuurlijk, maar ze was met wonderlijke begeleidingsverschijnselen verbonden, die diegenen wier hart niet arm aan liefde was, ook spoedig een helder licht schonken Wie er in het kindje Jezus deze aarde had betreden. Mijn overgrote liefde en erbarmen hadden een manier gezocht de Mij verloren gegane schepselen weer helemaal voor Mij terug te winnen. En deze weg ben Ik zelf gegaan in de mens Jezus.

Wat was deze buitengewoon vol leed en bitter. Maar hij bracht de geknechte mensen redding. Hij bracht hun verlossing uit de macht van de satan. Hij bracht u weer naar Mij terug - u die verlossing zult willen vinden.

Ik kwam zelf naar de aarde. Maar Ik kon het niet in mijn macht en heerlijkheid, wat voor u mensen een totaal vergaan zou hebben betekend. En daarom ben Ik onopvallend naar de aarde gekomen in een kindje, dat voor Mij het omhulsel was en bleef tot het werk van verlossing was volbracht. Want Ik zelf ben in de mens Jezus de weg over de aarde gegaan. Ik ben uit liefde voor u, mijn schepselen, mens geworden om u te helpen weer terug te keren naar uw God en Vader van eeuwigheid.

Amen

De menswording van God in Jezus

B.D. No. 7731

27. oktober 1960

Het grootste geheim is en blijft voor u mensen Mijn menswording in Jezus Christus.

Ook wanneer het u op een begrijpelijke wijze wordt uitgelegd, zal het toch een geheim voor u blijven, omdat mijn wezen u niet volledig begrijpelijk kan worden gemaakt. Omdat u een denkend Wezen steeds zult willen verpersoonlijken en omdat u zich daarom een "essentiële" God zult voorstellen als "iets dat begrensd is" en dit begrensde nu ook in de mens Jezus verplaatst, Die als het ware nu twee wezens in zich verenigt. Doch deze voorstelling is niet juist. Want mijn wezen is ondoorgrondelijk. Het is de alles vervullende en alles omvattende kracht, die geen begrenzing kent en toch in staat is te denken en begaafd is met een wil. Zich mijn wezen voor te stellen, is voor u mensen

onmogelijk, omdat u begrensd bent. Omdat u nog niet de volmaaktheid hebt bereikt die elke begrenzing opheft. Toch bent ook u drager van deze kracht. Alleen bent u in begrensde mate vervuld van deze kracht, die echter de mens Jezus in alle volheid in zich had en tot zich kon nemen, omdat Hij volmaakt was, dus zich op aarde door een levenswandel in liefde had vergoddelijkt.

Voor Hem was er geen begrenzing voor het binnenstromen van goddelijke kracht. Hij was helemaal doorstraald door haar, dus door mijn oer-wezen. De goddelijke kracht van de liefde was in Hem en zo kon dus Ik zelf in Hem zijn, Wiens omhulsel zich zo had voorbereid, dat een volledig doorstralen ervan mogelijk was, zonder dat deze verteerd werd door mijn kracht. En zo kon dus nu worden gesproken van "God", Die zich alleen in de omhulling van de mens Jezus zichtbaar had gemaakt. Want als Krachtbron van eeuwigheid kon Ik voor geen wezen zichtbaar zijn. En nooit zou een wezen het hebben verdragen, wanneer het in de reusachtige vuurzee van mijn liefde zou hebben kunnen kijken.

Dus moest Ik voor Mij zelf een begrenzing scheppen. Ik moest een vorm kiezen die voor u mensen zichtbaar kon zijn en deze vorm nu geheel doorstralen.

Maar de vorm bleef toch wat Ik zelf ben van eeuwigheid: het hoogste volmaakte Wezen.

De vorm diende het hoogste volmaakte Wezen tot verblijfplaats ter wille van mijn schepselen die Mij wensten te aanschouwen. En toch zullen ze mijn wezen in eeuwigheid niet kunnen doorgronden, omdat het ondoorgrondelijk is en blijft voor al het geschapene, voor alles wat eens uit Mij is voortgekomen. De eeuwige Godheid te willen verpersoonlijken is onjuist. Want Ik ben geen begrensde geest, Ik ben alles in allen.

Ik ben de Kracht die alles vervult, die de hele oneindigheid doorstraalt, die al het wezenlijke en alle scheppingen omvat en het bestaan ervan zekerstelt.

En toch ben Ik een Wezen dat in alle wijsheid en liefde werkzaam is, dat Zijn wil gebruikt. Dat denken kan in hoogste volmaaktheid. De liefde en de wijsheid bepalen dus steeds het denken en de almacht brengt alles ten uitvoer. Dat het eens geschapene Mij wenste te aanschouwen, was de reden van zijn afval van Mij.

Maar Ik kan voor die wezens niet zichtbaar zijn, omdat ze zouden zijn vergaan bij het zien van de volheid van licht en kracht die zich voor hen zou hebben moeten ontsluiten.

Maar Ik wilde ook het verlangen van mijn kinderen stillen. Ik wilde Me voor hen zichtbaar maken en heb het gedaan in Jezus Christus, in een menselijk omhulsel, dat zich echter tevoren volledig moest vergeestelijken om mijn licht en mijn kracht in alle volheid in zich te kunnen opnemen.

Het omhulsel moest tot dezelfde geestelijke substantie zijn geworden die mijn oer-wezen is sinds eeuwigheid, opdat het niet verging toen Ik zelf de vorm doorstraalde.

Er bleef dus niets menselijks meer achter. Alles was Geest uit Mij en dus was Jezus God.

Ik was mens geworden, echter alleen om als mens een missie te vervullen, uw oer-schuld te delgen. Maar de mens Jezus bleef toch niet meer achter. Integendeel, Hij had zich vergoddelijkt door de gang over deze aarde. Hij was de algehele samensmelting aangegaan met Mij, Zijn Schepper en Vader van eeuwigheid.

Mijn oer-wezen was in Hem zichtbaar geworden.

De Geest van eeuwigheid die alles vervult, had een zichtbare gestalte aangenomen in Jezus.

En zo ben Ik zichtbaar geworden voor al mijn kinderen die zo ver rijp worden dat ze Mij nu zichtbaar kunnen verdragen, dat ze Mij mogen zien van aangezicht tot Aangezicht.

Amen

Dat de geestelijke toestand van de mensen steeds duisterder wordt, komt ook daarvandaan, dat ze niet in staat zijn de "eenwording" van God met Jezus te begrijpen en dat ze derhalve ook voor de "menswording" van God niet het juiste begrip hebben. Ze zijn door de leerstelling van de Godheid in drie personen tot een verkeerd denken gekomen. Maar steeds weer moet gezegd worden dat de eeuwige Godheid niet kan worden voorgesteld als persoon, dat ze dus niet anders is voor te stellen dan als Kracht die de hele oneindigheid vult. Deze Kracht is niet te begrenzen en kan dus ook niet als "vorm" worden gedacht, maar ze kan een vorm geheel doorstralen.

En de gebeurtenis van een algehele doorstraling met goddelijke kracht heeft bij de mens Jezus plaatsgevonden. Hij was vol van liefde. En liefde is de oer-substantie van de eeuwige Godheid, die onophoudelijk wordt uitgestraald in de oneindigheid, die alles laat ontstaan en alles behoudt.

En deze goddelijke kracht van liefde doorstraalde dus de menselijke vorm Jezus en dus manifesteerde ze zich in Hem. Gods oer-wezen nam Zijn intrek in de mens Jezus en dus werd God "mens". En daar Jezus helemaal vervuld was met de oer-substantie Gods, werd Hij "God". Want ook het menselijk omhulsel kon zich na Zijn kruisdood als helemaal vergeestelijkt met God verenigen, zodat Jezus dus nu tot een godheid werd die men zich kan voorstellen. Zodat de mens zich God niet anders kan voorstellen dan in Jezus, maar dat er nooit van "twee personen" sprake kan zijn.

De mens Jezus had op aarde het doel bereikt: de volledige vergoddelijking, die alle geschapen wezens moeten bereiken. Want God wilde evenbeelden scheppen, wier laatste voleinding echter door de vrije wil van het wezen zelf moet worden bereikt.

De mens Jezus heeft niet alleen door een leven in liefde deze vergoddelijking bereikt, maar door het verlossingswerk heeft Hij ook de zondeschuld van de mensheid gedelgd. Want Hij deed een beroep op de kracht van Gods liefde, daar Hij anders niet in staat zou zijn geweest het ontzettende leed en de kruisdood te verdragen. En deze liefdeskracht was het oerelement van God, dus was God zelf in alle volheid in de mens Jezus en heeft het verlossingswerk volbracht.

Wanneer u mensen echter van een God in drie personen spreekt, is dat een misleidend begrip, want de eeuwige Godheid kan niet als persoon worden voorgesteld. Want ze is alleen Liefde, en deze Liefde manifesteerde zich in Jezus. En nu was de eeuwige goddelijke Geest werkzaam in Jezus en Hij is voor alle wezens alleen in Jezus voor te stellen.

Omdat de door God eens geschapen wezens daarom van Hem afvielen, omdat ze Hem niet konden zien, is Hij in Jezus voor hen tot een zichtbare God geworden. Maar Jezus is geen tweede wezen dat naast God is te denken.

Hij is God, want God is liefdeskracht die een geheel vergeestelijkte vorm doorstraalde. Deze was dus alleen nog maar goddelijke Oer-substantie en daarom ook alleen maar te zien voor die wezens die zich eveneens vergeestelijkt hebben om het geestelijke te kunnen schouwen.

Wanneer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest wordt gesproken, is dat als aanduiding voor het Wezen van God wel geldig, wanneer de Vader als liefde, de Zoon als wijsheid en de Heilige Geest als kracht, als wil of macht van God wordt erkend. Want het wezen van God is liefde, wijsheid en macht.

Maar het doel dat God zich stelde bij de schepping van de wezens - de vergoddelijking van deze wezens in vrije wil - verklaart als het bereikt wordt ook de menswording van God in Jezus - de zichtbare Godheid in Jezus - terwijl de Godheid in drie personen helemaal geen juiste verklaring toelaat, dat wil zeggen: een uitleg volgens de waarheid.

De mensen hebben voor zichzelf begrippen gemaakt die het geestelijk rijp worden in de weg staan, omdat er slechts één God kan worden aangeroepen, maar er mag niet tot drie verschillende goden worden gebeden. Integendeel, God zelf wil worden herkend in Jezus en daarom kan Hij alleen maar worden aanbeden in Jezus.

En Hij eist van alle mensen erkenning, omdat Hem eens de erkenning werd geweigerd en omdat tegelijkertijd ook het verlossingswerk moet worden erkend. Want zonder Jezus Christus kan geen mens vergeving van zijn oer-schuld verkrijgen en daarom moet de mens zich voor Hem uitspreken. Hij moet geloven dat God zelf zich om de mensheid bekommerde en in Jezus het verlossingswerk heeft volbracht.

Amen

Beantwoording van vragen over onbevleete ontvangenis

B.D. No. 6673

20. oktober 1956

In elke aardse en geestelijke nood wil Ik u bijstaan opdat u gelooft in mijn liefde, in mijn wijsheid en macht. Want u, mijn schepselen heb Ik oneindig lief en Ik wil ook uw liefde winnen. Ik ken uw nood en weet ook hoe die is op te lossen en Ik bezit de macht ze op te heffen. En hoe graag betoon Ik mijn liefde, wijsheid en macht aan de kinderen die zich tot hun Vader wenden en Hem vertrouwelijk vragen hen te gedenken en hen te helpen. Aardse en geestelijke nood wil Ik van u afnemen, maar in aardse nood verlang Ik soms uw geduld, omdat Ik alleen weet waarom ze over u moest komen. Maar Ik neem ze van u af.

Wie zich echter in geestelijke nood bevindt, zal niet lang hoeven te wachten, want als hij Mij maar aanroept om hem te gedenken, ben Ik ook al bereid om te helpen. En geestelijke nood is: zielszwakte, dus verzwakte wil, geestelijke duisternis en steeds terugkerende twijfel. Geestelijke nood is het werkzaam zijn en de invloed van mijn tegenstander, die zich heel vaak juist bij die mensen in de buurt waagt die al de mijnen zijn en die hij graag weer terug zou willen winnen in zijn macht. En zolang de mens op aarde leeft, zal hij trachten op hem zijn invloed uit te oefenen en hem steeds weer willen verzwakken. Doch zodra de mens zich tot Mij wendt, verdrijft hij hem en Ik laat mijn kracht overstromen en breng de mens licht en inzicht, Ik voldoe aan zijn verzoek om de geestelijke nood af te wenden.

U zult moeten weten dat het mijn tegenstander daarom te doen is, het licht der waarheid te doven dat zich met zijn heldere schijn door alle plaatsen zijn weg baant en de duisternis, het gebied waarin mijn tegenstander alleen maar kan werken, verjaagt. Dus zal hij proberen het licht te doven. Hij zal er schaduwen over willen uitspreiden, doordat hij dus de mens vragen influistert die twijfel oproepen en daardoor tracht het licht van het inzicht te vertroebelen. Maar dit laatste laat Ik niet toe. Integendeel, des te helderder zal mijn licht van de waarheid omlaag stralen. En het licht dat hij trachtte te verduisteren, zal des te helderder licht brengen in de nacht. En waar er nog ergens een schaduw aanwezig is, wordt deze verteerd door het licht uit Mij dat alles doorstraalt, want in dit licht kan niets bestaan wat donker is. En zo zal het "eeuwige Licht" u zelf verkondigen:

U die op aarde leeft, evenals al het geestelijke dat al een keer door het aardse leven is heengegaan als mens, bent het geestelijke dat eens gevallen is, op enkele uitzonderingen na, want er belichamen zich ook lichtwezens op deze aarde. Dus komen er uit het rijk van het licht wezens naar beneden tot u mensen om u te helpen in diepe geestelijke nood. U zult dus een onderscheid moeten maken tussen: van God afgefallen geesten en zij die Hem trouw bleven. De eerstgenoemden bevinden zich als aanhang van mijn tegenstander in de diepte, de laatstgenoemden vertoeven in alle volmaaktheid bij Mij. U zult dus ook een onderscheid moeten maken tussen: degenen die de wil van de tegenstander nog in zich hebben en zij die al in mijn wil zijn binnengegaan, maar nog geen volmaakte wezens zijn en die daarom nog aan zijn invloed zijn blootgesteld. En dan zult u het ook kunnen begrijpen dat die laatsten geholpen moeten worden omdat zij tegenover diens invloed nog te zwak zijn. Dus zal u ook de missie van die lichtwezens verklaarbaar zijn die zich vrijwillig op aarde belichamen om die te helpen. En dan begrijpt u ook de missie van de mens Jezus, die als net zo'n lichtwezen een reddingswerk wilde volbrengen dat de macht van mijn tegenstander brak.

Allen waren kinderen van mijn liefde, zowel de gevallen als ook de bij Mij gebleven wezens, maar deze wezens bleven niet gelijk. Ze waren nu verschillend geworden, er waren stralende wezens en wezens zonder licht, die ook niet in dezelfde sferen konden vertoeven. En bijgevolg waren het "rijk

van het licht" en het "rijk van de duisternis" verblijfplaats geworden van deze van aard verschillende wezens. En er bestond geen brug tussen deze beide rijken tot de menswording van Jezus, een engelgeest die bij Mij was gebleven, die deze brug wilde slaan en geslagen heeft door een werk van erbarmen van een eenmalige aard. De wezens die eertijds hun volmaaktheid inboetten door hun opstand tegen Mij, hadden een Helper nodig daar ze alleen te zwak waren, ook wanneer er een brug geslagen was, omdat ook mijn tegenstander over grote kracht beschikte, die hij tegenover zijn vroegere aanhangers kon aanwenden. Maar ook de wezens die bij Mij waren gebleven waren vol kracht, omdat ze zich onophoudelijk door de kracht van mijn liefde lieten doorstralen. Dus zou de kracht van een niet gevallen engelgeest volop volstaan hebben om een zege over mijn tegenstander te behalen en hem zijn aanhang te ontrukken. Doch dit was in strijd met mijn wet van eeuwige ordening, omdat dan de vrije wil van al de wezens die mijn tegenstander eens vrijwillig gevolgd zijn, niet geëerbiedigd zou zijn gebleven en een zodanig verworven zege een vervolmaking van de wezens zou hebben uitgeschakeld.

Dus daarom moest er een andere weg worden gezocht. De liefde moest een offer brengen en het moest ieder gevallen wezen vrijstaan van dat offer gebruik te maken, dus te willen dat het ook voor hem gebracht was. Een offer brengen kan echter alleen een mens. Een lichtwezen kan wel de wil hebben zich zelf op te offeren, maar het moet dan als mens het offer volbrengen, omdat het als lichtwezen niet kan lijden en ook over zoveel kracht beschikt dat hem alles mogelijk is. Maar een mens is een zwak, gebrekkig wezen dat gevoelig is voor leed en pijn, dat nu een overgrote sterkte van wil moet opbrengen, wanneer het vrijwillig lijden en kwellingen op zich neemt, om niet voor zichzelf, maar voor zijn medemensen iets te bereiken wat zijn liefde graag zou willen schenken aan de ongelukkige mensen. Het moest als "alleen maar mens" een offer brengen voor zijn medemensen. Het moest in staat zijn te lijden en te sterven.

En zo zult u nu begrijpen, dat de mens Jezus helemaal geen voortreffelijke eigenschappen mocht laten zien die Hem als een mens met een buitengewone aard kenmerkte, zelfs wanneer Zijn ziel een lichtgeest was. Ze was weliswaar niet door de schepping gegaan zoals de zielen van de mensen, de gevallen broeders; toch was deze ziel, toen zij het vleselijk lichaam betrok, net als het lichaam van andere mensen, dat een opeenhoping van onrijpe geestelijke substanties was, dus ook met dezelfde gevoelens, begeerten en hartstochten vervuld, die de mens Jezus in Zijn aardse leven moest leren overwinnen. Want Zijn missie was, behalve de verlossing, de delging van de zwaarste zondenschuld, de mensen het leven voor te leven dat hun alleen een terugkeer naar Mij verzekerde. Werd dus van geheel ontoereikende, zwakke en door hartstochten gebonden mensen iets verlangd, dan moest het ook mogelijk zijn dit verlangde uit te voeren. En wilde de mens Jezus als voorbeeld dienen dan moest Hij net zo geaard zijn als Zijn medemensen.

Uit Zijn ongewone afkomst, net als ook die van de op de aarde belichaamde lichtwezens die de mensen willen helpen, mag men geenszins opmaken, dat er sprake zou zijn van ongewone capaciteiten of buitengewone eigenschappen die een minder harde strijd met zichzelf zouden hebben gevegd, dus om op aarde de vereniging met Mij te vinden, die doel en opgave is van ieder mens op aarde en waarvoor de mens Jezus het voorbeeld gaf dat die kan worden bereikt. Wat Jezus als lichtgeest ook voor had, offerde Hij op voor Zijn belichaming als mens, daar Zijn werk anders niet dat zou hebben kunnen zijn wat het is: een door de liefde gebracht offer waarvan de zegen aan alle mensen moest toekomen. Maar het kan ook nooit gelochend worden dat "God zelf" dat offer bracht, omdat de liefde bepalend was, die de mens Jezus zo vervulde dat Ik zelf dus in Hem kon zijn, nadat Hij als mens zich in vrije wil zo gevormd had, dat Ik mijn intrek bij Hem kon nemen, dat Hij tot opnamevat werd voor Mij en Hij nu dus kracht en licht in volheid bezat, weer een proces dat niet alleen in de mens Jezus kon plaatsvinden, maar dat alle mensen bij zichzelf moeten realiseren en ook kunnen, omdat dezen nu een helper hebben in de goddelijke Verlosser Jezus Christus, omdat Hij als mens door Zijn verlossingswerk een mate van genade verwierf die nu voor ieder mens toegankelijk is. En wie hiervan gebruik maakt, komt ook bij zijn doel. Hij zal op aarde eveneens de vereniging met Mij vinden, hij zal onbegrensd licht en kracht kunnen ontvangen.

Maar er moet u nog verder opheldering worden gegeven, want zolang er nog vragen bij u boven komen, blijkt ook de noodzaak u het juiste antwoord te doen toekomen. En hoe inniger u dit antwoord begeert, des te sneller zal dit ook tot u komen:

De zielen die zich vanuit de diepte hebben ontwikkeld, hebben als laatste stadium van hun ontwikkeling op aarde de belichaming als mens te verwachten. Dan is de ontwikkelingsgang op de aarde beëindigd en betreedt de ziel dus het geestelijke rijk, hoe ze ook gevormd is bij het afleggen van haar lichamelijk omhulsel. Deze zielen gaan dus hun weg volgens goddelijke ordening. Ze bevrijden zich uit de harde materie door dienstbaar te zijn en stijgen dus langzaam opwaarts. Maar de op de aarde belichaamde lichtzielen dalen alleen met het doel van een missie af naar de aarde. Ze betrekken dus meteen het menselijk lichaam om dan, wel net als ieder ander mens, ook de gang over de aarde af te leggen en dus ook aan alle natuurwetten onderworpen te zijn en net zo op aarde te moeten worstelen. Dus zal hun uiterlijk omhulsel aan hen dezelfde eisen stellen omdat het is samengesteld uit nog helemaal onontwikkelde geestelijke substanties, uit zielenpartikeltjes van een eens gevallen oergeest die nog helemaal in z'n weerstand tegen God volhardt en die de ziel ook eerst zachter moet maken en veranderen, wat steeds strijd kost. Die ziel is zich van haar eerdere staat van licht niet bewust. Het aardse lichaam veroorzaakt voor haar dezelfde verduistering, alleen zal de liefde in zo'n mens sneller en sterker ontvlammen en dus ook sneller de duisternis verjagen.

Een ziel van boven zal ook steeds haar ogen naar boven richten op God, die ze buitengewoon snel leert herkennen. Zo'n ziel heeft meestal niet zo'n lange tijd nodig dat ze zich verenigt met de goddelijke geestvonk in zich, die haar nu makkelijk kan beïnvloeden en nu geest en ziel ook haar uiterlijk omhulsel trachten te beïnvloeden, en dit met succes. Het feit nu dat de ziel de weg over de aarde aflegt, is steeds met de vanzelfsprekendheid verbonden, dat de ziel moet strijden, omdat ze in deze aards materiële wereld voortdurend hindernissen heeft te overwinnen om het geestelijke doel te bereiken.

Dus kan er geen enkele ziel zonder kwelling opwaarts gaan, ook niet een ziel van het licht, omdat ze zich bij het begin van haar belichaming in de diepte heeft begeven, in een toestand van geen inzicht, van gebondenheid en van zwakte. Dit moet men dus steeds in overweging nemen, wanneer de weg over de aarde van een belichaamd lichtwezen als, daarmee in overeenstemming, makkelijker wordt aangezien. Het aardse lichaam is en blijft een keten voor de ziel tot ze het verlaat. En toch kan ook het lichaam nog verschillend zijn. Het vlees kan nog diep in de zonde steken, dus nog veel van het duivelse in zich hebben, wanneer het geboren wordt uit de zonde, wanneer alleen maar satanische eigenschappen de mensen beheersen die een nieuw leven verwekken. En wederom kan een nieuw tot leven verwekt wezen zijn leven te danken hebben aan de drang van twee mensen om lief te hebben. Daarom kunnen overwegend goede aandriften ook in dit wezen zijn binnengestroomd en dus zal ook het uiterlijk omhulsel daarmee in overeenstemming geaard zijn. Ze zal veel van het "erfgoed" in zich dragen en dus meer of minder hard moeten strijden in het aardse leven en daarom ook moeilijker of makkelijker het doel bereiken. Maar van geen mens blijft het bestaan op aarde zonder strijd. En vaak is het leven op aarde van een lichtwezen zelfs buitengewoon zwaar, omdat de ziel onbewust van de reden ervan, het verblijf in de aardse wereld als kwelling ondervindt en ook ter wille van haar missie vaak een zeer zwaar lot op aarde op zich neemt.

Door Adams falen is nu het proces van de verwekking een niet gezegend gebeuren, want het stemde niet overeen met de wil van God, die Zijn zegen op het juiste moment aan het eerste mensenpaar wilde geven. Lucifer was betrokken bij de verwekking van de mensen, en hij zal zijn recht, hem door Adams wil verleend, ook nooit opgeven. Steeds zal hij betrokken zijn bij het ontstaan van nieuw leven, ofschoon de graad van liefde van de mensen hem tot een zekere grens kan weren en om Gods bescherming tegen hem wordt gevraagd. En nu zal het u ook begrijpelijk zijn, dat God zelf echter Zijn tegenstander weert, wanneer Hij zich zelf een lichamelijk omhulsel scheidt, dat Hij eenmaal in bezit wil nemen en dat Hem al bij de geboorte tot woonplaats zou moeten dienen. Want God zelf zal zich nooit of te nimmer verbinden met Zijn tegenstander in Zijn werkzaam zijn. En evenzo zal Hij ook de natuurlijke draagster van dit omhulsel van Hem niet door Zijn tegenstander in beslag laten nemen. Hij, de God en Schepper van eeuwigheid, Die alles liet ontstaan, Die aan alles doel en bestemming

toewees, heeft waarlijk de macht om alles wat Hij wil, buiten zich te plaatsen, dus zal het Hem toch ook mogelijk zijn, een mens te laten ontstaan zonder de wettige verwekkingsdaad en het zal Hem waarlijk ook mogelijk zijn, Zijn tegenstander verwijderd te houden tot Zijn wil is geschied.

Want God verschaft zich alleen onderdak in een zuiver omhulsel. Hij verbindt zich niet met iets onreins. Dit sluit echter niet uit, dat de mens in dit rijk van onvolmaaktheid, in het rijk dat aan Zijn tegenstander toebehoort, nu toch nog aan alle benauwenissen is blootgesteld en dat zijn weg over de aarde daarom niet minder smartelijk en ook vol van strijd is, zoals die van zijn medemensen. Want zonder strijd zou er ook geen overwinning zijn. Maar de tegenstander van God moest overwonnen worden en Jezus heeft waarlijk standgehouden in de zwaarste strijd die ooit op aarde werd uitgevochten, en Hij heeft hem als mens doorstaan, niet als God.

Amen

Jezus kwam als Redder in de nood

B.D. No. 6951

21. oktober 1957

Vanwege de grote geestelijke nood ben Ik neergedaald naar de aarde, want Ik had medelijden met de mensen die door mijn tegenstander gekluisterd waren. Zij konden hem geen weerstand meer bieden en riepen hun God om een redder. Doch slechts weinigen geloofden nog vast en onwankelbaar dat de Messias zou komen zoals het geschreven stond. Maar die weinigen verwachtten Hem met vurig verlangen, zij verwachtten Hem als hun Redder uit de diepste nood en verdrukking. En ter wille van hen ben Ik neergedaald, omdat hun roep om hulp mijn oor bereikte, omdat Ik hun geloof niet wilde teleurstellen. Bovendien was de tijd voor de zending van de mens Jezus gekomen. Ik wilde de gehele mensheid verlossen uit de boeien van de tegenstander en Ik wilde ook verlossing brengen aan degenen die reeds gestorven waren, maar nog niet mijn rijk konden binnengaan voordat de grote zondesschuld teniet was gedaan, die aanleiding was voor het bestaan der mensen op aarde.

In deze mens Jezus kwam Ikzelf op de aarde om alle mensen het heil te brengen, om hen te bevrijden uit de keten die al voor eeuwig lange tijd op hen drukte en voor hen de weg naar mijn rijk vrij te maken - naar het rijk van eeuwige vrede en zaligheid. Toen Ik naar de aarde afdaalde, waren maar weinig mensen bereid Mij op te nemen, dat wil zeggen: alleen weinige erkenden Mij omdat zij een leven in liefde leidden. Zodoende was de schaar van mijn aanhangers niet erg groot, ofschoon Ik voortdurend bezig was de mensen tot werken in liefde aan te sporen, met als gevolg dat zij Mij dan ook hadden kunnen herkennen als hun God en Vader van eeuwigheid. Want de grote nood bestond daarin dat er onder de mensen weinig liefde was, dat zij al geheel vastgebonden waren door degene die zelf zonder enige liefde was en als vijand tegenover Mij stond. Tegen hem wilde Ik de strijd opnemen om hem door de overwinning de zielen te ontrukken die hij gebonden hield.

Daarom leefde Ik zelf de mensen een leven voor van onzelfzuchtige liefde, omdat de liefde het wapen was dat Ik tegen mijn tegenstander gebruiken wilde en dat ook de mensen de kracht gaf hem tegenstand te bieden. Zonder liefde behoorden zij hem geheel en al toe. De liefde echter kan hij niet weerstaan. De liefde is het enige wapen waar hij voor bezwijkt, die echter in de tijd van mijn komst op aarde slechts bij weinig mensen te vinden was. De liefde was de enige verbinding met Mij, hun God en Vader van eeuwigheid. En deze verbinding moest tot stand worden gebracht, wilden de mensen mijn woord vernemen. Mijn woord kon in hen niet meer weerklinken, omdat zij door hun gebrek aan liefde ook geen geloof meer hadden aan een God die tot hen wilde spreken. En daarom kwam Ikzelf naar de aarde om de mensen aan te spreken, om hun opnieuw mijn wil te verkondigen, om hun opnieuw mijn geboden van de liefde te geven, om hun opnieuw het evangelie te verkondigen - de goddelijke leer, die hen tot zaligheid zou voeren.

Maar Ik moest de mensen nog een grote hulp verschaffen. Ik wilde hen eerst bevrijden uit de macht die hen gebonden hield, die hun wil verzwakte en de mensen verhinderde mijn wil te vervullen. Ik wilde hen verlossen uit zijn macht. En daarvoor koos Ik Mij de vorm van de mens Jezus, om in Hem een werk van liefde en barmhartigheid te volbrengen dat de mensen bevrijding bracht uit alle nood. Alle mensen die van hun beul verlost wilden worden, moesten zich aan mijn zijde scharen.

Die vrijwillig bij hem bleven, kon Ik geen redding brengen. Maar die zich tot Mij wendden, ontvingen van Mij ook de kracht om zich uit zijn ketenen los te maken. Maar dit verlossingswerk moest ook op menselijke wijze plaats vinden, omdat er geen dwang mocht worden uitgeoefend op de wil van de mensen. Zij moesten geheel vrij zijn of zij het verlossingswerk van de mens Jezus, in wie Ik mijzelf belichaamde, wilden aanvaarden of afwijzen.

Daarom heb Ik als mens Jezus op de aarde geleefd en heb Ik de mensen voorbereid op het grote offer van verlossing, dat de grote zondesschuld, om welke reden zij op de aarde zijn, zou verzoenen. Doch slechts weinigen herkenden Mij en zagen in Mij de Redder, de Messias, die zieners en profeten steeds weer hadden aangekondigd. De nood was overgroot toen Ik naar de aarde kwam, maar het verlossingswerk is volbracht omdat ook mijn liefde overgroot was en de liefde zodoende de zondesschuld teniet deed, doordat zij zichzelf offerde aan het kruis.

En deze liefde zal steeds weer proberen die mensen hulp te bieden, die tot nog toe geen verlossing vonden. Die van de genade van het verlossingswerk nog geen gebruik maakten en daarom nog steeds in de netten van de vijand smachten en zich zonder hulp nooit zouden kunnen bevrijden. Die Ik echter nooit zal opgeven maar steeds tegemoet treden en hen dan wijs op het verlossingswerk van de mens Jezus. Op Hem, die als mens op grond van Zijn liefde de nood van Zijn medemensen inzag en die op grond van Zijn liefde het offer gebracht heeft onder onmetelijke kwellingen te sterven aan het kruis. En Ik zal ook steeds weer in het woord tot de mensen komen en hun melding maken van het grote werk van liefde en erbarmen van Jezus - die Mij zelf opnam, die zich door de liefde geheel verenigde met Mij en die voor u allen tot Redder en Verlosser werd van zonde en dood.

Amen

De geboorte van Christus

B.D. No. 7237

24. december 1958

Het heil is gekomen van boven naar hier.

Hoeveel lippen spreken dit uit en hoe vaak is het hart er niet bij betrokken, in zoverre, dat een mens zich niet eenmaal ernstig bezint, wat de komst van Jezus Christus naar de aarde te betekenen heeft. Een kindje werd geboren, wiens ziel uit het rijk van het licht naar de aarde kwam, omdat God zelf zich in dit kindje wilde belichamen. Het kindje Jezus was een mens, geboren uit Maria, de maagd die Hem ontvangen had uit de kracht van de Geest.

De mens Jezus begon Zijn leven op aarde zoals elk ander mens. Maar de verschijnselen die Zijn geboorte begeleidden ware niet die van een gewoon mens. Maar ze wezen erop dat een buitengewoon omhulsel ook een bijzonder knaapje bevatte, dat 't het omhulsel moest zijn van de eeuwige Godheid, die alleen in een zuiver mens zonder zonden zichtbaar kon worden, zoals het bij het knaapje Jezus het geval was. Want Hij had een missie te vervullen van zo'n grote betekenis, dat ook de voorwaarden daarvoor buitengewoon waren. God zelf wilde in dit kindje Jezus Zijn intrek nemen en Hij koos daarvoor een vorm die smetteloos was en ook een smetteloze ziel bevatte in welke nu de eeuwige Godheid Zijn intrek kon nemen om het verlossingswerk voor de gehele mensheid te volbrengen. Dat God zelf naar de aarde afdaalde was een buitengewoon groot werk van erbarmen. Want de aarde lag in diepste duisternis en alle bewoners van de aarde eveneens. Ze waren door de vorst der duisternis overheerst en gekneveld en ze kwijnden weg onder de druk van de onvrijheid in zonde en kwelling. En God was op de hoogte van de nood van Zijn schepselen die zich eens vrijwillig van Hem hadden gescheiden en, in steeds diepere duisternis verstrikt, geen uitweg meer vonden en riepen om een Redder die hen moest bevrijden. God hoorde hun roepen en zond voor hen Zijn Zoon naar de aarde. Een eveneens uit Zijn macht en liefde voortgekomen Wezen, dat in de volheid van Zijn licht is gebleven, toen Zijn broeders zich zelf naar beneden stortten in de duisternis. De ziel van Jezus was God in overgrote liefde toegedaan. Ze hield echter ook van haar gevallen broeders en wilde hen helpen terug te keren in het vaderhuis, omdat ze wist dat alleen in Gods tegenwoordigheid geluk en zaligheid was, en in afwezigheid van Hem nood, kwelling en duisternis. Jezus kende beide toestanden en Zijn liefde voor de ongelukkigen bracht Hem ertoe zich zelf aan God aan te bieden als offer, om de

zondenschuld af te betalen die onmetelijk groot was en nooit door hen die zondig geworden waren zelf had kunnen worden goedgeemaakt. Maar een reine, schuldloze ziel wilde zich opofferen voor hun zonden, om de schuld teniet te doen en aan de gerechtigheid van God voldoening te schenken. Want de ziel was Liefde.

De Liefde was God.

God, ofwel de Liefde, vervulde de mens Jezus zó, dat Hij een werk van het grootste lijden en kwellingen wilde volbrengen ter wille van die gevallen broeders. En zo daalde God zelf in Jezus af naar de aarde en betrok een menselijke vorm die aan alle eisen beantwoordde om de eeuwige Godheid zelf in zich te dragen, zonder te moeten vergaan.

Het kindje Jezus was vol liefde. En alles wat in de straal van Zijn liefde kwam, werd in het hart vervuld van liefde, lof en dankzegging. Want er kwamen naar de kribbe van het kindje alleen mensen, wier harten rein waren en God toegedaan en die daarom ook de liefde voelden die het kindje uitstraalde en die in vurige liefde ontbrandden voor het Jezuskind. Weliswaar worden de gebeurtenissen tijdens de geboorte van Jezus slechts nog als een legende beschouwd, maar wie vervuld is van de geest Gods, wiens geest is opgewekt, die weet ook dat alles waarheid is wat van de geboorte van Jezus als kennis onder de mensen bewaard is gebleven. Wonder na wonder gebeurde rondom het kind zelf, in de natuur, in de hemel en op aarde. En alle engelen in de hemel bogen hun knie voor Degene die zich belichaamde in het kindje Jezus, zoals ook mens en dier door het heiligste ontzag en door stilte waren gegrepen, toen het grootste wonder, de menswording van God in Jezus, plaatsvond. En wiens geest is gewekt, diens hart zal ook overtuigd de woorden uitspreken: "Het heil is van boven neergedaald." Want op hem straalt eveneens het schijnsel van liefde van de Heiland Jezus Christus. Hij behoort tot diegenen voor wier redding de Heiland naar de aarde kwam. Hij behoort tot de verlostten voor wie het werk van erbarmen aan het kruis werd volbracht, omdat hij wilde, dat ook hij verlost zou worden van zonde en dood. En deze zal niet alleen met de lippen spreken over de geboorte van Christus. Hij zal met zijn hart in gedachten alles volgen wat zich heeft afgespeeld in die nacht dat het Licht der wereld naar de aarde afdaalde, dat het kindje Jezus het Licht der wereld zag. En hij zal instemmen met de lofzang: "Vrede op aarde en een welbehagen voor de mensen die van goede wil zijn".

Amen

Het Licht daalde af naar de aarde

B.D. No. 7780

24. december 1960

De wereld lag in boeien gekluisterd. Begrijp het goed, geen mens kon zich vrijmaken uit de keten van de satan, die over de aarde ging, die in de wereld van Lucifer leefde, die het gevallen geestelijke bevatte. Hij hield ze geketend en hij zou ze ook eeuwig niet hebben losgelaten, want in hem was geen liefde. In hem was alleen haat en weerstand tegen Mij, de eeuwige Liefde uit Wie ook hij was voortgekomen. De wereld lag in boeien gekluisterd en daarom ben Ik zelf naar de aarde afgedaald om deze boeien los te maken, om de ketenen te verbreken, om de gevallenen te helpen weer opwaarts te gaan, om de mensen te verlossen uit zijn macht.

Dat Ik neerdaalde naar de aarde was een werk van de grootste barmhartigheid. Want de mensen bevonden zich door eigen schuld in deze toestand van rampzaligheid, daar ze eens hem vrijwillig waren gevolgd. Ze bevonden zich in de duisternis en geen enkel lichtje kreeg toegang tot deze gevallenen, wanneer Ik Me niet zelf over hen ontfermde en hun een licht ontstak om hun de weg te wijzen die naar Mij leidt, terug naar hun Vader die ze eens vrijwillig hadden verlaten. Daarom daalde het Licht zelf af naar de aarde.

Het eeuwige Licht belichaamde zich in een kindje, om de weg als mens te aanvaarden op deze aarde. En het kindje Jezus werd voor Mij de omhulling. Het was de menselijke vorm van welke Ik Mij bediende om het verlossingswerk te volbrengen, om mijn tegenstander in een openlijke strijd te overwinnen en hem de zielen te ontworstelen die de wil en het verlangen hadden naar Mij terug te

keren. Ik betaalde voor deze zielen de koopsom. Ik gaf mijn leven aan het kruis, Ik kocht ze vrij van mijn tegenstander met mijn bloed.

Ik aanvaardde dus de weg over de aarde als mens bij de geboorte van het knaapje Jezus, die daarom al ongewoon plaatsvond, omdat deze mens Jezus ook een buitengewone missie had te vervullen: Mij zelf als omhulsel te dienen, omdat de zondige mensheid Mij in mijn volheid van licht niet zou hebben kunnen verdragen en daarom het Licht van eeuwigheid zich moest omhullen. Toch straalde het kindje Jezus al ongewoon licht uit, maar alleen voor diegenen zichtbaar die door een levenswandel in liefde in staat waren het licht te verdragen en die daarom ook in mijn nabijheid werden toegelaten. Want Ik wist wie deze innerlijke rijpheid bezat en trok de weinige mensen naar Mij toe, die Mij nu als kindje in de kribbe huldigden als hun koning. Want hun eenvoudige zielen herkenden Mij en aanbaden Mij.

En mijn geboorte speelde zich in het verborgene af. Want de volheid van geest die het kindje Jezus bij Zijn geboorte doorstraalde, stond de wonderbaarlijkste gebeurtenissen toe en zo konden enige weinigen inzien dat de aankondigingen van vele profeten in vervulling gingen, die de Messias voorspelden Die de mensen redding zou brengen in diepste nood. Diegenen die nog in een God geloofden en wier hart gewillig was lief te hebben, die verwachtten hun Messias met vurig verlangen. En hun hoop werd vervuld door mijn geboorte. Maar ze wisten niet dat Ik zelf naar de aarde was afgedaald. Zij wisten niet dat hun God en Schepper in de kribbe voor hen lag, hoewel ze door een heilige schroom waren aangegrepen en hun hele wezen naar het kindje toe drong dat in de kribbe lag. Want uit het kindje straalde hun mijn liefde tegemoet, die hun hart trof.

En mijn missie begon, liefde uit te delen en daardoor in de mensen wederliefde te wekken. Ik nam het leven als mens op Mij. Ik paste Me aan alle natuurwetten aan. Ik ging bewust een weg over de aarde, waarvan het doel het lijden en sterven aan het kruis is geweest. En wanneer ook soms de Geest uit Mij doorbrak en zich uitte, dan had Ik toch op de andere mensen niets voor, want Ik moest al het verderfelijke geestelijke dat Mij lastig viel, net zo trachten te overwinnen als het u mensen als taak is gesteld. Want Ik wilde u het leven voorleven, dat beantwoordde aan de wil van de Vader die in Mij was.

Ik moest ook mijn vleeselijk lichaam zo vormen en vergeestelijken, dat de eeuwige Liefde daar Zijn intrek in kon nemen. En Mijn aards bestaan bood Mij daar voortdurend gelegenheid voor, want Ik heb toch mijn leven als "mens" afgelegd, omdat u mensen allemaal mijn voorbeeld zou moeten volgen en uw menselijk lichaam in orde zult moeten brengen tot een vat voor de goddelijke Geest, zoals Ik het dus ook doen moest en gedaan heb toen Ik een kind was en in de jaren voor mijn eigenlijke werkzaamheid als Leraar. En de Vader heeft Zijn intrek genomen in de mens Jezus die zich zo had gevormd dat Hij Mij tot verblijfplaats diende. Als mens Jezus was Ik dus "vol van Geest". Ik onderrichtte en deed wonderen omdat de Vader zelf in Mij was, wat ieder mens kan bereiken wanneer hij maar de ernstige wil heeft de goddelijke Geest als vat te dienen, waarin Hij kan uitstromen. En dan is ook ieder mens in staat zich uit de banden van de tegenstander te bevrijden, want zodra hij de verbinding met Mij in Jezus Christus is aangegaan, verbreek Ik zelf de ketenen en maak hem vrij. Want Ik ben over de aarde gegaan om de mensen te verlossen. Ik heb de mensen het licht gebracht, opdat ze nu ook de weg vinden en kunnen gaan, die terugleidt naar Mij, terug in het vaderhuis.

Amen

„Wist u niet, dat Ik in datgene moet zijn wat van mijn Vader is?“

B.D. No. 3634

23. december 1945

Verneem de stem van de Geest. Ieder mens moet zichzelf zo vormen dat de Vader Zijn intrek bij hem kan nemen, dus hij zelf moet tot huis van God worden waarin de Vader werkzaam kan zijn. U allen draagt de goddelijke geestvank in u, die dus een deel van Mij is. En dus sluimer Ik in u, wachtend om wakker gemaakt te worden door uzelf, door werken van liefde en innige verbondenheid met Mij.

Maar zolang u passief blijft, zult u ook niets voelen van mijn aanwezigheid, hoewel de geestvonk in u rust. Ik kan pas werkzaam worden als u zelf zich zo vormt dat u Mij opneemt. Dan pas ben Ik werkzaam in mijn huis. Dan kan Ik mijn intrek bij u nemen en u onderrichten volgens de volledige waarheid. Dan ben Ik in dat wat van mijn Vader is, dan is de wijsheid waar de liefde is.

Dan bent u zelf tot huis van God geworden, dat het heiligste bevat, dat God zelf zich tot woonplaats maakt.

Ik ben bij u en nooit meer zult u alleen gaan op aarde, maar u zult steeds mijn aanwezigheid voelen en door mijn geest doorstroomd zijn. Die leidt u in alle waarheid. Die onderricht u, net als Ik onderricht ben in dat wat van mijn Vader is.

Want Ik, tot wijsheid geworden door de liefde, moest op aarde onophoudelijk werkzaam zijn, liefde en wijsheid uitdelend.

Ik moest de medemensen geven wat Ik zelf had ontvangen, omdat Ik hen wilde helpen zalig te worden. En dus moest Ik zijn in dat wat van mijn Vader is, waar Ik Zijn woord kon verkondigen, waar de mensen zich verzamelden om Zijn woord te horen.

Bijgevolg zal steeds het huis Gods daar zijn, waar Zijn woord wordt onderwezen, waar het van buiten af de mensen wordt aangeboden, of van binnen wordt vernomen. Waar steeds de Vader werken kan, dat wil zeggen waar mensen door de liefde ontvankelijk zijn voor de wijsheid uit Mij.

Want steeds wil Ik in mijn huis werkzaam zijn. En mijn huis, dat zijn de harten van de mensen die Mij willen opnemen en die zich dus vormen tot liefde, zodat Ik zelf als eeuwige Liefde Mij met hen kan verbinden. Mijn huis is overal waar mijn geest werkzaam kan worden. Maar zonder het werken van mijn Geest zult u in lege zalen vertoeven, om het even waar u zich een plaats uitzoekt omdat u meent Mij daar te vinden.

Ik kan alleen daar zijn, waar mijn Vader is. En mijn woord kan alleen ten diepste worden vernomen, waar de liefde is.

Maar Ik zelf ben het Woord en als u Mij zult willen horen, zult u uw hart zo moeten vormen dat u in staat bent op te nemen. U zult u tot liefde moeten veranderen en Mij nu de deuren openen, zodat Ik mijn intrek kan nemen in uw hart. En uw hart zal mijn woning zijn, waar u ook maar vertoeft.

Amen

De wonderwerken van het kind Jezus

B.D. No. 5551

9. december 1952

Hetgeen waarover u opheldering verlangt, wil Ik u in onderrichten. Want Ik wil dat u eerst een juist weten zult bezitten, voordat u uw medemensen onderricht, wat de taak is van u die Mij zult willen dienen. Ik wil dat voor uzelf alles begrijpelijk is, voordat u uw weten doorgeeft. Want de medemens is vaak niet zo geduldig. Hij wenst opheldering, in het bijzonder wanneer hij twijfelt, en deze opheldering moet u hem dan ook kunnen geven. Het vraagstuk van de menswording Gods in Jezus is aanleiding voor de meeste vragen en wel omdat het tot nu toe op zo'n manier werd uitgelegd, dat er alleen maar steeds meer verwarring ontstond, in plaats van helderheid. Mijn bestaan op aarde als mens onderscheidde zich op geen enkele wijze van dat van een ander mens, behalve dat Ik in mijn hart de liefde ruimte gaf om zich te ontplooien, terwijl anderen hun eigenliefde vergrootten en "begeerden", in plaats van te "geven".

De liefdesvonk gloeit zwak in het hart van ieder mens. Hij kan echter oplaaien tot een heldere vlam, evenals hij ook verstikt kan worden. Maar daardoor onderscheiden de mensen zich ook van elkaar, want de liefde drukt op ieder de stempel van de goddelijkheid, terwijl de eigenliefde het evenbeeld is van mijn tegenstander, die zich zelf verhief en daardoor viel. De liefde is dus het goddelijke in de mens, dat zich slechts als een klein vonkje openbaart bij het begin van het aardse leven, maar eindeloos kan groeien. Het liefdesvonkje was in het kindje Jezus al te herkennen, omdat een lichtziel zich in het kind had belichaamd, die wel alle heerlijkheden Gods achterliet in het geestelijke rijk, maar

nochtans niet van haar liefde afzag. En de kracht van deze liefde uitte zich soms ook, wanneer dus de geestvont met de geest van de Vader van eeuwigheid in verbinding trad, wat bij ieder liefdevol kind gebeurt. Maar in Jezus moest dit voor de mensen openlijk te zien zijn opdat ze geloofden in de goddelijkheid van het kind Jezus. Het werkzaam zijn van de geest wordt in zo'n kindje niet belet, alleen komt het niet of slechts zelden tevoorschijn, omdat het verstand en de vrije wil van de mens eerst zelf het werkzaam zijn van mijn geest in zich moet nastreven, wat pas bewust gebeurt in de jaren waarin hij het verstand en de wil kan gebruiken in vrijheid van denken.

De verklaring voor de wonderen van het kind Jezus, voor de uitzonderlijke gebeurtenissen, is alleen maar te vinden in de hoge graad van liefde, omdat de ziel van Jezus van boven was, een ziel van licht en liefde die nu in een menselijke vorm gehuld werd. En ze werd ook gehinderd in haar tot nu toe onbeperkt scheppen en werkzaam zijn, opdat ze zich kon aanpassen aan de menselijke uiterlijke vorm. De liefde was in hoge mate in het kindje Jezus aanwezig, maar ook het aards-menselijke drong zich op, de wereld. Dat wil zeggen: Mijn en Zijn tegenstander oefende zijn invloed uit op dit aards-menselijke, omdat hem dit vanwege de beproeving van de wil was toegestaan. En mijn geest hield zich nu stil, want ook de mens Jezus moest deze wilsproef afleggen en het werk van de vergoddelijking van Zijn ziel moest onder dezelfde voorwaarden plaats vinden als bij ieder ander mens, hoewel mijn geest in Hem was en bleef door Zijn liefde.

Maar de hoogste graad van liefde moest de mens Jezus bereiken door eigen wil. En daarom trok mijn geest zich gedurende deze jaren terug. Hij spoorde niet aan en drong niet bij Hem aan. Hij liet de mens Jezus de volledige vrijheid, tot dan de door Zijn toegenomen liefde steeds meer toenemende volheid van mijn geest zich openbaarde als wijsheid en macht, als buitengewoon groot en diep weten en als wonderwerken. De mens Jezus was van eeuwigheid uitgekozen voor deze missie. Een hoogste lichtwezen daalde af naar de aarde. Een van mijn in gelukzaligheid levende kinderen begon Zijn gang over de aarde en dus moest deze ziel de aardse vorm van het kind Jezus reeds doorstralen. En al het ongewone van Zijn jeugd was heel natuurlijk en begrijpelijk, maar voor de in de duisternis levende mensen precies zo onbegrijpelijk en daarom werd in latere jaren het stralende licht met een omhulsel bekleed en begon de eigenlijke missie: het vergoddelijken van een aardse mens door de liefde. Weliswaar kon Ik door mijn geest te allen tijde werkzaam zijn in de mens Jezus omdat daar alle vereisten voor aanwezig waren, maar ter wille van de missie van Jezus trad al het goddelijk geestelijke terug en deze missie werd door Hem vervuld als mens, die alle kracht alleen maar uit de in Hem werkzame liefde putte. Deze tot ontplooiing te brengen was voor Hem net zo moeilijk als voor ieder ander mens, omdat mijn tegenstander zijn invloed waarlijk niet ongebruikt liet, want de overwinning van Jezus betekende immers de nederlaag voor de tegenstander. Maar mijn tegenstander kon de vrije wil van Jezus niet aantasten en deze wil was volledig op Mij gericht. En daarom lukte Hem het werk, want Zijn keuze voor Mij had zijn oorsprong in Zijn liefde. De liefde was de kracht die sterker is dan de dood en die daarom ook degene bedwong die de dood in de wereld heeft gebracht. De liefde was overwinnaar en zal het eeuwig blijven.

Amen

Het leven van Jezus voor zijn leerjaren

B.D. No. 8486

3. mei 1963

Ik zal u altijd in alle waarheid onderrichten, zodra u dit maar wenst. En Ik zal u ook antwoord geven op vragen die u bezighouden, omdat u het antwoord ook alleen omwille van de waarheid wenst, dat wil zeggen: haar duidelijkheid zou willen bezitten, waar zich verschillende meningen willen handhaven. Wanneer Ik u de opdracht geef, waarheid te verbreiden, zult u ook steeds opheldering moeten verkrijgen, wat het ook mag zijn.

De weg van de mens Jezus over de aarde kan niet meer worden aangetoond. Er kan u mensen alleen op geestelijke wijze verslag worden gedaan hoe en waar Jezus de jaren doorbracht die aan Zijn eigenlijke werkzaamheid als leraar voorafgingen. Maar een ding is zeker: Hij heeft het meest

eenvoudige leven geleid te midden van Zijn familie en Hij bleef steeds uiterst terughoudend, ook in de kring van de mensen die in Zijn ouderlijk huis verkeerden.

Hij hield zich verre van alle gemakkelikheden, evenals van grotere bijeenkomsten. Hij bleef steeds op zichzelf en werd innerlijk rijp door Zijn buitengewoon tot helpen bereide instelling tegenover Zijn zich in nood bevindende medemensen. Want Zijn hart was vol liefde en deze liefde veroorzaakte dat Zijn wijsheid toenam, dat zich aan Hem een weten ontsloot, dat Hij alles duidelijk inzag, ofschoon in het begin dit innerlijke licht bliksemsnel in Hem oplichtte en dan weer voor enige tijd afnam, en Hij weer als ieder mens sprak en dacht. Maar Hij was al Zijn leeftijdsgenoten ver voor in weten. Hij weigerde echter van mensen onderrichtingen aan te nemen.

Een ding zult u mensen mogen geloven: de liefde is de beste leermeester. Wie de liefde in zich tot de juiste ontplooiing brengt, komt van binnen uit tot kennis die hem van de kant van een medemens nooit zo volledig kan worden aangeboden. U zult nu moeten weten dat de ziel van Jezus uit het lichtrijk kwam. Dat ze wel het licht opgaf voor de tijd van haar aards bestaan, maar nooit de liefde die haar vervulde, omdat ze als reinste lichtwezen werd doorstraald door mijn eeuwige vaderliefde.

Als mens kon het licht van de liefde niet in alle volheid werken, omdat de medemensen het niet zouden hebben kunnen verdragen. Maar in de mens Jezus straalde het verder. En het ontsloot Hem al het weten, om welke reden Hij ook zeer spoedig de grote nood van de mensheid en Zijn missie inzag en zich bewust hierop voorbereidde.

U weet nu echter ook dat Hij als knaap al in de tempel onderrichtte. Dat Hij de schriftgeleerden antwoorden gaf die dezen versteld lieten staan. Dit bewijst u dus dat Hij al als knaap over een weten beschikte dat Hem niet door mensen werd geleerd, maar die de heldere vlam in Hem als basis had. Zijn liefde werd steeds sterker en dus nam ook Zijn wijsheid toe. En Hij werd al in Zijn jeugd vijandig bejegend door de leraren en schriftgeleerden, omdat Hij zich niet door hen liet onderrichten, maar zich verre hield van elke school.

Over de tijd tussen Zijn onderrichting in de tempel en het begin van Zijn eigenlijke werkzaamheid als leraar zijn voor de latere generaties geen aantekeningen overgebleven. En daarom worden de meest verschillende veronderstellingen en verklaringen verdedigd, zoals het menselijk verstand had bedacht. En er bestaan geen gegevens, omdat het leven van Jezus zich in alle stilte in het ouderlijk huis voltrok. Omdat Hem in deze tijd elke goddelijke capaciteit verloren scheen gegaan. Hij trad buiten het gezichtsveld van de openbaarheid en leidde een geheel teruggetrokken leven. En als zoon van een timmerman oefende Hij ook als zodanig Zijn beroep uit. Hij werd met niets buitengewoons geconfronteerd, want dit waren de jaren waarin Jezus als mens rijp moest worden, omdat Hij de mensen de gang over de aarde wilde voorleven die naar het rijp worden, naar de volmaaktheid leidt.

In deze tijd was alles stil om Hem heen. Hij bezat geen ongewone begaafdheid. Hij maakte eerder de indruk van een geestelijk achtergebleven mens, omdat Hij zich van alle mensen terugtrok en steeds maar kort in Zijn antwoorden was, en ook het gebruikelijke wereldse weten Hem vreemd scheen. En Hij vermeed vooral de omgang met degenen die bij de tempel hoorden en wier taak het moest zijn, de mensen geestelijk te leiden. En zo was er ook spoedig geen mens in Zijn omgeving - ook van Zijn naaste verwanten niet - die nog van een goddelijke zending van het eens zo ongewone Kind overtuigd was.

Deze tijd van Zijn leven op aarde is voor Jezus bijzonder pijnlijk geweest. Want wat naar buiten toe niet meer herkenbaar was, dat lag toch diep in het innerlijk verborgen, alleen moest Jezus zelf daarin Zijn weg vinden. Hij moest als mens zich grondig met alles bezighouden. Hij moest als mens alle innerlijke driften en hartstochten bestrijden die het lichaam net zo in het nauw brachten als bij andere mensen. Hij moest lijden en strijden en door dienen in liefde rijp worden. Want op grond van Zijn liefde die wijsheid uitstraalt, zag Hij snel alle samenhang in. En Hij wist dat Hij zelf eerst een graad van rijpheid moest verkrijgen die Hem dan in staat stelde Zijn missie uit te voeren.

En deze ontwikkelingsgang legde Hij in alle stilte en teruggetrokkenheid af als eenvoudige timmermanszoon die Zijn geboortestreek niet verliet. Die alleen ten behoeve van het innerlijk rijp

worden vaak de eenzaamheid opzocht, door zich terug te trekken in afgelegen gebieden, door bergen te beklimmen en zich daar vaak dagenlang in eenzaamheid op te houden, alleen met Zijn God en Vader verbonden en volhardend in gebed om kracht en versterking voor dat wat voor Hem lag en wat Hem vaak tot in detail voor ogen stond en Hem in vreselijke toestanden van angst verplaatste, waarin Hij dan hulp zocht bij Mij.

En Ik was met Mijn Zoon. Ik sterkte Hem en Ik schonk Hem steeds helderder inzicht, zodat Hij zich steeds opnieuw aanbood om het werk, dat de mensheid verlossing moest brengen van zonde en dood, tot een goed einde te brengen.

Geheel onjuist is echter de mening dat de mens Jezus zich een diep weten zou hebben eigen gemaakt door de omgang met wijzen en leraren in vreemde landen. Wie zou Jezus wel beter hebben kunnen onderrichten dan Ik zelf? Ik zelf was echter in de mens Jezus als gevolg van Zijn overgrote liefde. Het is een volledig absurde gedachte dat Jezus onderrichtingen van de kant van een medemens nodig zou hebben gehad, om dan Zijn werkzaamheid als leraar op aarde in Zijn geboortestreek te kunnen uitoefenen.

Wanneer u mensen nu het bewijs hebt dat Ik zelf de waarheid naar de aarde leid, als er maar aan bepaalde voorwaarden is voldaan, hoeveel eerder dus was Jezus in staat door Mij rechtstreeks te worden onderricht, Die toch U mensen allen overtrof in liefde en volledige overgave aan Mij.

Alleen wie nog geen besef heeft van de uitwerking van een leven in liefde, kan zulke beweringen opstellen dat Jezus zich in andere landen de kennis zal hebben verschaft om onderrichtend op te treden, dat Hij andere mensen moest opzoeken om hun leren te bestuderen.

Wat Ik bij een eenvoudig mensenkind klaarblijkelijk laat gebeuren, dat Ik de zuivere waarheid van boven naar hem toe zal leiden door de geest, dat zult u mensen waarlijk ook aan de mens Jezus moeten toekennen, Die naar de aarde afdaalde om Mij zelf door zich tot u te laten spreken. Die dus waarlijk geen leraren nodig had, maar de diepste wijsheid rechtstreeks van Mij in ontvangst nam en door deze onderrichtingen als mens geschikt werd om te onderrichten en aan de medemensen de zuivere waarheid over te brengen. En u zult nu ook deze woorden van Mij als zuiverste waarheid in ontvangst kunnen nemen, want Ik wil toch dat u niet dwaalt en dat u uitsluitel wordt gegeven aangaande hetgeen waarover u zelf nog onwetend bent.

Het gaat er bovenal om dat u mensen een duidelijk beeld krijgt wie Jezus in diepste wezen eigenlijk is en waarom Hij in de onaanzienlijkste en armzaligste omstandigheden ter wereld kwam en daarin is opgegroeid. Want ofschoon Hij mens was als ieder ander, heeft Hij de mensen toch bewezen dat eenieder in zich de hoogste geestelijke capaciteiten kan ontwikkelen en dat Hij vanuit zich zelf een weten bezat dat Hij nu aan de mensen overbracht, maar dat Hij het nooit nodig had zich door anderen te laten onderrichten of kennis te nemen van leren, daar Hem toch alles bekend was. Daar Hij anders niet de hoogste volmaaktheid bereikt zou hebben op aarde die tot de algehele vereniging met Mij voerde, dat Hij - in Wie Ik zelf mens ben geworden om u te verlossen - één werd met Mij.

Amen

De strijd van Jezus tegen de verzoeken

B.D. No. 7056

5. maart 1958

Ook mijn leven op aarde was aan dezelfde verzoeken en gevechten blootgesteld die u hebt te overwinnen. Ook Ik moest worstelen om alle substanties van het aardse lichaam in de juiste ordening te brengen. Ook Ik kende de begeerten en moest er tegen vechten, want Ik was met dezelfde zwakheden behept die u veel last bezorgen en alleen de wilskracht in Mij werd ze de baas. En daarom deed Ik mijn lichaam geweld aan. Ik liet het niet de macht over mijn ziel verkrijgen, maar Ik overwon het en kon dit op grond van de liefde, die in Mij opgloeide toen Ik Me te midden van de geknechte mensheid begaf.

Ik zag de nood om Me heen, die zowel aards als ook geestelijk op de mensheid drukte. En in Mij ontbrandde het vurige verlangen om hen te helpen. Daarom lette Ik niet op het lichamelijke verlangen in Mij, Ik gaf er geen gehoor aan, want Ik wist dat Ik alleen maar zwakker zou zijn geworden in mijn wil om te helpen, als Ik acht had geslagen op mijn lichamelijke begeerten en ze had vervuld.

Maar het was een zware strijd, want van alle kanten drongen de verzoeken zich aan Mij op en het menselijke in Mij zocht naar vervulling. Maar mijn ziel keerde zich tot God. Ze zocht steeds meer de verbinding met de Vader, naarmate de verleidingen heftiger werden. En ze ontving daarom ook steeds meer kracht, omdat deze band nooit zonder uitwerking bleef. Ik had waarlijk geen gemakkelijk leven op aarde af te leggen, tot de algehele vereniging met de geest van de Vader had plaatsgevonden. Want Ik was een mens, net als u. En Ik moest eerst hetzelfde doen wat ook uw taak is: de liefde tot de hoogste ontplooiing brengen om daardoor God, de eeuwige Liefde, in alle volheid in Mij op te kunnen nemen, dus de definitieve aaneensluiting met Hem te vinden, die ook uw doel op aarde is. En ofschoon mijn ziel uit het lichtrijk was, werd ze toch door haar vleeselijk omhulsel buitengewoon in het nauw gedreven. De materie was als uw lichaam en bestond daarom uit geestelijk onrijpe substanties waar de tegenstander nog macht over had, die hij voortdurend aanzette tot begeerten en hartstochten van allerlei aard. Dat Ik hier als mens niet aan ten prooi viel, bracht alleen de liefde in Mij tot stand, die de wil in Mij sterker maakte om weerstand te bieden.

En het verblijf in de duistere, zondige omgeving, gaf ook de verderfelijke geesten van buiten de gelegenheid het lichaam lastig te vallen en het verlokkende beelden voor te spiegelen, welke de zinnen benevelen en mijn weerstand moesten verzwakken. Maar Ik mocht deze verderfelijke geesten niet opzij dringen. Ik moest proberen ze zachter te maken. Ook tegenover hen moest Ik de liefde naar voren laten treden, omdat Ik inzag dat ook zij deerniswekkende wezens waren, die de tegenstander in zijn macht had en die eens van hem zouden moeten worden verlost. En daarom mocht Ik niet met geweld tegen deze kwade geesten optreden, maar moest Ik Me oefenen in geduld en zachtmoedigheid. Ik moest hen weerstaan en door mijn wil om lief te hebben hen zachter maken, tot ze van Mij afzagen.

Ik was een mens en heb moeten strijden en lijden als een mens, omdat dit alles tot het verlossingswerk behoorde dat Ik voor mijn gevallen broeders wilde volbrengen. Want Ik wilde tegelijkertijd ook de mensen tonen op welke manier ze meester over hun zwakheden en begeerten kunnen worden. Ik wilde hun het leven voorleven, dat ook hen moet helpen vrij te worden en zich aaneen te sluiten met de Vader van eeuwigheid. Ik wilde hen bewijzen dat het mogelijk is alle verzoeken te weerstaan met de kracht van de liefde, dat dus de liefde eerste en laatste voorwaarde is om het aardse leven te kunnen afleggen met het succes volmaakt te worden en zich met God te verenigen.

De liefde in Mij gaf Mij als mens het besef van de reden van de ongelukkige toestand, zoals ook u mensen pas door de liefde tot het juiste inzicht zult kunnen komen. En de liefde in Mij gaf Mij ook de sterke wil om het werk van verlossing te verwezenlijken, ten behoeve waarvan mijn ziel zich op aarde had belichaamd. Ik wist als mens, dat Ik alleen met de kracht van de liefde uit God dit werk zou kunnen volbrengen. En daarom vroeg Ik om de liefde. Ik smeekte haar zich aan Mij te schenken en Ik maakte dus mijzelf ook gereed om de kracht van de liefde van God in Me op te nemen. Ik trachtte alle begeerten te weren. Alle onzuivere gedachten, die de tegenstander in Mij wilde wekken, belette Ik de toegang. Ik stelde steeds weer mijn liefde tegenover hem, waarvoor hij moest wijken. En zo was mijn hart spoedig alleen vervuld van de liefde. Ik verbond Me steeds inniger met de eeuwige Liefde, die zich aan Mij schonk en Mij nu ook krachtig liet worden, zodat Ik met een sterke wil de eindbestemming van mijn bestaan op aarde tegemoet ging.

Desondanks hield de tegenstander niet op mijn lichaam steeds weer buitengewoon te kwellen, doordat hij Mij steeds meer in verzoeking bracht, hoe duidelijker hem mijn voornemen werd. En Ik moest tegen hem strijden tot aan mijn einde. Steeds weer kwam het menselijke in Mij tevoorschijn, zodat Ik in mijn zwakte tot de Vader bad: "Als het mogelijk is, laat dan deze kelk aan Mij voorbijgaan." Maar de band met de Vader was sterker en Ik gaf Me volledig over aan Zijn wil. Ik zag

de grenzeloze ellende van de mensheid en de steeds sterker wordende liefde was bereid tot het reddingswerk voor deze mensheid.

Een mens leed en stierf de dood aan het kruis. Doch deze mens was alleen het omhulsel van Mij zelf. Ik kon mijn intrek in hem nemen en het was de liefde die het verlossingswerk volbracht. Het was de liefde welke de zondeschuld van de mensheid teniet deed. En deze liefde was Ik zelf.

Amen

De strijd van de "mens" Jezus

B.D. No. 7872

14. april 1961

Toen Ik als mens op de aarde kwam, was de geest Gods in Mij machtig werkzaam. Want Ik bracht de liefde mee naar de aarde, die Mij vanaf het begin vervulde en die alleen mijn Vader van eeuwigheid gold. En zo gebeurden er ongewone dingen bij mijn geboorte, die u mensen van de tegenwoordige tijd niet meer wilt geloven, maar die de mensen die rondom Mij waren een bewijs gaven dat Ik de aangekondigde Messias was. Ik bracht dus de liefde mee naar de aarde, maar van het licht moest Ik afzien, want de mensen zouden de lichtsterkte niet hebben kunnen verdragen. En Ik moest nu dus de strijd aangaan tegen al het onrijpe geestelijke, dat via mijn lichaam de ziel in het nauw bracht. Want Ik moest als mens rijp worden, omdat Ik de mensen de weg wilde wijzen naar vergeestelijking, wat alleen de liefde tot stand brengt. En dus moest Ik al het onrijpe dat Mij benauwde proberen te kalmeren. Ik moest door de liefde die in Mij was trachten op dit geestelijke in te werken, dat het van zijn verlangen afzag, dat het zich schikte naar het verlangen van de ziel, dat het zich dus nog in de tijd van mijn wandel op de aarde vergeestelijkte en zich aaneensloot met de ziel.

Deze strijd was werkelijk niet eenvoudig. Want het menselijke in Mij had dezelfde begeerten, hetzelfde verlangen naar vervulling zoals het bij alle mensen het geval was. Ik was ondanks mijn herkomst van boven niet anders geaard dan zoals u mensen bent. De wereld met haar verlokkingen bekoorde Mij net zo als u. Alleen nam mijn ziel daar afstand van, omdat ze door de liefde die in Mij was ook inzag welke gevaren deze wereldse verlokkingen vormden, en omdat Ik ook op de hoogte was van de missie die Ik als "mens Jezus" moest vervullen. Maar het lichaam verlangde het zijne en mijn strijd was daarom vaak buitengewoon zwaar om aan het verlangen van de ziel te voldoen en alle verzoeken standvastig te weerstaan. Maar de liefde in Mij gaf Mij de kracht. De liefde in Mij trok Me onweerstaanbaar naar de Vader en de Vader was altijd in Mij aanwezig. Hij vervulde Me steeds meer en Hij werd werkzaam in Mij, in de mens Jezus.

Ik besepte in welke nood de mensheid zich bevond, bij welke de liefde ontbrak en die daarom zonder kracht was om dezelfde verzoeken te weerstaan. Ik wist waarom de mensen zonder liefde waren en dat ze overheerst werden door degene die totaal zonder enige liefde is. Dus probeerde Ik de mensen ertoe te brengen in de liefde te leven. Ik leefde hun een leven in liefde voor en onderrichtte hen voortdurend. Ik gaf hun de geboden van de liefde tot God en tot de naaste. Ik trachtte hun de uitwerking van een leven in liefde duidelijk te maken en bewees hun dit zelf. Ik genas zieken en verrichtte wonderen. En Ik kon zoiets doen, omdat Ik de kracht van de liefde werkzaam liet worden. Want de Liefde is God en God zelf werkte dus door Mij, omdat Hij als de "eeuwige Liefde" in Mij was.

Het ontbrak de mensen aan liefde toen Ik naar de aarde afdaalde. Maar Mij vervulde ze, want Ik was de Vader in liefde trouw toegedaan. Ik was bij Hem gebleven, toen de schare van de oer-geschapen geesten van Hem afviel. Mijn liefde voor Hem was overgroot en deze gaf Ik niet op toen Ik naar de aarde afdaalde. En mijn hele levenswandel op aarde was een onophoudelijk werkzaam zijn in liefde, zodat ook spoedig het lichaam zich naar deze liefde voegde, dat de ziel het tot zich trok en zich samen met het lichaam met de eeuwige Liefde in Mij verenigde.

Maar het zou verkeerd zijn te zeggen dat, vanwege de buitengewone mate van liefde, mijn weg over de aarde minder zwaar zou zijn geweest. Want Ik stond buitengewoon sterk onder invloed van de kwade geesten die Mij in het nauw wilden brengen. Deze hechtten zich aan Mij vast en trachtten Mij

omlaag te trekken. En Ik mocht ze ook niet van Mij af schudden, omdat mijn liefde in Mij dat niet toeliet. Integendeel, Ik moest ze kalmeren en ze in liefde ertoe brengen Mij met rust te laten. En Ik beloofde hun ook mijn bijstand om uit de diepte weer omhoog te komen. Krachtens de macht in Mij, die groot was, kon Ik deze verderfelijke geesten niet verjagen. En daarom heb Ik veel meer geleden dan u mensen kunt begrijpen. En alleen de grote liefdeskracht heeft mijn verlossingswerk laten volbrengen, daar Ik anders zelf een prooi zou zijn geworden van de kwade geesten, wat echter nooit mogelijk was, omdat de Liefde - de Vader zelf - in Mij was.

U mensen zult Mij nu moeten navolgen. U moet eveneens de strijd aangaan tegen al het verderfelijke geestelijke in en rondom u. U zou er echter uit eigen kracht niet toe in staat zijn, omdat u de liefde nog niet in u hebt, die uw kracht vergroot. Maar u kunt u nu tot Mij wenden en Mij vragen om toevoer van kracht, en ze zal u waarlijk worden toegestuurd als genade van het verlossingswerk, welke Ik voor u heb verworven door mijn dood aan het kruis. Maar zonder Mij wordt u niet vrij van de vijandelijke macht. Zonder Mij is uw wil te zwak en ontbreekt het u aan kracht.

Ik heb zelf een harde strijd gestreden tegen mijn tegenstander, die Mij wilde verhinderen het verlossingswerk te volbrengen. Maar Ik heb de strijd doorstaan door de liefde. En u wil Ik helpen, omdat u te zwak bent. Want u leeft in een wereld die helemaal niet geestelijk is. U leeft in de wereld van de gevallen geest en wordt door haar vorst gevangen gehouden. Maar Ik heb u verlost uit diens macht. En dus zult ook u hetzelfde kunnen volbrengen als Ik: dat u zegevierend uit de strijd tegen alle wereldse begeerten tevoorschijn komt, dat uw lichaam zich tegelijk met uw ziel vergeestelijkt, dat ze zich verenigen met de Vader van eeuwigheid, omdat u dit werk niet meer alleen hoeft te volbrengen, omdat u alleen maar naar Mij hoeft te komen, om dan ook de kracht te ontvangen, om de weg terug te kunnen gaan naar de Vader van wie u eens bent weggegaan. En deze toevoer van kracht betekent dat de liefde in u ontvlamt en oplaait tot de hoogste gloed, dat u door de liefde al het verderfelijke geestelijke in uzelf tot orde brengt, dat u weerstand zult kunnen bieden aan elke verzoeking en dat u zich daardoor vrij maakt van uw tegenstander. Want u staat dan aan mijn kant en Ik maak u werkelijk vrij van hem.

Amen

De inhoud van de bijbel is de leer van de liefde

B.D. No. 4000

16. maart 1947

De geest in u moet u onderrichten, anders blijft u zonder kennis. Hij kan echter pas werkzaam worden wanneer u in de liefde leeft. En daarom bestond mijn missie op aarde als mens vooreerst in het overbrengen van de goddelijke leer van de liefde, want deze moest eerst door het naleven ervan de mens zo omvormen dat de geest in hem actief kon worden en er dan pas verdere geestelijke bemiddeling mogelijk was. Maar de mensen waren in de tijd van mijn aardse leven zo ver van de liefde afgeweken, dat zij steeds weer en indringender op de gevolgen van hun liefdeloosheid gewezen moesten worden. Het gebod van de liefde moest hun steeds weer worden voorgehouden en slechts weinigen kon Ik met diepgaande kennis vertrouwd maken.

Maar deze kennis algemeen tot de mensen te brengen zou niet wijs van Mij geweest zijn, omdat kennis zonder liefde een dode kennis blijft, zonder uitwerking. Daarom zijn ook de aantekeningen van mijn discipelen volgens mijn wil in een vorm bewaard gebleven waarbij weliswaar diepgaande kennis achterwege blijft, maar die toch de leer van de liefde tot inhoud hebben. En wie deze leer navolgt, die dringt ook in een diep weten door als hij er ernstig naar verlangt.

Ik zelf heb wel op aarde kennis in overvloed uitgedeeld, maar Ik kende ook de harten van mijn toehoorders. Ik kende de gradatie van hun liefde, hun wil, hun mening omtrent mijn persoon, die voor mijn toehoorders aanleiding was het hun aangeboden als de enige waarheid aan te nemen. Ik onderwees ook mijn discipelen en stelde hen in staat door het uitgieten van mijn geest na mijn hemelvaart weer hetzelfde aan hun medemensen over te brengen wat zijzelf door de geest ontvingen. Dus was er ook goed gezorgd voor de mensen aan wie de discipelen het evangelie brachten. Maar omdat een leven in de liefde altijd de voorwaarde is om diepe geestelijke kennis te begrijpen en er de

zegen van te ondervinden, moest het gebod van de liefde verder doorgegeven worden aan het nageslacht. En daarom werd dit in mijn opdracht door de discipelen opgeschreven, opdat het bewaard bleef zoals het door Mij op aarde onderwezen werd.

En ook mijn levenswandel, die alle mensen tot voorbeeld moest dienen, was inhoud van de notities die voor de mensheid als nalatenschap van mijn discipelen bewaard bleven, waarbij echter het diepe weten ontbreekt omdat Ik het zo wil. Want wie de kennis uit het boek wil halen, dat wel mijn woord bevat, maar de liefde niet heeft, die zal er niets mee weten aan te vangen, omdat het geestelijk weten het licht is dat door de liefde wordt ontstoken, dat eerst dan kan stralen in z'n volste intensiteit, wanneer de geest in de mens gewekt is en nu de mens van binnen uit verlicht wordt. Schools overgedragen kennis zou alleen waarde hebben, als ze onderzocht en verwerkt kan worden om mentaal eigendom te worden, wat echter altijd alleen maar met de hulp van de geest mogelijk is, om welke reden de liefde absoluut onontbeerlijk is.

Wat is dus begrijpelijker dan dat door Mij zelf op aarde alsook door de volgens mijn wil ontstane aantekeningen, steeds alleen de liefde onderricht werd, dat steeds alleen het gebod van de liefde als het eerste en voornaamste aan de mensen moet worden bekend gemaakt? Wat is begrijpelijker dan dat de mens niet vaak genoeg gewaarschuwd kan worden dit gebod op te volgen, om tot zielenrijpheid te komen?

Alle verdere kennis is alleen het gevolg van een leven in liefde en wordt aan de afzonderlijke mens overgebracht, zoals het voor hem van nut is. Want zodra zijn geest werkzaam is geworden, kan hij onbeperkt kennis ontvangen, want hijzelf bepaalt de gradatie van wijsheid waarin hij leven wil. Hij hoeft ze dan niet uit boeken aan te nemen, maar ze wordt hem rechtstreeks vanuit het geestelijke rijk aangeboden, wat echter alleen maar die mens kan begrijpen die door het navolgen van mijn gebod van de liefde de geest in zich heeft doen ontwaken, wat nooit begrepen zal kunnen worden door hen die zonder liefde verder leven en hun kennis alleen uit boeken proberen te halen. Dit is echter alleen maar dode kennis. De geest geeft echter pas het leven, het volledig begrijpen komt pas door de liefde.

Amen

Jezus vernam Gods woord - Middelaar tussen God en de mensen

B.D. No. 6145

25. december 1954

Toen de mens Jezus op aarde wandelde, was er een verbinding tot stand gebracht tussen de aarde en het geestelijke rijk. God kon zelf weer tot de mensen spreken door de mond van de mens Jezus.

Zijn woord kon weer klinken, wat tevoren onmogelijk was door de grote afstand die er tussen de mensen en God bestond. Zijn woord rechtstreeks te vernemen is alleen mogelijk wanneer de ziel van de mens zich zo heeft gevormd, dat hij in staat is de stem van de goddelijke geest in zich te vernemen. En het vormen van de ziel in deze staat geschiedt door werken van liefde.

De mens Jezus was de Liefde zelf.

Al Zijn denken en streven was alleen daar op gericht, het goede te doen voor Zijn medemensen, hen te helpen in alle noden van lichaam en ziel. Zijn ziel was licht en zuiver en Zijn wandel op aarde was een wandel in liefde.

Alle voorwaarden waren aanwezig die de goddelijke geest de mogelijkheid gaven zich te uiten. Want de ziel van de mens Jezus hoorde deze uitingen helder en duidelijk en kon dus het woord Gods aan de mensen overbrengen.

Door Hem kon God zelf tot de mensen spreken. De verbinding van God tot de mensen was hersteld. Jezus was de middelaar tussen God en de mensen.

En Jezus leerde nu de mensen te streven naar hetzelfde dat Hij zelf had bereikt.

Hij leerde hun de liefde te beoefenen, om zich nu tot een vat van de goddelijke geest gereed te maken, waarin de kracht van de geest kan worden uitgestort. Want iedere mens moest en kon de stem van God in zich vernemen. En de weg werd hem getoond door de mens Jezus die ook als mens eerst de graad van liefde moest bereiken die Hem de aanwezigheid van God waarborgde, zodat Hij Hem zelf in zich kon vernemen. God spreekt wel tot iedere mens, maar nooit wanneer tevoren niet de voorwaarden worden vervuld: een door de liefde gelouterd hart dat nu God zelf in zich kan opnemen, die dan ook Zijn aanwezigheid bewijst door Zijn toespreken.

De mens Jezus bezat een buitengewoon hoge graad van rijpheid van ziel, omdat de liefde Hem geheel vulde.

Dus kon God zelf Hem ook geheel en al vullen. En nu sprak God uit de mens Jezus, niet meer de mens Jezus zelf. Hij deed uit zichzelf wat leidde tot de aaneensluiting met God.

Maar Hij onderwees Zijn medemensen. Hij wilde ook hun het resultaat doen verkrijgen dat Zijn liefde Hem had opgeleverd. En daarom onderwees Hij op de eerste plaats de liefde, en steeds weer alleen de liefde.

Uit Zijn grote liefde kwam de wijsheid voort. Want de geest van God onderrichtte de mensen door Jezus.

Het licht van het inzicht straalde uit het vuur van Zijn liefde.

Jezus wist dat ook de mensen door het licht van het inzicht werden doorstraald, als ze maar op de eerste plaats de liefde ontplooiden. Daarom werd al het diepere weten de mensen niet geleerd, omdat dit pas het resultaat was van een leven in liefde. En zonder liefde blijft het leven voor de mensen zonder enig nut voor de ziel. De liefde alleen is de verbinding van de mensen met God. Alleen de liefde leidt ertoe dat God in de mens Zijn intrek neemt en alleen de liefde geeft Hem aanleiding zich te uiten.

En dus zal de mens die in de liefde leeft, het woord Gods in zich vernemen. Hij zal met het diepste weten vertrouwd worden gemaakt en hij zal kunnen zeggen door God onderricht te worden. Hij hoort Zijn woord en derhalve heeft hij zichzelf met Hem verbonden door de liefde.

De mens Jezus bewees de mensen dat het mogelijk is deze graad te bereiken. En dus toonde Hij hun de weg die uit de diepte weer omhoog leidt, naar de Vader.

Hij onderwees de liefde en Hij leidde een leven in liefde en bekroonde uiteindelijk Zijn levenswandel met Zijn dood aan het kruis, om van de mensen alle zwakheden weg te nemen die door de zonde van weleer hun deel waren, opdat de mensen nu ook zelf de kracht hadden de weg te gaan, opdat de geest Gods zich nu in allen kon uitstorten die gewillig zijn Hem na te volgen, die een leven leiden in onbaatzuchtige naastenliefde, zoals Hij het hun heeft voorgeleefd op aarde.

Amen

Jezus onderrichtte op aarde de liefde

B.D. No. 8454

31. maart 1963

De Liefde bracht de ziel van Jezus mee naar de aarde. En daarom was Hij ook in staat een overmaat aan lijden op zich te nemen. Want de Liefde gaf Hem daartoe de kracht. En Hij wist dat juist de liefde bij de mensen ontbrak en dat ze daarom zwak en hulpeloos waren. Ze hadden weliswaar ook een liefdesvonkje in zich, dus waren ze in staat liefde te geven, maar de bereidwilligheid om liefde te geven ontbrak hun, omdat mijn tegenstander die verstikte. Omdat hij de eigenliefde steeds meer ontstak en elke onbaatzuchtige liefde verhinderde door te breken. En Jezus leefde daarom de mensen een leven in liefde voor. Jezus deed voor Zijn medemensen alleen het goede. Hij genas hun gebreken. Hij troostte hen en hielp ze waar er maar hulp nodig was. Hij was onbaatzuchtig en er steeds toe bereid het lot voor de mensen te verlichten.

En Hij leerde ze waarom ze een leven in liefde moesten leiden. Hij waarschuwde hen voor de gevolgen van een liefdeloze levenswandel, zoals Hij hun ook de uitwerking van een leven in liefde steeds voor ogen hield en hun het bewijs gaf met Zichzelf. Hij was tot de hoogste krachtsinspanning in staat. Hij genas zieken en verrichte wonderen op grond van Zijn liefde die voortdurend in Hem toenam. Want Hij had een innige band met God die de eeuwige Liefde zelf is. En daarom leerde Jezus ook de mensen de band met God, hun Vader van eeuwigheid, tot stand te brengen, wat weer alleen kon gebeuren door de liefde en door innig gebed tot Hem.

Dit alles was de mensen vreemd geworden en slechts weinige leidden een leven in liefde. En dezen herkenden Jezus ook spoedig als de beloofde Messias. Ze herkenden in Hem de Vader. In hen was door de liefde een klein lichtje ontstoken, dat nu gevoed werd door de leer van Jezus. En de duisternis week van de mensen. En deze leer moet worden verbreid onder de mensheid en daarom onderwees Hij zelf Zijn leerlingen, die Hij in de wereld uitzond met de opdracht getuigenis af te leggen van Hem zelf, van Zijn werk van verlossing en van het evangelie van de liefde. Want de mensen moest de juiste weg worden aangewezen die naar het leven leidt dat eeuwig zal duren.

Jezus zou echter nooit dit verlossingswerk hebben kunnen volbrengen wanneer Hij niet van liefde vervuld zou zijn geweest. Maar de liefde is tot alles in staat. Voor de liefde bestaat er geen begrenzing. Er bestaat niets onmogelijks. Er bestaat niets wat ze niet zou kunnen overwinnen. Want als mens zou het onmogelijk geweest zijn, zo'n mate van lijden en kwellingen te doorstaan als Hem werd opgelegd. Maar de kracht van de liefde hielp Hem te zegevieren. Op grond van de liefde heeft Hij het bitterste lijden en de pijnlijkste dood aan het kruis verdragen. En Hij gaf Zijn geest pas prijs toen het werk was volbracht.

En nu pas werd het de mens mogelijk zich vrij te maken van de tegenstander, die hem geketend hield zolang de zondenschuld niet teniet was gedaan. Pas na de kruisdood van Jezus konden de mensen voor zich kracht afsmecken en versterking door Jezus Christus, in wie God zelf als de eeuwige Liefde voor de mensheid is gestorven. De mensen zijn niet meer aan de tegenstander van God overgeleverd en aan zijn willekeur. Ze kunnen zich van hem losmaken wanneer ze Jezus om hulp vragen en nu door een leven in liefde de kracht verwerven om de wil van God te vervullen.

En daarom is het 't belangrijkste in het leven op aarde, dat de mensen het evangelie van de liefde wordt verkondigd dat van de mensen de dichte duisternis afneemt, dat hen tot geloof laat komen in Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld en dat steeds de kracht zal schenken om de weg over de aarde met succes af te leggen. Want de liefde is kracht. En zonder liefde blijft de mens krachteloos en kan hij zijn doel niet bereiken ten behoeve waarvan hij op aarde leeft. Maar zonder liefde kan er ook geen licht zijn op deze aarde, want die is het rijk van de tegenstander van God, die dichte duisternis verspreidt, opdat God niet wordt herkend en hij zijn aanhang niet verliest, maar die in het licht herkend wordt als vijand.

Waar daarom de liefde wordt verkondigd, daar zal ook het geloof in Jezus Christus gewekt kunnen worden, wanneer de mensen maar de wil hebben de geboden van de liefde na te komen. En daarom moeten de arbeiders in de wijngaard van de Heer ijverig bezig zijn en het woord Gods, dat altijd alleen maar de goddelijke geboden van de liefde als inhoud heeft, verbreiden. Want de mensen moeten ervan op de hoogte zijn dat alleen de liefde hun geestelijke vooruitgang kan opleveren, dat alleen de liefde hun kracht schenkt aan zichzelf te werken en dat de liefde ook het licht schenkt en de mensen een omvangrijk weten ontsluit, zodat ze nu bewust hun weg over de aarde gaan, zich bewust van hun taak en hun doel, en dit nu ook nastreven met alle kracht. En zodra ze Jezus Christus erkennen, zodra ze weten dat God zelf in Jezus het verlossingswerk heeft volbracht en zij zich nu bewust aan Hem overgeven, zullen ze ook vrij worden van hun oer-schuld en het doel op aarde bereiken en definitieve aaneensluiting met hun God en Vader van eeuwigheid.

Amen

Voor de zwakken, zieken en behoeftigen ben Ik in de wereld gekomen, want de sterken en gezonden hadden Mij niet nodig. Zij vonden hun weg alleen wel, geloofden tenminste hem te vinden, en pas wanneer zij op een dwaalspoor geraakten, beseften zij hun zwakheid en riepen naar Mij, wanneer hun eigen kracht niet meer toereikend was om het leven de baas te worden. Allen die naar Mij roepen, die Mij nodig hebben, zijn zwak en ziek van ziel, en hen allen kom Ik te hulp omdat zij, door Mij aan te roepen, bekennen dat zij in nood zijn waaruit zij door Mij gered hopen te worden. U mensen bent allen zwak en ziek en gelukkig diegenen die het inzien. Die zich echter sterk en gezond voelen, zijn er slecht aan toe, want zij kunnen niet geholpen worden. En er zijn er veel die geloven geen hulp nodig te hebben. Velen zijn er die van hun eigen kracht overtuigd zijn en zeer gemakkelijk gebruik maken van de kracht van hem, die hen voor zich winnen wil. Die hen versterkt in hun arrogant geloof en hun daarom de kracht doet toekomen, echter niet zonder een wederdienst. Hij verlangt de ziel en geeft daarvoor het lichaam wat het verlangt.

Ik echter ben de Arts van de zieken en zwakken. Ik ben de Trooster van de bedroefden en de Hoop van de moedelozen. Zij allen komen tot Mij en zij zullen niet tevergeefs smeken. Ik zeg hun allen mijn hulp toe, ook als u mensen ze niet direct ondervindt. Dan echter weet Ik ook waarom en bent u nochtans niet verlaten, want niemand roept Mij tevergeefs aan als hij vanuit zijn hart om hulp smeekt. Kom allen tot Mij die vermoeid en belast zijt en Ik zal u verkwikken. Zo heb Ik u mijn hulp beloofd en dus kunt u daar ook van op aan. Denk daar steeds aan wanneer u in nood verkeert, wanneer u zich lichamelijk of geestelijk gekweld voelt. Wanneer het aardse leven zwaar op u drukt, als u hulp nodig hebt. Denk er dan aan dat Ik eens vroeger tot de armen, zieken en zwakken kwam, en ook nu nog, en dat Ik slechts op uw roep wacht om Mijzelf aan u bekend te maken. Dat Ik echter aangeroepen wil worden opdat u helemaal uit uzelf uw zwakheid inziet en naar Mij, uw Arts en Helper verlangt. Dat u door uw roepen uw geloof bewijst dat Ik u helpen kan en wil, en zo'n geloof zal Ik nooit beschamen.

Amen

Het werkzaam zijn van Jezus op aarde

B.D. No. 8308

23. oktober 1962

Het evangelie van de liefde leerde Ik u mensen, toen Ik over de aarde ging. Want de liefde zou u tot de hoogste ontwikkeling moeten brengen. En u zou ook moeten weten over haar uitwerking die u bij Mij zelf kon vaststellen. Want Ik genas de zieken en verrichtte wonderen van allerlei aard. En Ik kon dit alleen op grond van de liefde die in Mij woonde. Die Mij helemaal vervulde en die ook de vereniging met de Vader - de eeuwige Liefde - tot gevolg had, die doel is van ieder door de Vader geschapen wezen. Ik leefde u dus een leven in liefde voor en Ik straalde ook op mijn omgeving steeds alleen maar liefde uit. Bijgevolg kon Ik ook onderrichten in alle wijsheid. Ik kon de mensen een licht brengen dat hun geestelijke duisternis verlichtte, want het vuur van mijn liefde straalde dit licht van de wijsheid uit. En zo zult u mensen ook steeds pas dan tot inzicht komen, wanneer u een leven in liefde leidt. Want de liefde is de goddelijke lichtstroom die in het hart van de mens helderheid verbreidt, zodat hij tot een diep weten komt dat hem uitsluitel geeft over zichzelf en zijn verhouding tot God, zijn Vader van eeuwigheid.

De mensen gingen voort in een toestand geheel zonder licht. Hun denken was onjuist, want hun harten waren zonder liefde. En dus ontbrak hun het vuur dat een licht uit kon stralen. En Ik kwam tot hen. Ik kwam midden onder de mensen en bracht hun een licht. Maar zij herkenden Mij niet. Zij namen het licht niet aan. Zij vervolgden Mij en waren Mij vijandig gezind, omdat hun liefdeloze levenswandel ook een wandel in zonde was. Maar Ik vergold al het kwade alleen met liefde. Ik bekommerde Me vol erbarmen om hun lijden. Ik bevrijdde ze van ziekten en leerde steeds alleen liefde, omdat dit het enige geneesmiddel was, zowel aards als ook geestelijk.

En er waren er maar weinige die Mij herkenden, die Mij navolgden en hun best deden voor een levenswandel in liefde. En in dezen werd het ook licht en ze sloten zich bij Mij aan, omdat ze in Mij

ook de Messias herkenden. De Redder uit de diepste nood, die hun door profeten al lang tevoren werd aangekondigd. Maar het waren er maar weinige die mijn woorden geloof schonken en er naar leefden. Die in de liefde wandelden en door de duisternis van geest heen werden geleid naar het licht. Want het Licht vertoefde midden onder hen.

Ik preekte onophoudelijk de liefde en steeds weer zal Ik de mensen de goddelijke leer van de liefde verkondigen. Ik zal ze het als het belangrijkste voorstellen en alle mensen aansporen om net als Ik een leven in liefde te leiden om daardoor ook tot inzicht te komen, waarom ze op de wereld zijn, wat hun taak is en waar ze naar moeten streven. En zodra er een klein lichtschijnsel in hun hart is gevallen, zodra ze door werken van liefde in onbaatzuchtigheid zich met Mij als de eeuwige Liefde verbinden, zal het in hen steeds lichter worden. Hun kennis zal toenemen en deze kennis zal ook overeenstemmen met de waarheid. Want Ik, de Waarheid en de Liefde zijn één.

Wie in de liefde leeft, zal verbonden zijn met Mij en zich ook in de volledige waarheid bevinden. Hij is uit de nacht van de geest naar buiten getreden in het licht en alle duisternis is van hem geweken. Alleen de liefde brengt zoiets tot stand en daarom wordt u mensen steeds weer het evangelie van de liefde verkondigd. En wat er u dus ook aan opvattingen van buiten af wordt overgebracht, het moet steeds uw hart doen ontvlammen tot liefde. Steeds moeten het aansporingen zijn om uw aardse leven in liefde te leiden. Steeds zult u zelf u tot liefde moeten veranderen. U zult strijd moeten voeren tegen de eigenliefde en proberen ze te veranderen in onbaatzuchtige naastenliefde.

Ik zelf moet u als een God van liefde worden voorgesteld, met wie u alleen door de liefde weer in contact zult kunnen komen. Want de liefde is alles. Ze is kracht en licht. Ze is gelukzaligheid. Wie voortgaat zonder liefde, op hem drukt ook nog de duisternis en zijn weg over de aarde ligt donker voor hem. Wie zich tot liefde heeft gevormd, die zal niets meer doen terugschrikken. Want hij onderkent zijn God en Schepper als liefdevolle Vader en stuurt bewust op Hem aan. De liefde maakt los. Ze maakt vrij van alle verplichtingen. De liefde maakt gelukkig en schenkt gelukzaligheden in overvloed. De liefde gaat van Mij uit en leidt weer naar Mij terug. Want de liefde verbindt het kind met de Vader. De liefde schenkt het hoogste geluk, al op aarde en eens in de eeuwigheid. Want de Liefde is God. Ze verenigt Vader en kind tot in alle eeuwigheid.

Amen

"Wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem"

B.D. No. 2147

11. november 1941

Blijf in Mij, opdat Ik Me met u kan verenigen. Uw leven moet een voortdurende werkzaamheid in liefde zijn. U moet alles doen uit de meest innerlijke aandrif. En deze aandrif moet de liefde zijn, het mooiste en heiligste gevoel dat u in u moet laten heersen. Wie in de liefde leeft, die gaat in Mij op. Wie in de liefde leeft, blijft eeuwig met Mij verbonden. Want hij is wat Ik zelf ben. Hij is liefde, zoals Ik zelf de Liefde ben. En dan zult u ook de vrede in u hebben, want uw geest heeft zich met Mij verbonden. Hij is niet meer buiten Mij, maar in Mij. Want hij is een deel van Mij sinds eeuwigheid. Ik zelf ben dan bij u en waar Ik ben moet vrede zijn en liefde en eendracht. En leeft u in vereniging met Mij, dan is uw leven op aarde geen strijd of zorg. Want dan strijd Ik voor u en neem Ik uw zorgen op Mij. Want Ik heb u lief, omdat u van Mij bent vanaf het allereerste begin.

Maar tevoren moet u zich helemaal aan Mij overgeven. U zult voor Mij alles moet opofferen en zult zo van Mij moeten houden, dat u bereid bent alles voor Mij op te geven. En u zult deze liefde aan Mij moeten tonen, doordat u ernaar streeft uw medemensen hetzelfde te bewijzen wat u Mij zou willen bewijzen. Ik wil dat uw liefde voor Mij bewezen wordt door de liefde tot de medemens. Ik wil dat u elkaar helpt, dat de één bereid is voor de ander te lijden, dat u elkaar dient in liefde. Dan zal uw werkzaam zijn in liefde op aarde gezegend zijn. Het zal u het mooiste loon opleveren. Ik zal bij u zijn en u in de toestand van diepste vrede en stille gelukzaligheid verplaatsen. Want deze belofte heb Ik u gegeven. En mijn woord blijft altijd hetzelfde: "Wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem".

Amen

Zalig zijn zij die barmhartig zijn, die in nood en tegenspoed de naaste bijstaan en hem helpen ze te overwinnen.

Mijn genade rust zichtbaar op hen, want ze vervullen mijn geboden. Ze hebben Mij zelf lief, daar ze de naaste, mijn schepsel, liefde betonen.

Wie hulpeloos en verlaten is, zal de liefde die hem wordt betoond, in dankbaarheid ervaren. Ze zal wederliefde opwekken en wat dat betekent, zult u op aarde niet in volle omvang kunnen beseffen - dat elke vonk van liefde een vrij worden van de macht van de tegenstander betekent, een verandering die de terugkeer naar Mij inluidt, die alleen in liefde kan plaatsvinden. In elke aardse en geestelijke nood ervaart de mens weldadige liefdevolle hulp. De liefde werkt als kracht, want ze gaat immers van Mij als de eeuwige Liefde uit en kan alleen levenwekkend werken. Hulpverlening brengt goede gedachten voort en goede gevoelens. De ziel van de medemens wordt aangeraakt en aangespoord om net zo werkzaam te zijn en elk werk van liefde is een zich verwijderen van mijn tegenstander, dus een verkleining van de afstand tot Mij. De nood van de tijd waarin lichaam en ziel lijden, waarin lichamen lijden niet anders kan zijn dan het gevolg van de nood van de ziel, noopt tot werken van barmhartigheid, opdat de mensen zich bezinnen en de weg vinden naar Mij. En deze weg wijst u hun als u barmhartig bent, als u in onbaatzuchtige naastenliefde de medemens naar lichaam en ziel opbeurt door goede werken, troostende woorden en liefdevolle zorg. Dan kunnen lichaam en ziel gezond worden omdat de laatste de kracht van de liefde voelt en ze sterk wordt en gewillig om op Mij aan te sturen.

De liefde zal wederliefde wekken en waar de vonk van liefde ontstoken wordt, daar kan Ik zelf al werkzaam zijn omdat Ik overal kan zijn waar de liefde is. En waar Ik ben is de nood niet meer zo groot, overeenkomstig de graad van liefde waarin de mens zich bevindt. Tracht daarom ijverig door liefde wederliefde te wekken, dan bevrijdt u de zielen door uw werken van barmhartigheid.

Maar bevrijding van de zielen levert u een gelukkig lot op in het hiernamaals, waar steeds alleen de liefde wordt gewaardeerd en de zielen u eeuwig dankbaar zijn dat u hun de goede weg gewezen hebt.

Amen

„Word als kinderen“

B.D. No. 3624

10. december 1945

Word als kinderen en vlucht naar Mij in elke nood. En vrees niet, want uw hemelse Vader laat niet toe wat niet uw welzijn dient. Geloof en vertrouw Me, uw Vader van eeuwigheid, dat Ik mijn handen beschermend boven u uitspreid. En zie in elke nood van het lichaam alleen een liefdevol opvoedingsmiddel, dat bedoeld is voor uw ziel. Maar weet, dat ook de nood van het lichaam door Mij wordt opgeheven als u er vast in gelooft en mijn vaderliefde in alles herkent, wat er ook gebeurt. Wees zorgeloos net als kinderen en laat elke zorg voor u over aan de Vader. En let er alleen op de wil van uw Vader in de hemel te vervullen, en mijn vaderliefde zal u vastpakken en u aan mijn hart drukken. Vraag en pieker niet angstig wat er komen gaat, maar blijf rustig en wacht alleen op de hulp van de Vader als de nood op u drukt. Vertrouw volledig op Mij en Ik leid u op al uw wegen. Uw sterkte ligt in het kinderlijke vertrouwen en in deemoedig gebed, want dat beschaamt Ik niet en Ik verhoor u altijd. Maar wees niet bang en twijfel niet.

De liefde van de Vader redt u uit elk gevaar en de roep van het kind sterft nooit ongehoord weg.

Maar om te worden als kinderen zult u elke weerstand moeten opgeven. U zult steeds maar moeten willen, dat Ik u bij de hand neem. En u zult Mij gewillig moeten volgen en nooit andere wegen willen gaan.

En zo zult u in gelovig vertrouwen moeten vragen en u nu vol overgave op Mij verlaten en elk gebeuren nu als mijn wil beschouwen.

Want het is mijn wil. Er gebeurt niets tegen mijn wil als u uw zorgen aan Mij hebt toevertrouwd. Alleen degene die alleen te werk gaat, zonder mijn zegen en mijn bijstand te hebben gevraagd, laat zijn wil werkzaam worden, die nu dienovereenkomstig een effect zal hebben, maar niet altijd tot zijn heil. Hem kan Ik mijn hulp niet ten deel laten vallen, omdat hij ze niet als mijn hulp zou inzien, maar als eigen verdienste zou beschouwen. Doch de wegen van mijn kinderen effen Ik, zelfs wanneer ze moeilijk begaanbaar lijken. Geef u vol vertrouwen alleen aan mijn leiding over en u zult steeds de liefdevolle hand van de Vader voelen, die u veilig en ongedeerd door al het onheil van deze wereld heenleidt. En put steeds troost en kracht uit mijn woord.

Laat de Vader spreken tot Zijn kinderen en neem elk woord van liefde op, opdat het u weer tot liefde aanspoort. Laat de stem van de Vader nooit ongehoord wegsterven, maar wees blij dat u in staat bent ze te horen, dat de Vader daarin Zijn liefde voor u kenbaar maakt en volg Hem en Zijn woord met blijmoedige ijver.

En u zult mijn welgevallen verkrijgen. U zult de Vaderliefde steeds sterker voelen. U zult geen nood meer vrezen en aan mijn hart goed geborgen zijn.

Amen

"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven"

B.D. No. 3767

11. mei 1946

Alleen de waarheid kan u het eeuwige leven opleveren, want de waarheid ben Ik zelf en slechts door Mij zult u het eeuwige rijk binnen kunnen gaan. Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Als u in de waarheid wandelt, gaat u ook de juiste weg die als doel het eeuwige leven heeft. Want de zuivere waarheid is een gevolg van het werkzaam zijn in liefde en dit is de enige weg om de ziel uit de toestand van de dood in de staat van levend zijn te verplaatsen. Dus Ik ben als de eeuwige Liefde de weg naar Mij zelf voor mijn schepselen. Deze weg moeten ze onvoorwaardelijk gaan om bij Mij te komen. Degene die hun ook alleen het leven geeft in de eeuwigheid. En om Mij na te volgen, om op aarde een leven van liefde te leiden, moeten ze bekend worden gemaakt met de waarheid. Dat wil zeggen: ze moeten tevoren onderricht worden hoe ze hun aardse leven gestalte moeten geven, om dan door het naleven van mijn leer, ook de zuivere waarheid uit Mij te kunnen onderkennen, omdat zonder de liefde elk weten een dood weten blijft, verstandelijke kennis, echter geen weten van het hart dat alleen levend maakt.

Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Als u Mij zoekt, zult u op de juiste weg komen en de waarheid vinden en tevens het eeuwige leven verwerven. Wie de waarheid begeert ter wille van de waarheid, die kom Ik naderbij en Ik leid hem op de weg van de liefde. En als hij geen weerstand biedt, ontwaakt zijn geest ten leven en deze onderricht hem volgens de waarheid. Dan heeft hij Mij zelf gevonden en hij zal Mij eeuwig nooit meer verliezen, dan leeft hij en kan eeuwig niet meer sterven. Maar alleen de zuivere waarheid die het gevolg is van onbaatzuchtig werkzaam zijn in de liefde, brengt dit teweeg. Elke onjuiste leer leidt niet naar het doel van de vereniging met Mij, elke verkeerde leer verlengt de weg omhoog. Ze spiegelt de mens een ander doel voor en slechts een vaste wil om bij het ware doel te geraken, bant het grote gevaar uit om helemaal te verdwalen.

Maar zonder Mij vindt u de juiste weg niet. U zult Mij moeten roepen, u zult mijn onderrichtingen moeten aannemen. U zult de weg moeten gaan die Ik u heb voorgeleefd op aarde, de weg van de liefde, om daardoor tot de waarheid, tot het herkennen van Mij zelf en tot het eeuwige leven te komen. U zult in de liefde moeten wandelen, omdat u zich zonder de liefde niet met Mij kunt verenigen en omdat Ik als de eeuwige Liefde, ook het einddoel van de weg der waarheid ben. En omdat u zolang dood in de geest, dus geheel zonder enig inzicht bent, totaal zonder enig weten over de goddelijke wijsheid, evenals de diepste grond van mijn wezen u volledig vreemd is en u dus niet zult kunnen leven, zolang u zich niet met Mij verenigt, wat alleen maar door de liefde kan gebeuren.

Verhoring van het gebed in het vaste geloof "Vader, uw wil geschiede"

B.D. No. 3927
2. december 1946

Alles zult u door Mij kunnen bereiken, als u maar vast en onwankelbaar gelooft in Mij. Want als u mijn overgrote liefde voor u voor ogen houdt, weet u ook dat Ik geen gebed onverhoord laat. Een vast geloof in Mij brengt echter ook het volste vertrouwen in Mij met zich mee, het sluit de zekerheid in dat Ik in mijn wijsheid ook alles inzie wat voor u tot zegen is en dat Ik u er geen nadeel van laat ondervinden doordat Ik u iets toesta wat u niet tot heil strekt. En daarom zal een diepgelovig mens zich onvoorwaardelijk aan Mij overgeven, hij zal het aan Mij overlaten, hoe Ik hem zal bedenken. Hij zal niet eisen, veeleer deemoedig zijn verzoeken aan Mij voorleggen, steeds mijn wil vooropstellen en zich in mijn liefde en genade aanbevelen. En Ik zal hem bedenken in alle volheid. Lichamelijk en geestelijk zal Ik hem nooit gebrek laten lijden, want het gebed van mijn kind hoor Ik altijd. Maar als Ik u de vervulling van een verzoek weiger, twijfel dan toch niet aan mijn liefde, want juist mijn liefde wil u voor onheil behoeden. En u zult zelf niet altijd kunnen inzien, wat de uitwerking is van de vervulling van een verzoek. Leg daarom vol vertrouwen uw verlangens aan Mij voor en laat alles verder aan Mij over. En mijn liefde bedeeft u zo, dat voor u de weg naar Mij wordt geëffend, dat u zeker uw doel bereikt, dat u als mijn kinderen in het vaderhuis terugkeert om een gelukkig leven te leiden in eeuwigheid. Maar gebruik voortdurend de kracht van het gebed. Roep Mij aan in elke situatie van het leven. Kom tot Mij als u in nood bent en denk ook aan Mij in uren van rust en vrede.

Vergeet Mij niet, opdat Ik ook u niet vergeet. Breng herhaaldelijk de verbinding met Mij tot stand door innig gebed en roep Mij steeds in uw nabijheid, want dan stroomt er onmetelijke kracht op u over, als u Mij in vrije wil zoekt, als uw gedachten Mij gelden en uw hart zich een weg naar Mij baant. U zult uit eigen beweging de weg naar Mij moeten vinden en daarom de brug moeten betreden die Ik voor u heb geslagen van de aarde naar Mij. U zult moeten bidden, want in het gebed verheft uw ziel zich in de sferen van het licht. In het gebed betreedt u de brug naar Mij, in het gebed komt het kind bij de Vader. Het brengt de verhouding tot stand van het kind tot de Vader, zoals het mijn wil is. En als Ik als Vader wordt aangeroepen, als een kinderlijk hart Mij tegemoet komt, verhoor Ik elk smeken, want mijn kinderen die vol vertrouwen tot Mij komen stel Ik niet teleur. En mijn liefde slaat op hen over, mijn liefde deelt onmetelijke gaven uit. Mijn liefde begiftigt het kind geestelijk en aards, en nooit zal het nood hoeven te lijden, zodra het waarlijk kinderlijk bidt, dat wil zeggen: in geest en in waarheid zijn gebed naar Mij zendt.

Maak allen gebruik van de genaden van het gebed, want alles zult u kunnen bereiken vanuit een diep levend geloof in Mij en mijn liefde. Maar stel geen eisen. En klaag of mor niet als Ik uw gebed schijnbaar niet verhoor. Want dan ziet mijn vaderliefde alleen maar een nadeel in de verhoring van uw verzoek, en om u daarvoor te behoeden ontzegt ze het u. Maar wie altijd zijn wil aan de mijne onderwerpt zal nooit teleur worden gesteld, want zijn gebed is het ware, Mij welgevallig als hij aan al zijn vragen toevoegt: "Vader, uw wil geschiede".

Amen

De gelijkenis van de goede Herder

B.D. No. 4360
2. juli 1948

Ik wil u een gelijkenis geven en u moet daaruit leren hoe Ik mijn woord begrepen wil hebben. Mijn kinderen op aarde lijken op een kudde verstrooide schapen, die door de kwade wil van een vijand uit het gezichtsveld van de herder zijn gejaagd en in alle richtingen werden verstrooid. En nu gaat de herder, omdat hij zijn schapen liefheeft, naar ze op zoek. Hij zoekt ze in de meest verborgen uithoeken en klimt op bergen, daalt af in bergkloven. Hij roept en lokt en rust niet voordat hij zijn kudde weer bij elkaar heeft. Hij helpt de schaapjes die te hoog zijn geklommen en alleen niet meer terug kunnen. Hij gaat verre wegen waar ze zich al te ver hebben verwijderd. Hij neemt de vermoeide schaapjes op zijn schouders en draagt ze terug. Hij laat er geen aan zijn lot over, aan zijn vijand, dat deze het van hem

zal roven en in de eigen kudde onderbrengt. Want hij kent zijn schapen en zijn schapen kennen hem en volgen zijn stem.

En het hart van de goede herder jubelt als hij al zijn schaapjes heeft weergevonden, als zijn stal zijn voltallige kudde bevat, dus elk schaapje dat verloren was de weg naar huis heeft gevonden.

U allen bent mijn schapen. U behoort tot mijn kudde. Mijn schapen hebben echter bewegingsvrijheid en kunnen daarom ook verdwalen als ze op een ander doel aansturen dan op Mij. De vijandige herder is mijn tegenstander, die probeert u van Mij af te troggelen. En het zal hem vaak lukken.

Mijn schapen dwalen af van de weg waar Ik met mijn kudde wandel. Ze trachten de hoogten te beklimmen.

U mensen zoekt eer en rijkdom en om zoiets wijkt u van de weg af. U valt in ravijnen en afgronden. De zonden en begeerten der wereld nemen u gevangen. U zinkt stap voor stap in de diepte en zult dankbaar kunnen zijn, wanneer u aan omheiningen en kreupelhout blijft hangen; wanneer er nog kleine bedenkingen in u boven komen, wanneer u die niet van u afschudt en zo nog voor de diepste val bewaard blijft tot uw Redder zal komen. Weer anderen grazen op vreemde bodem. Ze verdwalen en vinden de weg naar hun stal niet meer terug. Dat zijn de mensen die gedachteloos door het aardse leven gaan, die profiteren van handelingen die niet overeenstemmen met mijn wil, maar die hun groot aards voordeel opleveren. Deze geloven van zichzelf niet dat ze slecht zijn. Ze zijn besluiteloos, noch op of tegen Mij gericht. Ze gaan door het aardse dal zonder te denken aan hun taak op aarde. Ze moeten worden opgeschrikt en teruggejaagd, zodat ze weer in mijn armen vluchten. Naar Mij, die als goede Herder te allen tijde bereid is ze op te nemen. Overal moet Ik mijn schaapjes zoeken die verloren waren. Mijn roep moet overal doordringen en daarom moet mijn stem telkens weerklinken. Steeds weer moet Ik in het woord tot de mensen komen en ze naar huis roepen in het vaderhuis. Mijn woord is de roep van de goede Herder. Mijn woord wordt in liefde naar de mensen gezonden. Mijn woord dringt in alle hoeken door, waar het maar ingang vindt in de harten der mensen. En wie gevolg geeft aan mijn roep, die klimt steeds hoger of hij zinkt steeds dieper weg.

En toch zal de arm van de goede Herder hem eens bereiken, ook al gaan er nog tijden overheen.

Eens keert ook de mens die zijn weerstand lang volhield naar Mij terug. Eens zal hij moe zijn van zijn dwaalwegen en zich op mijn schouders laten tillen. Eens zal ook hij gewillig de goede Herder volgen. De klank van Zijn stem zal hem lokken. Hij zal hem herkennen als de stem van de Vader en Mij volgen. En Ik zal hem leiden naar het vaderhuis en hem een maaltijd bereiden uit vreugde, dat Ik heb weergevonden wat verloren was.

Amen

Niemand kan twee heren dienen!

B.D. No. 4408

18. augustus 1948

Niemand kan twee heren dienen. Wie zich met Mij verbinden wil, zal nooit zijn ogen op de wereld kunnen richten, want Ik ben alleen buiten de wereld te vinden. En als Ik Me laat vinden, dan moet het verlangen naar de wereld opzij worden gezet. Ze moet totaal geen aandacht krijgen, want de wereld behoort tot mijn tegenstander. Ze is zijn domein waar hij heer en meester is en zijn streven is er waarlijk niet op gericht de mensen door de wereld naar Mij te leiden, integendeel, hij probeert Mij te verdringen. Hij tracht steeds de wereld op de voorgrond te plaatsen, opdat Ik zal worden vergeten. Wie onder u het met de positieve ontwikkeling nu ernstig meent, kan de wereld nog onmogelijk haar tol betalen. Hij staat weliswaar nog midden in de wereld die grote eisen aan hem stelt die hij moet nakomen, maar er valt wel onderscheid te maken tussen de vervulde plicht en een eigen verlangen naar de wereld. Het eerstgenoemde is geheel volgens mijn wil, want er is u, aards gezien, een taak gesteld, waarnaast u echter ook volop uw geestelijke opdracht - het vervolmaken van de ziel - zult kunnen vervullen, als het verlangen naar de wereld maar niet overheerst, wat daarin bestaat dat aardse vreugden en begeerten de overhand hebben op geestelijke goederen, zodat de mens door dit alles Mij

vergeet, zelfs de gedachte aan Mij voor hem lastig is en hij Mij zodoende verwerpt. Wie ernaar streeft zich - dat wil zeggen: zijn lichaam - een te grote mate van welbehagen te verschaffen, hetzij door het vervullen van lichamelijke begeerten, zinnelijke en vleselijke lust, of ook wel door het vergaren van materiële goederen en daarbij niet aan zijn naaste denkt, wie dus alleen maar streeft naar eigen welzijn, die is door de wereld gevangen. Hij is een gewillig werktuig van mijn tegenstander en hij zal nooit de weg naar Mij vinden als hij het verlangen naar de materiële wereld niet laat varen, zich verinnerlijkt en streeft naar geestelijke goederen. Beide tegelijk is niet mogelijk, want dan dient hij twee heren en zal hij geen van beide diensten goed vervullen. Als u Mij zoekt, moet uw blik ook op de hemel gericht zijn, want Ik ben boven, niet beneden.

Beneden echter is waar mijn tegenstander zijn rijk heeft, waar u nog lichamenlijk vertoeft, maar van waaruit uw ziel altijd omhoog kan stijgen in mijn rijk, naar Mij. Bevindt het lichaam zich echter nog in het rijk van mijn tegenstander, dan kan de ziel - uw denken, voelen en willen - zich toch steeds verheffen in sferen die buiten de aarde liggen. En dat verlang Ik van hem die Mij wil vinden, die Mij wil dienen en dus de mijne wil zijn. Dan verbindt de geestvont in hem zich met de Vadergeest van eeuwigheid, want als hij in alle ernst naar Mij streeft is ook zijn hart vervuld van liefde, die met de liefde tot de wereld niets gemeen heeft. En deze liefde zal zich tegenover de naaste uiten en dan brengt de mens de verbinding tot stand met Mij, hij doet afstand van datgene wat de wereld toebehoort. Op die manier geeft hij aan de naaste en is hem behulpzaam en, omdat Ik dit gebod heb uitgevaardigd, dient hij ook Mij als zijn Heer. De liefde tot de wereld is een vorm van eigenliefde, de liefde die de mens bestrijden moet, wil hij zalig worden. Dus moet hij ook de liefde tot de wereld bestrijden en proberen de wensen van de ziel te vervullen die, gedreven door de geest in zichzelf, betrekking zullen hebben op geestelijke goederen en blijk geven van de liefde tot Mij. Want Ik alleen ben de Heer die u moet dienen als u zalig wilt worden.

Amen

„Ik zal u de trooster zenden“

B.D. No. 4580

5. maart 1949

Mijn geest leidt u binnen in de waarheid, zoals Ik het u heb beloofd. Ik zal u de trooster zenden, de geest der waarheid die u in alle waarheid zal leiden en u alles in herinnering zal brengen wat Ik u heb gezegd.

Wie dus deze geest van Mij in zich zal laten werken, die zal ook in de waarheid staan en zonder bezwaar alles kunnen aannemen wat de geest uit Mij aan hem overbrengt. Het werkzaam zijn van de geest is dus de voorwaarde om in de waarheid te staan.

Denk hier eens serieus over na en dan zult u ook weten wat u zult kunnen geloven als van Mij afkomstig. Zodra u zich mijn woorden in herinnering roept, die Ik op aarde tot mijn discipelen heb gesproken en mijn discipelen ook tot alle mensen hebben gesproken, zult u niet kunnen afwijzen dat u de zuivere waarheid op een manier zult kunnen ontvangen die Ik u dus heb aangekondigd met de woorden: Ik zal u de trooster zenden, de geest der waarheid.

En aan mijn woorden heb Ik vooraf doen gaan, dat Ik mijn intrek wil nemen bij diegenen die voor Mij hun hart gereed maken. Dat Ik ze niet alleen wil laten, dat Ik Me aan diegenen wil openbaren die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

Daaruit volgt dus dat mijn openbaringen uit het innerlijk moeten komen. Dat Ik, als Ik mijn intrek heb genomen in het hart van een mens, Me zelf ook in het hart zal uiten en dat dit tot gevolg heeft dat de mens mijn stem verneemt door het innerlijke woord.

En wederom hebt u een bewijs dat u dus deze stem zonder bezwaar geloof zult mogen schenken. Want ze is de uiting van mijn liefde voor de mijnen, die daarom tot de mijnen gerekend mogen worden, omdat ze Mij zelf in hun hart hebben opgenomen. Omdat Ik in hen mijn intrek kon nemen. Dus hebt u nu mijn woord, de bekendmaking van mijn wil, de waarheid in de zuiverste vorm. U hoeft dus niet van buiten af onderricht te worden, als u Mij zelf als uw leermeester erkent en u aan Mij zelf

toevertrouwt. Er is dus een rechtstreekse omgang van u met Mij mogelijk. En dat zult u vooreerst moeten erkennen om naar waarheid te worden onderricht. Dan zult u ernaar streven uit betrouwbare bron de waarheid in ontvangst te nemen. En u zult ook overtuigd kunnen geloven wat aan u werd overgebracht. Want dit weten komt u nu toe in een toestand van volledig bewustzijn. Ik spreek tot u en u hoort Mij. Ik spreek echter tot u door uw hart. En uw hart hoort mijn stem, maar niet uw lichamelijk oor, dat alleen maar de u van buitenaf gebrachte woorden kan opnemen. Hoort u mijn woord van binnen, dan weet u dat Ik het Zelf ben die zich uit. Hoort u daarentegen het woord van buitenaf, dan zult u de plaats waar dit geluid vandaan kwam, moeten trachten te onderzoeken. Want van buitenaf kan u veel worden aangeboden en van buitenaf komt ook mijn tegenstander naar u toe, dus zult u het ernstig moeten onderzoeken. En als u het ernstig onderzoekt, hebt u ook de wil in Mij de Grondlegger te vinden van datgene wat u wordt aangeboden. Wilt u dus Mij zelf horen spreken, dan zal Ik zeker uw wens vervullen. En dan is elk woord dat u wordt toegestuurd waarheid, als het u wordt overgebracht door dienaren die Mij zijn toegedaan. En dit is voor u een zeker teken: dat Ik u elke vraag zal beantwoorden, als u die aan Mij voorlegt om te beantwoorden. U allen zult steeds worden onderricht op een wijze die aangepast is aan uw graad van rijpheid. U zult de diepste wijsheid pas kunnen bevatten, wanneer u een bepaalde graad van rijpheid hebt bereikt, waar u door het geestelijke rijk zult kunnen worden ingelicht op een onverholen manier, wat voor u begrijpelijk zal zijn wanneer u daarmee mijn werkzaam zijn op aarde vergelijkt, waar Ik steeds in gelijkenissen - in beeldspraak - tot de mensen sprak om het voor hen begrijpelijk te maken. Zo hebben ook deze verholde onderrichtingen het doel, de mens tot denken aan te sporen, opdat hij binnendringt in geestelijk weten en het niet alleen oppervlakkig met zijn lichamelijke oren tot zich neemt. Geef Ik mijn woord zoals nu onverhuld, dan is er een graad van rijpheid vereist die een juist begrip van mijn woord garandeert. Inhoudelijk zullen er zich nu geen tegenstrijdigheden voordoen, zodra zowel het verholde als ook het rechtstreekse woord van boven in onverholde vorm dezelfde oorsprong hebben, zodra elke onderrichting dus van Mij is uitgegaan. Maar dit onderzoek zult u eerst moeten verrichten, waarbij u slechts om mijn hulp zult hoeven te vragen om een juist oordeel te vellen. Denk eraan dat ook de tegenstander werkzaam is. En juist dan, wanneer de mensen hem trachten te ontvluchten, wanneer ze naar de waarheid streven om Mij te herkennen en te leren liefhebben. Dan zal hij steeds proberen het licht te doven of te verduisteren en ijverig aan het werk zijn waar zich de gelegenheid voordoet. Om u mensen nu bij te staan en het werkzaam zijn van die macht te ontcrachten, geef Ik u uitsluitel door dragers van de waarheid waar onzuivere krachten uw denken op een dwaalspoor hebben gebracht. Wat van boven komt is waarheid, wat van beneden komt is dwaling en leugen.

Waar rechtstreeks geestelijk werkzaam zijn van binnen is te herkennen, daar kunnen alleen krachten van boven werkzaam zijn die mijn uitstraling ontvangen en verder leiden. Maar waar krachten zich van een vorm in de onbewuste toestand bedienen, daar is voorzichtigheid geboden. Want een willoze vorm kan ook door een duistere kracht worden gebruikt, al is het ook maar voor korte tijd. Maar de medemensen bepalen vaak zelf de uitlatingen die door zo'n vorm worden gedaan, door hun eigen gedachten en wensen, die meteen worden aangegrepen door die krachten die zich nu door zo'n vorm hoorbaar uiten. Want zodra onder de toehoorders sterke wilskrachtige zijn, zullen hun gedachten ook een sterke invloed hebben en nu - al naar gelang hun waarheid - door lichtvolle of duistere krachten worden aangegrepen en hoorbaar tot uitdrukking worden gebracht. Daarom moet de mens zich bij het in ontvangst nemen van geestelijke leringen steeds vrij maken van zijn eigen weten. Hij moet deemoedig en als een onwetend kindje zich laten onderrichten. Dan zal ook de zuivere waarheid naar hem toe stromen, omdat er geen weerstand aanwezig is die zoiets verhindert.

Velen zullen zich ergeren dat er een schijnbare tegenspraak aan het licht komt, maar mijn geest heeft steeds hetzelfde aan de mensen meegedeeld. Het werd alleen niet door allen gelijk begrepen. En zelfs die mijn woord ontvingen, waren niet vrij van eigen gedachten, zodra ze hun blik op de wereld richtten en het wereldgebeuren in verband brachten met het geestelijke. Bovendien was voor de mensen van de tijd waarin Ik op aarde vertoefde, mijn heilsplan van eeuwigheid vreemd. En de verklaringen die Ik de mensen gaf over de toekomstige tijd, waren zo gegeven dat alleen de volledig tot liefde gevormde mens zich een juiste voorstelling zou hebben kunnen maken van de laatste tijd, van het jongste gericht en het einde. De anderen ontbrak het inzicht en een duidelijke voorstelling van

het laatste gebeuren zou hun geen voordeel hebben opgeleverd. Want zij stonden nog voor het hun speciaal aangekondigde oordeel, voor de verwoesting van Jeruzalem, die voor die mensen eveneens het afsluiten van tijdvak betekende en voor hen dichterbij lag dan het einde. Zo werd wel de mensen kennis gegeven van een vernieuwing, van een geestelijke ommekeer, doch met de toevoeging die meer betrekking had op de verandering van de mensen dan op de omvorming van de aarde, omdat het weten over het laatste voor hun geestelijke toestand niet bevorderlijk was.

Maar nu richt Ik Mij tot de mensen die de laatste periode op deze aarde meemaken. Ik wend Mij tot diegenen die een zekere rijpheid van ziel hebben verworven en daarom ook het begrip voor dat wat komen gaat. Aan hen geef Ik totale opheldering en Ik draag ze op de medemensen daarvan in kennis te stellen. Maar geloof zullen ze slechts bij diegenen vinden die door juist te streven naar de volmaaktheid ook in staat zijn te oordelen en een heldere geest hebben. Die mijn heilsplan kennen en daarom weten dat er geen andere mogelijkheid meer is dan een totale omvorming van de aarde, ter wille van de zielen die diep zijn gevallen en toch eens verlost moeten worden. Nu spreek Ik tot de mensen van de eindtijd, maar ook vroeger waren mijn woorden niet in tegenspraak met elkaar.

Ik sprak als de mens Jezus zo als Ik het zag en werd daarbij verhinderd het einde te zien zoals het zou komen. Ik zag de veranderde mensheid, maar niet de veranderde aarde, omdat het God behaagde, de toenmalige mensen daarover in onwetendheid te laten. Dat en hoe lang de aarde ten behoeve van de vorming verblijfplaats van het geestelijke moet blijven, dat ze dus als aardse schepping verder moet blijven bestaan, zou de mensen wel duidelijk gemaakt moeten worden. De omvorming van het aardoppervlak echter betreft de positieve ontwikkeling van het in de materie gebonden geestelijke en de hernieuwde kluistering van het geestelijke dat als mens belichaamd de geloofs- en wilsproef niet heeft doorstaan.

Beide waren voor de mensheid nog niet begrijpelijk. Ze onderscheidden alleen een aardse wereld, zoals ze bestond, en een zuiver geestelijke wereld. En de mensen viel alleen daarover opheldering ten deel, dat de aarde als materiële wereld nog niet uitgeschakeld kan worden en dat verdere ontwikkeling in eindeloos lange tijd nog op deze aarde moet plaatsvinden. Want de aarde als hemellichaam vergaat niet. Alleen zal ze na het laatste gericht in volledig nieuwe vorm haar taak vervullen, en zal er dus een nieuwe ontwikkelingsperiode beginnen met een paradijselijke toestand. Met de mensen die tevoren worden ontrukkt, omdat ze in de laatste geloofsstrijd hun trouw aan Mij bewijzen, omdat ze volhouden tot aan het einde en daarom gelukkig worden in nauwste verbinding met Mij en het geestelijke rijk vol van licht.

Amen

„Waak en bid opdat u niet in bekoring komt“

B.D. No. 4662

9. juni 1949

Waakzaam moet u zijn en bidden, opdat u niet in bekoring komt.

Van de kant van mijn tegenstander die u van Mij wil vervreemden, is er een onophoudelijke stormaanval tegen u die Mij trouw wilt blijven. Hij wendt alle middelen aan en niet in het minst zulke die u onbekwaam moeten maken de verbinding met Mij tot stand te brengen, opdat hij makkelijk spel heeft, zodra u zwak bent. Hij loert op gelegenheden om u ten val te brengen en alleen wie een sterke wil heeft, wie steeds een innige gedachte naar Mij kan zenden om hulp, zal niet voor hem bezwijken. Roep Mij aan in elke nood van lichaam of ziel, dat noem Ik bidden en waakzaam zijn. Richt uw gedachten opwaarts waarheen hij niet kan volgen en ontvlucht hem beslist en begeef u in mijn hoede. Hij zal u met alle geweld aan de aarde trachten te kluisteren, aan datgene wat zijn deel is en tot zijn rijk behoort. Hij zal u van Mij afvallig willen maken, ontrouw aan geestelijk streven. Hij zal twijfel in u willen strooien en uw gedachten in de war brengen door noden en verschrikkingen, opdat u de weg naar Mij niet meer vindt, opdat u zich verdiept in het wereldse en Mij vergeet.

Waak en bid en maak u los van hem die mijn tegenstander is en bind u steeds meer aan Mij, uw Vader van eeuwigheid die u waarlijk iets mooiers kan bieden dan hij.

Waak en bid, want de verleider is voortdurend om u heen en tracht u te vangen. Wie oplettend is, herkent hem en kan hem ontvluchten.

En wees blijmoedig en vrolijk dat u Mij als voortdurende Beschermmer om u heen weet, tot wie u zich zult kunnen wenden, wanneer u gevaar dreigt. Want Ik hoor de zachtste roep die uit het hart komt en sta u bij opdat u in de strijd tegen hem zegeviert. Maar wie te zeer vertrouwt op zichzelf en op eigen kracht en meent mijn hulp te kunnen ontberen, zal het onderspit delven. Hij overschat zichzelf en denkt niet aan de kracht van de tegenstander die sterker is dan hij. Met Mij zult u overwinnen, maar zonder Mij zult u bezwijken en aan elke verzoeking ten prooi vallen. Maar met Mij gaan, betekent mijn tegenwoordigheid toelaten door gebed en werken van liefde.

Dan bent u gevrijwaard tegen alle inmenging van de vijand. Dan is hij machteloos tegenover u, want dan moet hij strijden tegen Mij en Ik ben heel wat machtiger dan hij. Waak en bid, dan heeft hij elk aanknopingspunt verloren. Hij zal u mijden omdat u dan in het licht staat, dat mijn nabijheid uitstraalt en dat voor hem onverdraaglijk is.

Roep Mij aan in elke verzoeking en Ik zal steeds bij u zijn.

Amen

Mijn rijk is niet van deze wereld

B.D. No. 5336

14. maart 1952

Mijn rijk is niet van deze wereld. Acht daarom de aardse wereld zeer gering. Word er slechts in zoverre mee geconfronteerd zoals uw aardse levenstaak het vergt, maar streef onophoudelijk naar mijn rijk dat buiten de aardse wereld te vinden is. Mijn rijk is het rijk dat eeuwig voortduurt, terwijl de aardse wereld vergaat met de dood van uw lichaam. Maar u zult mijn rijk al op aarde kunnen bezitten, als u zich afwendt van de vreugden en goederen van de wereld en uw gedachten verheft naar Mij, wanneer u ze zendt in de oneindigheid, Mij vragend en u openstellend voor mijn antwoord. Dan betreedt u al het geestelijke rijk dat eens uw verblijfplaats zal zijn. Dan is het geestelijke rijk u meer waard dan de aardse wereld en dan ontvangt u ook de goederen die deel uitmaken van dat rijk, maar die u aards niet zult kunnen ontvangen. Mijn rijk is niet van deze wereld. Begrijp dat Ik u door deze woorden wil roepen in de gindse wereld die uw ware vaderland is en die u ook weer wil opnemen na de dood van uw lichaam. Mijn rijk is het lichtrijk dat u alleen maar binnen kunt gaan als u ontvankelijk voor licht bent geworden, als u op aarde naar mijn rijk hebt gestreefd en dus kandidaat bent geworden voor het rijk dat Mij toebehoort en waarin u Mij eens zult mogen aanschouwen.

Deze woorden van Mij geven u duidelijk te verstaan dat u deze wereld, het aardse rijk, niet vurig moet begeren, veeleer dat u dit zult moeten overwinnen als u in mijn rijk wilt worden opgenomen. Ik wil u het verschil duidelijk maken. Ik wil u zeggen dat deze wereld Mij niet toebehoort maar dat mijn tegenstander daarvan heer is en stel dus mijn rijk tegenover de aardse wereld. Ik wil u hierheen, in mijn rijk lokken, omdat Ik u geven wil wat de aardse wereld niet bezit: een eeuwig leven in gelukzaligheid.

De aarde is het dal van lijden en beproevingen. Ze is de plaats van onvolmaakte mensen die volmaakt moeten worden. De aarde is evenwel geen duurzame verblijfplaats, ze is slechts een stadium van ontwikkeling dat voor de mensen uitermate kort is vergeleken met de eeuwigheid. En de mens zelf, zijn aards materieel omhulsel, is vergankelijk. Het dient het geestelijke dat zich opwaarts moet ontwikkelen, slechts voorbijgaand tot woning. Dan pas betreedt de ziel het geestelijke rijk dat onvergankelijk is, maar ook dan nog het rijk van mijn tegenstander kan zijn, wanneer de ziel op aarde geen geestelijke vooruitgang heeft geboekt en dus binnengaat in het rijk der duisternis.

Maar u zult moeten streven naar mijn rijk, het geestelijke rijk waarin Ik de Koning en Heerser ben, waar alleen maar licht en gelukzaligheid bestaat, waar Ik zelf uitdeel om allen gelukkig te maken die mijn rijk zijn binnengegaan. Acht daarom de aardse wereld gering. Streef naar het rijk dat voor u heerlijkheden ontsluit, waarvan u mensen nooit zult kunnen dromen, het rijk waarvan Ik u de

heerlijkheden heb beloofd met de woorden: "Wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit gehoord, heb Ik bereid voor hen die Mij liefhebben".

Amen

„Kom allen tot Mij“

B.D. No. 5508

15. oktober 1952

U zult in mijn armen kunnen vluchten als u belast en beladen bent.

Want mijn liefde wil u allen omvatten en niemand zal Ik van Mij afstoten die in zijn nood tot Mij komt en Mij om hulp vraagt.

Ik wil troosten en kracht schenken. Ik wil wonden helen en zwakken sterker maken. Ik wil in alle harten hoop en vertrouwen wekken. Ik wil mijn genaden uitdelen, omdat de ziel van niemand gezond kan worden zonder genade. Kom allen tot Mij die uitgeput bent en onder lasten gebukt gaat, Ik zal u verkwikken. Maar wie zwak is in het geloof, hoort deze woorden wel, maar neemt ze niet aan, al zijn ze ook tot hem gesproken. Hij draagt zijn last verder die Ik hem toch gaarne zal afnemen wanneer hij zich aan Mij overgeeft. Kom tot Mij - uw wil zelf moet u naar Mij toe drijven, want Ik legde alleen daarom de last op uw schouders opdat u de weg naar Mij zou vinden.

Elke nood is een lokroep van uw hemelse Vader, die in Zijn liefde naar uw liefde, naar uw komst, verlangt, om u gelukkig te kunnen maken. En zo ook moeten noden van de ziel u naar Mij toe leiden, alles moet u Mij toevertrouwen, want Ik wil dat u zich ontdoet van datgene wat u terneerdrukt.

Wel ken Ik al uw lijden en noden, maar Ik kan u pas dan helpen, wanneer u Mij alles voorlegt, omdat Ik wil dat u zich als mijn kinderen tegenover de Vader gedraagt, omdat Ik wil dat u steeds de weg gaat die alle goede kinderen gaan, de weg naar de Vader, die in Zijn liefde elke zorg van hen wil afnemen en hen met raad en daad bijstaat om hen gelukkig te maken in tijd en eeuwigheid. Vlucht altijd in mijn armen, die zich beschermend over u uitspreiden, die u over klippen en wegen vol stenen heen dragen, die u met liefdevolle zorg begeleiden zolang u op aarde leeft. Heb altijd maar vertrouwen, want Ik stoot geen van u van Mij af, al waadt u ook in zonden.

Ik wil u vrij maken van zonde en schuld. Kom maar naar Mij, u allen die belast en beladen bent.

Roep Mij, dat Ik erbarmen met u heb en Ik zal u verhoren. Ik zal u mijn handen toesteken, opdat de weg naar Mij voor u gemakkelijk zal worden, want Ik wil helpen en genezen, Ik wil zieken en zwakken die zichzelf alleen niet meer kunnen helpen, gelukkig maken en u allen moet in Mij diegene herkennen, die u heeft verlost, omdat Zijn liefde voor u overgroot is.

Amen

Zoek eerst het rijk Gods

B.D. No. 6968

14. november 1957

Alleen wat uw ziel helpt rijp te worden, kan voor u tot zegen zijn. Wanneer u steeds maar zou willen streven naar dat wat nuttig is voor uw ziel, dan zou van Mij uit in overeenstemming daarmee ook in de behoeften van uw lichaam worden voorzien. Want Ik heb u gegarandeerd dat Ik u zal onderhouden, net als de vogels in de lucht en de lelies op het veld. U zou zich waarlijk geen zorgen hoeven te maken over "morgen", wanneer het heil van uw ziel u als het belangrijkste zou toeschijnen. Wanneer u Mij en mijn rijk ernstig zou willen zoeken. Maar u mensen hebt het belangrijkste vergeten. En uw gedachten houden zich geheel en al bezig met de wereld, met het welzijn van uw lichaam. En daarom bezwaren ook zorgen en noden u en u laat zich hierdoor alsmaar meer afhouden van uw eigenlijke taak op aarde. Uw blikken richten zich steeds meer op de wereld en u werkt en doet alleen voor uw vergankelijk deel. En aan uw ziel denkt u niet. Want u mensen gelooft ook niet mijn woorden, dat Ik u alles aanreik, wanneer u op de eerste plaats mijn rijk zoekt en zijn gerechtigheid.

U neemt deze woorden niet serieus en beproeft daarom ook niet hun waarheid. Maar Ik heb u het aardse leven alleen gegeven opdat uw ziel rijp zal worden. Want het lichaam vergaat, maar de ziel blijft eeuwig bestaan. En de ziel moet - als nog niet geheel levensvatbaar - op aarde tot leven komen. En deze opwekking ten leven zult u zelf tot stand moeten brengen. Dat is het doel van uw bestaan als mens. En opdat u uw doel ook zult kunnen bereiken, zult u van mijn kant op elke manier ondersteund worden.

U zult niet door overmatige zorg voor uw lichaam moeten worden gehinderd bij de arbeid aan uw ziel. En daarom neem Ik eerstgenoemde over, zodra u maar uw eigenlijke taak als zeer dringend beschouwt, zodra u mijn rijk zoekt en zijn gerechtigheid. Dan zal het u waarlijk aan niets ontbreken. U zult verzorgd worden, lichamelijk en geestelijk, want Ik denk zowel aan uw lichaam als ook aan uw ziel en Ik geef rijkelijk aan u omdat Ik u liefheb en ook uw liefde wil winnen. Maar de mensen blijven voortdurend belast, omdat ze mijn woorden geen geloof schenken, omdat ze ook niet proberen zich het bewijs van de waarheid te verschaffen, omdat ze veel meer het leven van de ziel totaal onderschatten, omdat ze noch Mij en mijn rijk trachten te verwerven, noch hun ziel willen helpen om een draaglijke toestand te verkrijgen. Want ze geloven niet in Mij.

En daarom moeten ze vaak groot leed meemaken. Ze moeten lichamelijke noden verdragen, omdat ze mijn belofte niet geloven en niet gelovig mijn hulp verwachten. Omdat ze niet het welzijn van hun ziel vooropstellen en daarom ook niet Mij zelf als Vader voor Zijn kinderen laten zorgen. Een beetje meer geloof in mijn woord zou een geweldige verandering in de geestelijke toestand van de mensen tot stand kunnen brengen. Want zodra de mensen serieus op Mij en mijn rijk zouden aansturen, zouden ze ook mijn eenvoudige geboden van de liefde nakomen. Ze zouden liefde voor de naaste beoefenen en dus in alle gerechtigheid leven en zich in goddelijke ordening ophouden. En dan zouden ze ook al mijn rijk in bezit hebben genomen en Mij hebben aanvaard, omdat de liefde ze naar Mij toe zou drijven.

En dan zou Ik ze ook kunnen voorzien van alles wat ze nodig hebben voor lichaam en ziel. Want zowel lichamelijke als ook geestelijke goederen zouden hun nu kunnen worden gegeven, zoals Ik het heb beloofd. Niemand wordt gedwongen te geloven, maar aan allen wordt het woord van het evangelie voorgelegd: Zoek eerst het rijk Gods en zijn gerechtigheid, en al het andere zal u erbij worden gegeven. En ieder mens kan dit woord serieus overwegen. Hij kan voor zichzelf zijn leven op aarde gemakkelijk vorm geven, wanneer hij Mij en mijn woord vertrouwt. Ik verlang tevoren zijn overgave aan Mij, die Ik dan ook beloon doordat Ik zijn aardse zorgen van hem afneem omdat hij nu ook een ware kandidaat voor mijn rijk is. Maar zolang de mens zijn lichamelijk welzijn boven de ontwikkeling van zijn ziel stelt, zal hij nauwelijks nog tijd vinden eens aan zijn ziel te denken. Want de eisen van het lichaam zullen toenemen en elke stille aansporing van de kant van de ziel verdringen. De stem van de wereld zal de zachte stem van de geest in de mens overstemmen. En de ziel zal gebrek lijden en geheel verkommerd zijn aan het einde van het leven op deze aarde.

Want zij heeft geen rijkdommen kunnen verzamelen, omdat het lichaam voorrang kreeg. Maar wat de mens ook aards bereikt en verworven heeft, hij moet alles achterlaten wanneer het uur van de dood is gekomen. Maar de ziel gaat naakt en arm het rijk hierna binnen, omdat de mens het belangrijkste heeft verzuimd in zijn aardse bestaan: het rijk Gods te zoeken en zijn gerechtigheid.

Amen

„De deemoedige schenk Ik mijn genade“

B.D. No. 7057

6. maart 1958

Mijn geest is machtig in de zwakke.

Maar dat wil niet zeggen dat het geloof van de mens zwak mag zijn, het gaat veeleer alleen om de deemoed van het hart, dat de mens inziet en voor Mij belijdt dat hij zwak en onwaardig is, en dat hij Mij om genade vraagt, die Ik hem dan ook rijkelijk doe toevloeien. Mijn geest kan alleen werken in een waarachtig deemoedige mens, want deze geeft zich totaal over aan Mij. Hij vraagt niets voor

zichzelf, maar laat het aan Mij over wat Ik hem schenk. En een waarachtig deemoedige mens zal ook rijk met genaden worden gezegend. Hij zal deze benutten en hij zal ook innerlijk worden aangedreven in liefde werkzaam te zijn, omdat dit de bijkomstigheid is van ware deemoed, dat de liefde voor Mij en voor de naaste in het hart ontbrandt. Een deemoedige mens heeft zich al bevrijd van de heerschappij van mijn tegenstander, wiens oer-eigenschap de hoogmoed is. Dus is ook het dichter bij Mij komen voor hem alleen waard om naar te streven en een dergelijk verlangen wordt ook mijnerzijds ondersteund. Anders gezegd: de geestvonk in de mens streeft naar de vereniging met zijn Vadergeest van eeuwigheid en dus kan Ik mijn geest ook uitgieten over hem. Maar nooit kan mijn geest daar werken waar nog het kenmerk van mijn tegenstander, de hoogmoed, is aan te treffen. Want dan zou dat als het ware een samenwerking zijn van Mij met hem.

De mens moet deemoedig zijn geworden, voordat Ik in hem werkzaam kan worden.

Maar wat dient onder ware deemoed te worden verstaan?

Geen mens hoeft openlijk de ware deemoed te laten zien door uiterlijke gebaren, door gelaatsuitdrukkingen of uiterlijk gedrag tegenover de medemens. Ik kijk alleen naar de deemoed van het hart, naar het innerlijk toegeven van zwakheid en zondigheid, naar het inzien van de onwaardigheid van het geschapen wezen tegenover zijn God en Schepper, en dus ook naar het bekennen van zijn schuld door de vroegere zonde van afval. Eens waren alle wezens wel evenbeelden van Mij, die in stralende schoonheid ook Mij zelf als hun Schepper blij maakten.

Maar ze bleven niet wat ze waren. Hun hele wezen veranderde in het tegendeel en in deze toestand konden ze zich niet meer voor mijn ogen staande houden. Maar in hun blindheid wierpen ze zich op als hoger dan Ik, omdat ze het wezen van mijn tegenstander hadden aangenomen, die vol hoogmoed was. De terugkeer naar Mij is daarom niet eerder mogelijk dan wanneer het wezen zijn hoogmoed heeft afgelegd. Wanneer het hem heeft veranderd tot diepste deemoed, wanneer het zijn grote verdorvenheid en de verre verwijdering van Mij inziet en nu verlangend de handen naar Mij uitstrekt om erbarmen. Dan zal Ik waarlijk niet lang talmen, Ik zal zijn handen vastpakken en het wezen naar Mij toe trekken, want in zijn deemoed wordt het tot mijn kind dat door de Vader liefdevol aan Zijn hart wordt getrokken en dat Hij nu ook overstelpt met bewijzen van Zijn liefde, met genaden in overvloed en dat Hij nu ook weer kan aanstralen met Zijn geest. En nu zal ook de kracht van de geest duidelijk aan het licht komen. De mens zal gaven vertonen die schijnbaar bovennatuurlijk zijn maar die eigenlijk alleen die eigenschappen zijn die het wezen in het allereerste begin bezat, zonder welke een volmaakt wezen ondenkbaar is. De mens zal vol licht en kracht zijn, dat wil zeggen: over een ongewoon weten beschikken en ook over vermogens die anders een mens niet eigen zijn. Maar hij zal ook, ondanks zijn nu duidelijk zichtbare band met God, ten diepste deemoedig blijven, want de deemoed is een van de goddelijke eigenschappen die alleen door de afval omsloeg in het tegendeel. En zo zult u mensen ook steeds naar de ware deemoed moeten streven, als u wilt dat mijn geest werkzaam zal worden in u. Want wie nog een vonkje hoogmoed in zich draagt, die heeft zich nog niet losgemaakt van mijn tegenstander en diens voortdurende inspanning zal het zijn, hem verder in zijn ketenen te houden. En de wereld biedt hem daartoe vele mogelijkheden, zodat de mens steeds meer roem en eer zoekt en op alles neerziet wat klein en gering is. Maar dit is ook een zeker bewijs van zijn toebehoren aan de tegenstander, dat u mensen niet buiten beschouwing zult moeten laten en u moet hoeden voor een dergelijk innerlijke gezindheid, die waarlijk nog ver verwijderd is van ware deemoed. Maar wilt u dat Ik zelf machtig in u zal worden, dan zult u zich ook bewust moeten zijn van uw zwakheid, want alleen de deemoedige schenk Ik mijn genade.

Amen

„Waar twee of drie samen zijn“

B.D. No. 7075

28. maart 1958

Waar ook maar twee of drie in mijn naam samenkomen, zal Ik onder hen vertoeven. Want elke innige gedachte aan Mij trekt Mij tot u. En daarom zult u altijd zeker kunnen zijn van mijn aanwezigheid als u Mij zelf tot onderwerp van uw gesprekken en gedachten laat worden. Maar zodra

Ik bij u tegenwoordig ben, zult u ook geestelijk door Mij worden aangestraald. U zult dus ook steeds een zegen gewaar moeten worden die uw ziel weldadig zal voelen. En daarom zou u vaak in mijn naam samen moeten komen om deze zegen deelachtig te kunnen worden. Want u allen hebt voortdurend mijn gave van kracht nodig, die uw ziel moeten helpen geestelijk vooruit te gaan. Wel kan ook ieder afzonderlijk voor zich de innige gemeenschap met Mij zoeken, doordat hij zich in gedachten aan Mij overgeeft en dus ook kracht in overvloed ontvangt. Doch elke geestelijke uitwisseling is gezegend, want daardoor kunnen er ook vele zielen in het hiernamaals aan deelnemen en voor zichzelf weer geestelijke vooruitgang boeken. Bovendien kan Ik zelf Me in zulke gesprekken mengen en de gedachten richten op vragen die zowel de mensen zelf als ook de zielen in het hiernamaals bezig houden, waarop ze antwoord moeten krijgen. U moet samenkomen in mijn naam. Want daarmee toont u Mij ook uw liefde. Want iedere mens tracht zich met het voorwerp van zijn liefde te verbinden.

De mensen hebben nog maar zelden de behoefte van gedachten te wisselen in geestelijke debatten. Veeleer vermijden ze angstvallig hun innerlijke gezindheid aan het licht te laten komen.

Geestelijke gesprekken worden maar zelden gevoerd en nog minder komen de mensen tot dit doel samen. En daarom ontberen ze ook de zegen die voor hen uit zulke gesprekken zou kunnen voortvloeien. Maar ze geloven wederom in openbare bijeenkomsten hun geestelijke plicht te vervullen.

Ze denken niet aan mijn woorden: "Waar twee of drie samen zijn, ben Ik in hun midden." Want deze woorden zouden al diegenen te denken moeten geven die geloven hun geestelijke opdracht te zijn nagekomen door het bijwonen van zulke "godsdienst oefeningen", waarin de mens net zo goed zich ook met andere, wereldse gedachten bezig kan houden en er van een overgave aan of innige band met Mij geen sprake is. Steeds weer moet Ik de mensen erop wijzen dat Ik alleen een levend geloof waardeer, dat Ik geen genoegen neem met een schijnchristendom.

Steeds weer moet Ik benadrukken dat Ik met iedere mens afzonderlijk verbonden wens te zijn, maar dat deze band ook iedereen individueel tot stand moet brengen. Deze kan hij overigens altijd en overal tot stand brengen, wanneer dit zijn ernstige wil is en zijn diepste verlangen.

Dan zal hij ook duidelijk mijn zegen bespeuren. En dan zal het hem ook aansporen, verbinding te zoeken met zijn medemensen om juist daarover te spreken, wat hem enorm bezighoudt. Want mijn aanwezigheid zet hem ertoe aan zijn hart te luchten, wat ook steeds zal gebeuren, omdat geestelijk strevende, door de liefde voor Mij vervulde mensen, ook altijd zullen samenkomen voor een geestelijke uitwisseling. Deze belofte van Mij zou u ook ertoe moeten aanzetten de kracht van mijn naam te beproeven. Want als u gelooft, weet u ook, dat u in het contact met Mij over kracht zult kunnen beschikken die u weer tot het welzijn van de medemensen zult kunnen gebruiken.

Maar nog is het geloof van u allen zwak. Maar steeds weer roep Ik bij u mensen mijn woorden in herinnering. En als u er ernstig over na zult denken, zult u ook deze belofte nog meer betekenis toekennen. U zult weten dat Ik zelf door u kan werken als u maar mijn werkzaam zijn toelaat door de kracht van uw geloof. Want waar Ik ben, zijn er geen grenzen aan mijn macht, vooropgesteld dat u niet zelf de grenzen trekt door een te zwak geloof. Maar Ik wil u zegenen zodat ook uw geloof sterker wordt door deze woorden van Mij: "Waar twee of drie in mijn naam zijn verenigd, daar ben Ik in hun midden." En waar Ik ben, kan mijn geest werkzaam zijn en kunnen mijn liefde, wijsheid en macht zichtbaar worden.

Amen

„Ik zal mijn geest uitgieten over alle vlees“

B.D. No. 7501

17. januari 1960

Wanneer u door Mij wordt aangesproken, daalt mijn geest op u neer. Mijn vadergeest van eeuwigheid verbindt zich met de geestvonk in u, die onafscheidelijk één blijft met Mij en alleen een uitgestraalde vonk is die weer naar Mij zal terugkeren. Die zich steeds weer met de

vadergeest moet verenigen. Wanneer u door Mij wordt aangesproken, wordt u dus vervuld van het vuur van mijn liefde. De geestvonk in u ontvlamt en treedt in werking.

Hij komt in u tot leven, zoals het overeenstemt met zijn oerelement. En nu kan er dus een geestelijke uitwisseling plaatsvinden. Dat wil zeggen: geestelijke inzichten kunnen aan de mens worden overgebracht, want de geest uit Mij weet alles. Er is hem niets onbekend. Er is hem niets onduidelijk. Hij is wetend, net als Ik, en straalt ook zijn weten uit, net als Ik.

Het is mijn geest die u toespreekt. Er is niets anders buiten Mij. Ik zelf ben het die woorden van liefde en wijsheid tot u spreekt. Want u bent door Mij eens uitgestraalde liefdeskracht. U bent geest van mijn geest en u bent daarom ook steeds met Mij verbonden, omdat de liefdeskracht zich niet van Mij zelf kan losmaken. Alleen u zelf, als schepsel, zult u van Mij verwijderd kunnen houden. Een verwijdering die echter alleen in uw bewustzijn bestaat, maar van Mij uit eeuwig niet kan blijven bestaan, omdat uw oerelement gelijk is aan Mij: liefdeskracht die eeuwig met de Krachtbron in verbinding staat. En deze verbinding wordt werkelijkheid, wanneer u Mij hoort. Wanneer mijn geest afdaalt in een geopend vat en nu de mens doorstraalt, zodat hij in staat is mijn stem te horen. Dan is de verwijdering tussen de mens en Mij opgeheven. Hij is weer in de nabijheid van zijn God en Vader getrokken. Hij laat de geestvonk in zich tot een vlam worden. En deze slaat over, weer terug in het vuur van de eeuwige Liefde.

Het vonkje in de mens zoekt de weg naar Mij. En de verbinding die eeuwig bestaat en nooit kan worden verbroken, is ook door de wil van de mens tot stand gebracht. Maar het komt op de bewuste verbinding aan.

Er moet van de kant van de mens naar worden gestreefd, dat de verwijdering wordt opgeheven. De mens moet willen dat hij met Mij in verbinding staat. En dan kan mijn geest werkzaam zijn. Dan kan mijn geest zich "uitgieten over het vlees". En dat zal heel duidelijk gebeuren in de laatste tijd voor het einde. "Mijn geest zal zich uitgieten over alle vlees. Knechten en dienstmaagden zullen profeteren." Want slechts zelden brengen de mensen nog de band met Mij tot stand, zodat het kennelijk moet gebeuren dat Ik Me uit door de geest. Dat Ik mensen uitzoek die Mij niet weerstreven, die zich gereed maken om een opnamevat voor mijn geest te zijn, zodat Ik dan mijn geest in die mensen kan uitgieten en de mensheid nu door hen kan aanspreken tot haar voordeel en geestelijk gewin. Want het is nodig dat Ik tot u mensen spreek.

U allen moet mijn stem vernemen en u allen moet u naar binnen keren, over mijn woord nadenken, ernaar leven en u dus voorbereiden op het einde, dat u niet zult kunnen ontgaan omdat de tijd vervuld is. Ik giet mijn geest uit over alle vlees.

Dit is u mensen aangekondigd. En het zou u daarom niet moeilijk moeten vallen te geloven in een zodanig werkzaam zijn mijnerzijds.

U zou moeten inzien, dat de tijd is gekomen waarop Ik heb gewezen. Dat Ik u door knechten en dienstmaagden zal toespreken, die nu in mijn opdracht moeten verkondigen door hun profetische geest. Want ze zullen vertellen over dat wat komt. Ze zullen u herinneren aan mijn voorspellingen en u zult niet kunnen loochenen dat mijn geest zich weer uitgiet. Dat zulke verkondigers niet uit zichzelf spreken, maar alleen uitspreken wat mijn geest hun aankondigt. En Ik heb hen nodig als tussenpersonen die u mensen mijn woord opnieuw moeten brengen in alle zuiverheid en helderheid. Ik heb hen nodig, zodat ze in mijn plaats tot u spreken omdat mijn aanspreken noodzakelijk is en u de gevaren moet verkondigen waarin u verkeert, wanneer u zich niet naar binnen keert en verandert. Want u mensen leeft allen zonder liefde voort en u geeft u daardoor over aan mijn tegenstander.

U zult uzelf moeten veranderen tot liefde en u zult dan de weg naar Mij kiezen en gered zijn van de ondergang. Maar u hebt niet veel tijd meer en daarom weerklinkt mijn stem steeds luider. En steeds vaker spreek Ik u aan door de mond van mijn dienaren en profeten. En Ik verlang alleen van u dat u diegenen zult geloven over wie mijn geest zich steeds weer uitstort omdat ze in mijn opdracht moeten spreken.

En u zult er geen spijt van hebben, aan hen en hun aanmaningen gevolg te hebben gegeven, doordat u aandachtig naar hen luistert en ernaar streeft te leven volgens het woord dat door mijn dienaren voor u van boven weerklinkt, dat de stem van uw Vader van eeuwigheid is en dat u ook weer naar Mij terug moet brengen, van wie u eens bent weggegaan en u eens in vrije wil verwijderde.

Luister naar mijn woord van boven. Weet dat dit het werkzaam zijn van mijn geest is, dat Ik u helpen wil en Me daarom van die knechten en dienstmaagden bedien, doordat Ik mijn geest uitgiet, opdat Ik door hen tot u allen kan spreken, opdat u niet de ondergang tegemoet gaat wanneer de tijd is vervuld.

Amen

Joh. 14:18. - "Ik wil u niet tot wezen laten worden"

B.D. No. 7702

17. september 1960

Ik wil u niet als wezen achterlaten.

Als Vader wil Ik Me om u bekommeren en u ook bewijzen van mijn vaderlijke liefde geven. Ik wil niet dat u alleen en zonder leiding op aarde voortgaat, dat u zonder bescherming aan mijn tegenstander bent overgeleverd, die u dadelijk zal benaderen wanneer hij ziet dat u verlaten bent. Want Ik houd van u, omdat u mijn kinderen bent, die eens van Mij zijn uitgegaan en die de juiste weg hebben verlaten, wel in vrije wil, maar Ik onthoud hun toch mijn liefde niet. En mijn vaderlijke liefde zal alleen nog daarnaar streven, dat u weer terugkeert in uw vaderhuis.

En daarom neem Ik op Me u te leiden, vooropgezet dat u zich niet hardnekkig tegen Mij verzet, dat u zich gewillig door Mij laat leiden. Maar dan staat u onder goddelijke hoede en kan u niets gebeuren. U hoeft u niet als wezen te voelen, die alleen staan in de wereld en zich daarom ook vaak in gevaar bevinden. Want dat is mijn liefde, dat Ik mijn schaapjes bij Mij samenbreng, dat ze niet overal hun weg gaan, dat Ik hen lok en roep als goede Herder die geen enkele van Zijn schaapjes wil verliezen. En mijn schapen herkennen ook de stem van hun Herder en ze volgen Hem en Hij zal hen thuisbrengen. Hij zal Zijn kudde beschermen tegen de vijand die hen steeds weer benadert om verwarring te stichten, om de schaapjes uit elkaar te drijven waar het hem maar mogelijk is. Dan zal mijn lokroep weerklinken, omdat Ik ze niet overlaat aan mijn vijand.

Ik zal diegenen achterna gaan die te ver zijn geklommen of gevaar lopen in de afgrond te storten.

Want Ik wil geen enkele van mijn schaapjes verliezen, omdat Ik ze liefheb.

En dus hoeft geen mens bang te zijn door Mij en mijn liefde verlaten te worden, want Ik bekommer Me om ieder die in nood is, die alleen staat en is aangewezen op hulp.

Ik ben allen nabij die maar aan Mij denken, die zich aan Mij toevertrouwen in hun nood. En Ik zal als een goede Herder handelen tegenover allen die zich van Mij hebben verwijderd en met lokroepen van liefde moeten worden teruggeleid, naar daar, van waar ze zijn vertrokken. "Ik wil u niet als wezen achterlaten". Zo luidt mijn belofte en zo zult u nu ook overtuigd op mijn bescherming kunnen rekenen. U zult steeds aanspraak kunnen maken op mijn hulp, want u weet dat er Eén is, die uw Vader wil zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

En aan deze Vader moet u zich toevertrouwen, wat u ook mag terneerdrukken. En Hij zal u dan aan de hand nemen en veilig leiden door alle tegenspoed. Hij zal u kracht geven alle hindernissen te overwinnen. Hij zal uw wegen effenen, opdat u zeker uw doel bereikt, opdat u de weg naar Mij vindt en dan voor eeuwig bij Mij blijft. Want u allen bent mijn kinderen die eens het vaderhuis hebben verlaten, maar die ook weer terug moeten keren en dit steeds alleen maar kunnen met mijn hulp.

En ze hoeven zich niet zwak te voelen, want als liefdevolle Vader voorzie Ik mijn kinderen van kracht, opdat ze dan ook de weg naar het ware vaderland kunnen afleggen, opdat ze terugkeren naar Mij, naar hun Vader van eeuwigheid.

Amen

En of het u nog zo onmogelijk toeschijnt, Ik zal ingrijpen (ongewoon bij u werkzaam zijn) wanneer het tijd is, want voor Mij is niets onmogelijk. Tracht alleen uw graad van liefde te verhogen. Doe uw best naar mijn wil te leven. Bekommer u om de naaste in zijn nood. En bewijs Mij uw liefde voor Mij door in uw naaste uw broeder te zien die ook afkomstig is van Mij om eens de gelukzaligheid te erven. Geloof dat de liefde alleen voldoende is om het grote wonder tot stand te brengen, om dingen te laten gebeuren die u menselijk gezien niet voor mogelijk houdt. Maar Ik ben een God van liefde, wijsheid en macht. Ik kan alles en steeds weer bepalen mijn liefde en wijsheid wanneer mijn macht zich uit. En u zult waarlijk met uw wil, met uw liefde, mijn wil en mijn liefde kunnen bepalen. U zult Mij een dwang kunnen opleggen die Ik Me heel graag laat welgevallen, omdat de liefde nooit hinderlijk zal zijn, maar steeds gelukkig maakt.

En schenkt u Mij uw liefde, dan zal ook mijn liefde zich tegenover u zo uiten dat u gelukkig bent gemaakt. Ik plaats u mensen voor de meest uiteenlopende opgaven. Ik weet hoe en op welke wijze ieder mens kan helpen en Ik weet ook of en wanneer hij tot helpen bereid is. En Ik leid de mensen naar hem toe, die hij met zijn hulpvaardigheid gelukkig kan maken, aan wie hij doet toekomen wat zij dringend nodig hebben, of het nu aardse of geestelijke goederen zijn. Door het uitdelen van aardse goederen bewijst u Mij steeds de liefde. Want wat u voor de geringste van mijn broeders doet, dat hebt u voor Mij gedaan. Tevens bewijst u Mij ook dat u de materie al hebt overwonnen en geestelijk omhoogklimt.

Maar deelt u geestelijke goederen uit, dan is ook dat mijn werkzaam zijn, dat Ik die mensen naar u toe leid die u geestelijk zult moeten bedenken, die gebrek en honger lijden aan hun ziel en dringend uw hulp nodig hebben, opdat hun zielen sterker en gezond worden. Deze hulpvaardigheid zal Ik bijzonder belonen. Want ze betekent het uitdelen van geestelijke goederen die de ziel het leven schenken. En wie Mij dus dient doordat hij doorgeeft wat hij rechtstreeks van Mij ontvangt, wie het heil van de ziel van de naaste aan het hart gaat, die kan heel zeker zijn van mijn ondersteuning. Want hij verricht een werk van liefde dat nog veel meer is te waarderen, omdat hij tevoren eerst innige liefde voor Mij en voor de naaste moet bezitten om in het bezit van die geestelijke waarden te komen die hij weer moet uitdelen. En Ik zal Me dan ook steeds als liefhebbende Vader aan hem kenbaar maken. Ik zal hem op aarde leiden en al zijn wegen zegenen. En mijn beloften zullen in vervulling gaan, dat Ik ook ongewoon werkzaam ben wanneer de tijd daar is.

Alle mensen die zich in geestelijke of aardse nood bevinden, zijn uw naasten en u zult hun moeten geven wat ze nodig hebben. U zult de serieuze wil moeten hebben om hen te helpen en waarlijk, u zult dan ook steeds de hulpmiddelen ontvangen die u weer zult moeten uitdelen, of ze nu van geestelijke of van materiële aard zijn. Wees daarom niet angstig berekenend, maar geef met gulle hand. Want zoals u uitmeet, zo zal u weer worden toegemeten. Wat u geeft in liefde, dat zal u duizendvoudig worden vergolden, steeds in overeenstemming met de graad van liefde die u aanspoort om te helpen. Maak u dus geen zorgen, want Ik zorg voor u. Werk alleen steeds aan uzelf, dat u alle verzoeken weerstaat. Dat u niet ten prooi valt aan liefdeloosheid en uw graad van rijpheid in gevaar brengt, en steeds zult u dan ook mijn liefde mogen ondervinden in zulke mate dat u mijn tegenwoordigheid zult voelen en zielsgelukkig bent.

Ik houd van u en Ik ben almachtig, dus wil Ik u gelukkig maken en kan Ik dat ook. Alleen weet mijn wijsheid wanneer de juiste tijd is gekomen dat Ik ongewoon werkzaam bij u kan zijn. Dat u duidelijk mijn liefde gewaar wordt en Ik u kan bevrijden uit elke nood van lichaam en ziel. Want mijn wil om te helpen is nog veel groter dan de uwe. En ook mijn genadegaven, die Ik uitdelen kan en uitdelen wil aan ieder die Mij liefheeft en mijn geboden onderhoudt, zijn onmetelijk.

Amen

Het is geen toevalligheid dat de voortekenen in de natuur toenemen, die tot een uitbarsting van de Elementen doen concluderen, want God zendt al deze voortekenen vooraf om de mensen voor te bereiden op een buitengewoon gebeuren in de natuur dat plotseling en onverwacht de mensen zal verrassen en 'n onvoorstelbare ellende ten gevolge heeft. De mensen moeten deze voortekenen in verband brengen met Zijn woord, want Jezus Christus heeft reeds van deze tijd melding gemaakt toen Hij op aarde leefde, omdat Hij de mensen erop wilde wijzen, welke gevolgen hun levenswandel eens zou opleveren. En nu is de tijd dichtbij, nu moeten de mensen aandacht schenken aan de tekenen die het gebeuren aankondigen.

Ze moeten niets onopgemerkt laten wat buiten de grenzen van het natuurlijke valt. God kondigt zich zelf, dat wil zeggen: Zijn ingrijpen in de bestaande wereldorde, aan. Hij wil de mensen niets onvoorbereid laten beleven, wat hun geestelijk resultaat moet en kan opleveren, als hun de samenhang van al het gebeuren duidelijk wordt gemaakt. En daarom wijst God onophoudelijk op de komende tijd en Hij stelt de mensen ervan in kennis, dat de tijd is gekomen die het goddelijke ingrijpen vereist. En nu rust het op ieder mens, hoe hij zich tegenover deze aankondiging opstelt.

Als hij gelooft, zal hij daaraan beantwoordend zijn leven instellen, hij zal zich met God verbinden en zijn lot berustend aan Hem overlaten.

Die zijn niet in zo groot gevaar als de mensen bij wie elk geloof aan een ingrijpen ontbreekt. Dezen zullen zich ook niet voorbereiden, veeleer zullen alle aanwijzingen en aanmaningen ongehoord aan hun oren wegsterven. En voor hen zal het natuurverschijnsel vreselijk zijn. Want een diep geloof geeft de mens het vaste vertrouwen dat God hem beschermt in elk gevaar, maar de ongelovige zal zonder enige houvast zijn als hij niet te elfder ure een Heer boven zich onderkent en zich in diens genade aanbeveelt. God zendt lange tijd tevoren al voortekenen om de mensheid tot denken aan te zetten en deze voortekenen zijn door ieder mens te herkennen die ze wil zien. Ze zullen tot denken aansporen, omdat ze niet slechts één keer zichtbaar worden, maar zich nog vaak en regelmatig herhalen, zodat ze ieder mens moeten opvallen. Maar de mens vormt zich meestal zijn uitleg zelf, en deze steeds naar zijn instelling tot God. Zodra hij al deze verschijnselen met de wil van God in verband brengt, schenkt hij er aandacht aan en doet er daardoor zelf zijn voordeel mee, omdat hij zich voorbereidt op de komende tijd en dit erg succesvol is voor zijn ziel. Wat God heeft verkondigd in woord en geschrift, wordt onherroepelijk vervuld en alleen het tijdstip is voor de mensen nog onzeker.

En daarom moeten ze op de tekenen letten waarvan God melding heeft gemaakt. En dus zullen ze weten dat de aarde spoedig grote schokken zal ondergaan en dat de mensheid daardoor onnoemelijk leed is beschoren.

En nu ligt het aan hem zich zo te vormen, dat hij de komende tijd voorbereid kan afwachten.

Hij moet worstelen en vragen om een sterk geloof, opdat hij niet zwak wordt ten aanzien van het werk van vernietiging dat de mensheid nu te wachten staat. En God zal zich om ieder bekommeren die aandacht schenkt aan Zijn woorden en bewust het goddelijke ingrijpen verwacht.

Amen

Ze aten en dronken zoals voor de zondvloed

B.D. No. 4575
28. februari 1949

Zoals het was in de tijd voor de zondvloed, zo zal het ook nu weer worden, als het naar het einde loopt. Een overgrote levenslust zal zich meester maken van de mensen en de wereld zal met alle aantrekkingskracht op hen inwerken. De mensen zullen zich niet meer kunnen en willen beheersen en gewetenloos in zondigheid van het leven genieten. Want het zullen geen edele vreugden zijn die ze begeren, veeleer zal de zonde overal overheersen. De eigenliefde zal elke naastenliefde verdringen en daarom worden de mensen zondig, omdat ze de naaste schade berokkenen om alleen maar te zorgen

dat de wensen van hun lichaam vervuld worden. Het eigendom van de naaste zal niet worden geacht en dus wordt er gezondigd tegen alle geboden. In het toegenomen levensgenot wordt de stem van het geweten verstikt en in volle teugen genoten van wat de wereld biedt.

Maar de wereld is het rijk van mijn tegenstander en dus kan er van de wereld alleen maar iets slechts komen. Ze kan voor de ziel alleen maar een gevaar betekenen, want wat aan het lichaam wordt voldaan, daarvoor moet de ziel boeten, zij moet betalen voor wat het lichaam verlangt. Dus schijnbaar zullen de mensen mogen genieten van het geluk; alleen hij die tot de mijnen behoort, weet hoe laat het is als de mensen zich trachten te bedwelmen in de roes van genoegens. Dan is het einde heel dichtbij, want Ik heb u dit al lang aangekondigd, dat het zo zal zijn als voor de zondvloed. Ze aten en dronken, ze vrijden en lieten met zich vrijen en ze letten niet op de vermaningen en waarschuwingen van boven. En het zal moeilijk zijn deze mensen het evangelie te prediken, want daar ze alleen oog hebben voor het aardse leven en dit nastreven, ontbreekt hun ieder begrip voor het geestelijke leven en daarom lachen ze iedere drager van de waarheid uit die hen probeert te bekeren en bespotten hem. Maar midden in de vreugderoes komt het laatste gericht.

En daarom zal het verschrikkelijk zijn voor allen die in de aardse wereld hun god zien, want ze zullen uit de hoogte neerstorten, uit de vreugde in de grootste angst, ze zullen uit de hemel neerstorten in de hel.

Want de wereld met haar lusten was hun hemel, maar ze zal worden vernietigd. En de hardste gevangenschap is het lot van diegenen die hun vrijheid op aarde verkeerd gebruikten, die in zonde leven en ook in zonde sterven. Hoed u voor de wereld, want ze is een groot gevaar voor u. Ze biedt u nu nog wel veel wat begerenswaardig is, doch doe daar liever afstand van en streef naar de hemelse vreugden die naderhand komen, en doorsta ontberingen, opdat u dan in alle volheid de vreugden van de hemel zult kunnen genieten. Behoor niet tot diegenen die alleen van zichzelf houden en het lichaam elk genot willen verschaffen. De vreugderoes is kort, maar daarna volgt een verschrikkelijk ontwaken zoals het is aangekondigd in woord en geschrift.

Maar de mensheid verkeert in groot gevaar, want nu al is ze verblind door het bedrieglijke licht van de wereld en ze houdt niet op met haar eisen maar zal ze steeds hoger stellen.

Ze stevent met reuzenschreden op het laatste einde af, ze zoekt het leven en zal de dood vinden, ze zoekt de vreugde en gaat haar ondergang tegemoet.

Amen

„Er zal geen steen op de andere blijven“

B.D. No. 4639

14. mei 1949

Er zal een tijd komen waarin alles verloren gaat wat moeizaam verkregen is en werd opgebouwd. Er zal een tijd komen waarin de mensen de waardeloosheid inzien van wat dienstig moest zijn voor het lichamelijke welzijn, en dan zijn zij volledig "arm" omdat hun de geestelijke rijkdommen ontbreken die hen over aardse verliezen heen helpt. Op deze tijd wijs Ik u doorlopend, want het zal gebeuren zoals het is verkondigd in woord en geschrift: "Geen steen zal op de andere blijven".

Maar hoe onbegrijpelijk het ook schijnen mag voor mensen die alleen maar werelds ingesteld zijn, dat door een hogere macht zulk een vreselijk vernietigingswerk zal plaatsvinden, toch is het onvermijdelijk. Op de eerste plaats moet het een opvoedende werking hebben en op de tweede plaats is het al voorzien in mijn heilsplan van eeuwigheid voor het geestelijke dat zich nog in een lage staat van ontwikkeling bevindt, en daardoor tot andere vormveranderingen komt. Dat het de mensen bovenmate zwaar zal treffen is nodig, want zij slaan geen acht meer op hun geestelijke ontwikkeling. Hiermee wordt hun voor het einde nog een laatste aansporing gegeven, waar zij zich ook niets van aan kunnen trekken als zij niet gewillig zijn te veranderen en opwaarts te stijgen. De mensen kunnen alleen nog maar hard aangepakt worden, want voor zachte vermaningen zijn zij niet meer toegankelijk, en alles wat hun tot dusver overkomen is bleef zonder succes. Er zal echter in de komende tijd een ingrijpende verandering komen, zodat het denken der mensen onwillekeurig geleid

wordt naar het doel en de betekenis van het aardse leven. Misschien is daardoor bij enkelen nog een verandering te bewerkstelligen die hun tot heil zal strekken. De nood zal zo groot zijn, dat de gewilligheid om te helpen overal zal ontwaken waar in het hart nog een vonkje van liefde te vinden is. En dat vonkje zal voeding vinden en tot een vlam worden. Want wie helpen wil zal ook helpend ingrijpen en voor de naaste het zware lot verzachten, omdat hij zelf weet hoe smartelijk het noodlot iedereen treft. En deze hulpvaardige zullen ook door Mij worden geholpen. Als er geen uitweg meer gevonden wordt zal de hulp komen als een zichtbaar teken van een hogere Macht die zich in liefde tot de mensen over buigt om zich aan hen te openbaren. Want menselijker wijs lijkt vaak geen hulp meer mogelijk. Wat echter voor de mensen onmogelijk is kan Ik nog altijd tot uitvoering brengen, en daarom is ook de grootste nood niet hopeloos, want voor Mij is niets onmogelijk. Daarom zal de liefde tot de naasten ook weer goede vrucht dragen en die zal weer mijn liefde tot gevolg hebben. En dat betekent bijstand, genade en buitengewone toevoer van kracht, zodat de mijnen niets hoeven te vrezen. Zij zullen de nood niet zo zwaar voelen omdat zij vol kracht zijn en Ik steeds als Helper aan hun zijde sta. Want ter wille van hun geloof zal Ik duidelijk werkzaam zijn, om voor het einde nog de weinigen te winnen die een zwak geloof hebben maar van goede wil zijn.

Deze zullen sterking ervaren om de tijd van nood te kunnen doorstaan, zonder schade te lijden aan hun ziel. Maar de mijnen staan onder mijn bescherming en kunnen onbezorgd deze tijd tegemoet gaan, want zij zal niet lang duren.

Amen

De krachten des hemels zullen gaan werken - Het omvergooien van de natuurwetten - De wegneming

B.D. No. 5029
28. december 1950

De kracht uit de hemel is een genadegave van boven. Zij komt voort uit het geestelijke rijk van het licht, uit de hemel, in tegenstelling tot het krachtsvertoon van beneden wat in de hel zijn oorsprong heeft. Wezens uit het lichtrijk worden dus werkzaam in buitengewone mate, zodra het zuivere woord van God tot de mensen kan worden gebracht door de wil van mensen die God dienen en op aarde in liefde werkzaam zijn, die zich openstellen voor het ontvangen van de geestelijke gaven.

De krachten des hemels gaan werken en komen buitengewoon in actie in de laatste tijd voor het einde. Deze verklaring voor woorden van Jezus over de tekenen van het einde en Zijn wederkomst moest op de eerste plaats worden gegeven. Het was een geweldige uitspraak die Hij had gedaan, want Hij kondigde veranderingen aan die letterlijk een omvergooien van de wetten der natuur betekenen. Zijn woorden hadden steeds een geestelijke betekenis, maar in de tijd van het einde zal buiten de geestelijke betekenis ook een andere aan het licht komen. Want op onvoorstelbare wijze zullen ook natuurverschijnselen optreden, welke de mens met zijn verstand niet kan verklaren. Zij gaan schijnbaar in tegen de goddelijke wetten der natuur, maar zijn in wezen alleen natuurwetten die aan de mensen nog niet bekend zijn. En deze gebeurtenissen worden bedoeld met de woorden: "De sterren zullen van de hemel vallen".

Zon en maan zullen hun glans verliezen.

Wetenschappers en zij die zich daartoe rekenen, zullen daar geen verklaring voor kunnen geven. Ze zullen niet in staat zijn hier een licht op te werpen, want hun wetenschap faalt waar God werkt. Het zijn natuurwetten wier oorzaak geen mens kan doorgronden omdat zij pas dan in werking treden wanneer een verlossingsperiode ten einde gekomen is, en het oplossen van de uiterlijke vormen nodig is geworden. Het zijn tegennatuurlijke gebeurtenissen die desondanks in het heilsplan van God zijn voorzien, en dus in Zijn natuurwet van eeuwigheid zijn inbegrepen, wat geheel onbegrijpelijk is voor de mensen wier geest nog niet verlicht is. Bij God is geen ding onmogelijk, dus kan Hij altijd werken en alles volbrengen, al is het buiten de wet. Want anders zou Zijn almacht begrensd zijn. Toch werkt Hij steeds in de goddelijke ordening, maar dat als zodanig te beoordelen is voor geen mens mogelijk. Het zou echter vermetel zijn daaraan te twijfelen, omdat het een twijfel zou zijn aan de wijsheid van God. Maar omdat God in zichzelf de eeuwige Liefde is, zal Hij Zijn wil altijd zo werkzaam laten worden, als het nodig en goed is voor Zijn schepselen die Hij voor zich wil winnen. Voor het einde

zullen er nog dingen gaan gebeuren die u mensen niet kunt vermoeden. Deze dingen kunnen de mensen alleen worden aangeduid met woorden die het ongewone of zelfs het ongelooflijke gebeuren aankondigen. Toch is Gods woord de zuivere waarheid en het zal vervuld worden als de tijd daarvoor gekomen is. Dan zullen ook in de kosmos de vreemdste veranderingen gaan plaatsvinden, maar de mensheid van deze aarde zal dit alleen aan het begin kunnen aanschouwen. De laatste veranderingen beleven de mensen niet meer, uitgezonderd de weinigen die worden weggenomen en het vernietigingswerk van deze aarde en haar bewoners kunnen volgen.

De aarde in haar oude vorm en hoedanigheid heeft dan opgehouden te bestaan. Op de nieuwe aarde bevinden zich echter alleen mensen die geestelijk ontwaakt zijn en die weten waarom alles zo moest gebeuren op het einde van deze aarde. Maar zij hebben ook kennis van Gods macht en heerlijkheid, van Zijn overgrote liefde en rechtvaardigheid.

Amen

„Ik zal voor u de dagen verkorten“

B.D. No. 7225

9. december 1958

De tijd die u nog is toegestaan tot het einde vergaat steeds sneller, overeenkomstig mijn belofte: "Ik zal de dagen verkorten ter wille van de mijnen", zodat zij niet gedwongen zijn de knie te buigen voor hem die tot het einde als vijand en tegenstander tegenover Mij staat. Want hij zal u nog veel kwaad berokkenen, en u zult nog veel kracht nodig hebben om weerstand te kunnen bieden. En toch hoeft u deze tijd niet te vrezen, al is zijn optreden tegenover u nog zo dreigend. Hij zal zijn doel niet bereiken, want Ik behoed de mijnen er voor in zijn handen te vallen. Maar uzelf zult Mij dankbaar zijn voor iedere dag die voorbij gaat zonder zijn invloed. En u zult Mij ook voor eeuwig dankbaar zijn als Ik aan zijn activiteiten een einde maak en hem opnieuw vastketen.

De tijd tot het einde zal voor u lijken als een droom, zo snel zal zij voorbij gaan. Vaak wel beangstigend maar dan ook weer mysterieus, omdat een schare van lichtvolle geestelijke wezens u omringt en u zal behoeden en zo zal leiden, dat het steeds draaglijk voor u zal zijn. Maar toch is grote voorzichtigheid geboden, want mijn tegenstander is vol duivelse gezindheid omdat het naar het einde loopt. Wat u niet voor mogelijk houdt zal nog gebeuren door zijn invloed. Want hij heeft veel gewillige mensen in de wereld die hem van dienst zijn, en die op zijn aandringen tegen u zullen optreden. Vrees echter niet diegenen die wel uw lichaam, maar niet uw ziel kunnen doden.

Vrees helemaal niet het gevaar, want Ik ben bij u en zeg u mijn bescherming toe. En wat er ook zal gebeuren, u zult het kunnen verdragen omdat Ik u de kracht daartoe geef. Ik zal alles zo besturen dat u niet al te zeer getroffen wordt, dat u in de strijd tegen hem volhardt en als overwinnaar tevoorschijn zult komen. Maar het zal een strijd blijven, dat voorspel Ik u steeds weer opdat u zich niet van Mij verwijdert. Opdat u zich steeds meer bij Mij aansluit en in mijn nabijheid onaantastbaar blijft voor de vijand. En wie zich zo vast bij Mij aansluit dat hij mijn voortdurende nabijheid voelt, die hoeft niets meer te vrezen, want hij is dan steeds superieur door de kracht die hij voortdurend van Mij ontvangt.

De tijd loopt ten einde.

En steeds sneller zullen de dagen voorbij vliegen, wat u ook steeds duidelijker zult merken. Maar dan weet u ook dat u tot de mijnen behoort, voor wie Ik de dagen zal verkorten ter wille van uzelf. Laat u steeds vaker door Mij aanspreken en word niet traag en lauw in uw arbeid voor Mij en mijn rijk, want u zult hieruit nog veel kracht putten. U zult ontvangen zoals u uitdeelt en het is nodig nog veel geestelijk voedsel uit te delen, opdat de kracht van mijn woord kan toestromen tot allen die dit voedsel begeren en mijn woord willen aannemen. Daarom moet u - de arbeiders in mijn wijngaard op de aarde - nog vastberaden werken. U moet steeds weten dat er niet veel tijd meer is.

U dient de woorden serieus te nemen: "Ik zal de dagen verkorten ter wille van de uitverkorenen". Sneller dan u denkt zal het einde gekomen zijn. En voor de tijd die hieraan vooraf gaat moet u allen zich wapenen en u aan Mij en mijn bescherming aanbevelen. Want het einde zal komen "als een dief

in de nacht". En wie Ik wakend aantref zal Ik wegnemen uit het gebied van de satan en elk leed zal dan voor hem ten einde zijn.

Amen

„Neem en eet“

B.D. No. 6135

14. december 1954

Neem en eet - zo sprak Ik tot mijn leerlingen, hun bij deze woorden het brood aanreikend als symbool van het brood uit de hemel, van mijn woord dat - vlees geworden op de aarde - te midden van hen vertoefde.

Neem en drink - sprak Ik toen Ik hun de wijn aanreikte die - net als mijn bloed, de kracht van mijn woord - hun moest worden gebracht tot versterking.

Brood en wijn waren symbool voor vlees en bloed. En daar Ik het vleesgeworden woord zelf ben, kon Ik ook zeggen: dit is mijn lichaam dat voor u geofferd wordt, dit is mijn bloed dat voor u vergoten wordt.

Want pas door mijn dood maakte Ik het mogelijk dat u mijn woord in u kon vernemen. Pas door mijn dood verbrak Ik de ketenen die u in de duisternis hielden.

Begrijp het toch, mijn woord moet voor u weerklinken als u gelukkig wilt worden.

En mijn woord moet gretig door u in ontvangst worden genomen. U zult het moeten eten en uw ziel het voedsel bezorgen, opdat ze kan leven.

Want mijn woord heeft de kracht in zich, die haar het leven geeft.

Vlees en bloed behoren tot het leven en Ik stierf voor u opdat u het leven zult hebben.

Het brood des levens is mijn woord.

Ik zelf ben het Woord en het Woord is vlees geworden.

Is er wel een meer begrijpelijke verklaring voor het avondmaal dat Ik met mijn leerlingen heb gehouden?

En steeds wanneer u mijn woord ontvangt en het gretig in u opneemt, zult u ook aan Mij denken.

U zult mijn woord niet anders in ontvangst kunnen nemen dan denkend aan Mij, omdat Hij die tot u spreekt niet in vergetelheid kan geraken zolang u Hem aanhoort.

Toen Ik voor mijn discipelen het brood brak, toen Ik hun de wijn aanreikte, wist Ik toch dat alleen mijn woord de verbinding tussen Mij en de mensen tot stand bracht en bewees.

Ik wist dat ze alleen het doel konden bereiken, wanneer ze Mij voortdurend tot zich lieten spreken.

Ik wist verder dat ze moesten geloven in mijn verlossingswerk. Ik wist wat er voor Me lag, dat Ik mijn leven moest geven voor de mensen om hen te verlossen. En met het oog daarop sprak Ik de woorden: "Die voor u wordt geofferd - dat voor u wordt vergoten". Het eeuwige Woord zelf sprak tot de mensen: neem en eet, neem en drink.

En u mensen zult de innige verbinding met Mij tot stand moeten brengen om mijn aanspreken te vernemen, om door Mij te worden gespijzigd met het brood des hemels, om met Mij het avondmaal te kunnen houden.

En u zult deze innige verbinding met Mij weer alleen tot stand kunnen brengen door werkzaam te zijn in liefde.

Dan pas neemt u Mij zelf in u op. Dan wordt u doorstroomd met de kracht van mijn liefde.

Mijn bloed garandeert u het leven.

Dan deel Ik met volle handen aan u uit. Dan zal uw ziel nooit honger en dorst lijden, want Ik zelf zal haar verzadigen en te drinken geven.

Ik zelf zal haar het avondmaal aanbieden.

Ik zal het brood breken en de wijn aanreiken aan allen die willen ontvangen. En dezen zullen mijn vlees en mijn bloed genieten en hun zielen zullen voor eeuwig leven.

Amen

Avondmaal - Communie - Liefde

B.D. No. 7120

14. mei 1958

Er bestaat geen gemeenschap met Mij zonder liefde, omdat liefde mijn oer-wezen is en alleen hetzelfde zich met Mij kan aaneensluiten. Er moet dus ook liefde zijn in het hart van de mens die zich met Mij wil verbinden.

Op een andere manier is zo'n band niet mogelijk.

Dat moet u dus ook het begrip ontsluiten voor het houden van het avondmaal, dat u mensen pas dan de vereniging met Mij kan brengen wanneer de liefde in u is ontvlamd, omdat dan pas mijn tegenwoordigheid in u mogelijk is. Wat baten u dus uiterlijke handelingen zolang u aan het belangrijkste geen aandacht schenkt: de liefde te beoefenen. Wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem. Dus kent u ook de voorwaarde van mijn tegenwoordigheid en u zult daarom niet kunnen verwachten dat Ik van deze voorwaarde afstap, wanneer u slechts uiterlijke handelingen verricht die u voor u zelf hebt uitgedacht, omdat u de geestelijke betekenis van mijn woorden niet begreep: "Doe dit tot mijn gedachtenis". Een leven in liefde is voorwaarde om Mij zelf in uw hart op te nemen. En zo'n leven in liefde leidden mijn discipelen met wie Ik het avondmaal hield.

Maar daarom begrepen ze ook mijn woorden waarmee Ik ze tegelijkertijd ook in hun ambt van verkondiger aanstelde.

Want ze moesten het brood des levens uitdelen dat ze van Mij hadden ontvangen, zoals Ik hun het aardse brood uitdeelde.

Ze moesten hun broeders het levende water aanbieden, net als Ik hun de kelk met wijn aanreikte.

En daar Ik zelf het "vleesgeworden Woord" was, gaf Ik dus Mij zelf aan diegenen die aan het avondmaal deelnamen. En Ik zal Mij steeds geven aan allen die Mij willen opnemen. Ik zal ze op dezelfde wijze spijzigen met het brood des levens en hun levend water te drinken geven. Ze zullen "mijn vlees eten en mijn bloed drinken", dus zal Ik zelf bij hen aanwezig zijn zoals Ik het heb beloofd. Doch zonder liefde is zo'n communie niet mogelijk.

Ik kan wel alle mensen de liefde prediken, Ik kan ze bovendien helpen werken van liefde te verrichten, maar Ik kan nooit mijn intrek nemen in een hart dat zich nog niet tot liefde heeft gevormd.

Bedenk eens met welk verkeerd denkbeeld ontelbare mensen leven, die naar hun mening wel de gang gaan naar de "tafel des Heren", maar die het aan de juiste liefde laten ontbreken en wier harten daarom niet in staat zijn Mij op te nemen.

Denk eraan hoeveel mensen in dit verkeerde denkbeeld volharden, omdat ze geloven hun plicht voldoende te zijn nagekomen en die daarom ook niet geestelijk streven, hoewel ieder mens weet dat Ik zelf de Liefde ben en dat Ik van u ook alleen de vervulling van de geboden der liefde vraag, om u met mijn aanwezigheid gelukkig te kunnen maken. Maar aan "mijn woord" wordt niet zo zeer aandacht geschonken als aan de vervulling van uiterlijke formaliteiten. En mijn woord alleen al zou die mensen tot bezinning kunnen brengen, dat Ik meer verlang dan alleen formele gebruiken.

De geestelijke betekenis van de woorden die Ik tot mijn leerlingen sprak toen Ik hen aanstelde, werd door dezen ook begrepen. Maar ook de mensen zouden hun geestelijke betekenis kunnen begrijpen, wanneer ze er maar ernstig over zouden willen nadenken. Doch het begrijpen ervan zou dan ook een

leven in liefde verlangen en dus een werken aan zichzelf, waartoe de mensen meestal niet gewillig zijn. Daarentegen vragen de velerlei gebruiken deze zelfoverwinning niet en daarom worden ze ijverig gerealiseerd. En ze leveren de ziel geen enkel voordeel op, maar maken haar slechts lauw en nalatig in haar levenstaak op aarde, die daarin bestaat zichzelf op te voeden tot een verandering in liefde die voorwaarde is om een nauwe band met Mij aan te gaan, die Mijn aanwezigheid in het hart van de mens pas mogelijk maakt. Want de vereniging met Mij is het eerste en laatste doel van de mens dat hij op aarde moet bereiken en ook bereiken kan wanneer hij zich maar inspant in de liefde te leven en dus zijn wezen tracht aan te passen aan mijn oer-wezen dat in zich liefde is.

Amen

Woorden bij de aanstelling

B.D. No. 7666

5. augustus 1960

En het zal jullie altijd tot zegen strekken, als mijn stroom van genade jullie aanraakt, want niets blijft zonder uitwerking, wat uit Mij stroomt, als het gewillig aangenomen wordt. En een gewillige aanname wordt gegarandeerd, wanneer jullie je tot Mij wenden in gebed, wanneer jullie begeren, door Mij gezegend te worden - wanneer jullie ernaar verlangen door Mij te worden aangesproken. En zo wil Ik, dat jullie ervaren, hoe Ik wil dat mijn woord begrepen wordt: Doe dit tot mijn gedachtenis. Want jullie hebben daaruit een handeling afgeleid, dat jullie letterlijk brood en wijn uitdelen en er nu van overtuigd zijn, Mij zelf in jullie op te nemen, wanneer jullie dit brood eten en deze wijn drinken.

De ware betekenis van mijn woorden echter hebben jullie niet begrepen. En toch is juist het tot zich nemen van brood en wijn uiterst belangrijk, waaronder Ik echter mijn woord en zijn kracht wil hebben begrepen. Jullie kunnen niet zalig worden, wanneer jullie niet mijn woord horen, het brood des levens, het manna, dat van de hemel komt.

Jullie moeten je door Mij laten aanspreken, die zelf het Woord ben, dat voor jullie mensen vlees is geworden.

Toen Ik over de aarde wandelde, deelde Ik het brood des levens uit met gulle hand. Ik sprak alle mensen toe, en gaf hun, die van goede wil waren, voedsel voor hun ziel.

Ik gaf hun brood en wijn, mijn woord, dat Ik met mijn kracht gezegend had.

Ik onderrichtte mijn discipelen en maakte hen tot de ware verkondigers van mijn woord, omdat zij mijn woord in de wereld moesten uitdragen. Want alle mensen hadden voedsel voor hun zielen nodig. Alle mensen moesten "mijn vlees eten en mijn bloed drinken", aan alle mensen moest mijn woord gebracht worden, zoals het van Mij zelf was uitgegaan. Zij moesten de zuiverste waarheid ontvangen, die hun alleen de eeuwige Waarheid zelf geven kon. Maar mijn levenswandel op deze aarde duurde slechts korte tijd. En in deze tijd bereidde Ik mijn discipelen voor op het leraarschap.

En toen het uur van mijn afscheid nabij was, toen Ik met mijn volgelingen het avondmaal nuttigde voorafgaand aan mijn moeilijke gang naar Golgotha, toen gaf Ik hun de opdracht uit te gaan.

Ik wees hen op hun missie, de wereld in kennis te stellen van Mij, van mijn leer en ook van datgene, wat nog vóór Mij lag, en Ik sprak daarom de woorden: Ga heen in de wereld. Ik brak het brood en gaf het hun, evenals de beker met wijn. En mijn discipelen wisten, dat Ik het brood en de wijn als vlees en bloed aanduidde, dat Ik in vergelijkingen tot hen sprak, en ze begrepen Mij, dat Ik van hen verlangde, mijn woord onder de mensen te verspreiden, opdat ze Mij zouden gedenken en Mij voor altijd niet meer uit hun gedachten zouden laten gaan. Zij wisten, dat zij aan hun medemensen moesten uitdelen, precies zoals Ik zelf aan hen het brood en de wijn uitdeelde.

En zo stelde Ik dus mijn discipelen aan in hun ambt, waarvoor Ik hen opgeleid had.

Maar nimmer stelde Ik zo'n avondmaalsviering in, zoals jullie mensen het uit mijn woorden afgeleid hebben. Het was nooit mijn wil, dat jullie mensen een handeling verrichten en van daaruit op een

uitwerking hopen, die echter andere voorwaarden vereist dan alleen het tot zich nemen van brood en wijn.

Begrijp het goed, het was de opdracht aan mijn discipelen, de wereld in te trekken en het evangelie te verbreiden.

Ze moesten de mensen mijn woord verkondigen, dat in werkelijkheid mijn vlees en mijn bloed is. Het is brood uit de hemel en is onvervangbaar en zal het blijven voor de mensen, die de verbintenis met Mij zoeken en deze dan ook gevonden hebben, wanneer Ik ze rechtstreeks kan aanspreken, wanneer mijn kracht direct bij hen kan binnenstromen en nu de vereniging plaatsvindt, die zin en doel van het leven op aarde is. Eerste vereiste is echter, dat de mens zich omvormt tot liefde.

Want hij kan Mij zelf - mijn woord, mijn vlees en mijn bloed - niet in zich opnemen, wanneer hem de liefde ontbreekt.

Ik zelf ben de Liefde, Ik kan Me alleen weer met de liefde verenigen. Het is dus onmogelijk, dat Ik mijn intrek neem in het hart van een mens die de uiterlijke handelingen verricht, die brood en wijn tot zich neemt, maar wiens hart verstoken is van elke vorm van liefde.

Want onder liefde versta Ik niet een gevoelsmatige opwinding, die op enig moment op Me afkomt, maar daaronder versta Ik een overwonnen eigenliefde, die zich uit in liefde tot de naaste en die Mij nu ook de liefde tot Mij bewijst. Dat is dan een ware vereniging met Mij, waarbij Ik hem nu kan aanspreken, waarbij hem mijn vlees en mijn bloed wordt aangeboden, de kracht van mijn woord. En dan zal de mens ook voortdurend Mij gedenken. Hij zal alles beginnen en beëindigen met Mij, hij zal voortdurend moeite doen naar mijn wil te leven, en hij zal de weg van de positieve ontwikkeling gaan. Hij zal het doel bereiken, het eeuwige leven en de zaligheid.

Amen

“Doe dit tot mijn gedachtenis” - Avondmaal

B.D. No. 3740

10. april 1946

Van Mij gaat de kracht uit, de wijsheid en ook het leven. En zo moet Ik als bron van de kracht en van het licht worden onderkend en moet de verbinding met Mij worden gezocht om door het ontvangen van kracht en licht levend te worden. Dus moet Ik in u aanwezig kunnen zijn, dat wil zeggen licht en kracht, dus het op de hoogte zijn van de eeuwige waarheid en als gevolg daarvan kracht, in alle volheid, moet in u zijn. Mijn geest moet in u werken en Ik zelf moet dus in u werkzaam kunnen zijn, dan pas zult u leven, maar zult u het leven ook in eeuwigheid niet meer verliezen. U bent dan met Mij verenigd en deze vereniging is de ware communie. De vereniging met Mij is absoluut noodzakelijk, daar u anders kracht noch licht zult kunnen ontvangen, want de aaneensluiting met de eeuwige Oerbron moet eerst plaatsvinden, wil dan de stroom van mijn liefde worden overgebracht in het hart van de mens.

Maar om zo'n aaneensluiting tot stand te brengen, is daar in de eerste plaats de wil toe vereist om van Mij iets in ontvangst te nemen. Maar het willen vraagt denkwerk, dus moet Ik als bron en bijgevolg als gever van datgene wat de mens begeert, worden onderkend door hart en verstand en door middel van gedachten moet de mens op Mij aansturen. Dan pas wordt de wil actief en vervult deze de voorwaarden die de aaneensluiting met Mij dichterbij brengen. De actief geworden wil is hetzelfde als een werkzaam zijn in liefde. Dit echter is noodzakelijk en dus is mijn gebod van de liefde nooit te omzeilen door diegenen die waarlijk willen communiceren, die zich willen verenigen met Mij.

Deel gaven uit, geef uw naaste die hulpbehoevend is te eten en te drinken. Bekommer u om zijn nood, geestelijk en aards, geef zoals Ik heb gegeven aan u. Verkwik de ziel en het lichaam van de naaste, heb medelijden met de zwakken en zieken. Troost de bedroefden, bemoedig de gedepremerden. Lenig voortdurend de nood, steeds rekening houdend met Mij, die u de weg op aarde heb voorgeleefd. Deel alles wat u bezit met de armen. Dan vervult u mijn gebod van liefde en bijgevolg de eerste voorwaarde om u met Mij aaneen te sluiten, want dan pas kan Ik Me met u

verenigen, wanneer u uw hart tot liefde hebt gevormd, daar anders een vereniging met Mij onmogelijk is, al houdt u nog zoveel rekening met uiterlijke vormen die geen invloed hebben op de toestand van uw hart (uw ziel).

Ik wil u het leven geven, kracht en licht schenken in overvloed, maar dit is nooit mogelijk zolang u niet uw wil actief laat worden, zolang u de liefde niet beoefent. Maar hoe u de liefde zult moeten beoefenen heb Ik zelf u geleerd en Ik heb u voortdurend aangespoord Mij na te volgen. Denk aan Mij en mijn leer en dan handelt u in overeenstemming daarmee en u zult waarlijk een opnamevat van mijn geest worden, u zult dus het deel van Mij zelf in u werkzaam laten worden. U trekt Mij zelf tot u door werkzaam te zijn in liefde en dus verenigt u zich met Mij, de Oerbron van kracht en licht van eeuwigheid en bijgevolg zult u ook onbeperkt licht en kracht, weten en macht kunnen ontvangen.

De vereniging met Mij moet tevoren voltrokken zijn door het werkzaam zijn in liefde, pas dan kan Ik zelf ook in de geest in u aanwezig zijn en dan pas kan Ik u te eten en drinken geven met geestelijk voedsel, met vlees en bloed, met mijn lichaam in geestelijke zin. Want Ik zelf ben het Woord, dus reik Ik u het avondmaal aan als Ik u mijn woord overbreng dat geestelijk voedsel is voor uw ziel. U zult deze voeding ook wel kunnen aannemen zonder tevoren werkzaam te zijn in liefde, maar dan is het geen communiceren, geen vereniging met Mij, want dan is het nog geen avondmaal. Maar het kan u er wel heen leiden, zodat u het woord niet alleen met de oren maar ook met het hart in ontvangst neemt en daarnaar leeft. Het actief worden van uw wil, het werkzaam zijn in liefde brengt pas de geestelijke vereniging tot stand. Maar het werkzaam zijn in liefde bestaat uit geven, uit onophoudelijk meedelen en uitdelen van datgene wat u bezit, wat uzelf gelukkig maakt, om ook de medemens die hier behoefte aan heeft gelukkig te maken. En als u dit niet in acht neemt, als u niet tracht Mij daarin na te volgen, dan zult u niet gespijzigd kunnen worden aan mijn tafel. U zult niet het avondmaal met Mij kunnen houden, omdat u uzelf als mijn gasten uitschakelt, omdat Ik dan voor u ongenaakbaar blijft tot u zelf u hebt veranderd tot liefde die mijn oer-substantie is en eeuwig blijven zal.

Ontvangt u het avondmaal in de door u mensen gekozen vorm, dan blijft dit altijd slechts een uiterlijke handeling die pas dan de diepe geestelijke betekenis krijgt als uw hart van diepe liefde is vervuld, maar die u niet alleen maar gevoelsmatig mag ontroeren doch daarentegen in werken van onbaatzuchtige naastenliefde tot uitdrukking moet komen. Want alleen wie in de liefde blijft, blijft in Mij en Ik in hem. Dit woord van Mij ligt ook ten grondslag aan het door Mij ingestelde avondmaal. En altijd zult u zich mijn levenswandel op aarde voor ogen moeten houden en Mij in alles navolgen. En zoals u uitdeelt, zo zal u ook worden toebedeeld, geestelijk en aards. U zult, als u een innige verbinding met Mij hebt, te allen tijde door de liefde verzadigd en gesterkt zijn.

In aandenken aan Mij voortdurend werken van liefde verrichten en daardoor met Mij de zekere vereniging tot stand brengen, die u het toekomen van mijn woord, mijn vlees en bloed waarborgt, dat is de diepe geestelijke betekenis van de woorden: "Doe dit tot mijn gedachtenis", die u allen wel zult begrijpen als het uw ernstige wil is de geestelijke betekenis van mijn woorden te doorgronden.

Amen

Jezus was zich tevoren van Zijn werk bewust

B.D. No. 6088

24. oktober 1954

Ik wilde voor u lijden en bereidde Me daarom bewust voor op de dood aan het kruis. Ik was op de hoogte van de buitengewoon zware lijdensweg die Ik moest gaan om u te verlossen uit nood en dood. Ik zag alles voor Me en voor Mij was niets geheim van wat Ik moest verduren. En toch ging Ik er op af. Ik verzette Me niet. Ik ontvluchtte het gevaar niet, maar trad het bewust tegemoet. Want Ik zag niet alleen dit verloop van Mijn verlossingswerk, Ik zag de zwakheid en het gebonden zijn van mijn schepselen die in grootste nood terneer lagen en aan wie Ik alleen bevrijding kon brengen door mijn lijden en sterven aan het kruis.

Helder en duidelijk stond alles Me geestelijk voor ogen, de gruwelijke macht van mijn tegenstander, de afgrondiepe verwijdering van het van God afgevallene die steeds groter werd. Ik zag de diepste

duisternis aan de ene kant en het helderste licht en gelukzaligheid aan de andere kant. Ik kwam uit het licht en wilde het licht ook in de duisternis dragen, maar daar was een brug voor nodig. Ik moest er iets voor aanbieden om het recht te hebben de gekwelde zielen uit de diepte op te heffen naar het licht.

Ik moest mijn leven inzetten om het leven van de ongelukkige schepselen te kopen. Er was alleen maar deze ene weg van zelfopoffering, van het offer van het hoogste goed dat Ik bezat - mijn leven. Uit liefde voor diegenen die dood waren als gevolg van de zonde, moest Ik met mijn leven voor hun leven betalen. Helder en duidelijk stond Mij alles voor ogen en Ik leed tevoren al ontzaglijk, omdat Ik als mens met dezelfde gevoelens was geschapen als u, met de vrees voor de dood, voor het vreselijke lijden en voor Mij zelf, dat Ik zwakker zou kunnen worden. Dat mijn kracht te zwak zou zijn en dat mijn gevallen broeders verder in de grootste nood zouden moeten blijven wanneer Ik faalde. Maar mijn kracht groeide, hoe dichterbij de dag kwam dat het zou moeten gebeuren. Mijn kracht groeide evenals mijn liefde voor de ongelukkige mensheid wier nood Ik dagelijks beter inzag. En mijn wil om het werk te voltooien dat Ik was begonnen, werd niet zwakker, ondanks dat Ik soms door een zwakheid overvallen werd bij het zien van datgene wat voor Me lag. Want het menselijke in Mij bleef altijd verbonden met de Vader die Mij met kracht vervulde zodat mijn liefde steeds machtiger werd en Ik tenslotte in het volle bewustzijn de dood inging, omdat Ik nu ook inzag dat de dood zou moeten worden overwonnen en dat ook dit mijn taak was.

De weg naar het kruis was bitter en kwellend, want Ik moest door de diepste duisternis heen om de poort naar het lichtrijk te openen voor allen die uit de diepte omhoog wilden klimmen naar het licht. Maar als mens moest Ik het bitterste lijden en de kwellingen verduren om u te helpen die zonder mijn daad van verlossing, zonder mijn dood aan het kruis, reddeloos verloren zouden zijn.

En daarom was ook mijn bestaan op aarde als mens ontzettend smartelijk. Want vanaf het moment dat de Vader zich in mijn omhulling openbaarde, was Ik ook op de hoogte van alles wat Mij te wachten stond. En toch ging Ik vrijwillig de weg naar het kruis, want niet de wil van de Vader, maar mijn liefde voor het gevallene dreef Mij aan om het werk van verlossing te volbrengen. En deze liefde gaf Mij de kracht om vol te houden tot aan het uur van de dood.

Amen

Noden en angsten van de mens Jezus

B.D. No. 7278

9. februari 1959

Ook Mij is de weg over de aarde als mens soms zwaar gevallen. Want Ik was aan dezelfde wetten onderworpen als u mensen. Ik moest tegen dezelfde zwakheden en verzoeken strijden. En het was niet altijd gemakkelijk deze het hoofd te bieden, ofschoon mijn hart vervuld was van liefde en daarom ook de goddelijke kracht Mij doorstroomde wanneer Ik ze nodig had. Maar tijden van geestelijke nood behoorden ook tot mijn levensweg. En zou Ik ze ook niet hebben gevoeld als u, dan zou Ik ook niet 'mens' zijn geweest, net als u.

Mijn ziel moest het proces van de vergeestelijking op aarde doormaken, die naar de volkomen vereniging met de Vader leidde, naar een volledige eenwording met Hem. Mijn ziel was wel van boven, maar ze had vlees aangenomen van de aarde met alle onrijpe substanties, waaruit elk materieel omhulsel eigenlijk bestaat. En al deze substanties moesten zich vergeestelijken, want het lichaam werkte met zijn wensen en begeerten uitermate op de ziel in, die zich aan deze verzoeken niet kon onttrekken, maar tegen hen stand moest houden, zoals het eveneens de ziel tot taak is gesteld van de mensen, die de weg van de navolging van Jezus willen gaan om vrij te worden van zonde en dood. Maar het waren zware gevechten die Ik had te doorstaan. En mijn gang over de aarde drukte vaak als een enorm grote last op Me en wilde Me doen aarzelen of Ik ooit deze gang tot het einde toe zou kunnen gaan. Uit de liefde putte Ik steeds weer de kracht.

Want krachtens mijn liefde en haar uitwerking zag Ik ook de zware weg in die Ik had te gaan. Ik zag vooruitblikkend het lijden en sterven aan het kruis. En Ik zag ook de geestestoestand van de mensen die Mij aan het kruis sloegen.

En toch moest Ik mijn weg vervolgen tot aan het einde.

Ik moest steeds weer proberen mijn angsten en zwakheden meester te worden en Me aan de Vader vastklampen, dat Hij Me sterkte in elke nood van het lichaam en de ziel. Want Ik heb al deze noden ondergaan net als u, en nog veel sterker, omdat het leven te midden van de zondige mensheid al een kwelling was voor Mij, die in alle zuiverheid midden onder diegenen wandelde, voor wie Ik wilde lijden en sterven. Maar hoe rijper mijn lichaam werd, hoe inniger mijn ziel de aaneensluiting vond met de Vader die in Mij was, des te duidelijker werd voor Mij ook mijn missie, die Ik wel als mens begon, maar als God beëindigde en die Ik ten einde kon brengen, omdat de kracht in Mij voortdurend toenam, evenals ook de liefde voor de ongelukkige mensheid groter werd, hoe dichterbij Ik bij het einde kwam. En de liefde was de kracht die Mij het verlossingswerk deed verwezenlijken. De liefde was de Vader in Mij, wiens wil Ik wilde vervullen om mijn gevallen broeders te helpen. Ik ging bewust mijn weg over de aarde. In het begin waren er slechts vage voorgevoelens en soms heldere gedachten en innerlijke waarnemingen. Maar hoe meer de vergeestelijking in Mij plaatsvond, des te duidelijker stond het verlossingsplan Mij voor ogen, waarvoor Ik uit het lichtrijk was neergedaald naar de aarde. Maar zolang er nog iets menselijks aan mijn lichaam kleefde, moest Ik ook menselijk lijden en menselijke kwellingen verdragen, waarbij niet in de laatste plaats de innerlijke benauwenissen hoorden om niet tegen mijn opgave opgewassen te zijn. Want Ik wist wat het wilde zeggen wanneer Ik faalde in de strijd tegen hem, die uw aller vijand was en is en blijven zal nog eeuwigheden door. Maar Ik heb de zege over hem behaald. Ik ben de strijd aangegaan met ontzettende pijnen en onuitsprekelijk lijden. En Ik werd steeds sterker, omdat ook mijn liefde steeds meer toenam voor u, die zult moeten lijden tot u vrij bent van hem en zijn macht. Mijn kracht nam toe, zoals mijn liefde toenam.

En zo weet u mensen ook dat u alleen uit de liefde kracht kunt putten voor uw taak op aarde. Want mijn tegenstander zal steeds proberen u zwakker te maken, doordat hij u aanzet tot liefdeloosheid, doordat hij u op elke manier zal willen verhinderen werken van liefde te verrichten, om u zwak te houden.

Maar denk dan aan Mij, dat ook Ik heb geworsteld tegen hem, dat hij ook Mij trachtte te verzwakken door angsten en bange vragen, of Ik wel de kracht zou opbrengen voor mijn missie. En keer u dan alleen tot Mij, dat Ik u zal helpen, dat Ik u sterker maak tegen de vijand van uw ziel en dat Ik u kracht geef voor elke strijd om het bestaan, zij het van aardse of geestelijke aard.

En u zult niet tevergeefs vragen, want wie Mij aanroept in zijn nood, die zal Ik waarlijk ook verhoren.

Amen

Twijfel bij de discipelen bij de arrestatie van Jezus

B.D. No. 7328

7. april 1959

Toen Ik naar de plaats van de terechtstelling werd gevoerd, verlieten de mijnen Mij. Want daar Ik Me gevangen liet nemen, was het geloof in hen in mijn goddelijkheid, in mijn macht en kracht verdwenen en beschouwden ze Mij als een zwakke mens over wie de beulsknechten macht hadden.

Dit was de sterkste geloofsproef die de mijnen werd opgelegd. En ze faalden. Want er was er niet één onder hen die mijn eigenlijke missie juist inzag en begrip had voor de gebeurtenissen die noodgedwongen moesten volgen, wilde Ik mijn missie afmaken. Maar deze zware beproeving moest er zijn, opdat de mijnen daarna des te vaster geloofden toen Ik hun verscheen na mijn opstanding. Ze waren nog zo in de ban van mijn wonderdaden, dat ze niet in staat waren het te vatten dat Ik Me willoos en zonder weerstand in de handen van mijn vijanden overgaf. Ze konden het niet begrijpen dat Ik geen gebruik maakte van mijn kracht en macht. En ze begonnen daarom ernstig aan Mij te twijfelen, ofschoon dit niet van lange duur hoefde te zijn. Maar Ik wilde dat ze spoedig weer versterking van hun geloof ondervonden. Ik wilde dat ze niet lang in deze toestand van twijfel zouden moeten blijven die hun een grote geestelijke ellende had gebracht en waarom zij medelijden met Mij hadden. Daarom moesten ze buitengewoon gesterkt worden en dat kon alleen gebeuren doordat Ik hun

weer verscheen en hun persoonlijk de troost en de kracht zou brengen die ze nodig hadden. Zo zwak dus zijn de mensen zolang ze zich nog in de macht van mijn tegenstander bevinden. Want mijn discipelen hadden het volledige inzicht. Ze waren steeds in mijn nabijheid geweest en hadden zoveel bewijzen van mijn goddelijkheid meegemaakt, dat ze waarlijk niet meer zouden hebben mogen twijfelen.

En toch faalden ze, omdat ze nog niet geheel verlost waren tot aan mijn verschijnen dat hun nu licht in alle volheid bracht en hen definitief bevrijdde uit de keten van mijn tegenstander, die hun laatste ongelooft nog voor zich trachtte te gebruiken en de mijnen grote angst bezorgde.

Maar mijn verschijnen bevrijdde hen definitief van hem.

Ik had de dood overwonnen en kon dus ook de mijnen het volledige leven geven na mijn opstanding. En zo is het zwakke geloof van ieder mens ook een teken dat mijn tegenstander nog steeds tussenbeide komt. En het is noodzakelijk dat Ik naar ieder afzonderlijk kom die nog een zwak geloof heeft, om welke reden u allen de deur van uw hart voor Mij zult moeten openen, opdat Ik binnen kan gaan wanneer u zich in zielsangst bevindt en dringend troost en sterkte behoeft.

Richt uw blikken dan maar steeds op het kruis. Richt ze op Mij, uw goddelijke Verlosser Jezus Christus en open Mij zo de deur naar u, en u zult waarlijk troost en versterking ontvangen. Want Ik wil het geloof versterken van u allen die nog zwak bent en twijfelt dat Ik voor u de beste en goedwillende Vader ben die u aan de handen van uw tegenstander wil onttrekken, evenals Ik aan mijn leerlingen ben verschenen, om ook uw lichaam en ziel te sterken en uw geloof te bevestigen in mijn macht en kracht en heerlijkheid, die nooit zullen vergaan tot in alle eeuwigheid.

Amen

Goede Vrijdag - Weg naar Golgotha

B.D. No. 5643

3. april 1953

De weg naar Golgotha was de beëindiging van mijn leven op aarde, hij was de overwinning en de vervulling. Hij was de zwaarste en bitterste offergang, want hij stond Mij duidelijk in elk detail voor ogen, tot aan het uur van de dood. Ik was van alle lijden en kwellingen op de hoogte en ging toch bewust deze weg. Maar Mij stond eveneens de onnoemelijke nood van de zondige mensheid voor ogen. De onmetelijke zondenschuld en haar uitwerking lag als een samengebalde last op mijn schouders, en Ik wist dat, wanneer Ik deze last zou afschudden - wat Ik wel kon vanuit mijn macht en kracht - de mensheid daaronder moest bezwijken en de last nooit alleen zou kunnen dragen.

Ik wist dat deze zondenlast de mensheid eeuwigheden zou kwellen en haar nooit de vrijheid en zaligheid zou laten bereiken.

Ik zag deze kwellingen van de gehele mensheid voor mijn geestelijk oog en Ik had medelijden met het ongelukkige geestelijke. Daarom nam Ik de zondenlast van de mensheid af en ging de weg naar Golgotha. Ik nam het onnoemelijke leed op Mij om de schuld af te lossen, die zo groot was dat alleen bovenmenselijk lijden als zoenoffer zou volstaan. Daarom wilde Ik lijden en sterven voor de mensen en op geen enkele wijze mijn lijden verzachten.

Jullie mensen zullen nooit de omvang van het werk van mijn barmhartigheid kunnen beoordelen, want ook jullie die in Mij geloven, zijn op de hoogte van mijn goddelijkheid die ook het grootste leed zou kunnen verminderen.

Ik echter leed en stierf als mens.

Alle kwellingen die een mens maar verdragen kan, werden op Mij toegepast. Geestelijk en lichamelijk werd Ik op de meest erbarmelijke manier mishandeld. Mijn folteraars kwelden niet alleen het lichaam, maar ze stootten zulke verschrikkelijke en van haat vervulde woorden uit, dat mijn ziel ze als uitingen van de hel herkende en ondraaglijk gemarteld werd.

Alles wat men zich maar bij lijden kan voorstellen, heb Ik verdragen, en wel uit liefde voor de mensen, die hun enorme zondenschuld zelf hadden moeten aflossen en daarvoor eeuwigheden nodig gehad zouden hebben.

Het leed van deze mensen kon Ik als de mens Jezus overzien, en dit onmetelijke lijden wilde Ik afwenden, door zelf te verdragen wat Ik maar verdragen kon.

Mijn liefde kon niet aan de grote nood der mensheid voorbij gaan. Zij wilde helpen, zij wilde verlossing brengen aan alle geketenden. Zij wilde vergeving afsmeaken voor alle zondaren, zij wilde verzoening tot stand brengen en daarom zichzelf als offer aan de hemelse Vader aanbieden.

Maar de mensen moeten het gebrachte offer aanvaarden en zich door Mij laten verlossen. Daarom roep Ik jullie in vurigste liefde toe: laat Mij niet tevergeefs het offer voor jullie hebben gebracht.

Besef, dat jullie gebukt gaan onder een grote zondenschuld, en wil, dat jullie daarvan verlost worden. Neem mijn kruisoffer aan, als voor jullie gebracht, gaan ook jullie onder het kruis van Golgotha staan, laat mijn lijden en mijn dood aan het kruis niet zonder uitwerking voor jullie blijven.

Breng Mij al jullie zonden, opdat Ik jullie bevrijden kan, opdat jullie vergeving verkrijgen, opdat de Vader jullie aanneemt omwille van de liefde van Zijn Zoon. Laat jullie allen verlossen door mijn bloed, dat Ik voor jullie mensen aan het kruis heb vergoten.

Amen

Lijden en sterven

B.D. No. 6233

9. april 1955

Mijn lijden en sterven aan het kruis was niet te vermijden. Ik moest de kelk leegdrinken tot de laatste druppel. Ik moest alles op Mij nemen om het verlossingswerk voor u mensen te volbrengen, dat u bevrijdde van alle schuld. Alleen al het besef van uw beklagenswaardige toestand spoorde Mij aan deze offergang te gaan, want mijn hart was vol liefde voor u en deze liefde wilde dat ontzettende lot dat u zou wachten na uw lichamelijke dood, van u weg nemen. Omdat Ik dat ondraaglijke lot kende, omdat Ik zowel de zaligheid van het lichtrijk als ook het lijden en de kwellingen van het rijk der duisternis aan mijn ogen voorbij kon laten gaan, en omdat mijn liefde u gold als mijn gevallen broeders, zocht Ik naar de enige uitweg die uw ontzettende lot kon afwenden. Ik nam zelf al uw zondenschuld op Mij en ging daarmee de weg naar het kruis.

Wat Mij aards werd aangedaan stond als het ware slechts symbool voor wat de gehele zondenlast voor Mij betekende. Een onmetelijk drukkende en naar beneden trekkende last die Mij steeds weer op de grond wierp, en die Ik toch gedragen heb uit overgrote liefde. Wat mijn lichaam aan smarten kon verduren heb Ik ook op Mij genomen, want Ik droeg de zondenlast voor u. Ik wilde daarvoor de verzoening tot stand brengen die u onherroepelijk zou hebben moeten voldoen, maar waartoe u gedurende eeuwigheden niet in staat zou zijn geweest. Ik heb geleden en gestreden, Ik heb waarlijk bloed gezweet. Ik heb in alle diepten van de hel gekeken en angst en afgrijzen verscheurden mijn ziel. Ik heb alles verdragen wat uzelf had moeten lijden. En mijn liefde voor u gaf Mij de kracht om vol te houden tot in het uur van de dood.

Niets is vergelijkbaar met mijn lijden, en geen mens zou deze maat hebben kunnen verdragen. Maar Ik heb Mij vrijwillig daarvoor aangeboden omdat Ik wist, dat u alleen zo verlost kon worden uit de boeien van de satan. Ik wist tevoren al wat Mij te wachten stond en droeg die last ook met Mij mee. Ik ging bewust de weg waarvan het einddoel het kruis was. Maar door dit te weten leed Ik onbeschrijflijk en daarom kon Ik nooit vrolijk zijn tussen de mijnen. Ik zag het onheil dat boven de zielen hing en Ik zag het uitblijven van het succes van hun aardse levenswandel als Ik faalde en hun niet de verlossing bracht uit zonde en dood.

En deze kennis versterkte mijn wil, zodat Ik Mij zonder verzet aan mijn lot overgaf, dat zin en doel van mijn aardse leven geweest is. Doch tot het laatst moest Ik worstelen, tot het laatst torende die last zo ontzaglijk hoog boven Mij uit dat Ik mijn kracht voelde verminderen en Ik als mens tot God riep

om de kelk aan Mij voorbij te laten gaan. Maar de kracht van mijn liefde was sterker dan mijn menselijke zwakheid. En de dag van mijn onuitsprekelijk lijden en mijn sterven aan het kruis werd voor u mensen de dag van verlossing van alle schuld. En dit te weten liet Mij alles geduldig op Mij nemen, zodat Ik tenslotte kon uitroepen: "Het is volbracht!" En mijn ziel kon terugkeren naar waar zij vandaan gekomen was, want juist door mijn dood vond de volkomen vereniging plaats met de Vader van eeuwigheid van wie Ik eens was uitgegaan.

Amen

De vrije wil van de mens Jezus

B.D. No. 7992

15. september 1961

Ook mijn lijden en sterven aan het kruis bleef tot aan het einde een aangelegenheid van mijn vrije wil. Want Ik zou het ook wel hebben kunnen verhinderen. Ik zou de goddelijke kracht die Ik in mij droeg, kunnen hebben gebruikt en alle vijanden geweed die via Mij hun gedachten van haat ten uitvoer wilden brengen. Het werk dat Ik heb volbracht, heeft mijn volledig vrije wil volbracht. Ik was bereid te lijden en te sterven voor mijn medemensen, omdat Ik als mens Jezus op de hoogte was van de vreselijk ellendige toestand waarin de gehele mensheid zich bevond door de vroegere zondeval en omdat mijn liefde al mijn gevallen broeders wilde helpen en Ik daarom Mij zelf aan de Vader aanbood als zoenoffer.

Ik was er helemaal niet toe gedwongen. De Vader in Mij bepaalde niet mijn wil. Ik handelde volkomen vrij uit Mij zelf. En het is Mij ontzettend zwaar gevallen, omdat Ik alles vooruitzag wat er zou plaatsvinden tot het werk van verlossing totaal was volbracht.

Ik worstelde en bad als mens tot de Vader in diepste nood, dat Hij de kelk aan Mij zou willen laten voorbijgaan. En Ik werd gesterkt en gaf Mij volledig aan de Vader over. Want de liefde in Mij was oppermachtig, dus was het wel de eeuwige Liefde zelf in Mij en door haar liet Ik Me leiden in mijn werk, wat echter onmogelijk zou zijn geweest wanneer mijn wil als mens zich daartegen zou hebben geweed. Ik werd gedreven door de liefde voor de ongelukkige mensheid. En Ik wilde haar helpen en deze liefde liet Me een mate van lijden op Me nemen, die u mensen niet in zijn volle omvang zult kunnen beseffen. Maar de schuld die u door uw afval van God op u had geladen, was ook onmetelijk. En om deze schuld teniet te doen, moest Ik als mens mateloos lijden en de kwellingen van de kruisdood op Me nemen.

Maar liefde is kracht en daarom hield Ik ook vol tot aan het einde, daar anders het lijden waarlijk volstaan zou hebben mijn lichaam al voortijdig te doden, wanneer niet de kracht van de liefde mijn lichaam in staat zou hebben gesteld ook de dood aan het kruis op Me te nemen en vol te houden tot het werk was volbracht, tot de verlossing van zonde en dood was verzekerd voor alle mensen die mijn kruisoffer willen aannemen en verlossing willen ontvangen.

Want weer hangt het van de vrije wil van de mens zelf af, hoe hij zich tegenover Mij en mijn verlossingswerk opstelt. Want uit vrije wil heeft ieder wezen zelf zich van Mij afgewend en uit vrije wil moet het zich weer op Mij richten, wat dus gebeurt wanneer het als mens Jezus Christus en Zijn verlossingswerk erkent, Mij zelf in Jezus ziet en zich zelf en zijn schuld vrijwillig aan Mij overgeeft. Wanneer het om vergeving vraagt en weer terug wil keren naar Mij, van wie het eens vrijwillig is weggegaan. Dan doet de mens ook bewust een beroep op de genaden van mijn verlossingswerk. Hij ondervindt versterking van zijn verzwakte wil en is dan ook verzekerd van zijn terugkeer in zijn vaderhuis.

Het onmetelijke lijden dat Ik als mens op Me heb genomen, stond nog steeds niet in verhouding tot de overgrote schuld van het gevallen geestelijke. Maar daar de mens Jezus vol van liefde was en vrijwillig het zwaarste offer wilde brengen, doordat Hij Zijn leven gaf aan het kruis, nam Ik met dit offer genoeg en deed het alle schuld teniet ter wille van de grote liefde van Jezus, die Mij Zijn gevallen broeders weer terug wilde brengen. Ik nam er genoeg mee en dus was ook aan mijn gerechtigheid voldoening geschonken. Want Ik kon geen schuld teniet doen die zonder genoegdoening

zou zijn gebleven. Maar daarom moest ook het werk van de verlossing uit vrije wil worden volbracht. Ik mocht geen wezen dwingen om deze genoegdoening te volbrengen.

En omdat de grote zonde van de afval van Mij een vergrijp tegen mijn liefde was, moest de boetedoening nu weer een daad van liefde zijn, want alleen de liefde kon deze onmetelijke schuld teniet doen. En deze liefde was in de mens Jezus. Hij gaf haar zoveel ruimte, dat Hij helemaal vervuld was van de liefde, die Hem nu ook in staat stelde Zijn verlossingswerk te volbrengen.

De Liefde heeft de schuld teniet gedaan. De Liefde heeft een mens helemaal vervuld. De Liefde ben Ik zelf en dus was Ik zelf in de mens Jezus. Ik zelf leed en stierf voor de mensheid. Maar omdat Ik als God niet kon lijden, nam de mens Jezus al het lijden op zich.

Doch alles deed Hij uit vrije wil. Want de liefde dwingt niet, maar ze is tot de grootste offers bereid. En de liefde brengt alles tot stand, want ze is een kracht die machtig is, die ook het zwaarste leed kan verdragen. Ik zelf, als de eeuwige Liefde, vervulde de mens Jezus en zo werkte Ik zelf in Hem en bracht de mensen verlossing van zonde en dood.

Amen

Het lijden van Christus (Goede Vrijdag)

B.D. No. 5092

23. maart 1951

Het lijden van Christus aan het kruis is de mensen op aarde niet bij benadering begrijpelijk te maken. Want in hun onvolmaaktheid begrijpen ze niet, wat het voor een volmaakte mens betekent om slachtoffer van de zonde te worden. Want de slechtheid van de mensen zegevierde in zekere zin over Hem die hun geen leed had berokkend. De lichtziel van de mens Jezus huiverde voor de gedochten van de hel, maar ze verweerde zich niet.

Ze liet alles met zich gebeuren, maar een afgrijzen maakte zich van haar meester over zoveel vuiligheid en boosaardigheid van de mensen. Ze leed onbeschrijflijk, nog veel meer dan het lichaam, door datgene wat dit werd aangedaan. De ziel bevond zich in de duisternis en haar licht verdroeg de duisternis niet. Toch vluchtte ze hier niet voor, omdat ze de kelk tot de laatste druppel wilde leegdrinken om de mensen te verlossen. Ze zag af van het licht daar anders bij haar niet dat zou hebben kunnen gebeuren wat de liefde van de mens Jezus wilde laten gebeuren, om God een offer aan te bieden voor de zonden van de mensheid. Ze liet dus haar licht werkeloos worden en bevond zich te midden van de duisternis die haar bovenmate kwelde en beangstigde, die haar leed nog duizendvoudig versterkte, want de kwellingen van de ziel overtroffen het lichamelijk lijden, wat alleen een volmaakte mens zou kunnen begrijpen. Maar Jezus was volmaakt, zoals Zijn Vader in de hemel volmaakt is, en toch nog op de aarde te midden van de zonde.

Zijn rijk was het lichtrijk. De aarde was het rijk van de satan en in dit rijk liet de ziel van het licht zich geweld aandoen. En een mateloos afgrijzen vervulde haar, het reinste en helderste wezen dat ooit op de aarde geleefd heeft. Ze moest zich laten aanraken door handen die haar deden gruwelen, omdat ze zich uit de hel naar haar uitstrekten en haar vastgrepen. Ze moest woorden aanhoren die haar ten diepste kwetsten. Ze was in zekere zin afgescheiden van haar wereld en zonder bescherming aan de duisternis overgeleverd, wat wel sinds eeuwigheid haar eigen wil was om het verlossingswerk te volbrengen, maar daarom niet minder vreselijk. Want ze werd tot uitputting toe bang gemaakt en gepijnigd.

Daarom slaakte Jezus de woorden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten". Op dit ogenblik wist ze niets meer van haar missie. Ze voelde alleen de scheiding van God, van het Licht waarnaar ze vurig verlangde en waarnaar ze riep in haar nood.

Het was het meest onmenselijke wat ooit een mens op aarde moest verduren, omdat niet alleen het lijden van het lichaam door Hem moest worden verdragen, maar omdat de ziel nog aanzienlijk meer had geleden, waarvoor de mensheid geen begrip heeft. En daarom zal ook geen mens, al zou hij nog zo zwaar moeten lijden, dit niveau bereiken dat de mens Jezus had verdragen. Die al lang tevoren

daarvan op de hoogte was en in Zijn menselijkheid bad: "Vader, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan - doch niet mijn wil, maar Uw wil geschiede". Het was ook tegelijk de wil van Zijn ziel die zich geheel aan God had onderworpen om het verlossingswerk te volbrengen. En ze schikte zich in haar lot, want de liefde voor de lijdende mensheid was overgroot, zoals echter ook de zondesschuld zo groot was, dat slechts uiterste kwellingen en lijden als zoenoffer konden gelden, dat de mens Jezus daarom heeft aangeboden. Maar de omvang van het lijden is onmetelijk, zoals ook Zijn liefde onmetelijk was, die Hem al het leed van het lichaam en de ziel op zich liet nemen om de mensheid te verlossen van de eeuwige dood.

Amen

Het werk van erbarmen door de mens Jezus

B.D. No. 7083

4. april 1958

Denk steeds aan mijn eindeloze liefde voor u, die Mij bewoog het verlossingswerk voor u te volbrengen.

Wat de mens Jezus op aarde beleefd en verdragen heeft dat deed Hij uit liefde tot de medemensen, omdat Hij wist dat zij in grote geestelijke nood verkeerden. Als mens wist Hij al van de grote zondesschuld der mensen en van de hopeloosheid om daar van vrij te worden. Dit weten was het gevolg van Zijn leven in liefde, en daarom had Hij medelijden met de mensheid en wilde haar helpen. Tevens besepte Hij als gevolg van Zijn liefde dat Hij een missie te vervullen had. Dat Ik zelf Hem naar de aarde had gezonden om Mij tot omhulsel te dienen, opdat Ik het verlossingswerk om de grote zondesschuld te delgen - in Hem kon volbrengen.

En volgens deze missie ging Zijn aardse levensweg in vervulling: een weg van onmetelijke noden en lijden die Hem eerst moesten laten rijpen. Reeds het verblijf tussen de zondige mensen bezorgde Zijn ziel een ontzaglijk leed. Want Zijn ziel daalde uit het rijk van het licht neer in de duisternis. Maar het aardse lichaam waarin die ziel geborgen was moest door dat lijden en die noden, door de gestadige strijd tegen de begeerten en hartstochten die aan dit lichaam kleefden eerst gelouterd worden, om nu een waardig opnamevat te zijn voor Mij zelf - Ik die Hem nu ook geheel en al vervulde en zodoende Een werd met Hem.

En nu begon Zijn eigenlijke missie, de mensen licht te brengen, hun de waarheid te verkondigen, hun het evangelie van de liefde te prediken en hun dus de weg te wijzen en voor te leven die zij ook moesten gaan, wilden zij na hun dood ingaan in het rijk van licht en zaligheid. En ten laatste besloot Hij Zijn levensweg met een onvergelijkbaar werk van erbarmen, met Zijn bitterste lijdensweg en de smartelijkste dood aan het kruis als offer voor de zondesschuld der mensheid.

Deze missie werd wel door een mens volbracht, maar Ikzelf was in deze mens. Ikzelf als de eeuwige Liefde volbracht dat werk van verlossing, want alleen de liefde was tot zo'n offer in staat. Alleen de liefde kon de smarten van de kruisweg doorstaan, en alleen de liefde kon de kracht opbrengen geduldig te volharden in het volste bewustzijn tot aan Zijn dood.

En ofschoon de mens Jezus aan het kruis de woorden uitriep: "Mijn God, mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten" - was deze uitroep alleen een getuigenis dat de Godheid in Hem, Hem niet tot Zijn daad dwong, maar dat de mens Jezus in geheel vrije wil het offer bracht voor Zijn medemensen. Dat de Liefde zelf Hem ertoe bracht dit te verwezenlijken, die Hem echter niet onvrij maakte in Zijn denken en handelen. De mens Jezus nam de gehele zondelast van de mensheid op Zijn schouders en ging daarmee naar het kruis.

Geen van u mensen kan dit gezegde ten volle begrijpen.

Weliswaar volbracht Ik zelf het werk van erbarmen, omdat zonder de liefde de mens Jezus ook niet in staat zou zijn geweest deze mate van lijden en smart op zich te nemen. Anderzijds, de Godheid kon niet lijden, en daarom moest deze lijdensweg door een ziel doorstaan worden die wel in staat was te lijden, een mens, wiens lichaam pijn en smart kon voelen en die dus als het ware boete deed voor wat

de gehele mensheid aan God schuldig was. Maar ook Zijn ziel leed onbeschrijfelijk, omdat Zij uit het lichtrijk kwam en de duisternis op aarde voor Haar reeds een ontzaglijke kwelling betekende.

De mens Jezus was "mijn Zoon" in wie Ik een groot welbehagen had. Hij was Mij met al Zijn zinnen en met al Zijn liefde toegewijd. Hij vernederde zich tussen de zondige mensheid en Zijn ziel zocht Mij onafgebroken - Mij, Zijn God en Vader van eeuwigheid. Zijn liefde dwong Mij tot een voortdurend instromen in Hem, en zo kon de eenwording van mens met God plaatsvinden, of anders gezegd: de menswording van God kon met het volste recht geschieden. Want nooit kon Ik Mij een menselijk omhulsel tot woonplaats kiezen dat niet pure liefde geweest zou zijn, omdat Ik Mij zelf niet met iets onreins had kunnen verbinden.

Iedere onreine substantie werd door de lijdensweg van de mens Jezus vergeestelijkt, en tegelijkertijd werd de zondes Schuld afgelost voor de gehele mensheid, daar Hij zich opofferde uit liefde voor Zijn medemensen. De mens Jezus verheerlijkte Mij zelf door Zijn dood en Ik verheerlijkte Hem, door Hem als een zichtbare omhulling van Mij zelf te kiezen voor eeuwig. Door Hem werd Ik zelf tot een zichtbare Godheid voor al mijn geschapen wezens, die zich "het aanschouwen van God" waardig maken. U kunt zich zo lang u op de aarde vertoeft alleen maar mijn eindeloze liefde voor ogen houden, die u hielp vrij te worden door het verlossingswerk.

Maar u zult dit werk van erbarmen pas in zijn hele omvang begrijpen als u zelf in dat lichtrijk bent ingegaan, als het licht van het inzicht u als voorheen weer doorstraalt.

Dan zult u er zelf aan kunnen deelnemen. U zult het zelf als werkelijkheid beleven en nu pas mijn eindeloze liefde begrijpen, die alles gedaan heeft om haar kinderen weer terug te winnen die zij eens verloren had door die grote schuld als gevolg van de afval van Mij.

Amen

Woorden van Jezus aan het kruis: "Ik heb dorst"

B.D. No. 7758

28. november 1960

Ik dorst naar uw liefde. En wanneer u aan de woorden denkt die Ik aan het kruis uitsprak: "Ik heb dorst", weet dan dat het niet alleen een lichamelijk verlangen is geweest, maar dat mijn ziel dorstte naar de liefde van mijn schepselen. Dat de Godheid in de mens Jezus van zich liet horen, daar nu het werk was volbracht toen Ik aan het kruis alleen nog op de dood wachtte.

Ik dorstte naar uw liefde die u weer bij Mij moest terugbrengen, nadat Ik voor u de zondes Schuld teniet had gedaan. Want u moest tevoren de liefde in u laten opleven, opdat u Mij zelf in Jezus Christus herkende en erkende en nu op de hoogte was van de reden van het verlossingswerk. Want alleen de liefde kon u dit weten ontsluiten. Alleen in de liefde kon u Mij herkennen.

De mens Jezus heeft deze woorden aan het kruis uitgesproken, maar Hij was al verenigd met Mij en dus waren het Gods woorden die uit het gekwelde lichaam opstegen. En deze woorden waren zo te verstaan, zoals Ik het u heb uiteengezet, dat de Godheid vurig verlangde naar de liefde van Haar schepselen.

De mens Jezus wist niet dat Hij deze woorden uitsprak en Ik uitte Me zo, dat de mensen alleen de aardse betekenis van de woorden vatten, omdat zij het niet zouden hebben begrepen dat de Godheid dit bovenmenselijk lijden kon toelaten, dat echter het teniet doen van de oer-schuld was, ter wille waarvan ik naar de aarde ben afgedaald. De mensen bevonden zich in zo'n grote schuld, omdat ze eens mijn liefde hadden afgewezen en zelf liefdeloos zijn geworden.

En Ik verlangde naar de liefde van die wezens, die de kruisdood van Jezus Mij nu terugbracht wanneer de wezens zelf daartoe bereid waren. En die bereidheid stelde juist liefde voorop.

Bezate Ik de liefde van de mensen, dan keerden ze ook vrijwillig naar Mij terug en konden dat omdat het verlossingswerk voor de mensheid was volbracht. En wanneer u zo de woorden van Jezus aan het kruis beschouwt, dan moet de liefde u naar Hem toedrijven, waar Hij verlangen naar had. En dan dus betuigt u Mij de liefde waarnaar Ik vurig verlangde sinds uw afval van Mij.

Want de liefde liet u ontstaan. De liefde plaatste u voor de wilsproef, omdat u nog meer zou moeten worden dan Ik voor Mij kon scheppen, omdat u tot mijn "kinderen" zou moeten worden.

Mijn liefde volgde u na in de diepte om u weer omhoog te helpen. En mijn liefde volbracht voor u het werk van verlossing.

En u zou Mij daarvoor alleen uw liefde moeten schenken. U zou van Mij moeten houden met alle innigheid die alleen een kind voor de Vader kan voelen. Toen Ik voor u aan het kruis mijn leven had gegeven, was ook uw schuld teniet gedaan en werd de terugkeer naar Mij mogelijk. Mijn liefdesoffer kon in u de liefde ontsteken. U zou alles kunnen inzien als zodanig, want u was nu niet meer gekluisterd in de duisternis, omdat Ik u licht had gebracht.

Mijn goddelijke leer van de liefde die u de weg naar Mij aanwees en waarvan het opvolgen ook voor u de ommekeer van uw wezen tot liefde betekent, die u nu weer de definitieve aaneensluiting met Mij oplevert en dus ook de vervulling van mijn vurig verlangen naar uw liefde.

Amen

De laatste woorden van Jezus aan het kruis

B.D. No. 7764

5. december 1960

Ik wil u altijd geven wat u begeert. U zult alleen maar op de stem in u acht hoeven te slaan en die zal u naar waarheid onderrichten, omdat Ik wil dat u vast in de waarheid staat en een duidelijk beeld verkrijgt: mijn kruisdood heeft u mensen verlossing gebracht, hij heeft uw vroegere zondenschuld teniet gedaan. Ik heb als mens Jezus de grootste kwellingen op Me genomen en het bitterste sterven was mijn lot. Doch daar Ik als "God" niet kon lijden, betrok Ik een menselijk omhulsel dat in staat was te lijden en ook de wil opbracht voor Zijn medemensen te lijden om mijn gerechtigheid genoegdoening te schenken, om voor Zijn gevallen broeders de weg naar Mij vrij te maken. Maar het was diens vrije wil. Hij werd niet door de Godheid die in Hem was gedreven tot Zijn offer dat Hij Mij brengen wilde, ofschoon de Liefde, die Ik zelf was, reden geweest is, dat Hij deze wil opbracht. Maar Ik zelf oefen geen enkele dwang uit op de wil van een mens en mijn liefde dwingt ook niet. Maar wie de liefde heeft, kan niet anders dan ze laten uitstralen. En zo ook straalde de mens Jezus de liefde uit en daarmee wilde Hij de mensheid alleen maar gelukkig maken. Dus wilde Hij ook steeds alleen datgene, wat de medemensen hielp zalig te worden. De wil van de mens Jezus was vrij. Maar Hij had zich geheel aan Mij en mijn wil ondergeschikt gemaakt. En zo kwam het, dat Zijn wil niet anders gericht kon zijn dan de mijne. Want de liefde in Hem was zo sterk, dat ze zich had verenigd met de eeuwige Liefde, die Ik zelf was. Dus was Ik zelf in Hem en Ik zelf volbracht in Hem het verlossingswerk.

En toch moest de mens Jezus de laatste beslissing zelf treffen, toen Hij de zwaarste gang aanvaardde, de weg naar het kruis. En ofschoon Ik als de eeuwige Liefde in Hem was, trok mijn geest die God is, zich terug, dat wil zeggen de liefde, de geest, dwong Hem niet zo te handelen. Hij hield zich stil en liet de mens Jezus schijnbaar alleen in Zijn worsteling. En dit was het zwaarste, dat de mens Jezus zich alleen voelde in Zijn nood en toch de weg ging tot het einde. Hij was niet alleen, want eeuwig zou Ik Me niet kunnen scheiden van Hem, die met Mij één was geworden. Maar Ik uitte Me niet meer, omdat een overgroot menselijk lijden en gemarteld worden nodig was om de mensheid te bevrijden van de oer-schuld die de mens Jezus bereidwillig op zich nam. En daarom is het zoenoffer een werk van de barmhartigste liefde geweest, dat ooit op aarde werd volbracht. En deze martelingen hielden aan tot Zijn dood aan het kruis en deden Hem de woorden uitroepen: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Me verlaten?" Ik was in Hem, maar Ik uitte Me niet. Maar het was alleen nog het lichaam dat leed, tot Zijn ziel Mij herkende, toen Hij riep "Het is volbracht" en "Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest".

Het lichaam had geleden tot en met het einde en Ik moest Me in deze uren terugtrekken, daar anders Zijn al vergeestelijkte ziel ook het lichaam ongevoelig zou hebben gemaakt voor pijn, omdat de geest uit Mij niet lijden kan. En de mens Jezus had de vergeestelijking van ziel en lichaam al bereikt door

Zijn levenswandel op aarde. Maar de zin en het doel van Zijn gang over de aarde was het delgen van de zondenschuld, dat alleen door een ontzaglijk grote mate van lijden mogelijk was. Daarom dus, dat de Godheid terug trad en de "mens" Jezus overliet aan Zijn beulen, die in opdracht van mijn tegenstander waarlijk het schandelijkste werk uitvoerden, omdat Jezus het zelf zo wilde. Want Zijn ziel had zich zelf aangeboden om naar de aarde af te dalen, om voor Zijn gevallen broeders het zoenoffer te brengen, vlees aan te nemen om juist dat onmetelijke lijden en gemarteld worden op zich te nemen, omdat alleen een mens in staat was te lijden. En Ik nam het offer aan, want de liefde bracht het, die nooit mag worden geweerd. En de liefde bleef in Hem tot aan Zijn dood, al liet ze ook haar kracht niet meer voelen. Dus moest Ik zelf ook in Hem zijn geweest, ook wanneer Ik Me stilhield, opdat het verlossingswerk zijn bekroning beleefde: dat een mens zich liet kruisigen voor Zijn medemensen, dat Hij waarlijk een offer bracht dat Ik als werk van verzoening aannam voor de zondenschuld van de hele mensheid. Geen goddelijke kracht heeft Hem het offer lichter gemaakt, omdat de Liefde zelf zich stilhield, ofschoon Ze totaal van de mens Jezus bezit had genomen.

En dit is ook een mysterie dat u mensen nog niet zult kunnen begrijpen. Het was het diepste leed dat de mens Jezus moest doormaken: zich alleen en verlaten te voelen. En juist dit leed heeft de schuld teniet gedaan, die ieder wezen op zich had geladen toen het Mij verliet, die hen allen mijn hele liefde schonk, die ze afwezen. De mens Jezus moest door dit bovenmate grote leed heengaan en daarom waren zijn woorden: "Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?" Maar u mensen zult nooit de grootte van het verlossingswerk kunnen beseffen, zolang u op aarde bent. Maar eens zullen u de schellen van de ogen vallen en u zult Mij loven en prijzen zonder ophouden. Want dit werk van verlossing gold u allen. U allen moogt deelnemen aan de genaden van het werk van verlossing en voor u allen werd de weg naar Mij vrij door het werk van verlossing.

Amen

„Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?“

B.D. No. 8201

27. juni 1962

Mijn lijden en sterven aan het kruis was onuitsprekelijk smartelijk. En iedere poging dit lijden te beschrijven zou maar een zwakke vergelijking zijn met dat wat Ik geleden heb, want Ik voorzag iedere fase van mijn verlossingswerk. Ik wist waaruit mijn laatste opdracht bestond en Ik had niet de troost voor Mij zelf die kwellingen te kunnen verminderen, want Ik moest de laatste uren doorstaan als alleen maar "mens". Ik bezat wel alle kracht, omdat de liefdeskracht van God, mijn Vader van eeuwigheid, Mij doorstroomde tot het laatste, maar Ik zelf liet door mijn wil de liefdeskracht niet meer toe. Ik liet niet toe dat ze zich in Mij zelf deed gevoelen om zodoende met die hulp de pijnen te verminderen of op te heffen. Want in dat geval zou het verlossingswerk niet volledig zijn geweest, daar deze grootste mate van lijden nodig was om de overgrote schuld van de oerzonde van de mensheid te delgen.

En de Godheid in Mij kende mijn wil en Zij liet Mij daarin vrij. Zij trok zich zelf terug omdat Ik het zo wilde, om mijn liefde voor de mensen tot de hoogste graad op te voeren die weer alleen mijn Vader gold, naar wie Ik vurig verlangde in de grootste nood, in het zwaarste lijden en in het bijzonder in de laatste minuten van mijn lichamelijk leven.

En dit verlangen groeide omdat Ik geen beroep meer deed op Zijn hulp en op Zijn liefdeskracht.

En in deze hunkering naar Hem, mijn Vader van eeuwigheid, riep Ik de woorden uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" Ik zelf had het gewild om als mens het werk van erbarmen voor de zondige mensheid tot een einde te brengen, omdat dit de grootste liefde was die Ik mijn Vader bewijzen kon. Dat Ik Mij in Zijn plaats aan het kruis liet nagelen, want Hij zelf was toch naar de aarde afgedaald en had in Mij Zijn intrek genomen, omdat Hij zelf het verlossingswerk voor Zijn kinderen wilde volbrengen, maar als God niet lijden kon.

En zo nam Ik voor Hem alle lijden en smarten op Me en verdroeg ze tot het einde.

Maar hoe vaak en hoe begrijpelijk Ik het u ook probeer duidelijk te maken, u zult het toch nooit ten volle kunnen begrijpen tot het geestelijke rijk u opgenomen heeft, het rijk van licht en zaligheid.

En de eenvoudigste verklaring blijft steeds het woord: "de Vader en Ik zijn één". Er was al de volledige eenwording. En daarom kon Ik zeggen: "Het is volbracht!" De mens Jezus had Zijn leven gegeven en Hij had als mens geleden en een ontzaglijk smartelijke dood ondergaan.

Maar Hij had zich ook met de eeuwige Godheid verenigd, want tot het einde toe was de liefde in de mens Jezus. Anders zou Hij niet gezegd hebben: "Vader vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen". Toen de liefde zich stilhield was dat nodig om het verlossingswerk te volbrengen, opdat nu ook de dood vastgesteld kon worden door alle mensen in Zijn omgeving, opdat Zijn lichaam in het graf gelegd kon worden, waaruit Hij op de derde dag weer is verrezen.

Want elke uiting op het laatst van de goddelijke geest had de mensen nog aan het twijfelen kunnen brengen aan de kruisdood van Jezus, omdat men dan Zijn verbinding met Mij zou hebben herkend, en het geloof in het verlossingswerk zou dan onvermijdelijk het gevolg geweest zijn - dat echter voor de mensen een beslissing in vrije wil moest zijn.

Ook dit zult u nog niet juist kunnen begrijpen, maar als u zelf uw geest met de Vadergeest van eeuwigheid verenigt, zal het licht in u worden. En u zult dan ook mijn woord verstaan, dat altijd probeert u opheldering te geven en dat u dan ook naar de graad van rijpheid ofwel de graad van liefde van uw ziel zult kunnen begrijpen. Want in het bijzonder over het verlossingswerk moet u zuivere waarheid en volledig begrip geschonken worden, opdat u de grootte van mijn liefde zult beseffen, die voor u mensen, voor uw zondeschuld naar de aarde kwam, die het verlossingswerk volbracht heeft om voor u de weg weer vrij te maken tot de Vader, om uw grote zondeschuld te verzoenen - want deze versperde u voor eeuwig de weg naar het vaderhuis.

Amen

Goede Vrijdag

B.D. No. 8964

16. april 1965

De last van de zonde die Ik op mijn schouders heb genomen, was onmetelijk zwaar en kon alleen door een zoenoffer teniet worden gedaan die evenzo groot was als voor Mij de kruisweg en het buitengewoon smartelijke lijden en sterven aan het kruis is geweest. Want dit was buitengewoon martelend.

U mensen bent niet in staat u de mate van lijden ook maar bij benadering voor te stellen. Want Ik voelde Me door de kracht van God verlaten.

Ik, die steeds met de Vader verbonden was, moest alleen de weg afleggen die Mij als eeuwigheden voorkwam. Die Ik echter toch op Mij nam in grenzeloze liefde, omdat Ik medelijden had met de mensheid en Ik wist dat alleen dit offer van Mij zelf de mensheid verlossing kon brengen.

En steeds weer moest Ik de wreedheden van de beulsknechten ondervinden en de hele duivelse wereld deed hieraan mee. Maar Ik mocht Me niet verweren doordat Ik de in Mij wonende goddelijke kracht aanwendde. Want dit verlossingswerk moest een werk van de vrije wil zijn, waarom Ik als alleen mens deze lijdensweg ben gegaan, er steeds om biddend dat Ik hem ook kon afmaken. Dat Ik niet tevoren faalde, dat Ik ook de kruisdood mocht doorstaan die pas het verlossingswerk ten einde bracht. Wat Ik aan kwellingen en vernederingen heb moeten meemaken, zult u pas in het rijk hierna in zijn volle omvang kunnen beseffen, wanneer u mijn kruisdood zult kunnen aanschouwen. Maar voor de tijd van uw bestaan als mens ontbreekt u elk begrip voor mijn kwellingen, want u zelf zou al bij een geringere mate het leven hebben verloren. Maar mijn wil om u te verlossen was zo sterk dat hij Mij de kracht gaf alle lijden tot en met het uiterste door te maken. Dat Ik ook bewust de kruisdood heb verdragen en nog voor mijn beulen kon bidden: "Vader vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen".

Ze wisten niet dat ze in Mij de Vader zelf aan het kruis sloegen, die de mensen wilde verlossen van alle zonde.

Maar Ik wist dat Hij zich alleen van Mij had teruggetrokken om geen dwang uit te oefenen op Mij als mens, omdat alleen de mens Jezus kon lijden en dit lijden de Vader verzoende. Daarom sprak Ik de woorden uit: "Het is volbracht" om daarmee te zeggen dat het een sinds eeuwigheid voorbestemde daad is geweest die nu was uitgevoerd. Maar de uitwerking ervan strekte zich uit over het verleden, de tegenwoordige tijd en de toekomst. En bijgevolg zijn alle wezens verlost die eens van God afvielen.

De kruisdood van de mens Jezus zult u eeuwig in het hiernamaals kunnen beleven. Maar geen mens, zolang hij op aarde leeft, zal de afschuwelijke kwellingen ooit in zijn volle omvang kunnen beseffen, want daar ontbreekt hem het begrip voor. Want het grote lijden van de mens Jezus bestond niet alleen in de lichamelijke kwellingen die Hem werden aangedaan, maar veel meer heeft Zijn zuivere ziel geleden, die uit het rijk van het licht naar de aarde was afgedaald ter wille van dit verlossingswerk.

Wat het voor een reine ziel betekent zich midden in de poel van zonde te bevinden, wat het voor een volmaakte ziel betekent te midden van onvolmaakte schepselen te vertoeven, kan alleen dan worden begrepen, wanneer de ziel zelf al in het rijk van het licht verblijft. Maar dan zal ze ook kunnen beseffen hoe diep de liefde was die Jezus heeft bewogen de zondige broeders hulp te bieden. En dan zullen zij beven van ontzag en Hem lof en dank zingen, die de wereld verlost van alle zonde.

Amen

„Het is volbracht“

B.D. No. 7668

7. augustus 1960

Die zich voor uw zonden aan het kruis liet slaan, heeft waarlijk het werk volbracht en de mensheid verlost van zonde en dood. Want Ik zelf was in de mens Jezus, dus volbracht niet alleen een mens een werk dat alleen aards te waarden was, maar Ik zelf ontfermde Me over de gehele mensheid en maakte haar schuld goed om nu weer de terugkeer naar mij mogelijk te maken, die voor iedere afzonderlijke mens een onmogelijkheid was geworden door het belast zijn met de oer-schuld, met de schuld van de afval van weleer van Mij en de val in de diepte. Er moet steeds weer op worden gewezen dat Ik zelf het kruisoffer heb gebracht in een menselijk omhulsel. En het moet worden benadrukt dat de "Liefde" dit offer bracht, dat Ik zelf echter de Liefde ben van eeuwigheid. U mensen zult deze daad niet in zijn geheel kunnen doorgronden, maar u kunt er zeker van zijn dat het geen mensenwerk is geweest, ofschoon de mens Jezus Zijn leven gaf aan het kruis. Doch het gebeurde alleen opdat de mensheid er nota van nam en zich bewust werd van haar ontzaglijke schuld. Er werd een ongewone daad voltrokken om deze teniet te doen. Een eenmalige daad en dat zal het ook blijven. En de totale delging van de schuld heeft daarmee plaats gevonden, zodat het nu alleen nog maar aan de wil van de mens zelf ligt, dat hij vrij wordt van de zondenschuld die hem belast zolang hij het verlossingswerk van Jezus Christus niet erkent. En het werk van verlossing is volbracht voor alle tijden.

Het hoeft niet herhaald te worden. Het volstaat voor de verlossing van al het eens gevallen geestelijke, want Ik zelf ontfermde Me daarover. Ik zelf wilde omwille van mijn liefde de schuld schrappen. En Ik heb omwille van mijn rechtvaardigheid genoegdoening voor die schuld geschonken. De ontzaglijke mate van het lijden dat het menselijk lichaam van Jezus moest verduren, was voor Mij voldoende genoegdoening.

Maar de mens Jezus alleen zou deze mate niet hebben kunnen verdragen, wanneer de Liefde in Hem, Hem daartoe niet in staat zou hebben gesteld. En steeds weer benadruk Ik dat dit verlossingswerk eenmalig is en blijven zal, omdat het in zijn verlossende werking voldoende is voor alle eeuwigheid. Zolang er nog gevallen geestelijks zal zijn, zolang zal er ook van de goddelijke Verlosser Jezus melding worden gemaakt. En steeds weer zal de erkenning van Zijn verlossingswerk, de mensen van hun schuld van de afval van weleer van Mij bevrijden. En er zal waarlijk geen nieuw zoenoffer meer nodig zijn, omdat Ik dit zelf voor alle tijden heb gebracht.

Daar zult u mensen genoeg mee moeten nemen en niet uw aandacht vestigen op satanisch overgebrachte gebeurtenissen die niet met mijn verlossingswerk in overeenstemming kunnen worden gebracht. Want wordt ooit mijn verlossingswerk als onvoltooid bestempeld, wordt ooit de mensen een andere weg naar de gelukzaligheid gewezen dan alleen de weg naar het kruis, dan kan er nooit van het werkzaam zijn van de goddelijke Geest worden gesproken. Dan zijn er krachten aan het werk die uw verlossing trachten te verhinderen, die proberen u af te brengen van Mij die in Jezus Christus herkend en erkend wil worden.

En dan zult u op uw hoede moeten zijn, want mijn tegenstander verstaat de kunst zich aan u voor te stellen in het lichtgewaad van een engel en het zal u moeilijk vallen hem dan te ontmaskeren. Maar roep altijd alleen Jezus Christus aan die Zijn vijand en tegenstander heel goed herkent en vraag Hem om Zijn bescherming. Want Hij en Ik zijn één en wanneer u Mij vraagt om juiste gedachten en om bijstand in elke geestelijke nood, dan hoeft u zich geen zorgen meer te maken. Dan wordt u op juiste wegen geleid. Dan wordt de verlossing u duidelijk en ziet u helder en zeker welke weg u hebt te gaan en hoe en waar er gevaar voor u dreigt. Ik heb u verlost van alle zonde, want mijn kruisdood was de boete voor uw schuld. En deze boetedoening kan niet door mijn tegenstander worden afgezwakt, maar hij zal steeds weer proberen zó op u mensen in te werken, dat u geprikkeld wordt en begint te twifelen aan Mij als uw Verlosser Jezus Christus.

Want in de eindtijd zullen vele valse christussen en valse profeten opstaan en proberen u op verkeerde wegen te brengen. En dan moet u sterk zijn in het geloof en weten dat u zich alleen aan Jezus Christus zult moeten vasthouden, omdat u dan Mij zelf zult erkennen en Mij nu ook als Vader zult aanroepen in elke nood en benauwenis van lichaam en ziel.

Amen

Verzoening van de schuld door Jezus Christus

B.D. No. 6513

30. maart 1956

Het kwaad van de mensheid op Me te nemen was onnoemelijk zwaar.

Er was geen enkele slechte daad die niet zijn uitwerking op de mensen had, en u had onmetelijk moeten lijden als u alle zonden die u belastten, zelf had willen goed maken. Alleen al de zonde van de allereerste opstand tegen God was zo groot dat u die nooit kon goedmaken, noch in uw gekluisterde toestand, noch in uw staat als mens.

Daarom nam Ik al uw schuld op me. De uitwerking van die kwade daad ving Ik op, alles laadde Ik op mijn menselijk lichaam en dit verzoende nu uw schuld door een bovenmate smartelijk lijden en sterven aan het kruis.

Mijn liefde bewoog Me u te helpen.

En al het lichtvolle geestelijke, alle geschapen oer-wezens die Mij trouw bleven, waren vervuld van dezelfde liefde voor u.

De liefde echter laat niets verloren gaan, de liefde laat niets in duisternis, nood of kwelling.

De Liefde zelf bood zich aan tot redding, tot delging van de grote schuld.

In een wezen vol van licht en liefde daalde de Liefde zelf af naar de aarde.

Maar wat er zich op aarde moest voltrekken, moest in een menselijke vorm gebeuren. Ik zelf moest Me in het vlees belichamen en nam daartoe mijn verblijf in de mens Jezus, die evenwel zo rein en zonder zonde was dat Ik Me in Hem kon manifesteren.

En deze mens Jezus reinigde u van uw schuld, deze mens Jezus nam de ontzaglijke zondelast van de mensheid op Zijn schouders en ging daarmee naar het kruis.

En als u steeds weer het onmenselijke leed beschreven zou worden, u zou het nooit in zijn gehele omvang kunnen begrijpen, want de gebrekkigheid van uw wezen verhindert dat.

Zijn pijnen waren onvergelykelyk zwaar en Hij wist dit al lang van te voren, want Hij was vervuld van mijn geest door welke Ik zelf mijn verblijf in Hem genomen had. En daarom was er ook niets voor Hem verborgen en wist Hij alles over Zijn zending en ook over Zijn kruisdood. Zijn ziel sidderde en beefde omdat Hij mens was. Zijn door de liefde bereikte goddelijkheid gaf Hem wel kracht, maar ze verkleinde de maat van het lijden niet.

Het was de kruisweg van een mens die voor zijn medemensen wilde lijden om hen te helpen, want deze mens kende het onmetelijke lijden van hen die in de diepte door mijn tegenstander werden vastgehouden.

Jezus wist dat er een offer gebracht moest worden om de zielen van deze tegenstander vrij te kopen.

Hij wist dat de grote zondesschuld gedelgd moest worden om aan de gerechtigheid van de Vader te voldoen, die geen met schuld beladen kind in het vaderhuis kon opnemen.

Hij wilde Mij mijn kinderen terugbrengen. Hij wilde de prijs betalen om de zielen vrij te kopen.

En omdat de schuld reusachtig groot was, moest ook het offer ongewoon groot zijn.

Doordat de mens Jezus dit wist, nam Hij het overgrote leed op zich. Daarom verzette Hij zich niet tegen dat wat geen mens buiten Hem zou hebben kunnen verdragen.

Bewust ging Hij de weg naar het kruis en leed onzegbare pijnen, die tenslotte eindigden met de smartelijkste dood aan het kruis.

U mensen de grootte van dit werk van barmhartigheid te doen beseffen is niet mogelijk, maar u moet u steeds weer voor ogen houden dat Hij helemaal zonder schuld was en voor u, die zonder Zijn werk van verlossing nooit meer uit de diepte naar de Vader had kunnen terugkeren, geleden heeft.

Ik zelf was in de mens Jezus. De Liefde vervulde Hem zonder welke Hij nooit dit werk had kunnen volbrengen. Maar in de zwaarste uren van Zijn lijdensweg moest Ik Me stil in Hem schuilhouden omdat een mens moest lijden en sterven, want de Godheid in Hem kon niet lijden. Naar goddelijke gerechtigheid kon de Godheid echter ook de schuld niet zonder verzoening teniet doen.

Dit allergrootste werk van barmhartigheid dat voor u mensen nog onbegrijpelijk is, zult u eens in zijn volle omvang kunnen beseffen. De mens Jezus bevond zich door Zijn bestaan als mens in uw sfeer en daarom leed Zijn ziel die van boven, uit het rijk van het licht, nedergedaald was, zo verschrikkelijk. Want Zij aanschouwde de diepste duisternis en werd daardoor beklemd door de krachten der hel.

Daarom heeft de mens Jezus niet alleen lichamelijk geleden maar ook Zijn ziel moest de ergste kwellingen verdragen die Zijn lijden nog eens duizendvoudig vergrootten.

Maar Hij heeft u mensen verlossing gebracht van zonde en dood.

Amen

Met de kruisdood begon er een periode van verlossing

B.D. No. 6600

20. juli 1956

Met mijn kruisdood werd er een einde gemaakt aan een verlossingsperiode in geestelijke zin.

Er werd een tot dan toe hopeloze toestand beëindigd. Want het binnengaan in het lichtrijk was tot aan mijn kruisdood onmogelijk geweest en de zielen van de mensen bereikten met de beste wil steeds slechts een louteringsgraad, maar om de zonde van de vroegere opstand tegen Mij helemaal af te lossen zouden eeuwigheden niet voldoende zijn geweest.

En de belasting met deze zondesschuld dwong ze verder onder de macht van mijn tegenstander, zodat de gekwelde zielen in het besef van hun nood om een Redder riepen. Vanaf het ogenblik dat Ik mijn leven offerde voor de grote zondesschuld van de mensen, was echter de macht van mijn tegenstander gebroken en dus brak er een nieuwe tijd aan.

De eerste totaal verlostte zielen konden de plaats waar ze tot nu toe verbleven verlaten en de poorten naar de gelukzaligheid binnengaan die Ik had geopend.

Deze mogelijkheid blijft bestaan. Steeds weer kunnen zielen zich losmaken uit zijn macht. Steeds weer worden zielen vrij van elke keten en eigenlijk begon er nu pas een "verlossingsperiode", hoewel ook de ontwikkeling in de schepping en het leven op de aarde voor een totale verlossing noodzakelijk is geweest en steeds weer eerst de voorwaarden moet verschaffen die dan ook het algehele terugbrengen naar Mij tot gevolg hebben. En zo kan er wel van een nieuwe tijd worden gesproken sinds het volbrengen van mijn verlossingswerk. Want pas vanaf toen kon de zielen de eeuwige gelukzaligheid worden geschonken, waarin ze eertijds mochten leven in licht en kracht.

Maar de mensen zijn zich er niet van bewust dat ze het mooiste kunnen bereiken, juist omdat Ik zelf voor hen aan het kruis ben gestorven om een brug te slaan vanuit het rijk der duisternis naar het rijk van het licht.

Ze zijn zich er niet van bewust dat ze zich weer vrijwillig uitleveren aan de macht van mijn tegenstander, wanneer ze Mij en mijn verlossingswerk niet erkennen. Dat ze geen ander lot hebben te verwachten dan dat wat de zielen van de mensen voor mijn kruisdood was beschoren: onvrijheid, een toestand zonder licht, zwakheid en kwellingen, die deel zijn van het niet verlostte waarover mijn tegenstander nog de macht heeft. De Redder kwam van boven naar de mensen en werd slechts door weinige herkend.

Maar het verlossingswerk is volbracht. De poorten naar het lichtrijk werden geopend en daarom begon met mijn kruisdood een periode van verlossing, hoewel de aarde als zodanig geen bijzondere eindverschijnselen liet zien.

Want de toenmalige hopeloze toestand kon nu veranderd worden door het erkennen van Jezus Christus en het verlossingswerk, door het zich bewust richten op Hem, door het aannemen van het liefdesoffer en het daardoor teniet doen van de zondesschuld.

En er was de mensen weer een tijd toegekend waarin ze met goede wil hun totale verlossing konden vinden.

Maar nu is ook deze tijd afgelopen. En de ongekenade genade waarin de mensen zich bevonden, is niet en wordt ook niet meer benut.

De mensen blijven gebonden in de wereld van de tegenstander, omdat ze zelf geen aanstalten maken voor hun bevrijding en omdat hun eigen wil naar deze bevrijding moet streven. En dus moet er ook nu weer een grens worden gesteld. Er moet weer een nieuw tijdperk starten, waarin het verlossingswerk hoger wordt gewaardeerd, waarin weer een omvangrijke verlossing kan plaatsvinden, omdat de uitwerking van het verlossingswerk onveranderd blijft wanneer de wil van de mensen deze uitwerking maar toelaat. Maar de ongewillige wezens moeten opnieuw de boeien van hun gevangenschap voelen met alle hardheid, opdat eenmaal ook in deze wezens het verlangen naar vrijheid, naar gelukzaligheid, naar licht ontwaakt.

En mijn tegenstander moet de macht over deze wezens worden ontnomen, die hij in zo'n duisternis houdt, dat zij ook niet het licht van het kruis zien.

En weer zal er een nieuwe tijd aanbreken, want onophoudelijk gaat de positieve ontwikkeling van het geestelijke verder en steeds weer wordt deze aarde betreden door nieuwe zielen, aan wie de mogelijkheid wordt gegeven zich te laten bevrijden door Jezus Christus.

Steeds weer strooi Ik de genaden van mijn verlossingswerk uit over die zielen en steeds weer keren ook zulke als mijn kinderen naar Mij terug.

Want het werk van verlossing is volbracht voor al het eens gevallen geestelijke. En het werd en wordt werkzaam bij alle mensen van het verleden, van de tegenwoordige tijd en de toekomst, tot de verlossing eens totaal is voltrokken.

Amen

Het verlossingswerk heb Ik voor alle tijden volbracht. Zolang het terugvoeren van het eens gevallen geestelijke nog niet is beëindigd, komt ook eens voor dat geestelijke de tijd dat het als mens over de aarde gaat. En in deze tijd heeft het mijn hulp nodig die hem door het verlossingswerk van Jezus Christus is verzekerd. Er moet in deze tijd een beroep worden gedaan op de aan het kruis verworven genaden, als de mens voorgoed vrij wil worden van zijn keten die hij heeft opgelopen door de val in de diepte, die bij hem is aangebracht door mijn tegenstander - die hiertoe ook de mogelijkheid had omdat deze wezens hem vrijwillig zijn gevolgd. Steeds weer zal er dus voor het eens gevallen geestelijke een korte tijd komen waarin het zich alleen maar tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus behoeft te wenden, en waarin het door dit toewenden ook weer Mij zelf erkent in Jezus Christus.

En deze korte tijd is de gang over de aarde als mens, waarin het wezen weer zijn vrije wil terugkrijgt die nu opnieuw een beslissing moet nemen. Deze beslissing zou hij zonder mijn hulp nooit kunnen nemen, want mijn tegenstander houdt hem nog geketend. Maar door mijn verlossingswerk is deze beslissing voor de mens mogelijk, omdat hij alleen maar de voor hem verworven genaden hoeft te benutten, om ook tegenstand te kunnen bieden en zich te bevrijden van de vijandige macht. En zolang de aarde voor het geestelijke dient als een plaats om geheel rijp te worden, zolang er mensen op deze aarde zullen wonen, zolang zal ook het kruisoffer van Jezus Christus voor de mensheid de enige garantie zijn om van elke keten bevrijd te worden, want het is volbracht voor tijd en eeuwigheid. Het zal nooit alleen behoren bij het verleden. Het zal ook nooit alleen uitwerking hebben in de tegenwoordige tijd. Ook alle toekomstige verlossingsperioden op deze aarde zullen alleen maar succesvol zijn voor de als mens belichaamde zielen onder het teken van het kruis.

En ook in het rijk hierna zal de verlossende kracht van Jezus nog benut kunnen worden. Ook in het hiernamaals moet de goddelijke Verlosser aangeroepen worden, omdat ook dan nog mijn kruisoffer en daardoor dus Ik zelf in Jezus erkend wordt, en dit pas het vrij worden van mijn tegenstander betekent - dat eens moet plaats vinden wil het wezen tot zaligheid komen.

Ik volbracht het verlossingswerk als mens op deze aarde, en deze aardse periode was een bovenmate gezegende tijd waarin zeer veel van het eens gevallen geestelijke de weg terug tot Mij had kunnen betreden. Maar de wil van hen werd niet gedwongen en kan ook nooit gedwongen worden, om welke reden nog talloze scheppingen moeten ontstaan, ofwel, eindeloos vele scheppingsperioden zullen nog volgen die echter alle in het teken van het verlossingswerk zullen staan - omdat zonder Jezus Christus geen verlossing plaats kan vinden. En mijn erbarmende liefde zal de mensen steeds weer de kennis van het kruisoffer en de aan het kruis verworven genadeschat doen toekomen.

Steeds weer zullen verlichte mensen door mijn geest kunnen worden onderwezen, en steeds weer zullen deze in staat zijn het gehele verband te begrijpen en zodoende ook hun medemensen de betekenis van het verlossingswerk door Jezus Christus, de daad van mijn menswording op aarde en de vergoddelijking van de mens Jezus naar waarheid kunnen uitleggen. En deze kennis zal vanuit de ene periode op aarde naar de volgende worden overgenomen en nooit meer verloren gaan. Want het werk van erbarmen werd volbracht voor alle mensen, voor de mensen uit het verleden, het heden en de toekomst. En geen eens-gevallen-wezen kan tot Mij terugkeren dat zich niet uit vrije wil door Jezus Christus laat verlossen.

Amen

U zou eeuwig van Mij gescheiden zijn gebleven, als Ik niet voor u het werk van verlossing had volbracht, doordat Ik zelf uw schuld op Mij nam en ze teniet deed door het offer aan het kruis, dat Ik in de mens Jezus op aarde bracht.

Er bestond tussen het rijk van het licht en dat der duisternis een onoverbrugbare kloof.

U zelf zou deze kloof nooit hebben kunnen overwinnen. Voor eeuwig was mijn rijk voor u gesloten, omdat mijn gerechtigheid u die zondig was geworden door uw afval, niet zou hebben kunnen opnemen voordat voor de grote schuld boete was gedaan.

En dit zoenoffer heeft de mens Jezus verricht, in Wie Ik zelf verblijf nam, omdat Zijn reine menselijke omhulling dit toeliet. Want in een zondig mens zou Ik Me niet hebben kunnen belichamen.

En dus moest een lichtziel in vrije wil naar de aarde afdalen om voor de gevallen broeders boete te doen omwille van mijn gerechtigheid die niet te omzeilen was volgens de wet van eeuwigheid.

Want Ik ben een volmaakt Wezen dat wel in zich de Liefde is, maar dat ook niet te denken is zonder gerechtigheid om als hoogst volmaakt te worden bestempeld. En aan deze gerechtigheid heeft de mens Jezus genoegdoening geschonken door het kruisoffer waarvoor Zijn lichtziel zich zelf aanbood om Mij de gevallen schepselen terug te brengen. Om voor hen een brug te bouwen uit het rijk der duisternis naar het rijk van het licht. Ik zelf echter was in de mens Jezus, want de Liefde volbracht het werk van de verlossing. De Liefde, die de mens Jezus helemaal vervulde en die Hem ook de kracht gaf om het zwaarste lijden en de zwaarste kwellingen op zich te nemen, met de zondes Schuld van de gehele mensheid de weg naar het kruis te gaan en voor deze schuld Zijn leven te offeren.

Zou deze Liefde niet in Hem zijn geweest, dan zou Hij waarlijk niet zo'n offer hebben kunnen brengen.

En deze Liefde was Ik zelf.

Ik betrok het omhulsel van de mens Jezus. Ik - de grootste Geest van de oneindigheid - manifesteerde Me in Hem. Ik vervulde de mens Jezus van liefde die mijn oer-substantie is. Hij was volledig doorstraald met mijn liefde. Alleen beperkte het menselijke omhulsel het werkzaam zijn van mijn liefdeskracht, toen Hij de laatste weg ging naar het kruis, waar de mens Jezus onnoemelijk heeft geleden en de bitterste dood aan het kruis stierf, om boete te doen voor de onmetelijke zondes Schuld van de eens van Mij afgevallen wezens.

Ik was in Hem en Hij heeft het werk van de vergoddelijking van Zijn ziel in vrije wil volbracht - dat het uiteindelijke doel is van al mijn geschapen wezens.

Hij was volledig met Mij samengesmolten. Hij was Ik en Ik was Hij.

Ik was mens geworden, Hij was God, want Hij was geheel doorstraald met liefde en liefde is mijn oer-substantie. Door deze kruisdood van Jezus is de grote schuld verzoend en is voor u mensen nu de weg vrij naar het lichtrijk.

Maar u bent niet plotseling verlost, want uw vrije wil heeft u ertoe aangezet van Mij af te vallen. En dus moet uw vrije wil ook ertoe bereid zijn naar Mij terug te keren. U zult u van uw vroegere schuld bewust moeten zijn en Mij in Jezus om vergeving vragen, daar u anders met uw schuld belast blijft en u het binnegaan in het lichtrijk is ontzegd. Steeds weer wordt u mensen gewezen op Jezus Christus en Zijn verlossingswerk. En de geestelijke missie van de mens Jezus wordt u duidelijk gemaakt en met redenen omkleed. Maar u zult dit moeten geloven, want er kan u geen ander bewijs worden gegeven dan dat u, zodra u verlossing door Jezus Christus hebt verkregen, zelf volledig inzicht daarover verkrijgt, omdat het gevolg van de verlossing door Jezus Christus steeds zal zijn, dat het werkzaam zijn van mijn geest niet wordt belet. Mijn geest leidt u dan in alle waarheid en dit is een heel zeker bewijs dat u nu verlossing hebt gekregen van uw oer-schuld.

Maar eerst zult u in vrije wil de weg naar het kruis moeten gaan. U zult zelf bereid moeten zijn en tot de kring van de door Jezus' bloed verlost en willen behoren. Dan zult u ook waarlijk de genaden van het verlossingswerk aannemen en benutten. En dan bevindt u zich op de weg van de terugkeer naar Mij. Dan hebt u de brug betreden die Jezus voor u heeft gebouwd, zodat u binnen kunt gaan in het rijk van het licht en van de gelukzaligheid, waarvan Jezus de poort voor u heeft ontsloten door het verlossingswerk. Jezus, in wie Ik zelf was en in wie Ik voor u ook tot een zichtbare God ben geworden, opdat u Mij eens zult kunnen zien van aangezicht tot aangezicht.

Amen

Opstanding

B.D. No. 5934

18. april 1954

” Verheug u en jubel het uit, want Hij is opgestaan uit de dood“. Zo klonk het uit de mond van de mijnen, en ze geloofden in Mij, dat Ik Jezus Christus was, de Gezalfde des Heren, dat Ik werkelijk en waarachtig God was en de wereld verlost had door mijn kruisdood. Ik was opgestaan uit de dood.

Ik had hun daardoor het bewijs gegeven van de waarheid van mijn woorden: "Breek deze tempel af en Ik zal hem in drie dagen weer opbouwen". Ik had de macht van de dood gebroken.

Maar mijn verrijzenis moest er voor de mensen alleen het bewijs zijn, dat het leven niet is afgelopen met de dood van het lichaam.

Ze moesten leren geloven aan een leven na de dood en daarom liet Ik voor de mensen zichtbaar gebeuren wat iedere afzonderlijke ziel te wachten staat na het overlijden op aarde. Want dit geloof ontbrak allen en zelfs de priesters en schriftgeleerden wezen op de dood van de profeten als een bewijs, dat ook de meest godvruchtige mensen tenslotte ten prooi vallen aan de dood.

Want van de geestelijke gevolgen van de levenswandel wisten ze niets. De opstanding van de ziel trokken ze in twijfel en daarom waren de leringen van de mens Jezus voor hen ook onbegrijpelijk en lastig. En Ik wilde het geestelijke gevolg van het naleven van mijn leringen duidelijk aan de mensen laten zien.

Ik was Heer over leven en dood.

Ten tijde van mijn leven op aarde wekte Ik doden op tot leven en de mensen geloofden Mij niet, dat Ik macht had over leven en dood.

En zo bewees Ik hun met Mij zelf dat Ik ook Heer was over de dood, dat het leven niet kan worden ontnomen aan degene die het geestelijk al gevonden heeft, ook wanneer men hem het aardse leven afneemt.

Maar Ik liet ook het aardse lichaam verrijzen, ten teken dat dit niets aards meer bevatte, dat ook dit vergeestelijkt was en bijgevolg de kracht in zich had te verrijzen in vergeestelijkte vorm.

Aan mijn lichaam kleefde niets aards meer, omdat het zich door het ontzettende lijden volledig gelouterd had, omdat al het aardse helemaal veranderd was in geestelijke substantie en dit geestelijke nu kon verrijzen tot volledig leven.

En daarom kon het lichaam uit het graf opstijgen, want niets hield het aan de aarde vast.

Dit was een gebeurtenis, waarvan de gehele mensheid kennis zou moeten nemen, dat en waarom het mogelijk is, na de dood van het lichaam weer ten leven op te staan. Want van het hiervan kennis nemen - van het geloof aan mijn opstanding - hangt ook het geloof in mijn goddelijkheid af, het geloof aan mijn missie op aarde als Gods Zoon en de bereikte volledige vereniging met God door het vervullen van die missie.

Ik ben werkelijk en waarachtig opgestaan uit de dood en heb Me aan de mijnen zichtbaar getoond. En daardoor heb Ik de mensen bewezen dat Ik als mens de dood heb overwonnen, dat hij die de dood

in de wereld heeft gebracht, niet de macht had, mijn lichaam op aarde achter te houden, dat het geestelijke kleed al had aangetrokken door het werk van de verlossing.

En dit werk van de verlossing gold voor de gehele mensheid.

Dus kan geen ziel meer door mijn tegenstander worden teruggehouden die - door mijn kruisdood verlost - aan zijn macht is ontrukkt.

Ze zal de dood niet hoeven te vrezen, ze zal verrijzen tot het eeuwige leven en ze zal kunnen jubelen en loven, want ze weet dat haar Verlosser leeft en dat Hij al diegenen het leven geeft die in Hem geloven en aan Zijn opstanding.

Amen

Opstanding op de derde dag

B.D. No. 6810

20. april 1957

Zoals u mensen tegenover mijn verlossingswerk staat, is doorslaggevend of u gelooft in een leven na de dood, in een verrijzenis uit het graf en een binnengaan in het rijk hierna. Want het verlossingswerk - mijn lijden en sterven aan het kruis - vond zijn bekroning in de opstanding op de derde dag, die al mijn onderrichtingen tevoren moest bevestigen, die de mensen een bewijs moest geven dat met de dood van het lichaam het leven niet is beëindigd, maar dat nu het geestelijke leven begint, wanneer de mens volgens mijn leer leeft. Wel wordt deze opstanding in twijfel getrokken en als legende alleen maar voor kennisgeving aangenomen.

En hij kan ook niet worden bewezen. Zulke leerstellingen kunnen alleen geloofd worden of afgewezen. En het geloof is ook een voortvloeiende uit mijn verlossingswerk of een teken dat de mens is verlost door Jezus Christus, omdat hij in Hem als de goddelijke Verlosser gelooft en dus ook de genaden van het verlossingswerk benut. Dat mijn lichaam zichtbaar uit het graf opsteeg betekent echter niet dat "het vlees" is verrezen, maar dat mijn lichamelijk omhulsel zich volledig had vergeestelijkt door het lijden en sterven aan het kruis. Het was het geestelijke kleed dat de ziel had aangetrokken en dat Ik alleen maar voor de mensen zichtbaar liet zijn om hun te tonen dat de dood nu alle verschrikkingen had verloren, omdat Ik de dood overwon. Mijn levenswandel op aarde moest de mensen de weg wijzen die uit de diepte omhoog voert.

Aan al mijn leringen verbond Ik de belofte dat hen een eeuwig leven wachtte.

Maar Ik eiste het geloof in Mij in Jezus Christus.

Maar hiervan vond Ik maar weinig. En zelfs mijn leerlingen hadden een zwak geloof. Ze waren zich dood geschrokken toen Ik Me in de handen van mijn vijanden overgaf.

Hun geloof was nog niet zo sterk dat Ik ook Heer was over de dood en daarom dachten ze ook niet aan mijn woorden: "In drie dagen zal Ik de tempel weer opbouwen." Grote droefheid had allen aangegrepen die mijn innigste volgelingen waren. Voor hen was er iets in elkaar gestort toen ze mijn dood aan het kruis moesten meemaken.

En hen wilde Ik te hulp komen, hun geloof weer sterker maken en hun tegelijkertijd het bewijs geven dat Ik Gebieder ben over leven en dood.

Daarom liet Ik iets zichtbaars gebeuren, wat echter alle zielen beschoren is: dat ze niet kunnen sterven, maar zullen ontwaken in een ander rijk, dat er echter uit zal zien in overeenstemming met hun levenswandel op aarde. De ziel verlaat het lichaam, maar dit - nog niet rijp - blijft achter. En daarom heeft de mens geen bewijs voor een verrijzenis na de dood wat hem echter wegens zijn wilsvrijheid ook niet gegeven kan worden. Maar Ik kon mijn lichaam tegelijkertijd laten verrijzen, omdat zijn substanties zich hadden vergeestelijkt. En dus hoeft mijn opstanding op de derde dag niet in twijfel te worden getrokken. Maar niet alle mensen konden Mij zien. Alleen de mijnen, aan wie Ik ben verschenen, omdat Ik hun mijn opstanding op de derde dag had aangekondigd en omdat de graad van hun rijpheid het ook toeliet.

Maar die mijn graf leeg vonden, zochten naar genoegzame andere verklaringen voor het verdwijnen van mijn lichaam. En daarom was het voor dezen geen geloofsdwang. Ik was opgestaan uit de dood.

De mensen konden alleen mijn lichaam doden. En zelfs dit was na mijn kruisdood niet meer aan de natuurlijke wetten onderworpen, want het was vrij geworden van alle banden.

Maar zelden bereikt de mens op aarde de graad van rijpheid, dat de substanties van het lichaam zich aan de ziel kunnen aanpassen na de lichamelijke dood. En daarom is het geloof aan een opstanding slechts buitengewoon zwak of met verkeerde denkbeelden verbonden. En daarom moet de verlossing door Jezus Christus vooraf zijn gegaan, want een mens die nog met zijn zondenschuld is belast, is nog volledig in de macht van mijn tegenstander. En deze zal elke gedachte aan een mogelijke opstanding verstikken. Hij zal de mens steeds in negatieve zin beïnvloeden en dus ook mijn verlossingswerk en mijn opstanding hem als ongeloofwaardig voorstellen. Maar dat de opstanding op de derde dag toch heeft plaatsgevonden, zal nauwelijks een mens betwijfelen, die zijn geloof in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk geheel belijdt. Want mijn geest zegt het hem. En zijn gedachten worden dus door Mij juist geleid, omdat Ik door mijn geest kan werken in ieder mens die de weg naar Mij in Jezus Christus weer heeft gevonden. Hij zal ook de dood niet meer smaken, want hij zal het leven ingaan dat Jezus Christus hem heeft beloofd.

Hij is aan de dood ontkomen, omdat hij ontkomen is aan hem die de dood in de wereld heeft gebracht. En hij is aan deze ontkomen, omdat hij naar Mij in Jezus Christus is gevluht. Hij is verrezen uit de dood al op het moment van zijn overgave aan Jezus Christus. Hij is nu pas levend geworden en hij zal zijn leven voor eeuwig niet meer verliezen. Maar ook de ongelovige zal niet vergaan. Ook hij zal alleen zijn aardse lichaam verliezen, maar niet het bestaan van zijn ziel. Alleen zal deze het rijk in het hiernamaals binnengaan in een toestand die gelijk is aan de dood.

Het graf zal haar nog omsloten houden en ze zal ook in haar graf blijven, wanneer Jezus Christus niet zelf de grafsteen afwentelt. Maar de goddelijke Verlosser is voor allen gestorven aan het kruis. En eens zal voor iedere ziel het uur van de verrijzenis slaan. Want eens zal ze zelf naar Mij in Jezus Christus roepen. En haar roep zal Ik niet ongehoord laten wegsterven.

Dan zal ze opstijgen uit het graf en ontwaken ten leven. Dan zal de duisternis van het graf van haar wijken en ze zal het licht mogen zien.

Want Ik ben voor alle mensen gestorven. En ook zij die rusten in hun graven, zullen er kennis van nemen, dat Ik ben opgestaan uit de dood en dat Ik ook ieder het leven geef die wenst te leven.

Amen

Door de verrijzenis van Jezus Christus heeft de dood zijn prikkel verloren

B.D. No. 7086

7. april 1958

Voor ieder mens is het uur van zijn einde voorbestemd. En toch hoeft hij dit niet te vrezen, omdat het niet het eigenlijke einde is, maar hij verrijzen zal, omdat zijn ziel alleen het aardse omhulsel aflegt, dat voor haar alleen een keten was in het aardse bestaan, en ze nu onbezorgd het rijk hierna binnen kan gaan, vooropgesteld dat haar levenswandel op aarde zo is geweest, zoals het mijn wil is, dus dat zijn ziel een zekere graad van rijpheid op aarde heeft verworven. Er bestaat dus geen einde, ofschoon er een dood kan zijn - een dode toestand van de ziel - maar zij nochtans niet is vergaan. En daarvoor ben Ik aan het kruis gestorven en op de derde dag weer verrezen, opdat ook de mens, dat wil zeggen zijn ziel, die opstanding kan beleven. Dat ze uit het graf kan opstijgen en nu het rijk weer kan betreden dat haar ware vaderland is. Dat de ziel niet vergaat, is een onomstotelijke wet, omdat wat uit Mij voortkwam onvergankelijk is en blijft. En de ziel is dat geestelijke wezen dat van Mij is uitgegaan, dus zal ze ook blijven bestaan ofschoon het lichaam sterft. Maar dat ze nu na haar lichamelijke dood kan verrijzen in licht en glans, dat werd pas na mijn kruisdood en mijn verrijzenis mogelijk, want tevoren was ze nog belast met de oerzonde van haar eertijdse afval van Mij. Er was nog steeds duisternis, het was het donker van het graf, dat de ziel niet kon ontvluchten. De grafsteen

was nog niet weggerold door Jezus Christus, de goddelijke Verlosser, ofwel: er was voor die zielen nog geen boete gedaan en hun zondes Schuld kan zonder boetedoening niet teniet worden gedaan.

En het was daarom ook donker in de zielen der mensen. Elk geloof aan een opstanding na de dood ontbrak hun. De duistere nacht van het graf omgaf hen en de dood was voor hen tot een verschrikking geworden.

En daarom ben Ik op de derde dag uit de dood opgestaan, om de mensen het bewijs te leveren dat het met de dood van het lichaam niet was afgelopen, dat de ziel opstaat en alleen het lichaam achterlaat, dat nog niet zo vergeestelijkt is dat ze het tegelijkertijd mee omhoog kan nemen in het geestelijke rijk, zoals het Mij wel mogelijk was, omdat lichaam en ziel het geestelijke kleed hadden aantrokken en het lichaam geen verder rijpingsproces op deze aarde hoefde door te maken.

Door mijn verrijzenis wilde Ik de mensen de angst voor de dood ontnemen. Ik wilde hun bewijzen dat het slechts een verandering van verblijfplaats is voor de ziel, wanneer ze het aardse lichaam afleggen, wanneer het onafwendbare uur van de dood heeft geslagen. Daarom ben Ik verrezen uit de dood, want Ik heb de dood overwonnen, dat wil zeggen: diegene die de dood in de wereld heeft gebracht. Aldus hoeft geen mens het uur van de dood te vrezen, want het is alleen het uur van het binnengaan in het eigenlijke leven dat eeuwig duurt.

De dood heeft zijn prikkel verloren.

Maar één ding is noodzakelijk: dat de mens ook mijn verlossingswerk erkent en de genaden aanneemt die Ik door mijn lijden en sterven aan het kruis voor u verwierf. Dat hij zich laat verlossen door Jezus Christus, dat dus ook zijn oer-schuld tevoren is tenietgedaan en Jezus Christus nu de grafsteen kan weggrollen, opdat de ziel nu uit het donker van het graf opstijgt in het heldere licht, dat ze nu het eeuwige leven binnen zal gaan.

Wie het uur van de dood vreest, bevindt zich nog in de ban van die grote schuld. Hij heeft de verlossing van Jezus Christus nog niet gevonden. Hij heeft zich nog niet vrijgemaakt van het hem omhullende duister. Hij bevindt zich nog in het graf van zijn zonden, hoewel zijn lichaam nog op aarde leeft.

Want hij zal elke vrees voor het einde van zijn leven verliezen, wanneer hij zich heeft overgegeven in mijn armen, wanneer hij Mij innig vraagt hem te gedenken wanneer zijn uur is gekomen.

Want deze zal zalig inslapen, in vrede met zijn God en Vader. Hij zal alleen zijn lichaam achterlaten op deze wereld, maar de ziel zal opstaan. Ze zal opstijgen naar het licht. Ze zal het donker van het graf om zich heen niet bemerken, want Jezus Christus zelf zal haar bij de hand nemen en haar uit haar lichamelijk omhulsel wegvoeren. Hij zal haar leiden door de poort van het leven. En ze zal weten dat ook zij is opgestaan uit de dood, dat ze nu zal leven in eeuwigheid.

Dat de mens Jezus is opgestaan uit de dood is zeker waar. En die in Hem geloven als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, als mijn afgezant in wie Ik Me zelf heb belichaamd op aarde, die zullen ook geen vrees hebben voor het uur van hun eigen dood. Want Jezus heeft hun de belofte gegeven alleen maar vooruit te gaan om de woning gereed te maken voor allen die in Hem geloven.

Dus zullen ook zij verrijzen tot het eeuwige leven en Hij zelf zal ze naar zich toe halen, zoals Hij het heeft beloofd.

Amen

Verheerlijking van Jezus - "Mijn Vader en Ik zijn één"

B.D. No. 1739

15. december 1940

Bij de juiste oplossing van het probleem van de verheerlijking van Jezus na Zijn kruisdood, worden tegelijkertijd ook de woorden van Jezus begrijpelijk: "Mijn Vader en Ik zijn één". God heeft zich zelf als offer aangeboden door een mens die al het menselijke overwon uit liefde tot God en die derhalve Zijn ziel zo had gevormd dat God in alle volheid Zijn intrek kon nemen in Hem. Zijn

buitenkant, Zijn lichaam gehoorzaamde volledig aan de wil van de ziel en was eveneens alleen op het goddelijke gericht. Elke substantie was dus op God gericht geestelijks, zodat dit de aardse ontwikkelingsweg niet meer nodig had en bijgevolg na de lichamelijke dood in alle volmaaktheid kon binnengaan in het rijk van het geestelijke. Al het volmaakte geestelijke sluit zich aan met de oerkracht en wordt door innige samensmelting één met haar.

De ontwikkelingsgang van het eens van God afgefallen geestelijke duurt oneindige tijden en zal ook in het hiernamaals over talloze treden opwaarts voeren. Maar steeds zal de buitenkant, het nog minder ontwikkelde geestelijke, achterblijven en de ziel vrijlaten, die dan als geestelijk wezen de aaneensluiting zoekt met even zulk rijp wezenlijks in het hiernamaals. De buitenkant lost op en de afzonderlijke geestelijke substanties gaan weer een verbinding aan met het gelijksoortige om hun ontwikkelingsgang voort te zetten.

Het lichaam van Jezus was echter in zijn zuiverheid en zijn werkzaam zijn in liefde al tot geestelijke volmaaktheid gekomen en het onmetelijke lijden aan het kruis was het laatste louteringsproces voor het tot vorm geworden geestelijke, zodat het volledig vrij van onrijpe aanklevingen zich bij de volmaakte ziel kon aansluiten. Het was dus niet meer genoodzaakt op aarde te blijven. En nu verenigden de geest Gods, de ziel en het lichaam zich, ze werden dus één. De mens Jezus was de Middelaar tussen God en de mensen. Maar nu zijn God en Jezus Christus één. Het zijn niet twee wezens die naast elkaar te denken zijn. Integendeel, er is maar één Wezen dat al het volmaakte in zich opneemt.

De Godheid Jezus is niet anders voor te stellen dan de eeuwige Godheid zelf die alleen de buitenkant van de mens Jezus bij zich heeft gevoegd. Dat wil zeggen: de geestelijke substanties ervan mochten samensmelten met de Oerkracht, omdat ze al bij het sterven van Jezus de graad van volmaaktheid hadden bereikt, die voorwaarde is voor de innigste aaneensluiting met God. Het lichaam van Jezus is door het verachten van aardse vreugden en strenge zelftucht tot overwinnaar van elke materie geworden en had bijgevolg geen verdere ontwikkelingsgang meer nodig.

Alle in Hem omgevormde geestelijke substanties konden zich voegen bij de ziel en met haar tegelijk het aardse tranendal verlaten om de hoogten van licht binnen te gaan. Van nu af aan was de omgeving van deze ziel dus het meest stralende licht. Bijgevolg moesten het lichaam en de ziel van Jezus in verheerlijkte staat de aarde verlaten, want een Wezen dat volledig met God is samengesmolten, moest nu ook licht en kracht van Hem in ontvangst nemen en dit dus op dezelfde manier uitstralen als de eeuwige Godheid zelf. Want het was immers nu één met God, dus ook licht en kracht in alle volheid.

Dit gebeuren van de uitstraling van licht blijft voor de mensen anders verborgen. Maar de oneindige liefde Gods liet voor de mensen de verheerlijking van Jezus zichtbaar gebeuren om hun een teken te geven van Zijn macht en heerlijkheid, om het geloof van diegenen te versterken die Zijn macht en heerlijkheid in de wereld moesten verkondigen en om de mensen het bewijs te geven dat Jezus de dood had overwonnen. Dat er nu geen dood meer bestaat voor de mensen die Hem navolgen, die hun best doen dezelfde weg te gaan op aarde.

De verheerlijking van Jezus is een veel omstreden kwestie geweest voor de mensheid. En meestal werd ze als fabel afgewezen, omdat de mensen elk geestelijk begrip ontbreekt voor het einddoel van ieder wezen, voor de definitieve aaneensluiting met God, voor de eenwording met Hem.

Maar Jezus zegt: "De Vader en Ik zijn één". Want in Hem had de aaneensluiting al plaatsgevonden. Zijn ziel was zo gevormd dat ze God in zich kon opnemen en dus al ontvanger was van licht en kracht uit God. Hij kon dus alle wijsheid onderrichten en werkzaam zijn door goddelijke kracht. Hij was volmaakt zoals Zijn Vader in de hemel volmaakt was en kon scheppen en vormgeven net als Hij.

Zijn wezen was liefde. Zijn woorden waren liefde en zo kon Hij werkzaam zijn op grond van Zijn grote liefde voor de mensen. Want alles wat er is en gebeurt, brengt alleen de liefde tot stand.

Zijn aards bestaan was een eindeloze reeks van wonderdaden zonder pracht en praal, die Hij echter beëindigde in stralend licht, doordat Hij voor de ogen van de zijnen zich verheerlijkte en opsteeg naar de eeuwige heerlijkheid.

Lichaam en ziel van Jezus Christus waren op God gericht

B.D. No. 2345

24. mei 1942

Het lichaam van Jezus Christus bood aan Zijn ziel geen weerstand meer. Het verlangde voor zich niets anders dan wat de ziel wilde, die zich helemaal had verenigd met de geest in haar.

Dit was de staat van de mens Jezus toen Hij Zijn werk had voltooid.

Het was de toestand van volledige overgave aan God en totaal afzien van dat wat aan de wereld toebehoorde.

Zijn lichaam was geheel onafhankelijk van de aarde en haar wetten, want het was totaal vergeestelijkt. Dat wil zeggen: de geestelijke substanties die Zijn lichaam vormden, hadden zich met die van de ziel versmolten en zich in zekere zin geheel aan de wil van de geest onderworpen, die in nauwste verbinding stond met de geest van de Vader. En dus was ook het aardse lichaam tegelijk met de ziel één geworden met de eeuwige Godheid.

Deze samensmelting was buitengewoon belangrijk. Ze was van een draagwijdte die het geestelijke niet in staat is te begrijpen. Niet voordat het zelf de aaneensluiting met God heeft gevonden. Ze was een daad van de grootste zelfoverwinning, diepste liefde en de meest onbegrensde overgave aan God.

De ziel van de mens Jezus trok tegelijkertijd haar buitenkant, het lichaam, in het bereik van de liefdesstraal uit God. Zijn ziel en Zijn lichaam werden doorstroomd door Gods geest van liefde, door Zijn kracht en Zijn licht.

De mens Jezus was vol van kracht en licht.

Hij was machtig en wijs en elk creatuur gehoorzaamde Hem. De gehele schepping gehoorzaamde Hem, want God zelf was in alle volheid in Hem, omdat Hem geen enkele tegenstand meer werd geboden, noch door de ziel, noch door het lichaam. En deze onbeperkte overgave had ook het onbeperkte werkzaam zijn van God tot gevolg.

God zelf was het die zich nu uitte in alles wat Jezus deed en sprak. Gods liefde grijpt alles aan wat zich aan Hem overgeeft. Ze doorstraalt elke schepping zodra het geestelijke in haar de goddelijke liefde geen weerstand meer biedt.

Waar deze weerstand is opgeheven, daar kan alleen nog de liefde Gods zijn. Dus, daar God de Liefde is, kan God alleen daar zijn, waar Hem geen weerstand wordt geboden.

Alles uit Hem is Goddelijks, zolang het zonder weerstand is. Pas de weerstand maakt het door God geschapene tot iets buiten Hem staand, totdat het vanzelf de weerstand opgeeft.

De mens Jezus was God volledig toegedaan en dus niets meer dat buiten God staat, maar dat met Hem versmolten was, dus één met God en bijgevolg volledig verheerlijkt, omdat de verbondenheid met God een staat van volledig licht is.

En Jezus Christus heeft met het weggaan uit de wereld tegelijk met Zijn ziel Zijn lichaam mee overgenomen in de eeuwigheid, want er was bij Hem niets meer wat een positieve ontwikkeling nodig had. Het lichaam en de ziel waren volmaakt. Elke geestelijke substantie was zo op God gericht dat ze van het licht en de liefde van God was doordrongen, dat ze gelijk was aan God omdat ze zich volledig met de eeuwige Godheid had samengesmolten.

Amen

Jezus is God

B.D. No. 8422

25. februari 1963

Er kunnen u diepste wijsheden worden ontsloten zodra u daarvoor ontvankelijk bent en u zult dan ook kunnen doordringen in een weten dat alleen een geest die gewekt is, ten diepste zal

begrijpen. Maar steeds wil Ik u helpen te begrijpen, wanneer er een verlangen in u is naar de waarheid, wanneer u uitsluitel begeert, indien uw denken nog niet helemaal helder is. En Ik wil zo tot u spreken dat u Mij zult kunnen begrijpen. Ik wil met de stem van de Vader mijn kinderen aanspreken overeenkomstig hun graad van inzicht. Weliswaar is mijn Wezen ondoorgrondelijk - en al wordt u steeds volmaakter, toch zal het voor u ondoorgrondelijk blijven tot in alle eeuwigheid - maar toch zult u de hoogste volmaaktheid moeten nastreven en daardoor uiteindelijk ook de vereniging vinden met Mij.

U zult volledig in mijn Wezen moeten opgaan. U zult, als eens uitgestraalde vonken van licht, weer moeten samensmelten met het eeuwige vuur van mijn liefde en toch wezens moeten blijven met een zelfbewustzijn. Dit zult u nooit kunnen begrijpen zolang u als mens op de aarde leeft, omdat zolang ook uw denken begrensd is. Maar dit proces van samensmelten met Mij is alleen zo te verklaren, dat al het volmaakte geen begrenzing kent, dat de vereniging met Mij wel een volledig doorstromen van de kracht van mijn liefde betekent, maar dat Ik zelf voor u eeuwig onbereikbaar zal zijn, dat Ik dus dicht bij u ben en u Mij toch nooit zult bereiken. Want u mag zich van Mij geen begrensde voorstelling van een wezen maken, daar Ik niet aan tijd en ruimte gebonden ben.

U zult eeuwig uw zelfbewustzijn niet meer verliezen, al bent u nog zo innig met Mij versmolten, omdat Ik u geheel en al doorstraal met mijn kracht. Maar u werkt in de oneindigheid als wezens met een zelfbewustzijn en dat is juist uw gelukzaligheid. U hebt dan dus uw vergoddelijking bereikt, het doel dat Ik Me stelde toen Ik u schiep. U bent geworden tot mijn evenbeelden, u bent hetzelfde als Ik in uw oer-substantie. En in het helderste licht van de wijsheid, in het bezit van onbeperkte kracht en volledig vrije wil, zult u scheppen en werken en u zult buiten u nieuw leven laten ontstaan. U bent miniaturen van Mij zelf, omdat u volmaakt bent geworden zoals uw Vader in de hemel volmaakt is.

Ook de ziel van Jezus viel onder dezelfde wet, toen ze, als een door Mij uitgestraald wezen, haar wilsproef moest afleggen, die ze doorstond, dus bij Mij bleef, toen het leger van oer-geschapen geesten is afgevallen van Mij. Dit wezen was Mij zo in liefde toegedaan, dat het zich vrijwillig aanbood voor de missie op aarde, voor de gevallen broeders te lijden en te sterven als mens, om die te verlossen en Mij mijn kinderen weer terug te brengen. En de mens Jezus volbracht het werk dat zich maar eenmaal voordoet, dat nooit tevoren en ook nooit nadien een mens volbracht of zal volbrengen: al op aarde zich geheel met Mij te verenigen, de totale vergeestelijking van ziel en lichaam tot stand te brengen, zodat het gehele wezen volledig kan worden doorstraald, wat Zijn hemelvaart duidelijk tot uitdrukking bracht.

In Hem kon Ik zelf Mij kenbaar maken, dat wil zeggen: Ik zelf als de eeuwige Godheid, als de alles vervullende en doordringende Kracht, kon nooit als persoon worden voorgesteld. Maar Ik kon een vorm helemaal doorstralen en er bleef bij deze vorm niets menselijks meer achter, ook de uiterlijke vorm was geest van mijn geest: de ziel ging volledig in Mij op en "Jezus" werd in letterlijke zin "God". Zijn wil, Zijn denken, Zijn handelen was mijn wil, mijn denken en mijn handelen. Er kon niet meer van twee wezens gesproken worden. De vereniging met Mij was totaal. Jezus was, is en blijft voor alle door Mij geschapen wezens de zichtbare God.

De ziel van Jezus is met haar zelfbewustzijn in haar oorspronkelijke staat teruggekeerd, want ze was dezelfde uitgestraalde liefdeskracht, die zich enkel met de Oerkracht verenigde en zo volledig in Haar opging, dat nu alleen nog van de Oerkracht, van God zelf, de alles vervullende Oer-geest, gesproken kan worden wanneer over Jezus gesproken wordt.

Zijn Jezus ziel keerde niet als volmaakte geest van de aarde terug, maar ze gaf zich zelf, nog op aarde, geheel en al ten geschenke aan de eeuwige Godheid. Ze gaf zich zelf prijs ter wille van het grootste mysterie: de menswording van God en Zijn zichtbaar worden voor alle wezens die eens uit Hem waren voortgekomen.

God en Jezus zijn één. Jezus is geen tweede wezen met een zelfbewustzijn, integendeel, Zijn weg over de aarde heeft Hem het hoogste en laatste opgeleverd: de totale samensmelting met Mij, zodat mijn wil en mijn denken enkel en alleen nog dat Wezen beheerst, dat als zichtbare God heerst en regeert in het geestelijke rijk.

Maar dit te begrijpen zal voor u mensen pas mogelijk zijn, wanneer er voor u geen afgebakende voorstellingen meer bestaan. En ook dan nog zal mijn Wezen voor u ondoorgrondelijk zijn en blijven, maar u zult uw God en Schepper, het volmaakte Wezen in de oneindigheid, mogen zien van aangezicht tot aangezicht. En dan zult u ook weten, dat er buiten Hem, die voor u in Jezus zichtbaar werd, geen andere God meer bestaat. En u zult in liefde ontbranden en op Hem toesnellen voor altijd en eeuwig, en Hij zal uw liefde beantwoorden en u bovenmate gelukkig maken. Want mijn liefde kent geen grenzen en zo zal ook de gelukzaligheid niet begrensd zijn, maar eeuwig duren.

Amen

De vergeestelijking van het lichaam van Jezus

B.D. No. 8574

29. juli 1963

Maar anders is het gesteld met het lichaam van Jezus Christus, dat geheel vergeestelijkt opstond uit de dood en dat als zichtbaar omhulsel van Mij zelf bleef bestaan om eeuwig voor de door Mij geschapen wezens een zichtbare God te zijn en te blijven.

Dit lichaam van Jezus was wel eveneens aardse materie, maar het was eens door goddelijke kracht verwekt. Het waren eveneens geestelijke substanties welke de aardse moeder van Zijn lichaam had voortgebracht en die zich in hun eisen, driften en ook zwakheden instelden op hun omgeving, die dus door de hen omringende materie beïnvloed werden, zodat het verlangen van het lichaam net zo was gericht als dat van andere mensen. Het lichaam reageerde dus op alle verzoeken van buitenaf, maar steeds weer bood het weerstand aan al deze verzoeken door de wilskracht van Jezus.

En dit vereiste een voortdurende strijd. Het vroeg een voortdurende bereidheid om in liefde werkzaam te zijn, omdat Jezus ook alle substanties wilde verlossen die door Zijn mens-zijn in verbinding waren getreden met Zijn ziel, maar die geen gevallen oer-geest toebehoorden, doch wat een scheppingswerk mijnerzijds is geweest, waartoe Ik de mens had uitgezocht die in staat was in de door God gewilde ordening een mens te baren die dan dus de substanties van deze in zich droeg, die voor Hem nu ook het lichamelijk omhulsel vormden. Die ook verlost moesten worden, maar deel bleven uitmaken van de ziel die daarin geborgen was.

Begrijp, dat het lichaam van Jezus en het lichaam van Maria rein waren en zonder zonde verwekt. Maar ze namen verblijf in een zondige wereld en bleven daarom ook niet verschoond van de verleidingen van deze wereld. Ze moesten zich daarin waarmaken. Ze moesten een nog hardere strijd voeren tegen zulke verleidingen, omdat mijn tegenstander zich nog kon uiten door de materie, omdat hij door alles wat een zuivere ziel omringde, gelegenheid had invloed uit te oefenen. En zijn werkzaam zijn bestond uit de meest verschillende verzoeken, waaraan ieder mens is blootgesteld. En het strijden hiertegen is de opgave van ieder mens.

Dit zal voor u mensen nog onbegrijpelijk zijn, maar steeds zult u mogen geloven dat de totale vergeestelijking van zowel het lichaam van Jezus, als ook dat van Maria is gelukt. Dat Jezus echter als enig Wezen Zijn omhulsel meenam naar het geestelijke rijk en het behield, omdat Ik voor alle door Mij geschapen wezens tot een zichtbare God wilde worden en de algehele vereniging van lichaam en ziel met Mij had plaatsgevonden, die ook nooit meer kan worden opgeheven.

Dat er aan de ziel van Jezus nog veel geestelijks kleefde dat niet verlost was en dat haar in het nauw bracht, staat eveneens vast. En dat daarom de strijd van Jezus tegen deze duistere machten heel zwaar is geweest, wordt ook steeds weer benadrukt. Want deze krachten probeerden Hem in opdracht van mijn tegenstander ten val te brengen. En zo heeft Jezus ook moeten strijden tegen zulke verzoeken, die nooit van Zijn eigen lichaam uitgingen, maar van de kant van die duistere macht werden uitgeoefend, die zich bediende van alles wat buiten Hem stond en wat de mens Jezus omgaf, om Hem te verleiden. En daarom had Hij onmetelijk te lijden en moest Hij strijden tegen kwellingen van allerlei aard, ondanks Zijn reine lichaam zonder zonden.

Maar Hij heeft ook veel van het onrijpe geestelijke verlost, dat dan ook het laatste rijp worden als mens op aarde mocht meemaken. En deze mensen waren dan ook vaak erkentelijk bij hun duidelijke

stellingname ten opzichte van Jezus en tijdens een leven in navolging van Jezus. Dat Zijn strijd gemakkelijker zou zijn geweest vanwege Zijn reine lichaam zonder zonden, mag nooit worden aangenomen. Want er kleefde genoeg onrijp geestelijks aan Zijn ziel, dat Hij niet eenvoudigweg mocht afschudden, maar dat Hij ook wilde verlossen om het te helpen op zijn verdere ontwikkelingsweg.

Maar dat Zijn eigen lichaam in totaal vergeestelijkte staat ook deel werd van de ziel en dat bleef, moet voor u mensen evenzo geloofwaardig zijn. Want mijn verblijf in een mens vereiste al deze ongewone voorwaarden, evenals een zuiver geestelijke verwekking en het gebeuren van Zijn geboorte, dat ongewoon was en goddelijk werkzaam zijn verried. Toch was Jezus een mens en Zijn strijd en de vergeestelijking van alle lichamelijke substanties vonden op dezelfde wijze plaats als bij alle andere mensen: liefde en leed brachten haar tot stand en steeds zullen liefde en leed nodig zijn voor de algehele vergeestelijking van de mens op aarde.

Amen

Verrijzenis en vergeestelijking van Jezus

B.D. No. 7693

6. september 1960

U zult gerust als waarheid kunnen aannemen, dat mijn lichaam zich tegelijk met mijn ziel heeft vergeestelijkt. Dat Ik kon opstaan uit de dood, omdat er niets materieels meer in het graf achterbleef dat de gang van zijn ontwikkeling nog verder zou hebben moeten gaan.

Ik was in het aardse bestaan ook over mijn lichaam Heer geworden. Ik had alle substanties vergeestelijkt, dat wil zeggen: ze als mens Jezus op mijn Vader gericht. Er was niets meer aan het lichaam wat zich verzette tegen de Vader in Mij. En Ik heb de kwellingen aan het kruis niet om mijnentwil - ter wille van de vergeestelijking van mijn lichaam - ondergaan, maar hiermee alleen de zonden van de mensheid teniet gedaan.

Maar mijn lichaam was toch nog menselijk ingesteld, zodat het de grote pijnen gevoeld en gedragen heeft. Maar toen Ik met mijn dood aan het kruis het verlossingswerk voor de mensheid voltooide, wilde Ik u nog het bewijs leveren van mijn vergeestelijking die mijn opstanding uit de dood tot gevolg had. Lichaam en ziel konden dus verrijzen, omdat ze het werk van de vergeestelijking hadden volbracht. En niets was in staat dit geestelijke nu vast te houden in het graf, want de geest doordringt alles, zelfs de hardste materie.

Deze vergeestelijking van het lichaam was wel mogelijk voor Mij, omdat Ik helemaal vervuld was van de liefde en omdat de liefde elke onreine substantie oplost. Omdat daar, waar liefde is, zich niets onrijps meer staande kan houden. Omdat de liefde een samensmelten met de eeuwige Liefde garandeert. Omdat ze alles verteert en alleen het zuiver geestelijke achterblijft, dat zich nu aaneen kan sluiten met de Oer-geest van eeuwigheid. Ik leefde in deze liefde. En als u mensen u eveneens tot liefde vormt, zult u eveneens uw lichaam kunnen vergeestelijken. U zult alle materiële substanties in de juiste ordening brengen en al het daarin gebonden geestelijke zal zich op Mij, de eeuwige Liefde, richten en elke weerstand opgeven, die eens zijn substanties verhardde en de reden van de verbanning in de materie is geweest.

Maar deze vergeestelijking van het lichaam zal maar weinig mensen nog op aarde lukken, doch het is mogelijk. En dan zal ook het lichaam kunnen opstaan, tegelijk met de ziel. Alleen zal dit voor u mensen niet vaak zichtbaar zijn, omdat het voor het zielenheil niet nodig is dat u ongewone dingen meemaakt die voor de mensen in het algemeen niet begrijpelijk zijn.

Maar dat Ik zelf ben opgestaan uit de dood, dat ook mijn lichaam aan het graf ontsteeg, zult u kunnen geloven. Want mijn leven als mens was waarlijk zodanig dat de vergeestelijking van het lichaam kon plaatsvinden, dat er niets meer hoefde achter te blijven om een verdere ontwikkelingsfase door te maken. Ik had de aaneensluiting gevonden met de Vader van eeuwigheid. Ik was volledig van Hem doordrongen. Ik stond niet meer buiten Zijn wezen, Ik was met Hem versmolten tot in alle eeuwigheid.

Maar voor u is het wezen van God niet begrijpelijk te maken, want Hij is een Geest die alles vervult en alles doordringt. Hij kan niet als persoon worden aangeduid. Hij is ook niet zichtbaar. Hij, die in Mij was gedurende de tijd van mijn aards bestaan als mens, is kracht en licht in zo'n mate dat alles zou verteren wanneer het zich niet tot een hoge graad van liefde zou hebben gevormd. En daarom kon Ik volledig worden doorstraald door dit licht en deze kracht, zonder te vergaan. Maar ook mijn vergeestelijkt lichaam behield zijn gedaante, ondanks de volheid van de goddelijke Geest, zodat Ik dus zichtbaar bleef voor de wezens die in een hoge graad van rijpheid Mij zelf tegemoet treden.

De grote Geest van eeuwigheid die het heelal vervulde, had zich gemanifesteerd in een menselijke gedaante. Ik werd zichtbaar voor mijn geschapen wezens in Jezus Christus, want Ik zelf ben ook een Wezen - wat voor u mensen pas begrijpelijk zal zijn wanneer u zelf vol van liefde de vereniging met Mij zult zijn aangegaan.

En dan begrijpt u ook het probleem van mijn opstanding, de verheerlijking van lichaam en ziel en mijn volledige samensmelting met de geest van de Vader van eeuwigheid. Dan pas begrijpt u de eenheid van Jezus en de Vader. Dan pas bent u geheel met Mij verbonden en herkent u Mij zelf, uw God en Vader van eeuwigheid in Jezus Christus. Want Hij en Ik zijn één en wie Mij ziet, ziet ook de Vader.

Amen

Het afdalen in de hel

B.D. No. 6315

18. juli 1955

Toen het uur van de verlossing voor de mensheid sloeg, bevond zich het tevoren gestorven geestelijke - de zielen van de mensen voor de geboorte van Christus - in een tussenrijk, niet op de aarde en niet in het rijk van het licht en van gelukzaligheid. En het wachtte daar het uur van de verlossing af.

Het is voor u mensen alleen dan begrijpelijk, wanneer u weet van de oer-schuld en van de beweegreden van het verlossingswerk. Wanneer u op de hoogte bent van die eindeloos brede kloof tussen het eens afgefallen geestelijke en God.

Het aardse bestaan als mens kon deze kloof niet overbruggen, ofschoon het in goddelijke wil werd afgelegd. Want de oer-schuld, die de mens alleen nooit gedurende een leven op aarde zou hebben kunnen aflossen, was nog niet teniet gedaan. Maar de verlossing door Jezus Christus gold voor al het geestelijke. Het verlossingswerk werd volbracht voor alle mensen van de tegenwoordige tijd, het verleden en de toekomst.

Want de poort naar het lichtrijk werd door de kruisdood van Jezus geopend, zodat nu ook die zielen van het tussenrijk toegang konden krijgen, zodra ze zich uitspraken voor de goddelijke Verlosser Jezus Christus.

Vanaf het begin van het terugbrengen van het geestelijke naar God, was dit heilsplan van Jezus Christus vastgelegd. En vanaf de tijd van de stamvaders werd gewezen op de geboorte van een Verlosser. En door zieners en profeten werd steeds weer Zijn komst aangekondigd.

En de mensen die zich uitspraken voor God, die hun best deden naar Zijn wil te leven, hoorden allen van de Messias die de mensen het heil moest brengen.

Maar niet allen maakten Hem mee, want vele generaties vóór Hem werden weggeroepen van de aarde en hun zielen moesten nu op hun Redder wachten. Daarom daalde Jezus na Zijn dood aan het kruis ook af in de hel.

Hij wilde ook bevrijding uit de keten van de satan brengen aan hen die deze nog gebonden kon houden omdat de zondeschuld nog niet volkomen was uitgewist. Want nooit zou de tegenstander van God deze zielen hebben vrijgelaten, op wie hij recht had omdat ze hem vrijwillig volgden in de diepte. Maar ook in de hel waren vele verstokte zielen die de goddelijke Verlosser nu, zoals allen, ook alleen

maar als mens zagen, net als zichzelf, en niet geloofden aan de verlossing door Hem van zonde en dood.

Ook bij hen moest de vrije wil om te beslissen gehandhaafd blijven. En daarom kwam Jezus niet stralend in dat rijk van de geesten, maar als mens Jezus die aan het kruis was gestorven.

Maar velen wisten dat Hij de Messias was die steeds weer was aangekondigd.

En dit geloof in Hem zouden alle zielen hebben kunnen vinden, omdat ze door Gods lichtboden voortdurend kennis verkregen van dat wat zich op aarde afspeelde en omdat ook de God getrouwe vaders in dat rijk niet nalieten hun het komen van de goddelijke Verlosser in het vooruitzicht te stellen.

Want ze deden dit in opdracht van de Heer, opdat Zijn afdalen in de hel werd verwacht en Hij nu ook talloze zielen redding kon brengen en voor hen ook de poort kon openen naar de gelukzaligheid.

Het afdalen in de hel bracht God de eerste eens gevallen geesten terug, voor welke de mens Jezus ook het losgeld had betaald door de kruisdood. En vanaf toen begon dus pas het eigenlijke terugvoeren. Het eerste door Lucifer geboeide kreeg zijn definitieve vrijheid, ofschoon voor dit geestelijke de weg tevoren al was bereid tot dicht voor de nog gesloten poort. Maar Jezus opende deze nu. En de weg naar het vaderhuis werd vrij voor iedere ziel die hem met Jezus Christus wil gaan.

Amen

Het nederdalen ter helle - De vijandschap van Lucifer

B.D. No. 6531

25. april 1956

Het is waar, dat Ik na mijn kruisdood nedergedaald ben in de hel en dat Ik ook verlossing gebracht heb aan hen, die nog niet door de poort de eeuwige zaligheid waren ingegaan, omdat deze poort eerst door mijn kruisdood geopend moest worden.

Ontelbare zielen verwachtten het uur van hun verlossing en Ik verscheen aan hen als de mens Jezus. Ik bracht hun mijn lijden en sterven onder ogen, omdat ook zij Mij vrijwillig moesten belijden als Zoon van God en Verlosser der wereld. Maar Ik werd ook herkend door hen, die op de aarde een goede levenswandel geleid hadden. Ik werd niet door allen afgewezen. Desondanks verweerden zich ook talloze zielen en die wezen het genadegeschenk van mijn verlossing af.

De invloed van mijn tegenstander op deze zielen was zo sterk, dat zij in Mij alleen de mens Jezus zagen, die zich verzet had tegen aardse machthebbers en daarom tot de dood veroordeeld werd.

Al deze zielen moesten hun vrije wil behouden. En daarom kon Ik niet in macht en heerlijkheid verschijnen.

Ik moest tot hen komen, zoals Ik op aarde onder de mensen verkeerde had. Als mens, die hen door het woord alleen probeerde te overtuigen van Zijn missie en van het volbrachte werk van de verlossing. Maar mijn tegenstander wilde die zielen niet terug geven. Hij werd zich echter voor het eerst bewust van het gevolg van mijn verlossingswerk. Hij kon de zielen niet tegenhouden die zich aan mijn kant schaarden, die Mij vrijwillig wilden volgen door de poort die voor hen door Mij geopend werd.

Zij waren aan zijn macht onttrokken, zij verbraken de ketenen, omdat zij de kracht daarvoor van Mij betrokken, omdat Ik zelf hun ketenen verbrak.

Des te meer woedde mijn tegenstander onder zijn aanhang en nu begon de strijd van het licht tegen de duisternis (de strijd van de duisternis tegen het licht) pas in zijn volle omvang, en hij heeft nooit opgehouden en woedt derhalve zowel op de aarde als in het geestelijke rijk.

Ik ben neergedaald in de hel om verlossing te brengen aan allen die reeds voor mijn geboorte hun leven beëindigd hadden; aan allen, die ondanks een goede levenswandel zich nog in de macht bevonden van hem die als mijn tegenstander ook Mij zelf bestreed en tegen wie Ik dus op aarde de strijd gevoerd heb voor al de zielen die hij gekluisterd hield.

En hij verloor een groot deel van zijn aanhang.

Ik was voor alle zielen gestorven en alle hadden zich vrij kunnen maken van hem. Maar zijn woede was grenzeloos toen hij zich beroofd zag van zijn volgelingen, toen hij moest inzien, dat Ik een overwinning op hem behaald had, die alleen de liefde verwerven kon. Ook hij had zich aan de liefde kunnen overgeven, maar zijn macht, zijn bezit, was nog te groot en dus weerde hij mijn liefdeskracht af, zodat die dan ook geen invloed op hem had. Maar nu was het moment aangebroken, dat hij moest erkennen dat zijn macht gebroken was.

Hij moest inzien, dat hij in de mens Jezus zijn Heer gevonden had, wiens liefde de vereniging met Mij bereikt had.

En daarom werd zijn haat alleen nog maar groter, want in de goddelijke Verlosser Jezus Christus was nu voor hem een gevaarlijke tegenstander opgestaan, die hem zijn aanhang kon ontrukken krachtens Zijn liefde. Daar echter de vrije wil van ieder wezen doorslaggevend is, zag mijn tegenstander daarin nog een gunstige mogelijkheid voor zich. En hij is onophoudelijk bezig op de wil van zijn slachtoffers in te werken, het zij op de aarde of ook in het geestelijke rijk. Ik ben echter na mijn kruisdood in de hel afgedaald en Ik zal altijd weer afdalen naar de hel om verlossing te brengen aan allen, die van hem los willen komen. En hij zal Mij daarin niet kunnen hinderen en hij zal nooit door geweld de zielen kunnen tegenhouden, die mijn roep willen volgen.

Zijn macht is gebroken door mijn dood aan het kruis, maar zijn weerstand kon ook door deze kruisdood niet gebroken worden. Zijn haat en zijn wil zijn onbuigzaam, zijn activiteiten door en door slecht en zijn wezen is geheel zonder liefde.

Daarom ontbreekt hem ook de kracht om aan het dode het leven te geven. De kracht die hem nog gebleven is wordt steeds alleen maar voor negatieve activiteiten aangewend, en daarom moet positieve kracht zijn werken steeds meer verzwakken. De liefde moet al het levenloze voor zich winnen, tot zich trekken en weer tot leven opwekken.

Bij mijn nederdalen ter helle begon het terugvoeren van het eens gevallen tot Mij. Het opwekken van het dode tot het leven begon, want de liefde had het bewijs gegeven, dat zij sterker is dan de haat. De liefde heeft aan het kruis de schuld betaald, die de dood de wezens had toegebracht. Zo werd voor hen het leven gekocht en hij, die het wezenlijke van schepselen in de toestand van dood gedompeld had, werd overwonnen.

Amen

Afgedaald in de hel

B.D. No. 6543

10. mei 1956

Alleen zult u nooit de omvorming van uw wezen tot stand brengen, want het ontbreekt u daartoe aan kracht. Maar Een heeft voor u deze kracht verworven.

De mens Jezus heeft voor u iets gedaan om uw zwakke toestand op te heffen, die het gevolg was van uw vroegere opstand tegen God.

De uitwerking van deze schuld van u, heeft Hij dus voor u op zich genomen. Hij heeft uw schuld betaald met Zijn dood aan het kruis en daardoor de toevoer van kracht voor u weer mogelijk gemaakt.

Hij heeft voor u de kracht verworven en deelt ze nu ook aan u uit als genadegeschenk, vooropgesteld dat u zelf op die genade een beroep doet, waartoe het erkennen van Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld voorwaarde is, wat tevens het erkennen van de goddelijkheid van Jezus inhoudt.

Maar wat nu tevoren onmogelijk was, dat de mens zich zelf weer kon omvormen tot het lichtwezen dat hij in het allereerste begin is geweest, werd door de kruisdood van Jezus mogelijk. En zo heeft de terugkeer naar God ook met zekerheid plaatsgevonden, wanneer de mens zich maar aan Jezus Christus vasthoudt. Wanneer hij Hem vraagt om hulp op de weg naar de volmaaktheid. De kracht die hem nu

wordt toegevoerd is voldoende om zich te bevrijden uit de macht van diegene die hem naar beneden in de diepte trok en daar onbarmhartig gekluisterd houdt, omdat de eigen kracht om weerstand te bieden het wezen ontbreekt zonder de hulp van Jezus Christus. Aldus was Jezus na Zijn kruisdood ook in de hel afgedaald om diegenen hulp te brengen die al vóór het verlossingswerk het aardse leven hadden verloren en zich nog steeds in de macht van de tegenstander van God bevonden. Het was hun niet mogelijk geweest zich gedurende hun aards bestaan te bevrijden, want ze hadden een geheel verzwakte wil. En daarom waren ze aan diegene onderworpen en bleven ze zolang in diens macht, totdat de Redder Jezus Christus kwam, die ze nu ongehinderd mochten volgen omdat Hij ook voor hun zielen de koopsom had betaald met Zijn bloed. Toch moest ook de vrije wil van die zielen in acht worden genomen, maar deze ondervond versterking als de ziel niet volledig vijandelijk was ingesteld.

Maar nu wordt het neerdalen in de hel niet juist begrepen, wanneer alleen van die gewillige zielen gewag wordt gemaakt.

Jezus de gekruisigde verscheen ook in de poel van diepste verdorvenheid. Hij waagde zich in het domein van Zijn tegenstander, de gevallen broeder Lucifer.

Hij stond ook voor hem met de tekenen van Zijn wonden en toonde hem waartoe de liefde in staat was.

Hij ging hem als een Broeder tegemoet, maar ook dit grootste offer kon diens stenen hart niet verzachten.

Honend keerde de vorst van de hel zich af en met hem een grote schare van de meest verdorven geesten.

De liefde vond niet de weg naar hun hart. De haat was groter en hun wil was vrij. God was wel op de hoogte van deze mislukking. Toch werd ook aan die bewoners van de hel de genadeschat aangeboden. Want de liefde stopt niet, ook niet voor het meest verdorven schepsel. Maar ze dwingt niet tot overgave.

Zelfs het werk van liefde van de mens Jezus was niet in staat de haat en weerstand te breken. Toch werd het ook aan de wezens van de duisternis aangeboden, want de liefde van Jezus geldt alle schepselen en het neerdalen in de hel was nog een laatste poging om de tegenstander van God tot ommekeer te bewegen, om hem de laatste kansen te bieden zich te veranderen en om de tijd van de verlossing van het gevallen te verkorten.

Maar ook dit grootste werk van liefde dat God zelf in de mens Jezus had volbracht, was niet in staat de hoogmoed en de liefdeloosheid van Lucifer te veranderen. Want deze zag in de kruisdood van Jezus nog een triomf van zijn macht en sterkte.

Hij voelde zich als overwinnaar die het was gelukt een goddelijk Wezen aan zijn knechten over te leveren. Die wel "de tot sterven gekomene" zag in het Wezen dat naar de hel was afgedaald, maar niet "de Verrezene".

Lucifer schikte zich niet, wat de Godheid van eeuwigheid voorzag en waarop Hij ook het werk van het terugvoeren van het gevallen kon baseren. Dat zal echter ook deze verloren zoon eens in het vaderhuis brengen, wanneer hij zijn machteloosheid zal inzien. Maar het zal nog eeuwigheden duren totdat al het door hem verleide totaal verlost is.

Amen

Verrijzenis op de derde dag

B.D. No. 7320

29. maart 1959

En u zult allen kunnen jubelen en juichen, want de Heer is opgestaan uit de dood. Zo klonk het in het rijk der geesten, evenals bij de mijnen aan wie Ik op de derde dag ben verschenen toen Ik het graf had verlaten en aan mijn discipelen verscheen. Diepe droefheid was hun harten binnengesloten, want ze hadden dat verloren wat heel hun inhoud was geweest in de tijd waarin ze met Mij op aarde

wandelden. Ze hadden Mij, zoals ze meenden, voor eeuwig verloren aan de dood, want ze wilden en konden het niet geloven dat Ik zou opstaan uit de dood, hoewel Ik ze tevoren daarop opmerkzaam had gemaakt. De discipelen waren nog net zo aards gebonden en de realiteit van de aardse wereld ontvulde hen en vrees en jammer had hen in zo grote mate te pakken dat Ik ze wilde troosten en sterken en daarom aan hen ben verschenen na mijn verrijzenis. Ik had hun de opdracht gegeven uit te gaan in de wereld om Mij te verkondigen, dat wil zeggen mijn goddelijke leer van de liefde te verbreiden en de mensen in kennis te stellen van het werk van verlossing dat Ik voor alle mensen had volbracht. Maar om deze missie uit te kunnen voeren moesten ze volledig overtuigd zijn van de waarheid van datgene wat ze moesten verkondigen.

En tot het verlossingswerk behoorde ook mijn verrijzenis die pas het werk van verlossing bekroonde. Want de mensen moesten vernemen dat Ik de dood had overwonnen, dat er eeuwig geen dood meer hoeft te zijn voor degene die Mij navolgt, die de zegen van mijn verlossingswerk wil ontvangen en die dus een leven leidt zoals Ik het op aarde heb geleid. Deze hoeft dus geen dood meer te vrezen, omdat Ik de dood heb overwonnen en dus ook degene die hem in de wereld had gebracht. En daarom is mijn verrijzenis zichtbaar voor de mensen gebeurd, dat wil zeggen: alleen aan hen, wier graad van rijpheid het mogelijk maakte dat ze geestelijk konden zien, kon Ik ook zichtbaar verschijnen. Want mijn lichaam was geestelijk, het was niet meer het vleselijke lichaam, dat daarom ook alleen zichtbaar kon zijn aan hen, die al het geestelijk gezicht bezaten en aan wie Ik daarom ook mijn verrijzenis had aangekondigd.

Dat mijn graf leeg was deed ook wel de andere mensen verbaasd staan, maar ze zochten allerlei andere verklaringen dan die, dat Ik ben opgestaan uit de dood. En deze leer zal juist steeds een "geloof" vragen, dat echter ook alle mensen kunnen verkrijgen wanneer ze vrijwillig onder mijn kruis komen, wanneer ze tot diegenen willen behoren voor wie Ik de bitterste dood aan het kruis gestorven ben. Het geloof in Mij en mijn verlossingswerk sluit ook tegelijkertijd het geloof in mijn verrijzenis in, omdat een door mijn bloed verlorene ziel al de zekerheid van een onvernietigbaar leven in zich heeft.

De discipelen waren nog niet vervuld van mijn geest. In hen was het na mijn kruisiging nog donker omdat de angst in hen, die menselijk was, geen licht toeliet. En Ik kwam ze te hulp door mijn zichtbaar verschijnen, dat hen dan echter ook alles overheersend overtuigde en blij en gelukkig deed worden, zodat hun missie hun nu gemakkelijk uitvoerbaar leek en ze zich nu met nog meer kracht wilden inzetten voor de verkondiging van mijn leer en mijn kruisdood, samen met mijn opstanding. In de dagen na mijn verrijzenis kon Ik mijn discipelen direct kracht doen toekomen, want de verlossing, ook van deze zielen, had nu plaatsgevonden en ze konden zich al losmaken van hun heer tot nu toe. En zonder schroom begonnen zij toen aan hun taak om te verkondigen, want ze wisten dat ze nu niet meer konden sterven, of alleen nog lichamelijk, dat ze echter in mijn rijk verder leven. En zo had ook voor hen de dood zijn verschrikking verloren.

De daad van de verrijzenis was dus als het ware pas een hulp voor de mijnen, die Ik in de grootste zielen nood had achtergelaten omdat hun geloof toch nog niet de standvastigheid had die nodig was voor hun opdracht, mijn woord uit te dragen in de wereld. Ze moesten echter in mijn plaats spreken en ze moesten daarom nu ook dit overtuigd geloof hebben dat toch hun volledige verlossing vooropstelde, maar dan ook onweerlegbaar bij al mijn discipelen aanwezig was, zodat ze waarlijk getrouw mijn leer konden verbreiden toen nu hun missie begon.

Amen

Pasen

B.D. No. 7579

17. april 1960

En Ik bouwde de tempel weer op, zoals Ik het beloofd had.

Ik stond op de derde dag op uit de dood en ook mijn lichaam steeg op uit het graf, omdat Ik het zo wilde dat de mensen kennis namen van mijn verrijzenis. Want zij geloofden niet aan een voortleven na

de dood en Ik wilde hun het bewijs leveren dat het Mij mogelijk was ook de dood te overwinnen, opdat ze dan geloof zouden schenken aan mijn belofte, dat ieder mens die in Mij gelooft, zal opstaan tot leven. Daarom heb Ik het lichaam in vergeestelijkte staat mee laten opstaan uit het graf. Ik ben aan mijn leerlingen verschenen die Mij konden zien en ook voelen, omdat ze het moesten geloven dat Ik uit de dood ben opgestaan zoals Ik het tevoren had verkondigd. Maar alleen degenen wier staat van rijpheid dit toeliet, konden Mij zien. Want Ik was niet meer lichamelijk onder hen. Integendeel, lichaam en ziel hadden zich vergeestelijkt en waren bijgevolg alleen zichtbaar voor degenen die in staat waren met geestelijke ogen te schouwen, omdat Ik hun het geestelijke zien ontsloot. En dat was er weer de aanleiding voor dat de mensen twijfelden. Dat ze ruzie maakten en verdachtmakingen uitspraken dat mijn lichaam onrechtmatig verwijderd was, zoals ook vandaag de dag nog aan mijn verrijzenis op de derde dag wordt getwijfeld door diegenen die het gebeuren van de vergeestelijking van de ziel en het lichaam niet begrijpen. De mensen geloven niet in een opstanding van de ziel. En toch speelt zich bij alle mensen hetzelfde gebeuren af bij de dood van hun lichaam, dat de ziel het lichaam verlaat en binnengaat in het rijk hierna. Want zij kan niet sterven. Alleen is haar toestand heel verschillend, al naar gelang haar levenswandel. Heeft deze nu op aarde tot rijpheid geleid, dan staat de ziel op tot leven, tot een nieuw leven in het geestelijke rijk.

Mijn ziel was geheel rijp geworden. Ze had zich verenigd met de geest van de Vader van eeuwigheid en ze had ook gedurende het leven op aarde het lichaam ertoe weten te brengen, zich aan al haar wensen aan te passen, zodat ook het lichaam de vergeestelijking van alle substanties al op aarde onderging en daarom tegelijk met de ziel na de dood kon verrijzen, waarvan Ik op de derde dag het bewijs leverde. Maar ook dit gebeuren kan alleen worden geloofd, omdat daarvoor geen bewijzen meer kunnen worden geleverd. Maar wiens geest gewekt is, wie op de hoogte is van de zin en het doel van de mens op aarde, die gelooft ook vol overtuiging in mijn opstanding op de derde dag. Want het wordt hun verkondigd door mijn geest, die na mijn opstanding ook naar mijn leerlingen uitstraalde, wat na mijn hemelvaart zichtbaar werd. Want ook dit konden weer alleen de mensen beleven die helemaal rijp waren, die in staat waren geestelijk te schouwen, omdat Ik het wilde en omdat ze geestelijk al zo voorbereid waren dat voor hen de beleving van het uitgieten van de Geest (Hemelvaart) geen wilsdwang meer betekende. Zo hebben na mijn verrijzenis ook steeds maar enkelingen Mij kunnen zien en heb Ik deze enkelingen sterker gemaakt voor dit ongewone gebeuren. Ze zagen Mij en Ik wilde het zo, omdat mijn leerlingen de wereld in moesten trekken om mijn evangelie te verkondigen en omdat ze moesten getuigen van mijn verrijzenis op de derde dag. Maar aan de ongelovigen ben Ik niet verschenen, want dezen zouden de volheid van mijn licht, dat in hun geestelijke duisternis naar binnen zou hebben gestraald, niet hebben kunnen verdragen. Maar wie mijn evangelie hoort, wie in Mij gelooft en in mijn verlossingswerk, die moet ook kunnen geloven in mijn opstanding uit de dood. En het zal voor hem ook mogelijk zijn daarin te geloven, omdat de geest in hem, die uit Mij straalt, hem van binnen op dezelfde manier onderricht en hem een levend geloof schenkt. Hij zal geen verder bewijs nodig hebben. Hij zal er innerlijk geheel en al van overtuigd zijn dat zijn ziel verrijst tot leven. En hij zal daarom ook zijn aards bestaan bewust leiden. Hij zal streven naar de vereniging met Mij. Hij zal aan Jezus Christus vasthouden en in Hem met Mij zelf in verbinding treden. Hij zal geestelijk streven en voortdurend proberen mijn wil te vervullen en hij zal de dood niet hoeven te vrezen, omdat hij weet dat hij zal opstaan tot eeuwig leven.

Amen

De hemelvaart van Christus - Verheerlijking

B.D. No. 3622

7. december 1945

Mijn leven op aarde was een wandel in liefde, die Ik afsloot met mijn dood aan het kruis.

Mijn lichaam was op de aarde, dat wil zeggen aan alle natuurwetten onderworpen. Mijn ziel was bij God. Ze leidde een geestelijk leven en werd daarom machtig ook het lichaam aan zich te onderwerpen, het eveneens op God aan te laten sturen. En daardoor werden ziel en lichaam vergeestelijkt, zodat de uiterlijke vorm die God - de Vader van eeuwigheid - in alle volheid in zich

droeg, geen hindernis meer was voor Zijn werkzaam zijn. De buitenkant kon bijgevolg ook geen prooi meer worden van de lichamelijke dood. Want alleen de materie die onrijp geestelijks bevat, is sterfelijk, dat wil zeggen in zich veranderlijk, maar niet geheel vergeestelijkte substantie. En bijgevolg konden ziel en lichaam in het geestelijke rijk binnengaan, want ze waren volmaakt. Ze waren licht doorlatend en konden nu, van licht en kracht doorstraald, de aarde verlaten - een gebeuren dat mijn leerlingen mochten meemaken, dat zich voor hun ogen afspeelde, opdat ze de heerlijkheid Gods konden schouwen, opdat ze kracht ontvingen voor hun missie op aarde om de mensheid te verlossen, die nu begon. Ze moesten de mensen tijding brengen van mijn verlossingswerk. Van mijn levenswandel, mijn leer, van mijn smartelijk lijden en sterven aan het kruis en van mijn verrijzenis en hemelvaart.

En op deze missie moesten ze voorbereid zijn. Ze moesten zelf een levenswandel in liefde leiden. Ze moesten diep gelovig zijn. Ze moesten in Mij de Vader van eeuwigheid hebben herkend. Ze moesten mijn leer geheel en al in zich hebben opgenomen om ze nu ook verder te kunnen leiden. Ze moesten bekend zijn met de waarheid om mijn offerdaad te kunnen begrijpen en dus moesten ze levende navolgers zijn en uit innerlijke overtuiging kunnen prediken. En daarom moesten ze ook mijn hemelvaart meemaken, het laatste teken op aarde van mijn heerlijkheid, mijn goddelijkheid, dat Ik hun als mens kon geven. Dat mijn gang over de aarde afsloot, maar levend moest blijven voor de mijnen, zolang de wereld bestaat. Want mijn verheerlijking was de vervulling van datgene wat Ik predikte. Voor mijn leerlingen wel begrijpelijk, maar voor de mensen alleen begrijpelijk als ze Mij navolgden door een leven te leiden in onbaatzuchtige liefde en daardoor de eeuwige waarheid te begrijpen en diepste goddelijke wijsheden in zich op te kunnen nemen. Dan zal ook voor hen mijn hemelvaart geloofwaardig zijn. Want ze weten dat het vergeestelijken van ziel en lichaam doel van het aardse bestaan is en dat het ontvangen van het stralendste licht het gevolg is. Daarom was het doel van mijn leven op aarde alleen het prediken van de liefde. Daarom nam het Woord vlees aan om de mensen op de juiste weg te wijzen, hun een leven in liefde voor te leven en ze aan te sporen Mij na te volgen.

Alleen de liefde brengt een vergeestelijking tot stand en alleen de liefde verlost de mensheid van de dood en wekt ze op tot het eeuwige leven.

Amen

De hemelvaart van Jezus

B.D. No. 7358

8. mei 1959

De mensen vinden het moeilijk iets te geloven wat zich niet laat bewijzen, wanneer het gaat om bovennatuurlijke verschijnselen, die juist alleen in het geloof als waar aangenomen kunnen worden. Daar hoort ook mijn hemelvaart bij, het laatste gebeuren van mijn gang over de aarde, dat waarlijk buitenwettelijk plaatsvond, maar alleen door volmaakte mensen kon worden waargenomen. En deze volmaakte mensen hadden de opdracht daar bericht over te geven aan de mensen die zij de tijding brachten van mijn verlossingsdood, van mijn lijden en sterven aan het kruis en van mijn verrijzenis.

Mijn leerlingen gaven dus ook mijn hemelvaart te kennen, maar ze vonden ook alleen daar geloof, waar de mensen door de liefde al meer geestelijk gezind waren en die daarom ook dat konden geloven wat hun werd overgebracht. Ze durfden tegenover de getuigen van mijn hemelvaart ook geen twijfel te koesteren, omdat ze voelden dat mijn getuigen de waarheid spraken en vanuit hogere opdracht hun het evangelie verkondigden. En daarom bleef het geloof in de hemelvaart van Jezus nog lange tijd behouden. Er werd niet zo aan getwijfeld als dat nu het geval is, terwijl de liefde onder de mensen is bekoeld en het geloof ook volledig dood kan worden genoemd. Bovendien ontbreken er geloofwaardige getuigen van dat gebeuren en moeten de mensen onvoorwaardelijk dat voor waar houden, wat hun als overlevering of uit het boek der vaderen bekend is.

Maar het levende geloof ontbreekt, want dit kan alleen door een leven in liefde worden gewekt, waardoor de geest van de mens ontwaakt en het licht zal worden in de mens en voor dit probleem dan ook een gemakkelijke oplossing wordt gevonden, die zonder een gewekte geest nooit kan worden

verkregen. Toen Ik ten hemel ben gevaren, stonden er om Mij heen mannen en vrouwen wier geest was gewekt, die Mij in vurige liefde aanhingen en wier harten zelf vol van liefde waren. En daarom werd voor hen een gebeuren zichtbaar, dat heel natuurlijk was, omdat niet meer mijn aardse lichaam bestond, maar Ik Me had gekleed in een volledig verheerlijkt lichaam, alleen om juist voor die mensen zichtbaar te kunnen blijven, tot Ik hen verliet om in het rijk terug te keren van waaruit Ik was gekomen. En mijn rijk is alleen licht en liefde. Het is met aardse ogen niet te zien, kan alleen door geestelijke ogen worden waargenomen, zoals ook iedere zuivere geest zich ophoudt te midden van een zee van licht en ook alleen met geestelijke ogen kan worden geschouwd. Een volmaakte ziel trekt bij haar dood het lichtkleed aan en straalt in volle pracht en heerlijkheid. En zouden de mensen geestelijk al volmaakt zijn, dan zouden ze ook soms zo'n lichtgestalte kunnen waarnemen, wanneer de ziel haar aardse lichaam achterlaat. Wanneer het leven van haar lichaam ten einde is en de ziel het rijk hierna binnengaat. Want iedere ziel die zich inspant om op aarde volmaakt te worden, zal al in een zekere graad vergeestelijkt zijn, zodat ze zich kan kleden met een stralenkleed, alleen hebben heel weinig mensen de genadegave geestelijk te kunnen schouwen wanneer een ziel haar aardse lichaam verlaat. En daarom is het ook voor de mensen met een niet gewekte geest niet geloofwaardig te maken, dat Ik na mijn verrijzenis ben "opgevaren ten hemel". Een gebeuren dat ook alleen ter wille van mijn leerlingen plaatsvond in alle heerlijkheid, opdat dezen hun taak konden vervullen in overtuigd geloof aan mijn macht en heerlijkheid. Want ze moesten het evangelie uitdragen in de wereld en ze moesten getuigenis afleggen van mijn verrijzenis en hemelvaart.

In hoeverre nu de mens dat kan geloven, hangt alleen af van de sterkte van zijn liefde voor Mij en voor de naaste.

Alles vindt zijn oorsprong in de vervulling van deze twee geboden van Mij: het hoogste inzicht en een levend geloof ontstaan uit de liefde voor God en voor de naaste. Maar zonder het nakomen van die geboden zal het voor u mensen onmogelijk zijn dat te geloven wat u niet bewezen kan worden, vanwege uw wilsvrijheid. Maar u zult u gelukkig kunnen prijzen wanneer u gelooft zonder bewijzen. Want zo'n geloof zal u beloond worden wanneer dit het gevolg is van een onbaatzuchtig leven in liefde.

Dan zult ook u ooit een stralend lichtkleed aantrekken en u zult de dood niet smaken. U zult eveneens "opvaren ten hemel". U zult kunnen binnengaan in het rijk van vrede en gelukzaligheid. En stralend helder zal het licht u vervullen, omdat u nu in het licht vertoeft tot in alle eeuwigheid.

Amen

Hemelvaart

B.D. No. 8506

23. mei 1963

De tijd van mijn leven op de aarde in een voor de mensen zichtbare vorm was geëindigd toen Ik opsteeg naar de hemel. Want Ik had de missie als mens vervuld en gaf nu nog op het laatst mijn discipelen alsook degenen die in Mij geloofden als Gods Zoon een laatste teken dat hun geloof moest versterken. Ik liet Me nog eenmaal zichtbaar aan hen zien en Ik bewees hun mijn goddelijkheid door de zichtbare hemelvaart, die ze alleen wegens de sterkte van hun geloof mochten meemaken en die hen wederom met grote kracht moest vervullen voor hun verdere missie: Mij zelf en mijn evangelie in de wereld te verkondigen. Ook voor mijn hemelvaart zijn geen bewijzen te leveren en toch heeft die zich voltrokken voor de ogen van de mensen die Mij geheel en al toebehoorden, want voor dezen betekende de hemelvaart geen geloofsdwang meer. Ze herkenden Mij en niets was hun meer twijfelachtig. Ze waren ook door Mij ingewijd in een diepste weten en daarom kon Ik voor hun ogen opstijgen als laatste teken van mijn macht en heerlijkheid, dat zichtbaar plaatsvond en plaats kon vinden omdat Ik de mijnen buitengewoon sterkte om dit te beleven. Toch speelde zich alleen maar een gebeurtenis af die bij iedere ziel die zich heeft voltooid op aarde hetzelfde is, wanneer ze haar lichaam achter zich laat en nu geestelijke velden binnengaat, in het stralende licht, dat echter voor menselijke ogen verborgen blijft. Maar zij zweeft weg, omhoog in het rijk dat haar ware vaderland is. Ook

daarvoor moest de mensen het bewijs worden gegeven, dat toch niet zal worden erkend door mensen die nog niet rijp zijn en geen enkele vergeestelijking hebben bereikt.

De hemelvaart van Jezus zal voor de mensen een legende blijven, zolang ze niet in geestelijk weten zijn doorgedrongen. Want er is iets buitengewoons gebeurd, dat juist alleen maar mijn aanhangers mochten meemaken, dat echter niet meer betwijfeld wordt zodra de zielenrijpheid van de mens een bepaalde graad heeft bereikt, waarbij de mens aan niets meer twijfelt in het besef dat bij God niets onmogelijk is. Met de hemelvaart van Jezus werd het verlossingswerk afgesloten. Ik was naar de aarde afgedaald en weer teruggekeerd in mijn rijk, dat Ik echter nooit had verlaten, want Ik was en ben overal. Maar Ik had mijn intrek genomen in een menselijke vorm, om voor u mensen zichtbaar te zijn. En daarom ben Ik ook weer zichtbaar opgestegen, om nu altijd en eeuwig voor allen die door Mij geschapen zijn, zichtbaar te zijn voor hun gelukzaligheid.

De mijnen bleven achter en voelden zich eenzaam en verlaten toen Ik uit hun ogen was verdwenen. Maar ze waren vervuld van mijn geest en zagen nu hun missie duidelijk voor zich. En ze voelden zich door de geest gedreven om nu de opdracht uit te voeren waarmee Ik hen uitzond naar alle volkeren der aarde. Daarom liet Ik hen ook het ongewone meemaken, dat het laatste wonder was dat mijn gang over de aarde besloot. Want ze hadden veel versterking van hun geloof nodig, daar ze door de voortdurende omgang met Mij in een zekere toestand van onzelfstandigheid terecht waren gekomen, die door hen nog moest worden overwonnen en ieder van mijn discipelen afzonderlijk zich daarom steeds weer de laatste gebeurtenissen voor ogen kon halen, om dan in alle ijver werkzaam te zijn, zoals het mijn wil was. Maar in de geest bleef Ik bij hen en ze mochten ook tijdens hun werkzaam zijn voor Mij en mijn rijk herhaaldelijk het aanspreken vernemen, dat hun mijn tegenwoordigheid duidelijk liet worden, zodat hun liefde voor Mij steeds dieper werd en dus in dezelfde mate hun inzicht groter werd en zo ook hun bekwaamheid om voor Mij werkzaam te zijn.

Ik had de grote zondenschuld van de mensen tenietgedaan door mijn werk van verlossing en daarvan moest de mensheid in kennis worden gesteld. En dit kon weer alleen geschieden door mensen die zelf Mij en mijn kruisdood hadden meegemaakt. Van hun kant kon nu de zuiverste waarheid over dit grote werk van erbarmen verkondigd worden en daarom zijn juist mijn eerste discipelen buitengewoon gesterkt en toegerust voor hun missie. Ik kon hen persoonlijk van te voren onderrichten en gereed maken voor hun opdracht en Ik versterkte hun geloof buitengewoon. Ze behielden echter hun wilsvrijheid, maar hun liefde voor Mij en hun levenswandel lieten het toe dat Ik ze aanvullend kon uitrusten voor hun taak. Want de gehele mensheid moest te weten komen wat er van goddelijke zijde voor de mensen gebeurd is en Ik had daarom voor de verbreiding van dit weten geschikte dienaren en boden nodig. En deze moesten met volle overtuiging ervoor kunnen instaan wat zij onderrichtten. De liefde die in hen was maakte het hun mogelijk ook ongewone belevenissen te accepteren en met alle ijver nu van alles getuigenis af te leggen voor hun medemensen. Maar steeds zal zo'n weten over mijn werk van verlossing een bepaalde graad van liefde vergen om aangenomen en geloofd te worden. Maar mijn geest zal ook een liefdevol mens vervullen en hem in alle waarheid leiden, zoals Ik zelf het heb verkondigd.

Amen

Verlichting van de discipelen pas na de kruisdood van Jezus

B.D. No. 7148

19. juni 1958

Ik heb u nog veel te zeggen, maar u kunt het niet bevatten.

Hoe vaak sprak Ik deze woorden tot mijn discipelen die wel voortdurend rondom Mij waren en toch vaak niet konden begrijpen Wie er met hen sprak en in welke verhouding ze tot Mij stonden - tot Degene die tot hen sprak.

Maar ze waren nog niet door mijn geest verlicht.

En mijn geest konden ze pas ontvangen nadat Ik het kruisoffer had gebracht voor de gehele mensheid. Maar het zou ook helemaal doelloos zijn geweest, mijn leerlingen al tevoren met de diepste

wijsheid bekend te maken, ofschoon het voorbereidende werk daarvoor wel door Mij werd verricht. Want hun taak bestond alleen daarin, de wereld in te trekken en de mensen het evangelie van de liefde te verkondigen en ze in kennis te stellen van Mij en mijn verlossingswerk. Want dit was het belangrijkste voor alle mensen, dat ze in Mij de Redder zagen van zonde en dood, die Ene die alleen hen kon bevrijden uit de nacht van de dood. Dat wat mijn leerlingen voor dit ambt als leraar moesten weten, werd hun door mijn geest geopenbaard. En daarom konden ze hun ambt als leraar juist uitoefenen. Ze konden de mensen die dat verlangden opheldering geven. En zij zelf konden soms ook helder schouwen en een blik werpen in het rijk van de geest.

Want ze werden ook vanuit dat rijk onderricht. Ze stonden in verbinding met Mij en de lichtvolle wereld. En bijgevolg was het ook in hen zelf licht en helder.

Ze zagen Mij als hun God en Schepper van eeuwigheid, als hun Vader die tot Zijn kinderen was afgedaald om hun hulp te bieden in de grootste geestelijke nood. Maar dit volledige inzicht hadden ze pas na het uitgieten van de geest, na mijn hemelvaart.

Zolang Ik zelf onder hen verkeerde, beschouwden ze Mij toch als mens, ofschoon de Godheid zich vanuit Mij voortdurend uitte, zowel in spreken als ook in de werken van de mens Jezus. En dit moest zo zijn. Ze moesten in volledige onbevangenheid mijn wandel op aarde kunnen volgen tot aan mijn dood. Want ook zij waren vrije wezens van wie het denken, willen en handelen door geen enkele geestelijke dwang bepaald mochten worden. En daarom kon hun ook niet vóór het uitgieten van de Geest alles worden geopenbaard, omdat ze daar op zouden zijn stukgelopen, dat wil zeggen: hun verstand zou het niet hebben kunnen verwerken. En zij zouden ook geen deugdelijke verkondigers van mijn liefdesleer hebben kunnen worden, die als mens midden onder de mensen moesten gaan en hun evenmin tot geloof dwingende bewijzen zouden hebben mogen leveren. Ik kende mijn leerlingen. Ik was op de hoogte van de toestand van hun rijpheid en Ik gaf hun steeds dat wat ze konden bevatten. Maar het inzicht kwam bij hen in een flits, toen mijn geest zich over deze discipelen uitgoot. En zo zal ieder mens worden onderricht, wanneer Ik zelf het licht in hem kan ontsteken. En pas dan zullen hem ook diepere wijsheden kunnen worden ontsloten, waar hij voordien geen begrip voor heeft. Toch moet u, mijn leerlingen van de eindtijd, het weten dat u zelf ontvangt, weer uitdragen in de wereld. Want het kan ertoe bijdragen dat iemand wordt overvallen door het verlangen naar mijn geest.

Het weten dat hij tevoren wel met het verstand opnam, maar dat eerst tot het hart moet doordringen om levend te worden, zal hem echter pas dan gelukkig maken, wanneer in hem het licht van het inzicht wordt ontsloten.

En daarom moet u steeds als voornaamste mijn liefdesleer verkondigen. Want alleen de liefde maakt het mogelijk dat Ik mijn geest kan uitgieten. Alleen de liefde ontsteekt het licht, want de Liefde is zelf het Licht van eeuwigheid. En wie in dit Licht staat, die is waarlijk de nacht ontvlucht. Alle geheimen worden hem onthuld, want Ik zelf openbaar Me aan hem en hij zal gelukkig zijn.

Amen

De belevenis van Pinksteren

B.D. No. 7897

21. mei 1961

De belevenis van Pinksteren die mijn discipelen hadden, kan zich bij u allen herhalen. Want aan allen heb Ik mijn geest beloofd met de woorden: "Ik wil u de trooster zenden, de geest der waarheid". Het was niet slechts een eenmalige belevenis die alleen mijn leerlingen was toebedacht. Veeleer stroomt mijn geest steeds weer op de mensen over die zich het innigst met Mij verbinden en om de kracht van mijn geest vragen. En ieder kan dus de kracht van de geest ook in zichzelf gewaarworden, doordat hij verlicht wordt in zijn denken. Doordat hem begrijpelijk wordt wat hem tevoren onbegrijpelijk was.

Want mijn geest schenkt helderheid en licht, omdat hij de rechtstreekse uitstraling is van Mij, het Licht van eeuwigheid. Het uitgieten van de geest over mijn discipelen is dus niet iets eenmaligs geweest, maar het was de eerste keer dat dit gebeuren plaatsvond, omdat het voor mijn kruisdood niet

mogelijk was dat mijn geest een mens vervulde die nog geen verlossing had gevonden door het bloed van Jezus Christus.

Zolang de mensen nog met de oer-schuld waren belast, kon deze innige band met Mij niet plaatsvinden. De schuld van het zich van Mij afkeren door de wezens stond nog tussen de mens en mij in en het was niet mogelijk dat mijn geest naar binnen kon stralen in een met schuld belaste ziel. Toen dan het verlossingswerk was volbracht, was ook de weg die terugvoert naar Mij voor ieder mens vrij.

En nu was het ook mogelijk dat de ziel zich door de liefde zo kon vormen, dat de opwekking van de geest tot leven plaatsvond. Dat de geestvonk in de mens op de geest van de Vader van eeuwigheid aanstuurde en een innige band van de mens met Mij het overstromen van mijn kracht mogelijk maakte. Dat mijn geest diens ziel vervulde en in hem een helder licht ontstak. Dat de mens nu van binnen uit onderricht werd in alle waarheid. Dat de goddelijke vermogens die in hem sluimerden of overschaduwde waren door zijn vroegere zondeval, weer tevoorschijn kwamen. Dat al deze vermogens buitengewoon sterk naar voren kwamen en de vereniging met Mij bewezen. Dat ze dus nu ook het goddelijke wezen bewezen van degene die de vereniging met Mij had voltrokken.

De leerlingen konden nu dus spreken, want ze waren vervuld van de geest. Ze konden wonderen verrichten, zieken genezen en ook een blik werpen in het geestelijke rijk.

Ze waren nu echte verkondigers van mijn evangelie, want ze herkenden in zichzelf de waarheid. Ze werden door mijn geest geleid en aangespoord te spreken volgens mijn wil. Ze waren van de kracht van de geest vervuld, zoals Ik het hun tevoren had beloofd, dat Ik bij de mijnen zal blijven tot aan het einde van de wereld.

En deze belofte gold niet alleen mijn leerlingen, maar alle mensen, wat al uit deze belofte zelf was op te maken.

Steeds wilde Ik de mensen gelukkig maken. Steeds wilde Ik mijn geest uitgieten. Steeds de mensen de waarheid doen toekomen, wat alleen door mijn geest mogelijk was.

Maar hoe weinig is mijn woord begrepen. Hoe weinig wordt er op deze belofte acht geslagen en daarom ook niet het uitgieten van de geest nagestreefd, ofschoon u allen dat zou kunnen beleven.

Maar Ik heb er ook een voorwaarde aan verbonden: dat u in Mij zult geloven en mijn geboden zult houden, want het uitgieten van de geest is gelijk aan een rechtstreekse openbaring. En Ik kan Me alleen openbaren aan degene die in de liefde leeft. Die dus door de liefde de geest in zich tot leven wekt.

Begrijp, dat mijn geest u vertrouwd maakt met alle waarheid. Dat Ik zelf als de eeuwige Waarheid, Mij zal openbaren. Dat Ik u een weten doe toekomen, dat Ik u van binnenuit onderricht.

En zo heb Ik ook mijn leerlingen onderricht. Ik gaf hun het vermogen alles te doorzien wat Ik hun tevoren had voorgehouden, en dan ook naar dit inzicht Mij zelf en mijn verlossingswerk aan de medemensen te verkondigen. Want ze moesten op de hoogte worden gebracht van mijn wil en van de reden van hun ellendige toestand, evenals van het doel dat hun van Mij uit voor hun aards bestaan was gesteld. Ze moesten dus zelf van alles op de hoogte zijn om nu naar waarheid ook de medemensen te onderrichten.

En zo vervul Ik ook nu weer mijn leerlingen van de geest en zend Ik ze opnieuw uit in de wereld, omdat ook nu de mensen weer mijn wil moeten kennen, evenals alles wat voor hen ligt.

Het evangelie van de liefde moet hun opnieuw worden verkondigd door mijn dienaren, over welke Ik mijn geest zal uitgieten, opdat ze hun ambt kunnen uitoefenen dat Ik zelf hun heb toegewezen.

Want het is de tijd van het einde en de mensen moeten de waarheid weten, die alleen Ik zelf hun kan geven door mijn geest, die diegenen vervult die bereid zijn Mij te dienen en die Ik opnieuw zal uitzenden in de wereld, voordat het einde is gekomen.

Amen

Dat Ik bij u zal blijven tot aan het einde, heb Ik u beloofd. En mijn woord is waarheid. Ik heb hier echter een voorwaarde aan verbonden, dat u Mij zult moeten vragen, dat u het antwoordt zult willen hebben van Mij, van de eeuwige Waarheid. En daarom zult u zelf met Mij in verbinding moeten treden en u zult ontvangen wat u vraagt. Want het uitgieten van de geest is niet alleen door mijn discipelen ontvangen. Al deze voorrechten gelden voor de mijnen die met Mij in zo'n innige verbinding stonden, dat Ik ze dus net zo kon bedenken als mijn eerste discipelen. En dit werkzaam zijn bij de mijnen is als eenmalig voorgesteld. Er is gewag van gemaakt als alleen geldig voor mijn eerste leerlingen en als eenmalige gebeurtenis. En bijgevolg is van het "werkzaam zijn van mijn geest" in de mens geen kennis genomen. En juist dit werkzaam zijn van mijn geest in de mens is het, waardoor Ik als uw God en Schepper word onderkend. Want juist dat brengt de verbinding tot stand tussen Mij en de mensen. Ik heb alleen een hart nodig dat voor de stroom van mijn liefdeskracht ontvankelijk is, waarin Ik binnen kan stromen om Mij nu daarin te openbaren.

En mijn openbaringen zijn het diepste weten over dat wat u was ontgaan. U zult weer te weten moeten komen wat u was, wat u bent en weer zult moeten worden. U moet daarover kennis ontvangen en dus moet het licht worden rondom u. Ik kon mijn geest uitgieten over mijn discipelen, omdat dezen helemaal met Mij waren verbonden. Omdat ze aan alle voorwaarden voldeden die voor het werkzaam zijn van mijn geest in hen vereist waren en omdat Ik tevoren het verlossingswerk voor hun oer-schuld heb volbracht. Toen waren mijn leerlingen van mijn geest vervuld en in mijn opdracht spraken ze nu uit, wat Ik zelf tot hen sprak. Ze konden nu onderrichten in mijn opdracht en de mensen mijn evangelie prediken. En zo zal Ik bij u blijven tot aan het einde, want Ik voer ten hemel en wilde u toch alleen mijn aanwezigheid te kennen geven. En deze zult u steeds weer moeten ondervinden. En u zult niet moeten menen dat u verlaten bent, want mijn geest is voortdurend onder u die innig met Mij verbonden bent. Ik wil u onderrichten en uw kennis vergroten, zodat u met recht zult kunnen zeggen: "Gods geest werkt in mij." En Ik kan u alleen in de waarheid onderrichten, zoals Ik het heb beloofd met de woorden: "Ik wil u bekend maken met de waarheid en u aan datgene herinneren wat Ik u heb gezegd".

Amen

De kerk van Christus in haar begin

B.D. No. 8375

8. januari 1963

Mijn discipelen namen het evangelie van de liefde aan van Mij zelf toen Ik op aarde leefde. Zij konden het dus ook zuiver en onvervalst in de wereld uitdragen toen mijn verlossingswerk was volbracht en Ik weer in mijn rijk van licht en zaligheid was opgevaren. En van de kant van deze discipelen is mijn leer ook zuiver gebleven, en de mensen vernamen over Mij dat Ik hun Verlosser was van zonde en dood.

Zij werden door mijn apostelen onderwezen dat zij de weg naar het kruis moesten gaan en een leven in liefde leiden, om het doel van hun aardse leven te vervullen en om na hun dood mijn rijk binnen te kunnen gaan. Mijn discipelen werden door Mij met de waarheid vertrouwd gemaakt en zij gaven ook diezelfde waarheid verder, omdat mijn geest in hen kon werken.

Aanvankelijk namen nu ook de mensen mijn zuiver evangelie aan en waren ijverig om eveneens een leven in liefde te leiden. En daardoor wekten ook zij de geest in zich tot leven en Ikzelf kon in hen werken. En zo werd mijn leer ook een bepaalde tijd zuiver gehouden. Mijn discipelen gaven het leraarschap door, aangezien ze de geestelijke toestand zagen van hen die zij als hun opvolgers aanwezen.

Maar het duurde niet lang meer, of de mensen eigenden zich ook zelf zo'n leraarschap toe. Gedeeltelijk uit een zekere eigenliefde, gedeeltelijk uit een al te grote ijver om mijn wil te vervullen, zonder daartoe echter de innerlijke roeping af te wachten.

En zo kwam het dat dit leraarschap dan willekeurig werd toegekend. Dat niet meer de innerlijke begaafdheid - de geestestoestand van een mens - maatgevend was, maar uiterlijke omstandigheden mede een rol speelden. En nu kwam ook steeds meer de zuivere waarheid in gevaar, wat echter niet werd ingezien - juist vanwege de niet ontwaakte geest van deze leerkrachten.

Maar de mensen aan wie het evangelie verkondigd werd, hun werd het recht ontzegd zich een eigen oordeel te vormen en hun twijfels uit te spreken over de onvoorwaardelijke waarheid van dat, wat hun geleerd werd.

Die zich als geestelijke leiders beschouwden waren van hun missie en haar waarde overtuigd en verdroegen geen tegenspraak. En degenen die onderwezen werden, werd het als plicht opgelegd, onbeproofd alles als waarheid te aanvaarden wat hun werd aangeboden. De waarheid kon slechts zolang zuiver behouden blijven, zolang haar behoeders zelf een ontwaakte geest hadden. Maar spoedig overheerste het aantal van hen die in "ambt en waardigheid" waren aangesteld, zonder door mijn geest verlicht te zijn. En iedere tegenwerping van een geestelijk gewekte mens werd verworpen.

De macht van hen die onverlicht waren steeg onophoudelijk, de zuivere waarheid werd vermengd met dwalingen, met opvattingen die het resultaat waren van menselijk denken en door hen als "goddelijke waarheid" werd voorgestaan. En of nu ook steeds weer geestelijk ontwaakte mensen probeerden de dwaling uit te roeien -

mijn tegenstander gelukte het zich te handhaven, want de macht van zijn aanhangers was reeds te groot en de zuivere waarheid werd niet meer als zodanig herkend. En zo kunt u het zich indenken dat in de loop van de tijd zich iets anders als kerk van Christus ontwikkeld heeft dan die, welke door Mij op aarde gegrondvest werd.

Alleen zo is het te verklaren dat er een organisatie aan de macht kwam, dat er binnenin deze organisatie steeds weer scheuringen ontstonden, terwijl Ik de door Mij gegronde kerk steeds alleen als een geestelijk gebouw beschouwd wil hebben, dat alle mensen omvat die in de waarheid leven ten gevolge van een leven in liefde dat blijk geeft van een levend geloof en een ontwaakte geest. En deze kerk is ook tot in deze tijd blijven bestaan, want mijn geest kon steeds weer worden uitgestort over mensen die hun best deden in de liefde te leven en mijn wil te vervullen.

En zo kon ook aan dezen steeds weer de zuivere waarheid worden geopenbaard die alle dwalingen onthult. En ieder mens die ernstig naar de waarheid verlangt, zal ook opheldering gegeven worden, hoe het komt dat de mensheid in een verward denken kon geraken en ook niet bereid is zich daar vrij van te maken. Doch voor een ieder zal het nu begrijpelijk zijn dat de massa nooit ontvankelijk is voor de waarheid, maar bereidwillig instemt met de dwaling. Daarom moet ieder afzonderlijk proberen zich los te maken van verkeerde opvattingen, zodra hij de genade heeft dat hem van Mij uit de zuivere waarheid wordt aangeboden. Want als hij er maar ernstig naar verlangt, zal hij ook de waarheid van de dwaling kunnen onderscheiden, en hij zal dan ook behoren tot de kerk die Ik zelf op aarde heb gesticht.

Amen

Het kwijtschelden of laten behouden van zonden - Volgelingen van Jezus

B.D. No. 3297
17. oktober 1944

An wie u de zonden zult vergeven, hun zijn ze vergeven, en wie u de zonden zult laten behouden, hun blijven ze behouden. Dit zijn ook mijn woorden, die vaak een andere uitleg hebben gekregen dan er door Mij is ingelegd. En om dit recht te zetten is een mens met een gewekte geest nodig, die mijn stem verneemt en u mensen mijn opheldering overbrengt, opdat u vrij wordt van dwaling en wandelt in de waarheid.

Mijn discipelen waren begiftigd met de kracht in mijn naam wonderen te verrichten, te genezen, doden tot leven te wekken en daardoor de mensen de kracht van hun totale geloof in Mij te bewijzen. Ze waren in een geestelijke toestand die al dat bovennatuurlijk werkzaam zijn toeliet, want toen mijn

geest over hen kwam, waren ze vervuld van kracht en licht, van macht en wijsheid. Dus konden ze de waarheid verbreiden, omdat ze zich daar zelf in bevonden en ze konden alleen al door hun woord dingen volbrengen die buiten elk menselijk vermogen lagen. Want ze waren mijn leerlingen, door Mij onderwezen gedurende de tijd van mijn leven op aarde door het innerlijke woord, ze stonden vast in de liefde en geloofden in Mij, daardoor konden ze ook mijn geest in zich opnemen en door hem werken. Die buitengewone daden waren tekenen van de rijpheid van hun ziel, die voor de mensen weer bewijs moesten zijn, welke buitengewone gaven de mens bereiken kan als hij volgens mijn wil leeft, dat wil zeggen: zich vormt naar mijn evenbeeld, tot liefde.

Want liefde is kracht en als de mens leeft in de liefde, is hij ook doorstraald van kracht en licht, want de geest Gods, de uitstraling van Zijn kracht, kan hem vervullen. En Ik leefde de mensen een leven in liefde voor.

Ik toonde hun tot welk een kracht de mens kan komen en liet na mijn dood levende voorbeelden na, die opnieuw mijn leer van de liefde verkondigden en ook een voorbeeld moesten geven van de kracht ervan, opdat het de mensen gemakkelijk kon vallen in Mij te geloven.

Maar Ik zelf was te midden van mijn leerlingen, hoewel niet meer zichtbaar, maar wel in de geest.

Ik leidde hen omdat alles wat door mijn geest is doorstraald, onderworpen is aan mijn goddelijke leiding, omdat Ik nu zelf door diegenen kon werken die in mijn naam werkzaam waren. Dus hadden de leerlingen nu dezelfde macht en hetzelfde recht, omdat alles wat ze nu deden mijn wil was, ze waren verlicht door mijn geest, die uitstraling is van Mij zelf. Bijgevolg hadden ze ook de macht in mijn naam zonden te vergeven, in het bijzonder dan, wanneer een ziekte het gevolg van hun zonden was en ze, om deze ziekte te genezen, ook de zonde zelf aan de mensen moesten kwijtschelden. Zagen ze echter de onwaardigheid van een mens in, hun ongeloof en hun van God afgewende wil, dan waren ze evenzo bevoegd, hen in hun zondige toestand te laten, want niet hun menselijk inzicht bepaalde dit, maar de goddelijke geest in hen, mijn geest, die alles weet en dus ook op de hoogte is van de onwaardigheid van een mens en daarom ook van de nutteloosheid van een genadevol werkzaam zijn bij hen. Ik gaf dus mijn leerlingen het recht de mensen te bedelen naar hun inzicht, omdat mijn geest in hen werkzaam was en deze voor het juiste denken van mijn leerlingen instond.

Nu echter hebben de mensen in wie mijn geest nog niet werkzaam is, zich hetzelfde recht aangematigd.

Ze hebben de bevoegdheid zonden te vergeven of te laten behouden op de persoon zelf betrokken, maar niet op de goddelijke geest in deze persoon, en dus alle "opvolgers" van de leerlingen naar het woord, niet naar hun geest, deze bevoegdheid toegekend en bijgevolg de zin van mijn woord verkeerd begrepen, ofschoon ze nu ook juist zouden denken, wanneer ze duidelijk inzagen, wie in waarheid mijn volgeling is.

Zij die zichzelf aanstelden zijn het niet, integendeel, hen die Ik heb aangesteld voor hun taak om op aarde te onderrichten.

Want Ik gaf mijn leerlingen de opdracht: "Ga heen en onderricht alle volkeren". Maar om te kunnen onderrichten moet mijn geest in hen werkzaam zijn, opdat ze de zuivere waarheid aan de mensen uitdelen en zij in de wereld mijn leer van de liefde kunnen verbreiden. Maar de waarheid kan niet anders dan door het werkzaam zijn van de geest in bezit worden genomen. En dus moeten mijn discipelen beslist door Gods geest verlicht zijn voordat ze zich tot mijn discipelen kunnen rekenen. Maar dan worden ook zij doorstraald met licht en kracht en kunnen ze buitengewone daden volbrengen. De kracht van de geest zal hen in staat stellen zieken te genezen, dus de mensen te bevrijden van de zonden en de gevolgen ervan, zodat dezen in Mij en mijn naam geloven.

Degenen die door mijn geest verlicht zijn, heb Ik de macht gegeven zonden te vergeven, omdat ze door hun rijpe geestestoestand ook inzien, wanneer de mens waardig is dat hem de zonden worden vergeven, want ze handelen dan in mijn plaats en Ik ben het die in werkelijkheid hun de zonden vergeeft. Wanneer echter mensen zich beroepen voelen de daad van zondenvergeving te verrichten, die geen enkele aanstelling door Mij zelf kunnen aantonen, die noch door mijn geest verlicht zijn,

noch mijn woord in zich vernemen, dan kan hun wel met recht de aanstelling worden ontzegd, wat al daaruit blijkt, dat ze niet in staat zijn de medemens te doorzien om nu te oordelen of hem de zonden zijn kwijt te schelden of ze hem te laten behouden. De beoordeling ervan vereist het werkzaam zijn van de geest, dat echter bij de meesten die geloven als dienaar Gods beroepen te zijn, moet worden betwist, zolang ze het innerlijke woord niet hebben. Pas door mijn woord zijn ze bevoegd om voor Mij te werken, want alleen mijn woord maakt hen wetend, dat wil zeggen: het brengt hun de zuivere waarheid over en die is absoluut noodzakelijk om als mijn volgeling voor Mij werkzaam te kunnen zijn. Wie zelf de waarheid bezit, kan ze ook doorgeven en hij helpt daardoor de medemens vrij te worden. Wie mijn woord bezit, zal ook het vermogen hebben om te oordelen wanneer de mens een wil heeft die op God is gericht. Want het gesproken woord van de mens is vaak bedrieglijk, het hart hoeft geen deel te hebben aan datgene wat de mond uitspreekt. De ware volgeling heeft echter ook de gave van het doorzien van de medemens, en dus weet hij ook, welke mens de vergeving van zijn zonden serieus neemt, en hij laat zich niet misleiden door veel woorden waaraan de innerlijke overtuiging ontbreekt. En daarom kan de vergeving der zonden ook geen algemene daad zijn, omdat ze alleen daar plaats kan hebben, waar diepst berouw aan vooraf is gegaan en waar zoiets door mijn volgelingen wordt herkend. Maar dan zal het oordeel van hem geldig zijn voor Mij, want hij handelt alleen in mijn opdracht en zijn werkzaam zijn staat onder mijn wil. En dit heb Ik mijn leerlingen met die woorden te verstaan gegeven, dat ze volledig in hun handelen en denken met Mij overeenstemmen, als ze in mijn naam werkzaam zijn voor Mij, dat ze niet anders kunnen denken en willen dan het mijn wil is, als de goddelijke geest in hen werkzaam is, die hen echter pas tot mijn discipelen bestempelt. Want Ik zelf stel voor Mij mijn dienaren op aarde aan, omdat Ik waarlijk weet wie tot dit ambt in staat is en wie Ik met de gaven kan voorzien die vereist zijn voor hun taak op aarde om te onderrichten.

En Ik geef hun dan ook de macht, want ze voeren dan alleen maar uit wat volgens mijn wil is.

Amen

„Jij bent Petrus, de rots, op jou wil..“

B.D. No. 4942

27. juli 1950

Ik heb op aarde wel een kerk gesticht, maar geen organisatie gewild.

Dit zeg Ik tegen allen die mijn woord “Jij bent Petrus, de rots, op jou wil Ik mijn kerk bouwen” zodanig uitleggen, dat Ik zelf dus de stichter zou zijn van wereldlijke organisaties die zich de ware kerk van Christus noemen. Zoals al mijn woorden, dienden ook deze geestelijk te worden opgevat. Wel zeer gemakkelijk te begrijpen, wanneer het diepe geloof van mijn leerling Petrus als rots wordt uitgelegd, dat bekend moet zijn bij al degenen die tot mijn ware kerk behoren. Mijn kerk is een zuiver geestelijk werk. Daaronder dient een gemeente te worden verstaan die in het geloof rotsvast is als Petrus, maar nooit de aaneensluiting van mensen in een zuiver wereldlijke organisatie, die wereldlijk moet worden genoemd, omdat alles naar buiten toe herkenbaar moet zijn wat het toebehoort aan die organisatie bewijst, terwijl bovendien wetten en voorschriften werden afgekondigd die de mens onvrij maken in het denken en handelen, wat geheel indruist tegen mijn wil. Wat Ik eis van de mensen die tot mijn kerk behoren, is dat ze in vrije wil op Mij aansturen, waartoe het geloof in Mij noodzakelijk is en ook de liefde.

Maar geen van beide kunnen worden afgedwongen of door voorschriften worden bereikt. De liefde voor Mij wordt niet plichtmatig gewekt, maar alleen door het geloof aan mijn volmaaktheid. En dit geloof kan wel worden aangeleerd, maar niet geëist. Om te geloven moet de mens zelf, na innerlijke strijd, tot een besluit komen, nadat hem kennis over Mij werd gegeven, over zijn Schepper en Vader van eeuwigheid. Pas dit zelf verworven geloof maakt de mens lid van mijn kerk, dus kan mijn kerk niet een organisatie zijn, die veel leden kan hebben, aan welke echter het levende, zelf verworven geloof ontbreekt. Want ofschoon zowel het geloof als ook de liefde daarin wordt gepreikt, zijn het toch eerst de toehoorders die zelf de wil actief moeten laten worden om het recht te verwerven, toe te behoren aan mijn, door Mij gegrondveste kerk. En daarom beklemtoon Ik steeds weer, dat deze kerk niet door mensen gestalte kon worden gegeven door het oprichten van een organisatie die - zoals elke

wereldlijke organisatie - leiders in verschillende graden laat zien, aan welke Ik zo'n ambt nooit heb toegewezen. Die meer heersende dan dienende functies hebben en die zelf vaak geen leden van de door Mij gestichte kerk zijn, omdat ze alleen blind geloven, wat hun ook geleerd werd en die zichzelf nog niet het overtuigende geloof eigen hebben gemaakt door na te denken, evenmin als het levende geloof door werken van liefde. Dezen dus geloven van zichzelf dat ze mijn vertegenwoordigers op aarde zijn. En toch kunnen ze niet het weten dat overeenstemt met de waarheid aan de mensen overbrengen, omdat ze het zelf niet bezitten. Ze voelen zich als opvolgers van Petrus, maar zijn het niet, want hun geloof laat niet de sterkte van een rots zien zodra het op de proef wordt gesteld. Mijn door Mij gegroundveste kerk zal de proef doorstaan. De poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Doch als er aan de muren van die andere kerk wordt gewrikt, wat mijn wil voorzien heeft, zal die niet standhouden. En alleen blindelings gelovige fanatiekelingen zullen standhouden. Echter niet uit overtuiging, maar uit fanatisme, wat echter niet van Mij uit als trouw wordt beschouwd. Want Ik verlang van de mensen dat ze nadenken over alles wat hun overkomt. En Ik wil dat ze ziende worden en niet blind blijven door eigen schuld. Ik verlang ook dat ze nadenken over mijn woorden: "Jij bent Petrus, de rots, op jou wil Ik mijn kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen."

Ik verlang dat erover wordt nagedacht, hoe deze woorden van Mij dienen te worden opgevat. Ik wil dat ze naar waarheid worden uitgelegd en dat u mensen het ook inziet, wanneer menselijke uitleg niet overeenstemt met de geestelijke betekenis die Ik in mijn woorden heb gelegd. En u zult het kunnen inzien, als u maar met het verlangen naar de zuivere waarheid nadenkt wanneer u wordt onderricht door diegenen die zich mijn vertegenwoordigers op aarde noemen. Mijn echte vertegenwoordigers zijn wel in de waarheid onderricht en kunnen bijgevolg ook aan hun medemensen een juiste uitleg geven over mijn woord en zijn diepe geestelijke betekenis. Maar mijn vertegenwoordigers behoren ook tot de door Mij gestichte kerk, ofschoon ze niet bij een aardse organisatie horen. Mijn echte vertegenwoordigers zullen ook in mijn naam alle geestelijke organisaties het einde van hun bestaan aankondigen, omdat alles wat zich van de werkelijke waarheid heeft verwijderd, zal vergaan. Zelfs wanneer bij de mensen de mening wordt gehuldigd, dat die kerk onoverwinnelijk is. Onoverwinnelijk zal alleen die kerk zijn die Ik zelf op aarde heb gegroundvest, die een geestelijke gemeenschap is van diegenen die een geloof hebben als Petrus en door dit geloof zich vormen naar mijn evenbeeld. Die ook levend kunnen geloven, omdat ze in de waarheid zijn onderricht. Die mijn geest in zich werkzaam laten zijn, die steeds het teken is en zal blijven van het toebehoren aan de door Mij gestichte kerk.

Amen

Handelingen der apostelen 7: 55-56

B.D. No. 8836

4. augustus 1964

Waarom houdt u zich niet aan mijn eenvoudige uitleg, dat Ik voor u mensen niet zichtbaar ben in mijn Wezen, dat u zou verteren als Ik u wilde toestralen in de totale volheid van de kracht van mijn liefde? Waarom stelt u zich niet tevreden met de uitleg, dat Ik Me in Jezus een vorm heb geschapen, om voor u zichtbaar te kunnen zijn? Maar u zult een vergeefse strijd voeren tegen diegenen, die Mij en Jezus gescheiden willen voorstellen, die zich op mededelingen beroepen, die ze niet begrijpen, omdat hun geest nog niet is gewekt. Niemand kan God zien zonder te vergaan.

In Jezus ben Ik voor hem zichtbaar. Waar men zogenaamd Mij en Jezus gezien meent te hebben, daar is ook de dwaling duidelijk, omdat dat nooit ofte nimmer mogelijk is. Ook de apostelen konden dit mysterie niet begrijpen, op enkele na. En dus leidde dit tot berichten, die niet overeenstemden met de waarheid, die steeds dan zijn aan te vechten, wanneer er van een Godheid naast Jezus wordt gesproken. Stephanus zag weliswaar de hemel geopend en hij zag ook Jezus in stralende helderheid, hij zag Hem als God, maar de mensen rondom hem verbonden zijn visioen met zuiver menselijke begrippen. En het is deze zin "waar Hij zit aan de rechter hand Gods", die van menselijke zijde is toegevoegd, omdat dit niet kan bestaan. Want Jezus en God is één.

Ik ben een onmetelijk helder vuur, dat zich niet aan u zichtbaar kan maken, dat u in uw onvolmaaktheid niet zou kunnen zien en dat u ook in de staat van volmaaktheid zo mateloos zou treffen, dat u zou willen vergaan. Wie dus zegt, hij zou "Mij en Jezus aan mijn rechter zijde" willen zien, is nog gebonden aan de schrift, die hij zelf niet in staat is te begrijpen, die in beelden tot hem spreekt, maar nooit de woorden van de schrift zo weergeeft, zoals Stephanus ze heeft uitgeroepen, toen hij in staat was geestelijk te zien. En net zo is het gesteld met de grondleerstellingen van de kerk, die luiden "dat Jezus aan de rechter hand van God zit". Ze zijn ontstaan vanuit een onjuiste voorstelling.

Dat was de reden van de afval van God, dat de wezens niet in staat waren Hem te zien, dat Hij zich niet als Wezen aan hen openbaarde en Hij zich dus daarom een vorm schiep, in welke Hij zich uitstraalde.

Ik werd dus één met de vorm Jezus.

Net zo is het met de leer der mormonen gesteld, die eveneens de menswording van God in Jezus niet kunnen begrijpen en daarom de leer van de drie goden verdedigen. En dezen wil Ik één ding zeggen: U gelooft u niet los te kunnen maken van deze leer, maar u zult moeten weten, dat ze u niet meer zo onderwezen wordt, zoals ze eens van Mij is uitgegaan.

Want ook u had mijn woord in alle waarheid, maar wat hebt u ervan gemaakt? Wat van Mij is uitgegaan, is de zuiverste waarheid, maar u niet meer bekend. En u hebt er een dwaalleer van gemaakt, die in veel opzichten afwijkt van de waarheid en u probeert nu deze dwaalleren over te dragen op diegenen, die Ik zelf onderricht.

Maar steeds weer kies Ik Me een geschikt vat uit, waarin Ik mijn geest kan uitgieten. En dit kan helder licht in de duisternis van de geest brengen. Het kan u opheldering verschaffen over die problemen, die u als strijdvragen bezig houden.

En er zal voor u een zegen uit voortvloeien, want alleen de waarheid brengt u naar het doel en onophoudelijk probeer Ik deze naar de aarde te leiden, opdat u niet kunt zeggen, dat hij, voor wie de waarheid van groot belang is, niet door Mij is aangesproken. U zult ze alleen innig moeten begeren, daar ze u anders niet kan worden toegestuurd, daar dit mijn voorwaarde is, waarvan Ik niet kan afwijken. Dan zal de waarheid zeker tot u worden geleid en u zult ook zeker uw doel bereiken, u zult eeuwig gelukkig worden.

Amen

Hoe lang is de leer van Christus zuiver gebleven?

B.D. No. 8890

5. december 1964

Ik neig mijzelf tot u die door Mij wil worden aangesproken, die vragen overdenkt die alleen Ik u kan beantwoorden. De vraag is al vaak naar voren gebracht hoe lang de leer van Christus zuiver is gebleven en door welke oorzaken ze verontreinigd is. En Ik heb u steeds zo onderricht, dat ze zuiver is gebleven zolang van mijn kant een directe inwerking op de geest mogelijk was.

Zij moest begrijpelijkerwijs veranderen toen mensen met een onverlichte geest de leiding overnamen.

Mensen die niet rechtstreeks door Mij onderricht konden worden, in wie mijn geest eenvoudig niet meer kon werken.

De eerste discipelen en ook hun opvolgers waren innig met Mij verbonden, zij waren dus nog onder de indruk van mijn kruisdood. Want, al verliep er daarna ook langere tijd, mijn kruisdood was een geweldig gebeuren waarvan de eerste discipelen getuigden, zodat zij daardoor ook veel aanhangers vonden die de leer van de goddelijke liefde aannamen en zich inspanden evenzo in de liefde te leven. Zij namen daardoor ook het geloof in de goddelijke Verlosser aan en bereikten evenzo de opwekking van hun geest.

En zolang bleef ook mijn leer zuiver. Zolang was hun geloof levend en konden mijn eerste discipelen ook steeds weer apostelen opleiden en hen de wereld inzenden met de opdracht, het evangelie van de liefde te verkondigen. En ieder van deze afgezanten stond onder mijn directe invloed. Hij gaf steeds alleen maar door wat hij door de stem van de geest in zich hoorde, wat hij moest zeggen omdat hij van de geest Gods vervuld was. De verwatering van mijn leer heeft zich ook niet plotseling afgespeeld, het ene kwam uit het andere voort toen de een of ander niet geschikt was voor dat ambt, maar zichzelf daartoe verhief of daarvoor gekozen werd door diegenen die evenzo onverlicht van geest waren. Want mettertijd ontstonden uit die aanvankelijke gemeenten grotere organisaties, die steeds weer ondergeschikt waren aan een machtig iemand, die zich vaak daartoe zelf aanstelde, omdat hij over kennis beschikte die de andere broeders ontbrak, maar waarbij geen sprake kon zijn van een geestelijk weten. En zo werd een gebouw opgericht dat aanvankelijk nog door goede mensen werd geleid, maar steeds meer wereldse vormen aannam, daar deze mensen hun opdracht wel zagen in het verbreiden van het evangelie, maar deze ook wereldse doeleinden nastreefden. Zij bezaten niet meer het kenmerk van mijn kerk, namelijk de innerlijke verlichting door de geest, zodat ze tenslotte alleen nog maar de dode letter in acht namen, maar niet meer op een levend geloof konden bogen. De kerk die Ik zelf op aarde gesticht heb is niet veranderd. Zij bestaat ook vandaag nog uit hen die een levend geloof in Mij hebben en in wie mijn geest werkzaam kan zijn. Van wie Ik dus hun gedachten kan richten, die juist denken omdat zij een levende band met Mij hebben. En deze kerk heeft zich door alle tijden heen staande gehouden. Zij is te midden van grote organisaties blijven bestaan omdat zij leden van alle confessies omvat die levend zijn in hun denken, willen en handelen. Dus kan er niet een bepaald tijdsbestek worden aangegeven, hoelang ze zuiver is gebleven.

Want steeds weer zeg Ik het u dat Ik alleen die mensen behorend tot mijn kerk beschouw, die zich met Mij verbonden weten en in voortdurende gemeenschap met Mij leven. Die in Mij geloven en met wie Ik dus ook kan spreken door de geest.

En overal en in alle confessies waren er mensen met wie Ik in innige verbinding stond, overal kon Ik Mij openbaren en hen binnen voeren in een diep weten.

Maar of zij erkend werden als ware opnamevaten voor goddelijke openbaringen, dat bepaalde de geestestoestand van de mensen die zich op de eerste plaats staande waanden, maar al heel ver van de waarheid verwijderd waren. Het aantal van mijn ware discipelen is ook al bedenkelijk klein geworden. En ook nu nog zend Ik hen uit om de volkeren het evangelie te verkondigen, het evangelie van de liefde, omdat alleen door liefde de mensen Mij bewijzen kunnen dat zij tot mijn kerk behoren, omdat dan ook mijn geest in de mens kan werken en dit het zekerste teken hiervan is. Maar ook alleen dezen zullen het hemelrijk verwerven. Alleen aan hen kan Ik de waarheid doen toekomen en alleen dezen kan Ik inwijden in mijn plan van eeuwigheid.

Want het gaat om veel gewichtiger zaken dan alleen om het in acht nemen van kerkelijke gebruiken en handelingen die de menselijke ziel geen enkele vooruitgang opleveren.

Het gaat om het leven van de ziel, dat zij alleen door werken van liefde en een levend geloof bereiken kan.

En dat alleen heb Ik mijn eerste apostelen opgedragen om aan hun medemensen te verkondigen. En Ik heb een ieder in mijn kerk opgenomen die zich aan deze geboden gehouden heeft. En ook heden nog geldt datzelfde gebod: "Heb God lief boven alles en uw naasten als uzelf".

Amen

Het tweede nederdalen van Christus

B.D. No. 3768

12. mei 1946

Mijn nederdalen uit de hoge op aarde gebeurde in een tijd van algehele ontwrichting van het denken, in een tijd van grootste liefdeloosheid en diepst ongelooft. Het gebeurde in een tijd, waarin de mensheid totaal van God verwijderd was.

Toen kwam Ik zelf naar de aarde, om de mensen hulp te brengen in hun geestelijke nood. Niet de aardse noodtoestand van afzonderlijke mensen bracht Mij daartoe, maar alleen de geestelijke nood, want deze betekende een zekere ondergang voor eeuwige tijden. Ik kwam zelf bij hen, omdat het geschreven woord zonder uitwerking bleef op hun hart. Dus kwam Ik zelf en bracht hun het woord door de mond van de mens Jezus, in wie Ik verblijf nam en door wie Ik dus sprak, omdat zonder mijn woord niemand zalig kan worden.

En zoals het ten tijde van mijn komen uit de hoge op aarde was, zo is het weer op de aarde. Er is dezelfde grote geestelijke nood. Het is een toestand zonder hoop voor de mensheid, als haar geen hulp wordt gebracht. De liefdeloosheid heeft de overhand gekregen, het geloof is verstarde en het geschreven woord heeft geen betekenis meer voor de mensen, want ze geven er geen navolging meer aan en kunnen zich daarom ook niet zelf bevrijden uit hun nood. En daarom kom Ik wederom naar de aarde, alleen vertoef Ik nu in de geest onder de mensen, zoals Ik het heb verkondigd, dat Ik bij de mijnen blijf tot aan het einde van de wereld.

Ik ben in de geest bij hen en geef Me in hen te kennen door de geest.

Ik breng hun weer mijn woord. Ik spreek tot de mensen en die van goede wil zijn, zullen mijn woord ook kunnen herkennen. En wat is wel begrijpelijker, dan dat Ik de mensen niet zonder hulp laat? En hoe anders kan hun hulp worden geboden, dan dat Ik zelf tot hen spreek? En daartoe moet Ik Me van een mens bedienen, Ik kan alleen door de mond van een mens spreken, om de toestand van de mensen niet erger te maken, dat wil zeggen hun vrijheid om te geloven van hen af te nemen, wat elke verbetering van hun geestelijke toestand zou uitsluiten. Mijn woord moet weer bij de mensen worden gebracht in alle zuiverheid, zoals het van Mij zelf uitgaat, opdat het ook bij de mensen werkzaam kan worden. En omdat Ik zelf het Woord ben, kom Ik zelf naar u toe, Ik vertoef geestelijk onder u. Ik daal weer af naar de aarde om hulp te brengen. En als Ik tot u spreek, stel Ik u ook in kennis van de tijd, die u tegemoet gaat. Want Ik wil, dat u op de hoogte bent van de grote verantwoordelijkheid die u voor uw ziel draagt. Daarom spreek Ik tot u, Ik wijs ook op het einde. Ik spoor u aan en waarschuw u, Ik geef u raad en opheldering over alles wat te weten nodig is. En mijn tegenwoordigheid is onweerlegbaar voor ieder denkend mens.

Want wie Mij eenmaal herkend heeft, wie in Mij gelooft, zal ook nooit meer een verbinding van de Schepper met datgene wat Hij heeft geschapen kunnen ontkennen, dus zal het voor hem ook vanzelfsprekend zijn, dat Ik overal vertoef, waar men zich niet tegen mijn aanwezigheid verzet. En hij zal ook geloven, dat Ik de mensen mijn tegenwoordigheid wil bewijzen door mijn woord dat rechtstreeks van Mij uitgaat en dus van Mij getuigt. Ik ben bij u in het woord. Het is mijn tweede nederdalen uit de hoge op aarde, waarvan Ik heb voorspeld dat dit zal plaatsvinden voor het einde.

En dus zult u ook met zekerheid dit einde kunnen verwachten, want Ik zelf duidde u de tekens aan, die aan de laatste tijd voorafgaan. En alles zal worden vervuld wat Ik heb verkondigd in woord en geschrift, want mijn woord is waarheid en zal het blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Over de wederkomst van Christus

B.D. No. 4847

26. februari 1950

Mijn wederkomst, mijn komen aan het einde van de wereld wordt betwijfeld door de mensen die niet standvastig geloven. En toch zouden zij de fasen van de eindtijd kunnen herkennen en ook mijn tegenwoordigheid kunnen waarnemen, als zij maar oplettend waren. "Ik blijf bij u tot aan het einde der wereld." Deze woorden alleen al zouden voldoende moeten zijn om u zelf een juist beeld te vormen van mijn wederkomst. Dat Ik niet lichamelijk zichtbaar onder u vertoef, zou u dus de betekenis van mijn woorden geestelijk moeten laten verstaan. Ik vertoef geestelijk onder de mijnen tot aan het einde der wereld, want Ik ben bij hen op ieder uur en op elke plaats, en dat sinds mijn hemelvaart.

Want Ik heb gezegd: Ik blijf bij u.

En dus was Ik geestelijk steeds bij de mijnen en Ik blijf bij hen tot aan het einde van de wereld.

Maar Ik kondigde de mensen in die tijd ook mijn wederkomst aan, mijn komen in de wolken. Dus moest deze wederkomst zo begrepen worden dat de mensen Mij kunnen aanschouwen, zoals mijn discipelen Mij zagen opvaren ten hemel. Geestelijk ben Ik weliswaar steeds bij u mensen als u bewijst mijn tegenwoordigheid waardig te zijn, maar lichamenlijk zichtbaar - ofschoon niet in een aards lichaam - kom Ik tot diegenen voor wie Ik dat wil.

Maar Ik heb de wederkomst aangekondigd. Daarom kunt u mensen deze ook met zekerheid verwachten als u mijn woorden gelooft en tot hen behoort, die het laatste einde meemaken. Niet zonder reden gaf Ik deze belofte vóór mijn hemelvaart. Ik voorzag het geestelijke niveau van de mensen in de eindtijd. Ik zag ook de ontzaglijke nood van de gelovigen die Mij trouw willen blijven en bovenmate verdrukt worden. En Ik zag hun worsteling, de zwaarste strijd die de mensen ter wille van mijn naam moeten uitvechten.

Ik zag hun wil en hun moeite om te midden van duivels stand te houden. En daarom beloofde Ik hun mijn persoonlijke hulp, die Ik ook verlenen zal als de tijd daar is. Ik zelf wil tot de mijnen komen en hen bijstaan in de laatste strijd. En zo zullen velen Mij mogen aanschouwen, want Ik zal steeds daar zijn, waar de nood groot is en de mijnen Mij nodig hebben.

Zij zullen Mij zien als mens van vlees en bloed, doch niet uit een vrouw geboren. Ik kom van boven en omgeef Mij met een voor u zichtbare vorm opdat u Mij verdragen kunt.

En een ieder die Mij ziet zal doorstroomd zijn van kracht en de laatste strijd doorstaan.

Maar dan kom Ik in de wolken om de mijnen op te halen en naar het rijk van vrede te brengen. Dit komen zal precies zo plaatsvinden als mijn opvaren ten hemel, maar dan omgekeerd. Ik zal stralend in licht, maar door wolken omhuld om voor u zichtbaar te kunnen zijn, naar de aarde afdalen en de mijnen verzamelen, om ze te redden uit de grootste nood en verdrukking van de kant van de demonen der onderwereld, als ook van het vernietigingswerk waaraan alles ten offer valt wat in, op en boven de aarde leeft. Maar deze komst in de wolken zal alleen gezien kunnen worden door hen die tot de mijnen behoren, want de aanhangers van mijn tegenstander zijn niet in staat Mij te zien. Het is een geestelijke wederkomst en toch ook aards waarneembaar, doch alleen door hen die wedergeboren zijn. Die een diep levend geloof hebben en dus zowel mijn voortdurende tegenwoordigheid tot aan het einde van de wereld als ook mijn zichtbaar wederkomen zonder twijfel erkennen omdat het hart, de geestvont in de mens, hen onderricht en zij daarom tot hen behoren bij wie Ik blijf tot aan het einde van de wereld.

Zij geloven dat Ik wederkom en hun geloof zal Ik niet beschamen.

Amen

De komst van de Heer is letterlijk te verstaan

B.D. No. 6037

29. augustus 1954

Het uur van mijn wederkomst komt steeds dichterbij, want het einde van de aarde is nabij. En als de laatste dag gekomen is, zal ook Ik in de wolken komen om de mijnen te halen, voordat de aarde haar ontbinding tegemoet gaat. Dat betekent echter niet dat de aarde als hemellichaam vergaat, maar dat een verandering van haar totale oppervlak plaatsvindt die voor u mensen gelijk is aan een algehele vernietiging, omdat niets levends aan deze vernietiging ontsnapt omdat al het geschapene daardoor getroffen wordt. Daarom kan Ik ook zelf naar de aarde komen om de mijnen aan dat vernietigingswerk te ontrukken, want er zal buiten mijn gelovigen niemand zijn die dat laatste vernietigingswerk overleeft en er dus naderhand over zou kunnen berichten. Ik zelf zal komen wanneer de mijnen geen uitweg meer zien, wanneer mijn tegenstander openlijk tegen hen zal optreden vanwege hun geloof. Dezen zullen tot het einde toe grote verdrukking ondervinden. En alleen hun vast geloof houdt hen staande en in staat om weerstand te bieden, want zij verwachten mijn komst en hun geloof zal Ik niet teleurstellen. In stralend licht zal Ik verschijnen maar toch mijn glans verhullen, zodat de mijnen deze glans kunnen verdragen.

Maar wat bij de mijnen grote vreugde en jubel teweegbrengt zal de anderen tot ontzetting, tot een oordeel zijn.

Dezen zullen Mij weliswaar niet kunnen zien, maar toch de ongewone gebeurtenissen waarnemen, als zij hen die zij vervolgen voor hun ogen ten hoge zien verdwijnen.

Deze belevenis wordt hun tot een oordeel, want plotseling wordt hun slechtheid voor hen duidelijk, en ook het zekere einde dat zij niet kunnen ontlopen staat nu voor hen vast. Zouden zij Mij in dit uur kunnen zien dan zouden zij beide handen naar Mij uitstrekken.

Maar dit zich-aan-Mij-overgeven zou doelloos zijn, omdat het een gedwongen geloof in Mij zou betekenen, teweeggebracht door de bovennatuurlijke verschijning van Mij zelf.

Doch ook de wegneming der mijnen zou het geloof in Mij nog kunnen doen opleven en Ik zou hen nog in het laatste uur genadig zijn.

Maar zij zijn al te sterk vastgeketend aan de tegenstander en zij kunnen zich niet meer van hem losmaken. En daarom zullen ze in de aarde verzinken, en hun zal het lot van de hernieuwde kluistering in de materie beschoren zijn, waaraan ze zich zelf schuldig hebben gemaakt.

Mijn komst op de dag van het gericht wordt door bijna alle mensen betwijfeld.

En toch wordt mijn belofte vervuld.

Ik kom tot u en u zult Mij kunnen aanschouwen in glans en heerlijkheid. Want de mijnen hebben waarlijk de redding uit de diepste nood verdiend, omdat hun niets meer bovennatuurlijk lijkt wat met het door hen als zeker herkende einde samenhangt. Het einde zal komen en Ik zelf zal afdalen naar de aarde zoals Ik eens in alle glorie opvoer ten hemel, weer zichtbaar voor hen die in Mij geloven, die mijn discipelen zijn in de laatste tijd voor het einde.

Het zijn geen figuurlijk op te vatten woorden en geen gelijkenissen voor komende gebeurtenissen. Het zijn de gebeurtenissen zelf en het zal letterlijk komen zoals Ik het u beloofd heb. En u kunt dit verwachten, elke dag dat u buitengewoon gekweld wordt door hen die aan mijn tegenstander toebehoren.

Zodra de geloofsstrijd begint weet u dat het laatste uur spoedig komt. Want dit is zijn laatste daad, het is de laatste strijd die eindigt met zijn uiteindelijke nederlaag.

En dan zal op de nieuwe aarde de tijd van vrede aanbreken, want met mijn komen naar de aarde en met uw wegneming is deze aardse periode beëindigd, en er begint een nieuwe.

De aarde wordt omgevormd en zal in een geheel nieuwe worden veranderd. En u, die Ik zal ophalen, u zult de bewoners zijn van deze paradijselijke wereld. U zal een tijd van vrede en van hemelse gelukzaligheid beschoren zijn in het paradijs van de nieuwe aarde.

Amen

Levensbeschouwing met Jezus Christus

B.D. No. 2304

16. april 1942

Alleen een levensbeschouwing die positief staat tegenover Jezus Christus en dus is gebaseerd op de goddelijke leer van de liefde, zal een volk tot zegen strekken en het zowel geestelijk als ook aards een opbloei garanderen. Want een volk dat zich zo'n levensbeschouwing eigen heeft gemaakt, blijft in het diepst verbonden met de Verkondiger van de goddelijke leer van de liefde. Het zal geestelijk rijpen en aards niet aan zo grote tegenspoed zijn blootgesteld, omdat het zijn best doet in overeenstemming met Gods wil te leven en daarom ook geen groot leed nodig heeft dat het moet veranderen. Een volk dat een voorbeeld neemt aan de goddelijke Verlosser, dat Hem erkent en zich dus positief tegenover Hem opstelt, leeft niet alleen een werelds leven en zal daarom niet alleen materiële interesses hebben, maar het streeft ook naar geestelijke goederen. Het leidt een innerlijk leven en stuurt aan op de hemel, want het is door zijn geloof ook meer wetend omdat het geloof

werken van liefde van de mensen vraagt en dit het weten oplevert. En wetende mensen leven hun leven bewust met God. Dat wil zeggen: ze zullen zich nooit van Hem afkeren en de wereld haar tol betalen. Ze zijn dus al overwinnaar van de materie geworden, omdat ze, door de liefde van God vastgepakt, in aaneensluiting met Hem hun levensdoel zien. Een volk dat zich dus vrij heeft gemaakt van de materie, heeft een hoge graad van rijpheid. Maar het zal nooit proberen terrein te winnen tegenover andere volkeren. Het is vredelievend en tot hulp bereid. Het probeert niet zijn macht te vergroten of te laten gelden. Het leeft stil voor zich heen en in teruggetrokkenheid. Het zal dus in de wereld weinig aanzien hebben, maar bij God hoog in aanzien staan. Zo'n volk zal het ook nooit kunnen begrijpen dat een andere opvatting, die alles ontkent wat van goddelijke oorsprong is, zich ooit baan kan breken. Een opvatting die dus ook de goddelijke leer van de liefde uitschakelt en door menselijke leerstellingen wil vervangen. Doch dit laatste zal geen bestendigheid hebben. En het volk zal wegzinken in het oeverloze dat het aankleefde. Want niets blijft bestaan wat niet van goddelijke oorsprong is. En hiertoe moet ook een levensbeschouwing zonder Jezus Christus worden gerekend. En al zullen de mensen ook strijd tegen Hem voeren, Zijn leer - de goddelijke leer van de liefde - zullen ze nooit kunnen vernietigen. En een levensbeschouwing zonder Christus zal in elkaar storten, zoals ook een volk dat zich deze opvatting eigen maakt, op langere of kortere termijn het verval tegemoet gaat.

Amen

Heeft Jezus Christus alle mensen verlost of zijn alle mensen verlost?

B.D. No. 3277

2. oktober 1944

De mensen lezen het woord, maar de zin bevatten ze niet en zo ontstaan onjuiste leerstellingen door onjuiste uitleg van de kant van hen die Mij dienen willen, zodra ze zich tevoren met elke vraag niet heel innig met Mij verbinden en daarover uitsluitel wensen, en als ze dit krijgen het zonder weerstand aannemen. De mensen houden star vast aan mijn woord dat Ik de mensen verlost heb van de zonde door mijn kruisdood.

Maar ze dringen niet door in het wezen van het woord ze dringen niet door in de betekenis van het verlossingswerk. Dus begrijpen ze ook niet in hoeverre de mens zelf werkzaam moet zijn om bij de schare te horen die door mijn bloed van de zondenschuld verlost is. Voor alle mensen ben Ik gestorven zodra ze mijn verlossingswerk willen aannemen.

Ik heb geen beperking gesteld, maar de mensen stellen grenzen waar mijn verlossingswerk niet wordt erkend. En dezen sluiten zichzelf buiten de kring van diegenen voor wie Ik aan het kruis gestorven ben. En dus kan de zonde alleen vergeven zijn aan hen die zich laten verlossen door hun geloof in Mij en mijn dood aan het kruis, terwijl de anderen die Mij en mijn verlossingswerk afwijzen, de zonden niet vergeven zijn, omdat ze zich door mijn bloed niet schoon laten wassen en omdat ze niet tot diegenen willen behoren voor wie Ik gestorven ben. Wederom is de vrije wil van de mens doorslaggevend en deze vrije wil eerbiedig Ik. Zou de mensen de zondenschuld zijn vergeven ook zonder het geloof aan Mij en mijn werk van liefde, dan werd de mens tegen zijn wil in, verplaatst in een vrije toestand.

Maar dit is tegen mijn ordening, want dan worden zowel mijn rechtvaardigheid als mijn liefde uitgeschakeld, want dan gebruikt de mens deze toestand noch om zich met Mij te verenigen, noch heeft hij ooit berouw van zijn zonde.

Mijn woord is waarheid en nooit is daar een onwaarheid in te vinden, dat Ik voor alle mensen gestorven ben, dat Ik alle mensen verlost heb van hun zonden.

Maar hun vrije wil moet zelf beslissen of ze zich willen laten verlossen, of ze mijn werk van liefde willen aannemen, want de wil bepaal Ik niet.

Daarom kan de hele mensheid vrij zijn van zondenschuld, zodra ze maar in mijn verlossingswerk gelooft, zoals ze echter ook in diepste duisternis en in de ban van haar zonden is en blijft, als ze Mij afwijst als Verlosser van de mensheid. En daarom gaat het grootste deel van de mensheid nu voort in

de zonde. De mensen zijn zonder vergeving omdat ze Mij niet meer erkennen en daarom is mijn verlossingswerk zonder uitwerking voor hen. De "vergeving van de zonde" mag daarom niet verkeerd begrepen worden. Ze mag niet worden toegepast op diegenen die zich volledig van Mij afzijdig houden, doch niet Ik dring hen van Mij weg, integendeel, ze verwijderen zichzelf van Mij. Ze ontvluchten Mij, die Mij zelf aan hen aanbied en steeds weer hun zielen tracht te winnen. Ik stel hun een genadegeschenk ter beschikking dat hen vrij maakt van de zonde en hun schuld, maar als ze het afwijzen, blijft het voor hen zonder effect. Hun schuld is hun niet vergeven, want ze horen bij diegenen die tegen Mij voor mijn tegenstander strijden en die daarom nog door hem gebonden zijn, tot ze zich door Mij laten verlossen.

En daarom is het onjuist, mijn verlossingswerk zo voor te stellen, als zouden alle mensen profiteren van datgene wat hun vrije wil wel kan verwerven, maar wat deze vrije wil evenzo kan verspelen door afwijzen of totaal ongeloof. Alleen hij die mijn genadegeschenk aanneemt, wordt bevrijd van zijn zonden, want voor hem heb Ik de schuld gedragen, voor hem heb Ik geleden en de kruisdood op Me genomen. Ik stierf wel voor allen, maar allen namen Mij niet aan.

Ik nam de schuld van allen op mijn schouders, maar niet allen voelen zich schuldig en leggen daarom hun last niet op Mij. En dus zullen ze hun schuld ook niet kunnen voldoen, want ze is te groot om daar alleen mee klaar te komen, omdat ze er nu ook nog de schuld aan toevoegen mijn liefde af te wijzen. Maar hoe kunnen dezen de vergeving van hun schuld verwachten? Hoe kunnen de mensen geloven dat ze zonder eigen toedoen, zonder zelf te willen, vrij worden van alle schuld?

Onbegrijpelijk groot is de genade voor u mensen, dat mijn liefde zich voor u heeft geofferd, dat mijn bloed u heeft schoongewassen van alle zonden. Maar u moet deze liefde van Mij ook in ontvangst willen nemen, u zult ze niet mogen afwijzen, daar ze anders bij u niet werkzaam kan worden, daar u anders verder met uw zonden belast blijft tot u uw wil verandert en Mij erkent als de goddelijke Verlosser die voor u aan het kruis is gestorven om u te verlossen.

Amen

Erkennen of afwijzen - Jezus Christus

B.D. No. 5844

3. januari 1954

U mensen zult alleen Mij kunnen erkennen of Mij afwijzen. Het laatste bewijst uw volledig ongeloof en zal voor u een zeer smartelijke uitwerking hebben. Want Mij afwijzen betekent, nog helemaal in de macht van mijn tegenstander te zijn en Mij openlijk weerstand te bieden. Maar Mij erkennen betekent, volledig achter Mij te staan en dus ook in mijn ordening van eeuwigheid te zijn binnengegaan. Mij erkennen wil zeggen, in Jezus Christus als Gods Zoon en Verlosser van de wereld te geloven en te leven vanuit de navolging van Jezus. Mij erkennen betekent, op Mij - als de eeuwige Liefde - aan te sturen, wat alleen mogelijk is door een leven in liefde, omdat alleen zo'n leven de aaneensluiting met Mij tot stand brengt. En zo zal het u nu begrijpelijk zijn, dat Ik slechts een "ja" of een "nee" ken en dat men Mij niet kan bedriegen met woorden die eromheen draaien, die worden gebruikt wanneer men Mij alleen met de mond belijdt, maar het hart niet betrokken is bij dat wat de mond uitspreekt.

U erkent Mij niet wanneer uw levenswandel niet het serieus streven verraadt om bij Mij te komen. Wanneer uw levenswandel de liefde laat ontbreken, wanneer u niet mijn beeltenis in het hart draagt. Wanneer het geloof in u nog niet zo levend is geworden dat er nu met een vlijtige arbeid aan uw ziel wordt begonnen. Wanneer u zich niet met nadruk tot Jezus Christus wendt met het verzoek om hulp en genade, wanneer u zonder Jezus Christus uw weg gaat. Dan zijn al uw woorden die een geloof moeten bewijzen, slechts lege zegswijzen die Mij niet om de tuin leiden over de ware toestand van uw ziel en die hetzelfde zijn als een afwijzen van Mij zelf.

Wie Mij erkent, leeft ook met Mij. Hij verbindt zich steeds weer in gedachten met Mij. Hij houdt innige samspraak met Mij. Hij zal Mij als Vader tot zich laten spreken, want hij voelt zich als mijn kind en hij behoort dus tot de mijnen die Ik voor eeuwig heb teruggewonnen. Hij hoort bij de

verlosten, want zijn wil om bij Mij te komen, kon alleen de versterking gewaarworden door de genade van het verlossingswerk.

Begrijp het, alleen via Jezus Christus kan de weg naar Mij leiden. Niemand bereikt Mij en ook niemand stuurt op Mij aan, die niet een beroep heeft gedaan op de door Jezus Christus verworven genaden, zich dus bewust onder het kruis van Christus plaatst. Want hij kan er pas ernstig naar streven om bij Mij te komen, wanneer hij levend is geworden door de genaden van de goddelijke Verlosser Jezus Christus in wie Ik voor u mensen een zichtbare God ben geworden. Maar vraag uzelf af of en in hoeverre u er serieus naar streeft bij Mij te komen. En denk niet dat u tot de mijnen gerekend zult kunnen worden, wanneer u nog niet doordrongen bent van de geest van mijn liefde, wanneer u slechts naar buiten toe blijk zult willen geven van het geloof in Mij, maar uw levenswandel elke verbinding met Mij laat ontbreken.

Woorden alleen doen het niet. En ook het toebehoren aan christelijke kerkgenootschappen maakt u niet tot erfgenaam van mijn rijk, wanneer u de weg naar Jezus Christus nog niet hebt gevonden. Wanneer u - die zonder Hem en Zijn verlossing nog in de boeien van de tegenstander gekluisterd bent - nog niet de serieuze roep tot Hem hebt gericht, opdat Hij zich over u zal ontfermen. U zult moeten inzien dat u met schuld beladen bent en u zult Hem uw schuld moeten bekennen en om verlossing moeten vragen omwille van Zijn bloed dat Hij voor u heeft vergoten. Dan behoort u tot diegenen die een luid "ja" zeggen, wanneer de liefdesroep van de Vader weerklinkt. U behoort tot diegenen die Hem tegemoet snellen, die zich definitief hebben gescheiden van mijn tegenstander, die Mij innig liefhebben en zich met Mij verbinden, die de mijnen blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Het geloof in Jezus Christus - Het lijden van Christus

B.D. No. 5847

7. januari 1954

Het lijden van Christus in zijn volle omvang te kunnen beseffen, zoals Jezus het heeft ondergaan, is voor geen mens op aarde mogelijk, omdat onuitsprekelijke geestelijke kwellingen de lichamelijke pijnen vergezelden, waarvoor de mens geen begrip heeft zolang hij zelf nog niet vergeestelijkt is. Daarom zal ook geen mens kunnen zeggen dezelfde kwellingen te hebben uitgestaan als Jezus, omdat de lichamelijke pijnen vele malen werden overtroffen door die kwellingen van de ziel. Omdat Jezus de zondenlast van de hele mensheid droeg en Hij te midden van de strijd van de kwade machten stond, waartegenover Hij zich zelf had geplaatst. Zijn lichtziel huiverde voor deze duisternis en Zijn ziel werd nog veel meer gepijnigd dan Zijn lichaam.

En dit ontzettende lijden is voor u mensen onvoorstelbaar, ofschoon u er van op de hoogte bent. En de omvang van Zijn verlossingswerk zult u pas in het geestelijke rijk beseffen, wanneer uw ziel in het licht staat en u dat onvoorstelbare werk van barmhartigheid wordt getoond.

Zolang u op aarde vertoeft, zult u toch in Hem moeten geloven. U zult u de liefde van de mens Jezus moeten voorstellen, Die een buitengewoon smartelijke dood op zich nam, alleen om de medemensen te helpen in hun geestelijke nood.

U zult u moeten indenken dat Hij onschuldig heeft geleden. Dat Hij zelf het zuiverste en meest liefdevolle wezen op aarde was en dat Hij door Zijn overgrote liefde ook krachtig en machtig was, en toch van Zijn kracht afzag, om te lijden voor u.

U zult - of u met de diepte van Zijn lijden zult kunnen meevoelen, of niet - bewust naast Hem moeten gaan staan. U moet niet wegblijven, want door Zijn kruisdood roept Hij u tot zich.

Hij wil alleen dat u Hem erkent als Gods Zoon en Verlosser van de wereld. Dat u gelooft aan Zijn missie. Dat u gelooft dat God zelf in de mens Jezus was en dat Zijn lijden en sterven aan het kruis alleen daarom door God was toegelaten, opdat de mensheid verlost werd van de dood. Dat God de verzoening werd gebracht voor een misdrijf dat niet ongewroken kon blijven volgens goddelijke gerechtigheid en dat de mensen zelf zich nooit van deze schuld hadden kunnen bevrijden.

U mensen moet het geloven, dat de missie van de mens Jezus daarin bestond, Gods liefde en Zijn gerechtigheid in overeenstemming te brengen en zo weer de ordening tot stand te brengen die door de vroegere zonde van de opstand tegen God omver was geworpen.

U zult het toch moeten geloven dat ieder mens de verlossing door Jezus Christus nodig heeft. Dat de kruisdood niet alleen een historische gebeurtenis was, maar een geestelijke reden had.

U zult het moeten geloven dat de Liefde naar de aarde afdaalde om u mensen te verlossen. En u zult moeten geloven dat de mens Jezus zo vol van liefde was voor God en voor Zijn medemensen, dat dus de eeuwige Liefde zelf zich in Hem kon openbaren en alleen zo alle wonderen en de wijsheid van Jezus te verklaren zijn.

U zult toch moeten geloven dat de kruisdood van Jezus meer was dan een historisch voorval. En u zult nu zelf de consequenties moeten trekken. Dat wil zeggen: u zult zelf moeten plaatsnemen bij het kruis en weten dat ook u tot diegenen behoort, voor wie Jezus het verlossingswerk heeft volbracht. U zult Hem moeten erkennen als Gods Zoon en Verlosser van de wereld.

En uw geloof zal u dan ook de verlossing van uw ziel opleveren, want zij zal zich losmaken van de vijandige macht. Ze zal het voelen dat de Heiland Jezus Christus zich over haar ontfermt, want ze zal Hem leren liefhebben en alleen tot welgevallen van Hem willen leven. Ze zal de zonde mijden en het goede doen. Ze zal zich aan Hem schenken, Die haar de vrijheid heeft gebracht en ze zal Zijn naam belijden voor de hele wereld.

Amen

Geloof en liefde leiden naar de vereniging met God

B.D. No. 8973

9. mei 1965

Wanneer u zich mijn eindeloze liefde voor ogen houdt, die het bitterste lijden en sterven voor uw zonden op zich heeft genomen om voor u de poort naar het lichtrijk weer te openen, dan zou het werk van verzoening u alleen al moeten aansporen Mij weer lief te hebben met alle innigheid waartoe u in staat zou zijn.

Maar juist daar ontbreekt het u aan, u zult een zodanige liefde niet meer op kunnen brengen, omdat mijn tegenstander u nog gevangen houdt en hij alles zal doen om u te hinderen bij het werkzaam zijn in liefde. Maar dat u helemaal tot niets in staat zou zijn, is niet het geval, omdat u een klein vonkje van mijn liefde in u draagt, dat u maar hoeft te voeden zodat het in u groeit tot een heldere vlam. Maar wederom is daar uw wil voor nodig, die vrij is en noch door Mij, noch door mijn tegenstander wordt gedwongen. En deze vrije wil maakt alles mogelijk.

Hij kan de innigste band met Mij tot stand brengen, maar hij kan zich ook helemaal aan mijn tegenstander overgeven.

Doch slechts de geringste wil naar Mij toe is al voldoende, dat Ik u kracht schenk en u voortdurend mijn eindeloze liefde bewijs.

En wanneer u nu Mij zelf in Jezus aanroept om hulp tegen hem, zal uw wil gesterkt worden en bent u ontsnapt aan mijn tegenstander. U streeft naar het licht, u leeft uw aardse leven doelbewust en bereikt ook het laatste doel: de vereniging met Mij. Maar wat moet u nu als eerste doen, opdat uw leven niet nutteloos is? Vooreerst zult u moeten geloven in een Macht die u geschapen heeft. Wanneer u deze Macht erkent, zal het voor u gemakkelijk zijn door middel van gedachten met haar in verbinding te treden, want het geloof in Mij is al een bewijs dat u zich los wilt maken van uw huidige heer, want deze zal trachten elk geloof in u aan het wankelen te brengen.

Maar u keert u vanzelf naar Mij toe en Ik zal u helpen de juiste weg te gaan die naar Mij leidt. Voor alles zal Ik u kennis doen toekomen over de goddelijke Verlosser Jezus Christus in wie Ik mens ben geworden en u uitsluitel geven over dat wat Hij voor u betekent.

En zodra u van Hem weet dat u zich te allen tijde tot Hem zult kunnen wenden, dat Hij en Ik één zijn, zult u aan Hem ook uw schuld overdragen die aanleiding was van uw mens zijn op deze aarde.

En dan zal het u ook mogelijk zijn de grote liefde te voelen die Ik van u verlang, die nodig is om de vereniging met Mij aan te kunnen gaan. Dus zult u allen tot zo'n geloof kunnen komen in een Wezen dat bovenmate machtig is, wijs en liefdevol.

En dan zult u het ook kunnen liefhebben, wanneer u dit Wezen als uitermate volmaakt ziet.

Dan zult u ook weten dat u moet streven naar de vereniging met dit Wezen, dat u nog van Hem verwijderd bent door de vroegere zonde van afval, dat het u weer terug wil winnen en dingt naar uw liefde die de oerzonde alleen kan opheffen wanneer ze aan Jezus Christus is overgegeven, die de zondesschuld aan het kruis teniet heeft gedaan.

Alleen de liefde kan u weer naar Mij terugbrengen. Alleen liefde is nodig om weer het lichtrijk binnen te kunnen gaan, alleen liefde geeft u weer alle vermogens terug die u in de rijkste mate hebt bezeten en afgestaan. Alleen liefde is de band tussen Mij en u, want ze is uw oerelement, zoals ook Ik zelf de Liefde ben.

Geloof u dus in Mij, dan is dit al de tot leven gewekte vonk die dit geloof voortbrengt en zij zal voortdurend meer opvlammen en tenslotte leiden naar de vereniging.

Geloof daarom in Mij, dat Ik ben, dat Ik u heb geschapen evenals alles wat u om u heen ziet. Dan zult u niet anders kunnen dan u in gedachten met Mij te verbinden. U zult daardoor kracht ontvangen. U zult wetend worden, dat wil zeggen: de juiste gedachten zullen door u stromen, zo dat u zich ook in de waarheid bevindt. Want dat is het overbrengen van de kracht van mijn liefde, dat u ook een kijkje mag nemen in gebieden die tevoren voor u gesloten waren.

Maar steeds is het ervan afhankelijk hoe uw graad van liefde is.

Laat daarom de liefde in u werkzaam worden, want de liefde is alles. Ze geeft u helderheid van denken en ook de kracht datgene uit te voeren wat u tot heil van uw ziel strekt. Ze zal u naar Jezus Christus leiden, en hebt u Mij nu in Jezus Christus herkend, dan gaat u ook zeker de weg naar de voltooiing. U zult terugkeren in uw vaderhuis, waaruit u eens vrijwillig was heengegaan.

Amen

De naam Jezus overwint de duivel

B.D. No. 6169

19. januari 1955

U zult de duivel in mijn naam kunnen gebieden dat hij weg moet gaan, en u zult vrij zijn van hem. U hebt een zeker middel: de naam van uw Heer en Heiland, die - in vol geloof uitgesproken - enorm grote kracht heeft op al het kwade, op de u bedreigende krachten die in opdracht werken van hem die mijn tegenstander is. Ze zullen u moeten verlaten als u de kracht van mijn naam inzet tegenover hen, want hiervoor vluchten ze om niet vernietigd te worden.

Dus hoeft u zich steeds alleen maar aan de goddelijke Heiland en Verlosser Jezus Christus over te geven. U hoeft Mij alleen maar te roepen of te willen dat Ik bij u ben en u bescherm tegen het kwade, en niets slechts zal zich aan u kunnen opdringen omdat mijn wil alle krachten weert die u willen schaden. Maar steeds wordt vooropgesteld dat u zelf van Mij zult willen zijn, dat u de serieuze wil hebt Mij zelf en mijn welgevallen te verwerven, dat u dus bewust op Mij aanstuurt.

Weliswaar zal mijn tegenstander u dan juist feller aanvallen, hij zal proberen u met alle middelen van Mij weg te dringen en hij zal u zijn rijk voorstellen als waard om naar te streven. Hij zal vermomd naar u toe komen en dat wat hij verlangt zo aantrekkelijk mogelijk voor u trachten te maken, om uw zinnen in de war te brengen opdat u zult geloven dat het u niet schaadt. Hij vindt wel de juiste middelen om u te verleiden, maar u herkent hem zeker en ook zijn intriges, zolang u met Mij verbinding zoekt. Steeds zult u naar Mij moeten roepen. Steeds zult u de naam Jezus vol innigheid moeten uitspreken wanneer u zelf in twijfel verkeert of u door mijn tegenstander bedreigd voelt.

Alleen zult u Mij niet uit uw hart mogen verdringen, want dan heeft mijn tegenstander gemakkelijk spel en u zult bezwijken voor zijn wensen. U zelf bent vaak te zwak om hem te weerstaan en daarom zult u de hulp moeten invoeren van Diegene Die hem kent en zijn Heer is. En een innige roep bevrijdt u van hem. De naam Jezus doet wonderen, wanneer deze in diep gelovig vertrouwen wordt uitgesproken. Want in Hem roept u Mij zelf aan, uw God en Vader van eeuwigheid, die u waarlijk niet aan diegene zal overlaten met wie Hij om uw zielen strijdt, wanneer uw zielen zelf naar Mij verlangen.

Amen

Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling van de wil

B.D. No. 7035

6. februari 1958

De wil volstaat waar de daad niet kan worden uitgevoerd. Want u mensen wordt naar uw wil beoordeeld, hoe deze is gericht. Maar dat zal u niet vrijstellen van het uitvoeren, van het werkzaam worden van de wil, wanneer dit laatste mogelijk is. Want alleen woorden zijn niet voldoende. De wil moet serieus zijn. En een serieuze wil doet ook alles wat in het vermogen van de mensen ligt. Maar dat u ook kracht wordt toegevoerd zodra Ik uw ernstige wil zie, is vanzelfsprekend, daar Ik u anders niet ter verantwoording zou kunnen roepen voor verzuim wanneer u had kunnen handelen. Maar u hebt beslist hulp nodig om vat te kunnen krijgen op de oprechte wil. Alleen de vrije wilsbeslissing is de zin van uw bestaan op aarde. Deze zou echter nauwelijks door u juist worden genomen, wanneer deze wil geen versterking zou ervaren door Jezus Christus. Weliswaar is ieder mens in staat zijn wil op Mij te richten, maar hij zou steeds weer in een zwakke wil vervallen en daarom ook de uitvoering van zijn wil vaak achterwege laten. Maar de ommekeer van zijn wil naar Mij maakt het Mij al mogelijk, hem naar de Bron van genade van het verlossingswerk te leiden. Deze maakt het Mij mogelijk hem ook van kracht te voorzien en op hem in te werken door mijn geest, zodat hij wordt aangespoord om werken van liefde te verrichten. En zo kan hij de toevoer van kracht al ondervinden, wanneer hij deze innerlijke aandrang opvolgt.

Maar de hulp van Jezus Christus maakt de zekere geestelijke vooruitgang pas mogelijk, daar anders zijn wil steeds weer zou worden verlamd door de aanvechting van mijn tegenstander, die nog steeds macht heeft over de mens omdat deze nog niet vrij is van zijn zondesschuld. Desondanks hecht Ik zeer veel waarde aan de Mij toegekeerde wil en Ik rust niet eerder tot de mens de weg heeft genomen naar het kruis. Want Ik heb waarlijk middelen genoeg om dit te bereiken, wanneer de mens maar eenmaal de gedachten aan Mij in zich werkzaam laat zijn. En Ik heb ook het recht om met mijn tegenstander om deze mens te strijden. Maar wendt de mens zich nu bewust tot Jezus Christus, dan is zijn wil niet meer zo gemakkelijk te verzwakken. Dan streeft hij bewust het doel na en dan zal hij ook steeds op zijn wil de daad laten volgen en dus hogerop klimmen en zal zijn ziel rijp worden. Want de hulp van Jezus Christus bestaat niet alleen in de versterking van wil, maar ook in het scheppen van gelegenheden de naastenliefde te beoefenen.

Maar mijn tegenstander weet het voor elkaar te krijgen, dat ook aan werkzaam zijn in liefde paal en perk wordt gesteld. Hij weet de harten van zijn aanhangers zo te verharderen, dat zij ook hun medemensen een werkzaam zijn in liefde verbieden. En deze aanhangers zijn ware knechten van de satan. Want ze grijpen beslissend in de geestelijke ontwikkeling in. Maar ze bereiken hun doel niet, want waar de mens het werkzaam zijn in liefde wordt verboden, daar beoordeel Ik de wil en laat hem evenveel meetellen als een volbrachte daad. En mijn tegenstander zal het klaarspelen, mijn goddelijke geboden van de liefde buiten werking te stellen, waar de wil nog zo zwak is dat die geen innerlijke weerstand biedt. Maar Ik beoordeel het hart van de mens niet naar de uiterlijk zichtbare daad. Van deze daad ontsla Ik echter ook geen mens bij wie de verwezenlijking ervan mogelijk is.

En zo hebt u opnieuw een verklaring, dat en waarom Ik werken van liefde van u vraag. Dat en waarom de ernstige wil om te helpen dezelfde waardering krijgt, waar het werk noodgedwongen achterwege moet blijven. Maar Ik stel Me niet tevreden met alleen de wil, die zonder werkzaam te worden de noodzakelijke ernst laat ontbreken. Maar zolang u nog niet de weg naar Jezus Christus bent

gegaan, zal uw wil nog erg verzwakt zijn. En daarom zult u een beroep moeten doen op de genaden van het verlossingswerk om deze zwakke wil te boven te komen. Maar dan zult u met grote ijver uw doel nastreven, dat te doen wat mijn wil is: op te gaan in de liefde tot Mij en tot uw medemensen en daardoor het hemelrijk te verwerven.

Amen

Vergeving van de zonde door Jezus Christus

B.D. No. 7442

31. oktober 1959

U allen zult van Mij de vergeving van uw zonden kunnen verkrijgen wanneer u deze maar ernstig begeert en in Jezus Christus, die voor al uw zonden aan het kruis is gestorven, uw weg neemt naar Mij. Het was een ontzaglijke zondenlast waarmee Ik naar het kruis ging, want het waren de zonden van de gehele mensheid uit het verleden, het heden en de toekomst, die Ik heb gedragen. Het was de oerzonde van de gehele mensheid, evenals ook alle zonden die ieder mens afzonderlijk op aarde heeft gedaan. Ik nam alle schuld op mijn schouders en ging daarmee naar het kruis. En al is een zonde nog zo zwaar, Ik heb er Mij zelf mee belast, omdat Ik u wilde verlossen van al uw schuld, omdat Ik u de zuiverheid van hart terug wilde geven waarin u alleen dichter bij Mij zou kunnen komen en Mij zult mogen zien van aangezicht tot aangezicht.

Ik wilde u allen rein wassen van uw schuld. Ik wilde boete doen voor alle zonden die op u drukten en u onherroepelijk gescheiden hielden van Mij, omdat Ik Me niet met de zonde verenigen kan. Daarom delgde Ik alle schuld door mijn verlossingswerk, maar vraag van ieder mens de eigen wil dat hij verlost wil worden. Dus daarom moet ieder mens zijn zondeschuld inzien die hem ver van Mij verwijderd houdt en hij moet Mij om vergeving van zijn schuld vragen. Want zonder het bekennen van zijn schuld en de vraag om vergeving, erkent hij het kruisoffer van de mens Jezus niet en kan hem zijn zondeschuld niet worden vergeven.

Dus u zult zelf moeten willen dat u verlost zult worden en vanuit deze wil zult u naar Mij in Jezus Christus moeten komen en vragen om uw verlossing. Dan zult u vrij zijn van alle schuld, vrij van zwakheid en gebondenheid waarin mijn tegenstander u eeuwige tijden heeft vastgehouden. U zult vrij zijn van duisternis, want het Christuslicht doorstraalt u. De liefde wordt in u ontstoken en licht op tot een heldere vlam, want hij die zonder enige liefde is, heeft u niet meer in zijn macht en Hij die zelf de Liefde is, is tot u gekomen en laat Zijn licht in uw harten stralen, omdat deze nu rein zijn geworden, omdat Jezus Christus de schuld teniet heeft gedaan en uw hart nu tot "tempel Gods" is geworden zodra u in de liefde leeft. En bent u door Jezus Christus verlost van alle schuld, dan zult u ook een leven in liefde leiden naar Zijn wil en Ik zelf kan gaan wonen in uw hart, dat u Mij tot een tempel hebt toebereid door de liefde.

Maar tevoren zult u onvermijdelijk vergeving van uw zonden moeten hebben verlangd en verkregen. Het ernstige verlangen daarnaar verzekert u ook van algehele vergeving, want Jezus Christus hoort elke roep die uit een met schuld beladen hart tot Hem opstijgt. Ik hoor u en vervul graag uw verlangen. Ik doe uw schuld teniet en trek u aan mijn hart, omdat u nu tot de verlostten behoort, voor wie Ik mijn bloed op aarde heb vergoten. Ik vraag alleen het bekennen van uw schuld en dat is niet moeilijk te doen, want u allen weet dat u zwakke ongelukkige schepselen bent, die nog in onvrijheid en duisternis van geest voortleven, vooraleer ze verlossing vinden door de liefde van Jezus Christus in wie Ik zelf Me op aarde heb belichaamd.

De liefde van de mens Jezus voor Zijn medemensen was zo groot dat Hij voor de zonden van ieder mens zich zelf wilde offeren, dat Hij ze wilde delgen om voor hen de weg weer vrij te maken naar de Vader die in Hem was. Zijn liefde was zo groot dat Hij ieder mens wilde helpen gelukkig te worden, en die gelukzaligheid was alleen maar bij de Vader te vinden en Zijn liefde liet Hem het bitterste lijden en sterven op zich nemen, om daarmee te boeten voor de schuld die een onoverkomelijke kloof had geschapen tussen Mij en de wezens en die eerst overbrugd moest worden, wat Jezus door het verlossingswerk en Zijn onmetelijke liefde ook heeft gedaan. Hij heeft de brug geslagen tussen de

mensen en Mij, Hij heeft hen geholpen bij de Vader te geraken en Hij heeft voor alle schuld Zijn bloed vergoten aan het kruis, opdat alle mensen zalig kunnen worden.

Streef er daarom ernstig naar uw zondesschuld kwijt te raken. Zie uw schuld in en beken ze en draag ze naar het kruis en wend u tot de goddelijke Verlosser Jezus Christus om vergeving. En u zult gereinigd binnen kunnen gaan in het lichtrijk, wanneer uw aardse leven zal zijn beëindigd. U zult de weg naar Mij, naar de Vader gaan, die Jezus Christus u is voorgegaan, de weg die Zijn liefde heeft gebaad en die ieder moet gaan die zalig wil worden.

Amen

De weg naar het kruis moeten alle mensen gaan

B.D. No. 8983

26. mei 1965

Dat u allen de weg naar het kruis zult moeten nemen, kan u niet vaak genoeg worden gezegd. En Ik kan ook geen mens van deze "kruisweg" ontslaan, omdat u allen met de zondesschuld belast bent waarvoor de mens Jezus boete heeft gedaan en omdat u niet eerder het lichtrijk zult kunnen binnengaan, dat alleen Hij voor u kan openen. Daarom moet u mensen steeds weer de reden en de betekenis van het verlossingswerk worden gezegd, uitgelegd en toegestuurd. Want het geloof daarin is nog slechts zeer zwak. Steeds zullen de mensen het voor een legende houden, die men voor hen geloofwaardig probeert te maken, maar die nooit historisch kan worden bewezen. Maar Jezus is ter wereld gekomen ter wille van een belangrijke missie. En Hij heeft deze missie ook vervuld, doordat Hij de zwaarste kruisweg heeft afgelegd, doordat Hij de zonden van de gehele mensheid op Zijn schouders nam en onder bitter lijden en pijnen de dood aan het kruis heeft ondergaan, die de deur naar het lichtrijk opent voor alle zielen die plaatsnemen onder Zijn kruis. Die tot de verlostten willen behoren, die Hem hun zonden bekennen en Hem om vergeving vragen. Want pas de vrije wil om het verlossingswerk en Zijn genaden aan te nemen maakt de ketens los waarmee u gekluisterd wordt gehouden door degene die u eens vrijwillig bent gevolgd en waardoor u zich bezondigde tegen Mij.

U mensen kan geen bewijs meer worden gegeven. U zult het moeten geloven dat de mens Jezus voor u de meest smartelijke dood is gestorven om daarmee voor Mij de boete te voldoen. Maar u zult dit geloof ook kunnen opbrengen. En steeds weer zult u door Mijn geest ondervinden dat u ook overtuigd dit geloof zult kunnen verdedigen en uitdragen. Want juist dit werkzaam zijn van de geest in de mens is pas mogelijk geworden door de dood van Jezus aan het kruis, door het verlossingswerk, zodat de vermogens in de mens weer kunnen doorbreken die bedolven waren zolang de mens nog onder de last van zijn oerzonde gebukt ging. En dit werkzaam zijn van de geest zal voor altijd en eeuwig plaatsvinden.

Voor altijd en eeuwig zullen de mensen kennis kunnen nemen van het grote werk van erbarmen dat de mens Jezus ter wille van de oerschuld heeft volbracht. Want het was niet alleen het werk van een mens, maar Ik zelf was in de mens Jezus en bevrijdde u dus van de schuld. Want Hij werd door de Liefde ertoe aangedreven, het grote leed op zich te nemen. De Liefde die Ik zelf was en in algehele volheid de mens Jezus kon doorstralen, zodat dus de Liefde zelf het werk van verlossing volbracht en de mens Jezus voor Mij alleen een omhulling was, om - zichtbaar voor de mensen - te lijden en te sterven, omdat Ik als God niet kon lijden. Maar Hij behield Zijn lichaam, om nu - als verenigd met Mij - voor al mijn wezens een zichtbare God te zijn en te blijven.

En u zult nu ook begrijpen dat geen mens aan het kruis voorbij kan gaan als hij ooit naar Mij wil terugkeren, naar het rijk van de gelukzalige geesten. U zult nu begrijpen waarom de oerzonde u eeuwig van Mij gescheiden houdt, dat Ik ze ter wille van mijn gerechtigheid niet anders teniet kan doen dan door de erkenning van het grootste liefdesoffer en de vraag om vergeving. Dan pas zult u kunnen terugkeren in het vaderhuis, dat u eens vrijwillig had verlaten toen u diegene in de diepte bent gevolgd, die een vijand is van al het leven en die u ook in een dode toestand wil houden. Maar uw wil is vrij en u zult evengoed ook de weg kunnen nemen naar Mij, naar Jezus Christus, om weer gelukzalig te zijn en dat voor eeuwig te blijven.

De vrijheid van wil kan Ik u niet ontnemen, maar ook mijn tegenstander kan u er niet toe brengen hem ter wille te zijn. U zult zelf moeten beslissen en daarom wordt u steeds weer gewezen op Jezus Christus en Zijn verlossingswerk. U wordt gewezen op Zijn lijdensweg, op Zijn bittere en pijnlijke dood aan het kruis, opdat in u ook het bewustzijn ontwaakt dat u zelf aanleiding bent geweest tot dit werk van verzoening en u nu ook de weg zult nemen naar Zijn kruis, Hem vrijwillig uw schuld bekent en Hem om vergeving vraagt. En mijn eindeloze liefde zal u vrijspreken van uw schuld. Mijn eindeloze liefde die zich in de mens Jezus borg, zal uw boeien losmaken en voor u de poort openen waardoor u binnen zult kunnen gaan in mijn rijk, waar licht is en gelukzaligheid, waar u weer door het licht van mijn liefde zult kunnen worden doorstraald, zoals het was in het allereerste begin.

Amen

Het navolgen van Jezus - De levensweg in liefde en zelfverloochening

B.D. No. 3920
1. november 1946

Wie niet net als Ik zachtmoedig en geduldig is, wie zich niet wat betreft de navolging erin oefent dat hij alle eigenschappen aflegt die passen bij het wezen van mijn tegenstander, wie niet onophoudelijk streeft naar de deugden die hem tot een goddelijk wezen bestempelen, die zal moeilijk het doel bereiken de vereniging met de Vader van eeuwigheid te vinden die in zich pure liefde is en die zich alleen met die schepselen aaneen kan sluiten die aan Hem gelijk tot liefde zijn geworden. Mijn leven op aarde moest u tot voorbeeld dienen, want als mens was Ik aan dezelfde verzoeken blootgesteld als u omdat Ik de weg moest gaan die als enige een ziel naar de volmaaktheid kon leiden.

Net als u moest Ik strijden tegen alle begeerten van het vlees, evenals tegen alle eigenschappen van een niet goddelijk wezen, daar anders mijn levenswandel u niet als voorbeeld kon dienen wanneer Ik, vrij van alle menselijke fouten geboren, de beproeving van mijn wil zou hebben kunnen omzeilen. Ik moest het leven op aarde ten diepste bewust ervaren, dat wil zeggen met betrekking tot dezelfde zonden vanuit het lichaam de mogelijkheid hebben om ze in vrije wil achterwege te laten en alle prikkels daartoe te vermijden. Ik moest tegen vleselijke begeerten strijden en daardoor de ziel in Mij sterk maken en gewillig om zich met Gods geest te verenigen. De zondigheid van de mensen om Me heen stelde mijn liefde en geduld vaak zwaar op de proef. Toch wilde Ik zachtmoedig en van ganser harte deemoedig blijven, mocht Me ook niet ergens op laten voorstaan. En Ik had medelijden met de zwakheid van de medemensen, dat ze geen weerstand boden aan de verzoeken, en mijn liefde nam toe. Ik wilde diegenen helpen die terneer lagen en zelf niet overeind konden komen. Want als zelf mens was Ik op de hoogte van alle zwakheden van een mens en deze kennis versterkte mijn zachtmoedigheid en geduld.

Als zelf mens kon Ik Me altijd verplaatsen in de ziel van degene die zondigde, ofschoon Ik zelf zonder zonde was, hoewel Ik zelf op grond van mijn wil overwinnaar was gebleven bij alle verzoeken van het vlees en van de ziel. Maar Ik ontleende de kracht daartoe aan de liefde. En ieder mens die de liefde beoefent, zal ook de kracht en de wil opbrengen tegen zijn fouten en zwakheden te strijden en ook hij zal de zege behalen, want de liefde zelf is de kracht. En wie dus in liefde werkzaam is zal ook alle deugden beoefenen die een goddelijk wezen kenmerken: hij zal zachtmoedig en geduldig zijn, barmhartig, vredelievend, deemoedig en rechtvaardig. Want als hij de medemensen liefde geeft is ook zijn denken vol liefde en hij bestrijdt alle zwakheden en fouten met gemak. Volg Mij na, leid een levenswandel net als Ik in liefde en zelfverloochening en u zult u bevrijden van alle zondige begeerten. U zult zelfs niet in zonde vervallen, u zult u aan het wezen van de eeuwige liefde aanpassen en al op aarde de vereniging met haar vinden en u zult zeker uw doel bereiken. En dus zult u ook te allen tijde uw kruis op u moeten nemen, net als Ik, en u zult niet ongeduldig mogen worden, want als u Mij ernstig vraagt om bijstand, help Ik u het te dragen en uw ziel zal zich des te eerder bevrijden van aardse begeerten, hoe gewilliger ze het kruis draagt dat de liefde van de Vader haar heeft opgelegd opdat ze helemaal rijp zal worden.

Volg Mij na en neem mijn levenswandel op aarde als voorbeeld en nooit meer zult u in zonde geraken. U zult u verlossen als gevolg van uw wil en de liefde. U zult vrij worden, oneindig

gelukzalige wezens worden, voorzien van alle goddelijke eigenschappen. U zult vol van licht en kracht zijn in het geestelijke rijk en gelukkig leven in eeuwigheid.

Amen

Verandering van wezen tot liefde met hulp van Jezus Christus

B.D. No. 8019

15. oktober 1961

De levensweg over de aarde als mens, is de laatste korte fase van uw ontwikkelingsgang vanuit de diepste diepte omhoog.

Maar of hij u de beëindiging brengt, bepaalt u zelf als mens, waar u weer de vrije wil teruggegeven is en u deze nu goed zult moeten richten om de laatste volmaaktheid te bereiken. Daarom draagt u een grote verantwoordelijkheid, omdat u beslist wat uw lot is voor weer eindeloos lange tijd of voor de eeuwigheid.

U zult met een juist gerichte wil vrij kunnen worden van elke uiterlijke vorm, wanneer u uw aardse lichaam verlaat. Maar u kunt ook opnieuw de hardste uiterlijke vorm betrekken, wanneer u de vrijheid van uw wil misbruikt, wanneer u het leven op aarde niet benut, wanneer u de omvorming van uw wezen niet voltrekt, dat weer liefde moet worden zoals het was in het allereerste begin.

Deze omvorming van uw wezen tot liefde is het enige doel van uw leven op aarde als mens. En u hebt ook steeds de mogelijkheid dit omvormingswerk te volbrengen, omdat Ik u waarlijk elke ondersteuning ten deel laat vallen.

Want Ik verlang vurig naar mijn schepselen, dat ze als "kinderen" naar Mij terugkeren. En Ik doe ook waarlijk alles opdat zij hun doel bereiken. Maar hun wil maak Ik niet onvrij.

Ze moeten zelf naar Mij terugkeren in vrije wil, zoals ze eens van Mij zijn weggegaan en daardoor in de diepste diepte stortten. Ik houd rekening met alle zwakheden en fouten. Ik help een handje waar u mensen alleen te zwak bent. Ik openbaar Me aan u, opdat u leert Mij te onderkennen en lief te hebben. Ik overstelp u met een mate van genade die onbeperkt is, die u alleen maar hoeft te gebruiken om overwinnaars te kunnen worden in het aardse leven.

Want u zult een strijd moeten voeren met mijn tegenstander die u niet wil prijsgeven, maar die eveneens uw vrije wil niet kan bepalen, wanneer deze zich van hem afwendt.

U zult moeten strijden tegen alle aandriften en begeerten die nog aan uw ziel kleven. U zult de vaste wil moeten hebben vooruit te gaan en de levensweg op de aarde met succes af te leggen.

U zult naar Mij moeten verlangen en waarlijk, Ik zal u tegemoet komen en u tot Mij trekken, om u eeuwig niet meer los te laten. Want Ik heb u lief en daarom verlang Ik vurig naar uw terugkeer naar Mij.

En u zult nooit hoeven te vrezen dat de kracht u ontbreekt voor uw voltooiing, want Eén heeft ze voor u verworven door Zijn dood aan het kruis:

Jezus Christus, die u verlost van zonde en dood.

En deze Ene zal u de genade van Zijn verlossingswerk doen toekomen, wanneer u er maar om vraagt, wanneer u wilt dat Hij ook uw zondenschuld zal hebben teniet gedaan en wanneer u Hem vraagt om versterking van uw wil om het omvormingswerk tot liefde op aarde te volbrengen.

Zodra u zich tot Hem richt, zult u ook Mij weer erkennen en dan is ook uw terugkeer naar Mij verzekerd, uw thuiskomst in het vaderhuis, dat u eens vrijwillig had verlaten.

Gedurende het korte leven op aarde zult u waarlijk het laatste doel bereiken, wanneer u maar Jezus Christus erkent als Verlosser van de wereld, die Mij zelf in alle volheid in zich droeg.

Want door deze erkenning en het verzoek om vergeving van uw schuld, is uw oerzonde van afval van Mij teniet gedaan, omdat de mens Jezus daarvoor aan het kruis is gestorven, zodat Hij met Zijn bloed boete deed voor de grote schuld, ter wille van de gerechtigheid.

U zelf zou nooit deze schuld hebben kunnen aflossen en er boete voor doen. Daarom stierf Ik zelf in de mens Jezus de dood aan het kruis, omdat alleen de liefde van een dergelijke schuld kan bevrijden, die de mens Jezus voor Zijn lijdende broeders opracht en die Hem vervulde en alle lijden en smarten op zich deed nemen.

Maar de liefde was Ik zelf.

En daarom werd voor u mensen de weg naar Mij weer vrij. U kunt terugkeren in uw vaderhuis. Ik kan u weer aannemen als mijn kinderen, omdat uw schuld is teniet gedaan door Jezus, wanneer u Hem erkent en dus Mij in Hem, want Hij en Ik zijn Eén. Wie Hem aanroept, roept Mij aan en wie Hem eens mag zien, die ziet Mij van aangezicht tot aangezicht.

Amen

Verbinding met Jezus Christus in elke nood

B.D. No. 6363

23. september 1955

Umensen zult u innig moeten verbinden met Jezus Christus, wilt u zich vrij maken van alle fouten en zwakheden, slechte gewoonten en begeerten, ondeugden van allerlei aard, als u volmaakt wilt worden. Hij alleen kan u daarbij helpen en Hij doet het, zodra u Hem daarom vraagt en daarmee getuigenis aflegt dat u in Hem gelooft als goddelijke Verlosser. Zodra u dus hebt te strijden, zodra u innerlijk ontevreden bent over uzelf, wend u slechts tot Hem, want Hij heeft begrip voor elke menselijke zwakheid, omdat Hij zelf als mens Jezus over de aarde is gegaan. Maar hij heeft ook het middel om u te helpen. Hij sterkt uw wil en geeft u de daartoe benodigde kracht uit Zijn genadeschat, die Hij voor u verworven heeft door Zijn dood aan het kruis. U zult de weg naar Hem niet tevergeefs gaan, u zult zekere hulp gewaarworden wanneer u maar hulp begeert. En zo zult u het er u steeds gelegen aan moeten laten liggen de verbinding met Hem tot stand te brengen en te bewaren. Niemand anders kan u hulp verlenen, Hij alleen kan het en wil het ook, omdat Hij het zelf wil dat u vrij wordt van alle boeien die u naar beneden trekken, omdat Hij het zelf wil dat u de volmaaktheid van weleer weer bereikt, opdat Hij u kan opnemen in Zijn rijk wanneer u deze aarde zult moeten verlaten.

Hij wil dat u terug zult keren in uw vaderhuis om weer gelukzalig te zijn zoals u het was in het allereerste begin. En daarom zal Hij ook alles doen om deze terugkeer voor u mogelijk te maken. En Hij zal het niet aan genadegeschenken laten ontbreken, want Hij is naar de aarde afgedaald om u te helpen omdat u alleen niet meer in staat was de klim omhoog naar het licht af te leggen. Hij is voor u mensen gestorven aan het kruis en Hij wil dit offer niet tevergeefs hebben gebracht. Hij wil dat alle mensen deel hebben aan de genaden van het kruisoffer, dat zij allen het doel bereiken waarvoor Hij zich zelf heeft geofferd. Maar u zult zelf naar Hem toe moeten komen, u zult u in uw nood aan Hem moeten toevertrouwen en om Zijn hulp vragen en ze zal u ten deel vallen. Daarom zult u zich steeds van Zijn tegenwoordigheid bewust moeten worden.

U hoeft Hem maar in gedachten tot u te roepen en Hij gaat naast u op al uw wegen. De verbinding door middel van gedachten verzekert u ook van Zijn tegenwoordigheid en als Jezus Christus dicht bij u is, praat dan met Hem als met een broeder en ontdoe u van alles wat u terneer drukt. Leg het Hem voor, en laat uw vragen van meer geestelijke aard zijn, ofschoon u ook in aardse noden volledige ondersteuning vindt. Maar denk eerst aan de toestand van uw ziel. En als u onvolkomenheden ontdekt, kom vol vertrouwen met de vraag bij Jezus Christus, dat Hij u vrij maakt van elke boei, van elk kwaad dat u scheidt van Hem. Ga zo vertrouwd met Jezus Christus om als met uw broeder en schaam u niet ook uw geheimste fouten en zonden bloot te leggen. Zijn liefde is oneindig en Hij zal ze u vergeven en u helpen helemaal vrij te worden, omdat u Hem erkent, omdat u in Hem en in Zijn verlossingswerk gelooft.

Maar niemand wordt zelf zijn fouten en slechte gewoonten de baas, die Hem in zijn leven buitensluit, die niet het verlossingswerk van Jezus en de menswording van God in Hem erkent. Want hem ontbreekt elke kracht, en ook de wil om serieus het werk van de omvorming van zijn leven ter hand te nemen, is zwak. Hij zal niets kunnen bereiken vooraleer hij zich aan de goddelijke Verlosser

toevertrouwt. Want ieder die vrij wil worden uit de macht van de tegenstander van God, moet tot Jezus Christus roepen en zich vol geloof aan Hem overgeven. Pas dan kan hij worden gered, pas dan heeft hij de kracht zich te veranderen, om verlost binnen te kunnen gaan in het geestelijke rijk, om definitief terug te kunnen keren in het vaderhuis.

Amen

Het navolgen van Jezus - Draag het kruis met geduld

B.D. No. 7622

15. juni 1960

Het teken dat u Mij navolgt, is wanneer u ook uw leed, dat mijn liefde u oplegt, geduldig op u neemt, opdat uw ziel geheel rijp zal worden. Steeds zult u indachtig moeten zijn, dat Ik u tot navolging heb aangemaand met de woorden: "Die neme zijn kruis op en volgt Mij na". Ik wil u beslist ook helpen uw kruis te dragen, maar u moet niet proberen het helemaal van u weg te werpen. U moet er steeds aan denken, dat u veel ballast van uw ziel kwijt zult kunnen raken, wanneer u geduldig uw kruis draagt. En daartoe zal Ik u steeds kracht geven, wanneer u hierom vraagt. Want Ik ben u steeds nabij als u in mijn navolging leeft op aarde. En er rest u niet veel tijd meer.

Daarom zult u meer leed moeten dragen, omdat Ik u wil helpen nog op aarde een graad van licht te bereiken, die u zal laten binnengaan in de gelukzaligheid wanneer uw einde is gekomen. Maar blijf steeds met Mij verbonden door werken van liefde, gebed en voortdurende gedachtenis. Want dan kan Ik voortdurend in uw nabijheid zijn en u zult zeker de weg kunnen gaan, zelfs wanneer u een klein kruis hebt te dragen.

Maar een leven in gelijkmatigheid, in zorgeloze rust, zou u niet tot zegen strekken, tenzij u zo buitengewoon liefdadig zou zijn, dat het rijpingsproces van uw ziel zich met succes voltrekt. U bent echter allen nog te lauw werkzaam in liefde en verwerft daarom te weinig voor uw ziel. En het leed moet daarom bijdragen tot uw reiniging. En denk er altijd aan welk onuitsprekelijk leed Ik voor u op Me heb genomen. U zou dit leed zelf hebben moeten verdragen ter wille van uw zondeschuld en u zou daartoe niet in staat zijn geweest. Daarom nam Ik uw schuld op Me en heb Ik onuitsprekelijk geleden, omdat Ik u liefheb en het leed voor u wilde dragen. En dan zal uw kruis u klein voorkomen. U zult het graag dragen, omdat u Mij zult willen navolgen. En u zult zeker door de poort het rijk van licht binnengaan, omdat Ik u vooraf ga en u de poort zal openen opdat u gelukkig zult worden.

Neem uw kruis op u. Dat wil zeggen: draag geduldig en uit liefde voor Mij al het leed dat u belast, maar dat nodig is voor de rijpheid van uw ziel. Want eens zal de ziel zich mogen verheugen in het licht. Eenmaal zal het kruis, dat haar was opgelegd om te dragen, haar niet zwaar voorkomen. En laat u Mij aan uw zijde gaan, dan zal Ik u ook helpen dragen en u zult de last niet zo zwaar voelen. En Ik ben bij ieder die Mij in gedachten aanroept. Ik wacht alleen op deze roep, omdat Ik niet tegen uw wil in u werkzaam kan zijn, ondanks mijn liefde. Maar Ik laat u nooit alleen. En zelfs het kruis, dat u is opgelegd, is een bewijs van mijn tegenwoordigheid, omdat Ik, die al het leed van de mensheid op mijn schouders heb geladen en daarmee de weg naar het kruis ben gegaan, u daarmee zacht aanmaan Mij na te volgen. Wees dus geduldig, wat er ook op u drukt. Mijn liefde zal u sterken. Mijn liefde zal het kruis van u afnemen wanneer de tijd daar is.

Amen

Jezus Christus, Leidsman op de goede weg

B.D. No. 5733

28. juli 1953

Er wordt u waarlijk de goede weg gewezen, als u maar bereid bent hem te gaan. Dan hoeft u zich alleen maar aan mijn leiding toe te vertrouwen en u zult in de richting van de goede weg worden geduwd, omdat Ik er alleen maar op wacht dat u zich bezint en dat u zult willen doen wat uw eigenlijke opgave is op aarde, dat u zult willen dat uw wandelen op aarde juist en rechtmatig is. Dan neem Ik zelf de leiding over u, want uw huidige wil geeft Mij zelf dit recht. Als mens Jezus ben Ik u

deze weg voorgegaan, als mens Jezus toonde Ik u het doel, dat u ook zult moeten nastreven. Als mens Jezus heb Ik u het bewijs geleverd wat een mens kan volbrengen als hij die weg gaat.

En daarom breng Ik u steeds weer Zijn weg over de aarde onder ogen, Ik wijs u op Hem die Ik tot u naar beneden zond, dat Hij u zal helpen dezelfde weg te gaan, omdat alleen deze weg naar Mij leidt, naar uw God en Vader van eeuwigheid. Hij heeft het doel op aarde bereikt, Hij steeg als volmaakt wezen - als omhulling van Mij zelf - op naar de hemel en Ik liet mijn discipelen op aarde deze gebeurtenis meemaken opdat ze er een bewijs van hadden wat een mens op aarde kan bereiken, opdat ze Mij zelf konden zien in Jezus Christus, die zich voor eeuwig met Zijn hemelse Vader had aaneengesloten en dus verenigd was met Mij voor alle eeuwigheid.

En Ik wil dat u allen zich met Mij verenigt, dat u allen terugkeert naar Mij als mijn kinderen, dat u allen de weg gaat die alleen leidt tot in het vaderhuis, waarvan u eens bent uitgegaan. Maar u dwaalt rond en weet deze weg niet. U vindt hem niet omdat u hem niet zoekt. U leeft op aarde en bent u niet bewust van uw bestemming. U gaat over een brede straat die nooit naar het doel voert, omdat het niet de weg is die Jezus is gegaan. En daarom moet Ik u steeds weer boden zenden die u de juiste weg moeten wijzen, die u willen leiden op de goede weg.

Ik moet u mensen vertrouwd maken met het woord van Jezus Christus dat Hij in mijn opdracht op aarde onderrichtte, het woord dat Ik zelf door Hem sprak tot de mensen die er naar luisterden, omdat ze geloofden in Mij, die uit Hem sprak. Dit woord van Hem zal u weer op de goede weg wijzen en naar dit woord van Hem zult u moeten luisteren, omdat het getuigenis aflegt van Mij, die zelf de Weg ben, de Waarheid en het Leven. En als u naar dit woord zult luisteren, wordt u de weg gewezen die naar het doel leidt en niemand zal kunnen zeggen, zonder leiding te zijn gebleven op aarde, die zichzelf helemaal aan Mij heeft toevertrouwd, die Mij bereiken wil en de wil heeft geen nutteloos leven te leiden maar het doel te bereiken dat hem is gesteld voor zijn leven op aarde. Altijdturend worden u aanwijzingen toegestuurd, omdat Ik geen mens aan zijn lot overlaat. Integendeel, Ik ben bezorgd om allen, dat ze de goede weg vinden, maar Ik kan Me niet ontfermen over wie zonder verantwoordelijkheidsbesef verder leeft, want om hem te kunnen leiden, moet hij zich in vrije wil aan Mij toevertrouwen. Waar deze wil ontbreekt, blijf Ik op de achtergrond.

Maar steeds wordt het hem gemakkelijk gemaakt de goede weg te betreden, maar nooit wordt er dwang uitgeoefend. Steeds verlang Ik zijn eigen wil, om dan zijn hand te kunnen vastpakken en hem naar boven te begeleiden, want Ik kan u wel raad geven en helpen, maar dwingen zal Ik u niet.

Amen

Het dagelijks aanroepen van de naam Jezus

B.D. No. 7129

24. mei 1958

Met Mij en in mijn naam moet u elke dag beginnen en met elk werk een begin maken, dat wil zeggen uw dagelijkse taken vervullen, en u zult er ook zeker van kunnen zijn dat u gezegende arbeid verricht, hetzij aardse of geestelijke werkzaamheid. Zodra u echter alleen gaat, dat wil zeggen zonder Mij om mijn bijstand te hebben gevraagd, zult u veel vergeefse arbeid verrichten. U zult met moeilijkheden te maken krijgen, of de arbeid zal u niet altijd lukken. Al een innige gedachte aan Mij verzekert u mijn bijstand. En roept u Mij bewust aan om zegen en ondersteuning, dan zal zich ook alles vanzelf zo voordoen zoals het goed is en u zult in volledige kalmte uw dagtaak kunnen volbrengen. U zult steeds moeten weten dat u lastig gevallen wordt door duistere krachten, die steeds bij u binnenkomen wanneer u verzuimt een beschermende muur om u heen te vormen door het aanroepen van mijn naam, door te vragen om mijn zegen bij wat u doet. En zijn ze eenmaal tot u doorgedrongen, dan is het heel wat moeilijker ze weer van u af te houden dan het aanvankelijk was hun de toegang te beletten. Want ze verzwakken uw wil, die dan alleen met inspanning van alle krachten inhaalt wat werd verzuimd: Mij aanroepen om hulp.

De strijd om uw ziel wordt voortdurend gevoerd en vaak wordt de overwinning u moeilijk gemaakt door die duistere krachten. Maar het ligt dan vaak aan uzelf, omdat u onbepert kracht kunt vragen en

dit steeds zult moeten doen door innig gebed om mijn leiding, mijn bescherming en mijn zegen. Daarom zult u nooit uw dagelijks werk moeten beginnen zonder Mij. In uw hart moet u mijn naam aanroepen, vragen om versterking van wil en u ongeremd aan Mij overgeven. Dan kan Ik u ook beschermen tegen de vijand van uw ziel, dan zullen er talloze lichtwezens om u heen zijn en die ander de toegang beletten, dan zult u blij en zorgeloos uw dagelijks werk verrichten vanuit het gevoel van kracht en innerlijke vrede. En dan zal u ook niets kunnen ontstellen, omdat u weet dat Ik steeds bij u aanwezig ben en alles voor u regel.

De innerlijke verbinding met Mij is de beste garantie voor het goed lukken van al uw plannen, hetzij aardse of geestelijke aangelegenheden. Steeds kan Ik dan zelf op u inwerken en uw gedachten en uw handelingen zo sturen, zoals het juist en nuttig voor u is. Maar zodra u zich van Mij afzondert, zodra u de band losser maakt zullen ook andere gedachten die u door mijn tegenstander worden toegestuurd de heerschappij over u verkrijgen. Gedachten die u de innerlijke vrede ontnemen, die u onrustig maken en steeds slechtere krachten toegang verlenen die nu het werk van innerlijke ontwrichting en disharmonie voortzetten zodat ook uw dagelijkse arbeid niet gezegend is en uw ziel zich in gevaar bevindt door hem gekluisterd te worden.

En wederom zult u zich uit zo'n gevaar alleen maar kunnen bevrijden wanneer u uw toevlucht neemt tot Mij, want Ik ben te allen tijde bereid u bij te staan in uw geestelijke nood. Maar zonder Mij kunt u zich niet van hem en zijn invloed bevrijden, zonder Mij bent u te zwak en daarom aan hem overgeleverd. Maar aan al zulke benauwenissen zult u kunnen ontsnappen wanneer u zich steeds weer aan Mij en mijn bescherming overgeeft, wanneer u Mij steeds om mijn zegen vraagt, wanneer u Mij uw lichamelijk en geestelijk welzijn aanbeveelt en nooit verzuimt mijn naam aan te roepen en u Mij daardoor openlijk in Jezus Christus belijdt. Dan richt u een muur op die mijn tegenstander niet zal kunnen laten instorten. Want hij ontvlucht Mij en mijn naam en dus zal hij u ook met rust laten wanneer u maar gelovig mijn naam uitspreekt in elke nood en elk gevaar.

Amen

Jezus Christus opent de poort naar de eeuwigheid

B.D. No. 6850

12. juni 1957

De poort naar het leven in licht en heerlijkheid staat open voor u allen die de weg naar Jezus Christus hebt gevonden, doch ze blijft gesloten voor diegenen die nog ver staan van Hem en Zijn verlossingswerk. En daarom zult u zich allen ernstig moeten afvragen of u al de weg naar Hem, naar het kruis genomen hebt. Want Zijn weg op aarde eindigde met Zijn dood aan het kruis, en daar zult u Hem dus moeten zoeken en vinden, daarheen zult u moeten gaan als u wilt delen in Zijn verlossingswerk. Het kruis was het doel van Zijn weg over de aarde, omdat de kruisdood u mensen verlossing moest brengen. Dus onder het kruis vindt u de goddelijke Verlosser, wat zoveel wil zeggen als, dat u uw zondesschuld, waarvoor de mens Jezus aan het kruis is gestorven, naar Hem toe draagt onder Zijn kruis, dat u daardoor blijk geeft van uw geloof in Zijn goddelijke missie en dat u daardoor ook uw wil te kennen geeft, vrij te worden van de schuld die u scheidt van Mij, uw God en Vader van eeuwigheid. Want dan erkent u Mij zelf, die in de mens Jezus het verlossingswerk heeft volbracht.

Uw weg moet gaan naar het kruis van Golgotha, wanneer u de poort naar het eeuwige leven zult willen bereiken, want er gaat geen andere weg naar deze poort. Deze ernstige vraag, hoe u tegenover Jezus Christus staat, zou u zich allen moeten stellen. Maar u doet het niet, op slechts enkele uitzonderingen na, al wordt u mensen ook steeds weer Zijn evangelie verkondigd, al wordt Zijn liefdesleer u ook steeds weer voorgehouden en hoort u ook steeds weer de naam van Hem als die van de goddelijke Verlosser. U houdt uw oren gesloten en als een holle klank gaan alle woorden aan u voorbij. Wat u hoort over Jezus Christus, en Zijn werk van liefde raakt u nauwelijks. Het dringt niet door tot in uw hart. Het is nog niet levend geworden in u en uw gedachten hebben zich nog niet ernstig bezig gehouden met dat wat uw oren tot nu toe hebben opgenomen. En eens zult u voor de poort naar de gelukzaligheid moeten blijven staan. U zult niet worden toegelaten, want u vond nog

geen verlossing, omdat u de weg naar het kruis niet hebt genomen. Omdat Zijn bloed u niet schoon kon wassen en u daardoor beladen met schuld bij de poort naar de eeuwigheid aankomt.

Het uitspreken van de naam Jezus met de mond is niet voldoende dat u vrij wordt van uw schuld, u zult zelf naar Hem toe moeten gaan. U zult u aan Hem in kinderlijk vertrouwen en in het bewustzijn van uw schuld moeten overgeven en Hem innig vragen dat Hij u bij zich zou willen opnemen, dat Hij ook voor u Zijn bloed vergoten mocht hebben en u zult gelovig verlangend Zijn vergeving tegemoet moeten zien. En uw schuldenlast zal van u afvallen en nu is voor u de weg vrij naar het licht, nu gaat voor u de poort naar de eeuwige gelukzaligheid open. Jezus Christus zelf leidt u in Zijn rijk, maar zonder Hem zal niemand door deze poort kunnen binnengaan. Als u het maar zou willen geloven dat Zijn naam alles is, dat een aanroepen van Zijn naam in diep geloof u ontlast van alle nood, die het gevolg is van de zonde die nog op u drukt.

Daarom ben Ik in de mens Jezus naar de aarde afgedaald om deze grote zondenlast van u af te nemen en daarom ben Ik aan het kruis gestorven, om daardoor de grote schuld teniet te doen, waaronder u allen die over de aarde gaat, zucht. Ik stierf voor u, maar u zult het moeten willen, te behoren bij diegenen voor wie Ik gestorven ben. En daarom zult u ook de weg moeten nemen naar het kruis. U zult in verbinding moeten treden met Jezus Christus, die Zijn weg over de aarde voltooide aan het kruis. Dan zal Hij samen met u verder gaan, en Hij zal u geleiden in Zijn rijk, dat Hij heeft beloofd aan al diegenen die in Hem geloven.

Amen

Overwinning van de kloof in het hiernamaals: Jezus Christus

B.D. No. 7290

22. februari 1959

Er bestaat nog een grote kloof in de geestelijke wereld tussen diegenen die zich verre hielden van Mij in het aards bestaan en diegenen die de weg naar Mij al vonden en met een lichtgewaad binnen konden gaan in het geestelijke rijk. Dezen kunnen wel naar de eersten kijken en hun ellendige toestand overzien, maar die vertoeven in een rijk waar ze niets zien dan zichzelf of gelijkgezinde geestelijke wezens, met wie ze in onvrede en strijd zichzelf het bestaan vergiftigen en geen enkele gelukzaligheid kunnen voelen. Deze zielen zullen ook nooit hun lieve vrienden die eerder waren gegaan kunnen weerzien, wanneer dezen al in een hogere graad van rijpheid gestorven zijn. Veeleer moeten zij eerst een bepaalde graad bereiken, voordat er een gelukkig weerzien kan plaatsvinden.

Er zijn dus twee werelden die door zulke zielen worden bewoond, ofschoon het één geestelijk rijk is dat alle zielen betreden na de dood van het lichaam.

Het zijn twee werelden die heel ver uit elkaar liggen, wat niet ruimtelijk is te verstaan, maar alleen in de gesteldheid van elke afzonderlijke wereld.

Er is een grote kloof en toch moet deze kloof eenmaal worden overbrugd. Er moeten uit het lichtrijk steeds weer wezens afdalen, zonder herkend te worden en proberen hun reddingswerk uit te voeren, dat daarin bestaat dat die toch moeten worden aangespoord zich uit hun omgeving los te maken en in vrije wil de lichtwezens te volgen die ze dan steeds dichterbij hun eigen domein trachten te brengen. Dat wil zeggen: ze moeten de zielen van de duisternis tijding brengen van de goddelijke Verlosser Jezus Christus en Zijn groot werk van erbarmen, dat ook voor die zielen is volbracht, wanneer ze het zelf willen. Dan pas zal de kloof smaller worden tussen hen en Mij, tussen het rijk van de duisternis en het rijk van het licht.

Dan pas betreedt de ziel de weg die uit de diepte omhoog leidt. En dan pas zijn de genaden van het verlossingswerk werkzaam en brengen deze hen geleidelijk ook in een toestand van rijpheid, waarin ze nu zelf weer verlossingsarbeid kunnen en willen verrichten, omdat ze hun verplichting om dank te betuigen zouden willen aflossen, die hen zelf aanzet tot hulpvaardigheid aan de ongelukkige wezens die nog in de diepte vertoeven. De kloof moet overwonnen worden en er is maar één brug: Jezus Christus, de goddelijke Verlosser.

Wie de weg naar Hem inslaat, die kiest hem nu ook naar Mij, hoewel hij Mij op aarde niet wilde erkennen of nog op zeer grote afstand van Mij heeft gestaan. Alleen via Jezus Christus keert hij terug naar Mij. En daarom is Hij de brug die uit het duistere gebied naar het rijk van licht voert.

En daaraan zouden alle mensen moeten denken die op aarde wel menen met Mij in verbinding te staan en die toch nog niet de juiste instelling tegenover Jezus Christus hebben gevonden. Die zich alleen in naam christenen noemen en in waarheid geen innige band met Mij in Jezus Christus tot stand hebben gebracht. Die dus zelf nog geen beroep hebben gedaan op de genaden van het verlossingswerk en daarom ook niet kunnen spreken van een verlossing uit hun oer-schuld.

Dezen zullen eveneens voor een diepe kloof staan, wanneer ze in het rijk hierna zijn aangekomen. Want ze moeten Hem eerst zoeken en vinden, de goddelijke Verlosser, opdat Hij ook hen vrij zal maken van hun schuld. Want hun belijden op aarde geschiedde alleen met de mond, terwijl het hart daar niet bij betrokken was. Maar Ik kijk in het hart. En al spreekt de mond nog zo luid en vaak mijn naam uit, Ik laat Me daardoor niet misleiden en kan de ziel niet daarheen verplaatsen waar ze in werkelijkheid niet thuishoort.

Ze zal de grote kloof voor zich zien wanneer ze naar de andere kant komt, in het geestelijke rijk. Of ook: ze zal niets zien dan wat haar aards gerichte zinnen haar voorspiegelen. En het zal alleen in haar voordeel zijn, wanneer ze spoedig in staat is zich los te maken en zich niet verzet tegen de waarschuwingen van de helpers, zodat haar zeer spoedig de goddelijke Verlosser als enige Redder uit haar situatie kan worden bekend gemaakt.

De brug moet worden geslagen. De ziel moet via Jezus Christus de weg nemen naar Mij. En ze zal zeker door Hem worden binnengeleid door de poort naar het lichtrijk, wanneer ze maar eerst de wijde kloof heeft overbrugd. Wanneer haar wil haar naar Jezus Christus toe drijft en ze nu verlossing begeert en vinden zal door Hem. Dan heeft ze ook de weg naar de Vader genomen.

Ik zal ze opnemen in Mijn rijk van licht en gelukzaligheid.

Amen

Zonder de verlossing door Jezus Christus is er geen gelukzaligheid

B.D. No. 8784
19. maart 1964

Denk eraan, u mensen, dat Ik u wil helpen in het leven op aarde al een graad van rijpheid te bereiken, die u in staat stelt na uw heengaan van deze aarde het lichtrijk binnen te gaan.

Eenmaal zult u weliswaar dit rijk betreden, maar de tijd daarvoor kan u nog onmetelijke kwellingen bezorgen, wanneer u geheel ontgeestelijkt het rijk hierna binnen gaat en de poorten naar het lichtrijk voor u nog gesloten zijn. Mijn barmhartigheid en genade gelden weliswaar voor elke ziel, al heeft ze op aarde ook een slecht leven geleid, maar Ik kan ze niet anders bedenken dan dat mijn gerechtigheid het toelaat. En ze kan steeds alleen sferen in het geestelijke rijk in bezit nemen, die overeenstemmen met haar levenswandel. En ze moet dan nog onmetelijke kwellingen en leed verduren om verzoening te vinden voor haar zondenschuld. En vindt ze in het rijk hierna de weg naar Jezus Christus niet, dan komt er aan haar lijden geen einde. Ze zinkt steeds dieper en zal uiteindelijk het lot van de hernieuwde kluistering op zich moeten nemen, omdat er anders geen bevrijding van de oer-schuld bestaat dan door Jezus Christus. U allen begrijpt het verlossingswerk niet in zijn volle betekenis.

En dat is het, wat uw grote nood uitdrukt.

En Ik wil mijn schepselen helpen, zodat ze nog tijdens het leven op aarde de weg naar het kruis vinden, die dan een heel ander lot van de ziel garandeert.

Want de vergeving van de zondenschuld nog voor de dood van de mens, is in heel het aardse bestaan het meest waardevolle om naar te streven.

Dan staat voor de ziel de poort naar het lichtrijk open. Dan zal ze gelukzaligheden kunnen genieten in overvloed. Maar de mensheid is totaal niet op de hoogte van de grote betekenis van het

verlossingswerk. En mijn tegenstander doet naarstig zijn best haar voortdurend daarover in onwetendheid te houden.

En of de mensen ook geloven dat de mens Jezus eens over de aarde is gegaan en de mensen een hoogst volmaakt leven heeft voorgeleefd en ze heeft opgeroepen dit na te volgen, toch willen ze niet geloven dat een hoge geestelijke missie aanleiding heeft gegeven voor deze wandel van Jezus op aarde.

Ze willen het niet geloven dat het om een werk van de grootste barmhartigheid ging. Dat Jezus door Zijn kruisdood een grote schuld teniet wilde doen en heeft gedaan, die niet anders kon worden vereffend dan door een werk van overgrote liefde en een mateloos lichamelijk lijden, en dat daardoor de wijde kloof werd overbrugd tussen het lichtrijk en het duistere rijk. Deze brug nu kon worden betreden door ieder mens die in het verlossingswerk van Jezus Christus gelooft en die ook in mijn menswording in Hem gelooft. Deze menswording is weer een mysterie dat alleen door mensen met een gewekte geest begrepen kan worden, omdat de zondige toestand van de mensen elk begrip daarvoor uitsluit. De mens moet zich dus tevoren positief instellen tegenover het verlossingswerk van Jezus en om vergeving van zijn schuld vragen. Dan wordt hij in innige verbinding met Hem onderricht door de geest in zich, die zich pas kan uiten wanneer de vergeving van de oerzonde heeft plaatsgevonden.

Dan zal ook mijn menswording in Jezus voor hem begrijpelijk zijn, want dan kan hij door de geest in zich in alle waarheid worden ingeleid en kan hij onderwezen worden over elke geestelijke samenhang.

Hij kan dus weer tot het inzicht komen, dat hij eens verloren heeft door zijn opstand tegen Mij. Het begrip voor al deze samenhang zal hij pas verkrijgen door zijn geest. Maar toch kan dit weten de mens worden voorgelegd. En wordt hem dan naar waarheid melding gemaakt over Jezus Christus, Zijn verlossingswerk en mijn menswording in Hem, dan kan de waarheid een mens ook overtuigen en hem dezelfde weg doen gaan, de weg naar het kruis.

En het zal voor hem dan steeds begrijpelijker worden wat hij tevoren alleen maar had gehoord van een verlichte medemens. Daarom is Mij zoveel gelegen aan de verbreiding van de zuivere waarheid. Want Ik wil toch dat deze waarheid ook die mensen bereikt, die niet slecht zijn, maar nog ongelovig. Die zich nu door de waarheid voelen aangesproken en door de kracht van de waarheid worden aangeraakt en dus ook tot geloof kunnen komen. Wist u mensen, hoeveel u zelf uw lot bij het binnengaan in het rijk hierna zult kunnen verbeteren wanneer u door Jezus Christus verlost bent van uw zondenschuld, dan zou u ook begrijpen waarom Ik steeds weer dit probleem naar voren breng. Waarom Ik u steeds weer de geestelijke samenhang uitleg en probeer uw verstand te stimuleren daarover na te denken. Want slechts de geringste wil om het doel van uw aards bestaan te vervullen, is voor Mij al voldoende om u te leiden en elke mogelijkheid te scheppen opdat u tot inzicht komt.

En juist het laatste weten kan u alleen door het werkzaam zijn van mijn geest worden geschonken. Want de mensen zullen steeds onder invloed van mijn tegenstander juist het belangrijkste willen negeren: de verlossing van alle schuld door Jezus Christus.

Ze doen wel concessies doordat ze Zijn bestaan toegeven en ook Hem zelf voorstellen als een mens die in het aardse bestaan de hoogste volmaaktheid heeft bereikt, maar dat het om een heel ander probleem gaat, dat het erom gaat dat zonder Hem de mensheid eeuwig van Mij, haar God en Schepper, gescheiden blijft, dat wil ze niet geloven. Ook niet dat de zielen in het hiernamaals nooit vooruit kunnen gaan in hun ontwikkeling, maar zolang op de grond liggen als de last van de oerzonde op hen drukt. Ze leiden dus een jammerlijk, erbarmelijk bestaan tot ze ook ginds de goddelijke Verlosser vinden, tot ze de inspanningen van de lichtwezens belonen en zich laten leiden zonder weerstand tegen Degene die hen uit de diepte zal verheffen en hun de zondenschuld vergeeft zodra ze Hem daarom vragen.

Eerst moet dus het geloof aanwezig zijn dat Jezus door Zijn werk van erbarmen, door Zijn dood aan het kruis, de mensen heeft verlost van hun oer-schuld. Dan pas is de missie van de mens Jezus op

aarde gemotiveerd, maar niet alleen Zijn levenswandel - die daar weliswaar ook toe behoort, want zonder liefde kan geen mens zalig worden en de leer van de liefde was de inhoud van Zijn onderrichtingen aan de mensen die Hij wilde redden uit de duisternis van geest, uit de ketenen van de vorst der duisternis. De mensen leefden voort in algehele onwetendheid. Ze zagen zich zelf niet als schepselen van een hoogst volmaakt Wezen. Ze zagen hun gebrekkigheid niet in en hielden alleen van hun ik. En hun eigenliefde zette ze aan tot zondigen, waarvoor ze echter in het rijk hierna boete zouden hebben kunnen doen, al betekende dit ook eindeloze tijden van kwellingen.

Maar deze zonden waren niet de reden van mijn afdalen naar de aarde in de mens Jezus. Het ging om de grote oerzonde van de vroegere afval van Mij, die geen mens zelf zou hebben kunnen tenietdoen, al zou hij eeuwigheden in een noodlottige toestand doorbrengen. Deze zonde was de reden dat Ik zelf naar de aarde kwam en in de mens Jezus het verlossingswerk volbracht.

Want de Liefde zelf deed de schuld teniet en de Liefde was in de mens Jezus.

En steeds weer zal Ik u mensen dit verkondigen door mijn geest. Steeds weer zal Ik u het grootste mysterie trachten uit te leggen. En Ik zal mijn volgelingen in de eindtijd uitzenden om de mensen de waarheid te verkondigen over Jezus Christus, de Zoon van God en Verlosser van de wereld, die Mij zelf in zich droeg. En Hij en Ik zijn één en zullen dat blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

Het verkrijgen van vrijheid in de huidige tijd tot het einde - Jezus Christus

B.D. No. 6700
28. november 1956

Eeuwig kunnen de boeien van de gevangenschap jullie nog drukken, maar jullie kunnen er ook in zeer korte tijd van verlost worden. Want jullie staan waarlijk alle middelen ter beschikking door de goddelijke Verlosser Jezus Christus, die voor jullie gestorven is aan het kruis. Bedenk dat jullie nog eindeloze tijden zullen moeten smachten wanneer jullie geen gebruik maken van de genade van Zijn verlossingswerk, wanneer jullie niet jullie toevlucht nemen tot Hem die alleen jullie boeien losmaken kan.

En bedenk dat jullie tijdens het leven op aarde kennis ervan wordt gegeven, welke weg jullie moeten gaan om jullie uiteindelijke vrijheid te verwerven. Zodra jullie helemaal niet op de hoogte van Jezus Christus en Zijn verlossingswerk sterven, kunnen jullie Hem niet aanroepen om hulp. Maar dit weten wordt aan alle mensen gebracht, zij het ook op geheel verschillende wijze, en de weinige die het onthouden blijft omdat de rijpheid van hun ziel nog niet de graad bereikt heeft die tot voleinding op aarde leiden kan, zullen in het hiernamaals nog kennis over Hem verkrijgen en met goede wil ook bevrijd kunnen worden uit hun boeien. Maar het weten over Jezus Christus blijft voor de mensen op aarde niet verborgen, en waar het hun niet van buitenaf gebracht kan worden, daar brengt mijn geest het hun over, die de mensen in de waarheid binnenleidt, zoals Ik het beloofd heb.

Dit moeten jullie weten, om jullie bewust te worden van de grote betekenis van jullie verblijf op aarde, dat er een weg is om geheel vrij te worden en als zalig wezen het lichtrijk binnen te kunnen gaan - dat jullie allen deze weg kennen, maar hem nu ook moeten gaan. Jullie moeten allen de weg naar het kruis nemen, jullie moeten je allemaal overgeven aan Jezus Christus, om de poort naar de gelukzaligheid binnen te kunnen gaan. Maar niemand zal zonder Jezus Christus zalig kunnen worden, doch zijn boeien nog zo lang moeten dragen, tot hij het besluit neemt, deze weg tot Hem, de weg naar het kruis, te nemen. Jullie mensen hebben echter allen niet veel tijd meer. Bedenk dat jullie in de nog slechts korte tijd tot het einde de vrijheid kunnen bereiken, maar dat jullie haar voor eindeloos lange tijd weer verspelen, wanneer jullie Jezus Christus uitschakelen, wanneer jullie Hem - hoewel jullie Hem kennen en weten van zijn werk van barmhartigheid - afwijzen of onverschillig tegenover Hem blijven en Hem niet om hulp vragen op de weg naar de voleinding.

Jullie weten niet welk een geschenk van genade voor jullie klaar ligt waardoor jullie bevrijding vinden uit eeuwige gevangenschap, maar het wordt jullie steeds weer gezegd zonder dat jullie er geloof aan hechten. Jullie kunnen alleen door Jezus Christus verlost worden van jullie zondenschuld,

uit de macht van mijn tegenstander. Jullie hoeven niet meer lang onder zijn heerschappij te blijven staan, jullie kunnen je vrij maken van hem en alle boeien van jullie afwerpen, want Een is er die jullie helpt wanneer jullie je maar tot Hem wenden en Zijn hulp afsmeaken. En daartoe staat jullie nog slechts korte tijd ter beschikking. Verzuimen jullie dit, dan blijven jullie nog eindeloos lange tijden in zijn macht, tot ooit eenmaal opnieuw de mogelijkheid geboden wordt Hem aan te roepen om erbarmen. Verlengen jullie niet zelf de tijd van jullie gevangenschap, neem verheugd de blijde boodschap van de verlossing door Jezus Christus aan en wend jullie tot Hem, opdat Hij ook jullie helpt vrij te worden, dat Hij Zijn bloed ook voor jullie vergoten moge hebben.

Ga niet aan Hem voorbij, jullie die Hem kennen. Geloof, dat alleen Hij jullie kan redden van zonde en dood, en ga de laatste schreden van jullie ontwikkelingsgang op deze aarde, ga naar het kruis van Golgotha.

En in zalige vrijheid zullen jullie kunnen opstijgen in het rijk van het licht, waar er eeuwig geen nacht meer is.

Amen

Jezus Christus betekent alles

B.D. No. 6333

15. augustus 1955

Niemand wordt gelukkig zonder Jezus Christus.

En toch wijzen talloze mensen Hem af, omdat ze niets weten over de betekenis van Zijn verlossingswerk. En ook de mensen die Hem alleen maar met de mond belijden, moeten tot dezen worden gerekend, want het juiste inzicht over het werk van liefde en erbarmen van de goddelijke Verlosser, zou de mensen ook in Zijn navolging laten leven die naar de gelukzaligheid voert. En al wordt er ook in de hele wereld gepredikt, al wordt de mensen steeds weer Zijn naam voorgehouden als het enige redmiddel, slechts een heel klein deel weet wat de mens Jezus heeft gedaan voor Zijn medemensen en waarom Hij dat deed.

Voor maar weinig mensen op de aarde die door een gewekte geest op de hoogte zijn van de betekenis van het verlossingswerk en die daarom ook de grote nood op aarde inzien, die weten hoever de mensheid van die Ene afstaat die alleen hun een leven in gelukzaligheid kan schenken, is Jezus tot Redder geworden uit zonde en dood.

Jezus Christus wordt in de hele wereld gepredikt.

Veel mensen worden aangesproken door Hem zelf, die door de mond van de gewekte predikers tot hen spreekt.

Maar weinigen laten zich door Zijn woorden bekoren, zodat ze nu niet meer van Hem weggaan en hun leven eveneens aan de verkondiging van de naam Jezus wijden.

De meesten echter vergeten, net zo vlug als dat ze in geestdrift ontsteken, als een stovuur dat helder oplaait en weer zeer snel wordt verteerd.

Want Jezus Christus wordt niet levend in hen. Hij vindt de toegang tot hun hart niet, omdat ze niet in de liefde leven.

De liefde alleen maakt het geloof in Hem levend. Maar zonder liefde is het weten over Jezus Christus en Zijn verlossingswerk niet meer dan werelds weten zonder gevolgen voor de eeuwigheid. Daarom zullen er steeds slechts weinigen zich zo aangesproken voelen, dat ze nu werkelijke navolgers van Jezus worden. Dat ze verlossing vinden van zonde en dood, ofschoon de goddelijke Verlosser niemand overslaat om hem onder Zijn kruis te lokken. Hij spreekt ontelbare mensen aan en zal ze steeds weer aanspreken en ze aansporen om aan hun ziel te werken. Steeds weer zal Hij Zijn leer van de liefde verkondigen.

Maar Hij kan alleen levend worden in hun harten, wanneer ze Zijn leer van de liefde aannemen en opvolgen.

Dan pas begrijpen ze Zijn werk van liefde en weten ze welke nood er op aarde heerst.

Want de dood is ieder afzonderlijk beschoren, maar een dood zonder Jezus Christus betekent een vreselijk lot in het hiernamaals. Een lot waaruit er weer alleen door de goddelijke Verlosser een redding bestaat, daar anders de ziel eeuwig moet vegeteren in duisternis, in een ongelukkige toestand. Jezus Christus betekent alles. Maar de mensheid betekent buitengewoon weinig, want ze doet niet vaak een beroep op Zijn werk van genade, omdat ze Hem niet herkent.

En ze kan Hem niet onderkennen, omdat ze daartoe niet geschikt is zolang de liefde ontbreekt, en deze is bekoeld onder de mensen. En daarom moet onophoudelijk de liefde worden gepreekt. Er moet gewag worden gemaakt van Degene die zelf vol liefde was en zich voor de medemensen heeft opgeofferd. En als nu de mens zich inspant om de geboden van de liefde te vervullen, zal het ook in hem licht worden, om welke reden Jezus voor de mensen is gestorven. En hij zal zelf zijn toevlucht nemen tot het kruis en Hem aanroepen Die als enige hem verlossing kan brengen van zonde en dood.

Amen

Gods opdracht, de medemensen over Jezus te onderrichten

B.D. No. 8464

11. april 1963

Waar er zich ook maar een gelegenheid aan u voordoet om van de goddelijke Verlosser gewag te maken, daar zult u ook over Hem moeten spreken, en Zijn grote betekenis voor ieder afzonderlijk mens naar voren brengen.

U moet de medemensen ertoe brengen, waar het maar mogelijk is, aan Hem te denken. Want alle kennen Hem, alle hebben van Hem vernomen, maar slechts weinige zijn vol van het levende geloof in Hem. En alleen dezen kunnen de zegen van het verlossingswerk deelachtig worden.

Maar juist dezen moeten proberen ook in de medemens het geloof te laten opleven in Hem, Die alleen redden kan uit geestelijke nood die pas na de dood van het lichaam voelbaar zal worden ondergaan. Wat u maar kunt doen om de gesprekken in de richting van Jezus Christus te leiden, moet u niet achterwege laten, ondanks dat de medemens daar ook niet aangenaam door is getroffen. U zult hem eenvoudig moeten vragen wat Jezus voor hem betekent, of hij er zich al mee heeft beziggehouden over de leerstellingen over Hem na te denken en tot welk resultaat hij is gekomen.

En of ze Hem ook alleen als mens willen laten gelden Die eigen levensbeschouwingen heeft vertegenwoordigd en Zijn leven liet voor deze levensbeschouwingen, zo zult u ze er dan toch opheldering over kunnen verschaffen, dat Hij wel een mens is geweest en te midden van de mensen leefde, maar dat Hij een geestelijke missie had te vervullen en dat ieder mens zich deze missie ten nutte kan maken wanneer hij het zelf wil.

Wel zien de meeste mensen hun aards bestaan slechts als doel op zichzelf en ze geloven niet aan een voortleven van hun ziel.

Maar ook deze opvattingen zult u moeten proberen aan het wankelen te brengen. En waarlijk, Ik zal u de juiste woorden in de mond leggen, wanneer het maar uw streven is deze blinde mensen een lichtje te ontsteken, wanneer u hen zult willen helpen dat ze het doel van hun leven op aarde bereiken. Wanneer u zelf vervuld bent van een weten dat overeenstemt met de waarheid, dan zal het u ook steeds weer aansporen, dit weten de mensen te doen toekomen. En dan zullen zich ook gelegenheden voordoen waar dit mogelijk is. Want Ik zegen waarlijk ieder die tracht de medemens tot het geloof in Jezus te brengen, omdat aan Jezus niet mag worden voorbijgegaan, wil de ziel van de mens zalig worden wanneer ze na de dood van het lichaam binnengaat in het geestelijke rijk. Ook dit geloof in een voortleven van de ziel na de dood ontbreekt de meeste mensen en daarom zijn ze ook moeilijk te onderrichten. Maar er moet niets onbeproefd blijven, want de ellende die zulke zielen tegemoet gaan, is onbeschrijfelijk. En wanneer u er bij kunt helpen, hun zulke ellende te besparen, dan zullen zij u daarvoor eeuwig dankbaar zijn. Want eens zal elke ziel tot inzicht komen, ook al gaan er nog eeuwigheden voorbij.

Voor de mensen is alles wat met Jezus te maken heeft - Zijn leven op aarde, Zijn kruisdood en Zijn hemelvaart - meestal een legende die ze wel kennen. Maar ze kunnen niet geloven dat het ware gebeurtenissen zijn die ontzaglijk betekenisvol zijn voor iedere ziel die nog niet in het licht staat. Maar u mensen gaat over deze aarde met het doel vrij te worden uit elke vorm en als vergeestelijkt binnen te gaan in het rijk hierna. Maar het is daarbij absoluut noodzakelijk dat u verlost wordt door Jezus Christus. Dat Hij u helpt vrij te worden, omdat alleen Hij de ketenen los kan maken waardoor u nog gekluisterd bent aan de tegenstander van God. Hij alleen dus kan u het eeuwige leven bezorgen en daarom zult u Hem moeten erkennen en u aan Hem overgeven, opdat Hij uw grote schuld op zich zal nemen en Zijn bloed ook voor u zal mogen hebben gevloeid, dat Hij aan het kruis heeft vergoten voor alle mensen uit het verleden, het heden en van de toekomst. Wanneer u Hem aanvaardt en u Hem vraagt of Hij de grote schuld van u zou willen afnemen, dan zult u ook plotseling in staat zijn anders te denken. Er zal voor u veel begrijpelijk zijn wat u tevoren niet kon begrijpen. En daarom zult u tenminste nota moeten nemen van Hem, wanneer u kennis over Hem wordt gebracht. Want geen mens mag verloren gaan, maar het ligt aan de mens zelf of hij zich laat redden.

Laat u onderrichten over Jezus en Zijn verlossingswerk, over de geestelijke motivatie ervan en over uw vroegere oer-schuld, die u zelf niet teniet zult kunnen doen. Integendeel. U zult daar alleen vrij van kunnen worden door de goddelijke Verlosser Jezus Christus.

En ga niet aan Hem voorbij in het leven op aarde. Probeer er begrip voor op te brengen, welke missie Hij op aarde had te vervullen en geloof dat ieder mens de weg moet nemen naar het kruis. Geloof dat ieder mens zijn zondenschuld onder het kruis moet dragen, wat zoveel betekent als dat hij Jezus Christus moet erkennen als Gods Zoon en Verlosser van de wereld, in Wie God zelf mens werd om de mensheid te verlossen van zonde en dood.

Amen

Belijden voor de wereld - Het uitspreken van de naam Jezus

B.D. No. 4831

6. februari 1950

Kom openlijk voor Mij uit en aarzel niet mijn naam vaak uit te spreken als uw standpunt tegenover het geloof en tegenover Mij wordt gevraagd. Want het belijden met het hart trekt Mij zelf aan uw zijde. En dan valt elke vrees van u af en spreekt u openlijk en zonder schroom over geloofszaken, over mijn leer, over mijn werkzaam zijn bij en in u zelf en ook over de toekomst. U haalt dan een muur neer, de muur van het stilzwijgen, waarachter zich veel verbergen kan en die daarom geschikt is de waarheid te verhullen. Spreek zonder vrees, waar het ook mag zijn. Want Ik zelf leid u daarheen waar u wordt opgeroepen voor Mij uit te komen. Het duurt niet lang meer totdat de wereld u zal bespotten die nog gelooft in een God, in een leven na de dood. Want de wereldse mensen vallen steeds meer af en alles wat voor hen niet zichtbaar of tastbaar is, is voor hen onwerkelijk. Er vormt zich een openlijke vijandschap van deze wereldse mensen ten opzichte van de gelovigen, die als voortdurend doelwit voor aanvallen zich nauwelijks tegen vijandelijkheden kunnen beschermen. Maar dit moet u niet bang maken. Het moet zo gebeuren, omdat de tijd is vervuld waarin een scheiding plaatsvindt van de mijnen en de aanhangers van mijn tegenstander die probeert elk geloof in Mij te verstikken en aan wie ze zijn gebonden.

Weet echter, dat Ik zelf bij u ben, zowel in de geest als ook zichtbaar waar het nodig is. Weet dat u veel sterker bent dan die anderen, al mogen ze u ook in aantal de baas zijn. Want als Ik aan uw zijde zal strijden, zult u nooit kunnen worden overwonnen. Maar u zult openlijk en zonder vrees voor Mij moeten opkomen, opdat de vijand zal beseffen Wie u van kracht voorziet. Want het zal duidelijk zichtbaar zijn dat u buitengewone hulp ondervindt. Spreek alleen in vol geloof mijn naam uit als u bedreigd wordt. Stel mijn naam tegenover uw aanvallers. Roep Mij met uw hart en uw mond en vrees geen aardse macht, en allen die van goede wil zijn, die van Mij willen zijn, zal Ik kracht verlenen zoals Ik het heb beloofd. In de naam van uw goddelijke Verlosser hebt u een wapen dat waarlijk niet kan worden overtroffen, omdat degene die in de eindtijd het geloof in Mij opbrengt, al mijn liefde

bezit. En wie Mij belijdt voor de wereld, die bewijst Mij ook zijn onwankelbaar geloof en om hem bekommer Ik Me in het bijzonder.

U zult er zeer spoedig toe worden gedwongen te belijden of af te wijzen. Word dan niet bang voor wereldse macht, maar denk alleen aan mijn woorden: Wie Mij voor de wereld belijdt, die zal Ik ook voor Mijn Vader belijden. U zult worden gedwongen te beslissen voor Jezus Christus of tegen Hem. Kom dan met vreugde voor Hem uit, want alleen door Jezus zult u bij Mij kunnen komen. Alleen door het geloof in Zijn verlossingswerk en Zijn hulp zult u dichterbij Mij kunnen komen, bij de Vader wiens liefde zich met allen wil verenigen zoals ze zich heeft verenigd met Jezus die door Zijn grote liefde de wereld heeft verlost van de zonde.

Amen